

மூலம்: நாலடியார்
NALADIYAR (FOUR HUNDRED QUATRAINS IN TAMIL)

இயற்றியோர்: சமணமுனிவர்கள்
Jain ascetics

படகு மொழிபெயர்ப்பு: முனைவர் இரா.கு.ஆல்துரை

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு: வணக்கத்திற்குரிய ஜி.யு.போப்
English translation: G.U.Pope

அறத்துப்பால்

அரத பால
arada paala

1. துறவற இயல்
தொரவர இயலு
toravara iyalu

1. செல்வம் நிலையாமை
அணகாசு நெலெஇல்லெ
aNakaasu neleille

2. இளமை நிலையாமை
குந்நஜெந நெலெஇல்லெ
kunnajena neleille

3. யாக்கை நிலையாமை
ஒடம்பு நெலெஇல்லெ
oDambu neleille

4. அறன் வலியுறுத்தல்
அரவ சாலஓரச்சுவது
aravasaalaoraccuvadu

5. தூய்து அன்மை
ஆ0கெ அல்லாதது
aage allaadadu

6. துறவு
தொரவு
toravu

7. சினம் இன்மை

செந இல்லாதது
sena illaadadu

இல்லற இயல்

மநெதந இயலு
manetana iyalu

8. பிறர்மனை நயவாமை

ஓரெ கண்ணெத்தாது
oore kaNNeettaadadu

9. ஈகை

கொடுவது
koDuvadu

10. பழவினை

ஆயமித்தி
aayamitti

11. மெய்ம்மை

மெய்யி
meyyi

12. தீவினை அச்சம்

தீயாநக அஞ்ஜிக்கெ
tiiyaanaga anjikke

பொருட்பால்

பொருளு பாலு
porulu paalu

13. கல்வி

கலிவி
kalivi

14. குடிப்பிறப்பு

மநெதநத உட்டு
manetana uTTu

15. மேன்மக்கள்

மேலு மக்க
meelu makka

16. பெரியாரைப் பிழையாமை- இரியரகொரெ ஏகாதது
17. நல்லினம் சேர்தல் - ஒள்ளியவக்ககோட சே0ப்0பது
18. தாளாண்மை - அக்கிச

நட்பு இயல் - ஜட்டு இயலு

19. சுற்றம் தழால் - உட்டு நட்ட நோடோது
20. நட்பு ஆராய்தல் - ஜட்ட ஒந்நார மாடோது
21. நட்பிற் பிழை பொறுத்தல் - ஜட்டுநொ தப்ப பொருப்பது

இன்ப இயல் - சொக இயலு

22. அறிவுடைமை - அரிவடோது
23. அறிவின்மை - அரிவில்லாதது
24. நன்றியில் செல்வம் - நண்ணி இல்லாத 0பதுக்கு

துன்ப இயல் - 0துக்க இயலு

25. ஈயாமை - கொடாதது
26. இன்மை - இல்லாதது
27. மானம் - மாந
28. இரவு அச்சம் - 0பேடுவதுக அஞ்ஜிக்கெ

பொது இயல் - உது இயலு

29. அவை அறிதல் - சபெ அரவது

பகை இயல் - அகெ இயலு

30. புல்லறிவாண்மை - குந்ந 0பு0த்0தி

31. பேதைமை - பொட்டு

32. கீழ்மை - கீயாநது

33. கயமை - கள்ளதந

பல்நெறி இயல் - அலவு 0தாரி இயலு

34. அலவு 0தாரி

காமத்துப்பால்

காமத பாலு

இன்ப துன்ப இயல்

சொக 0துக்க இயலு

35. பொதுமகளிர் -தொண்டியரு

இன்ப இயல்- சொக இயலு

36. கற்புடை மகளிர் -சத்திய பத்தெயரு

37. காமம் நுதலியல் -ஒணவு மாடுவ இயலு

1.செல்வம் நிலையாமை

அணகாசு நெலெஇல்லெ

aNakaasu nele ille

அணகாசு நெலெஇல்லெ -1

ஆருசவி இட்ட குளிது எண்டரு ஊட்டுவநெ

ஒந்து மு0த்0தெய தள்ளி திந்தவக்கரு - 0படவரு ஆகி

ஒந்தெடெக ஓகி 0கஞ்சிக 0பேடியார, 0பதுக்கு எம்ப ஒந்து

ஏகூ அட்டர எந்து 0பீப்பநெங்கெ இல்லெ

aarusavi iTTa kuLidu eNDaru uuTTuvane

ondu muddeya taLLi tindavakkaru – baDavaru aagi

ondeDega oogi ganjiga beeDiyaara, badukku emba ondu

eguu aTTara endu biippanenge ille

அறுசுவை யுண்டி அமர்ந்தில்லாள் ஊட்ட

மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும் வறிஞராய்ச்

சென்றிரப்பர் ஓரிடத்துக் கூழ்எனின், செல்வம் ஒன்று

உண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று

- நாலடியார்-1

Who to-day dine luxuriously to-morrow beg

Those who ate ere while, course after course, food of six flavours,

supplied by their complaisant spouse, now roam as paupers and beg

a mess of pottage here and there; if so, let wealth be counted

as a thing of naught.

ஆருசவி: அறுசுவை; six flavours- 1. கய்ப்பு: கசப்பு; bitterness 2. சீய: இனிப்பு;

sweetness 3.சுள்ளெ: புளிப்பு; sourness 4. உப்பு கயிமெ: உவர்ப்பு; saltiness' 5.

மணப்பது: துவர்ப்பு; astringency 6. கார: கார்ப்பு; pungency

அணகாச நெலெஇல்லை – 2

தப்பு இல்லாத 0தொ0ட்0ட 0பதுக்கு உட்டாத காலாந்த
ஏருத்து 0பந்த 0கஞ்ஜிய ஆவகோட சே0த்0து திந்நிவி;
ஒந்து பக்க 0தார சாரெயு நில்லாதெ 0பதுக்கு
0பண்டி சக்கரமாக்கெ 0பந்தர

tappu illaada doDDa badukku uTTaada kaalaanda
eeruttu banda ganjiya aavakooDa seeddu tinnivi;
ondu pakka daara saareyu nillaade badukku
baNDi sakkaramaakke bandara

துகள்நீர் பெருஞ்செல்வம் தோன்றியக்கால் தொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க;
அகடுற யார்மாட்டும் நில்லாது செல்வம்
சகடக்கால் போல வரும்

- நாலடியார்-2

Wealth abides not, share it and enjoy
When you own ample wealth acquired by blameless means,
with many sharing eat the grain that steers have trodden out!
In centre poised prosperity stands with no man, but revolves like
the wagon's wheel

அணகாச நெலெஇல்லை – 3

ஆநெய நாயி கத்துவ கொடெ நாலு கீயெ
0தண்டு முந்தாடுநமநாகி ஓதவக்கரு – 0பேரெ
மித்தி கெடுச்சுவநெ 0பேரெ ஆகி 0பு0த்0தார அவக்க
எண்டர 0பேரெ ஆ எத்தியார

aaneyya naayi kattuva koDe naalu kiiye
daNDu mundaaDunanamanaagi oodavakkaru –beere
mitti keDuccuvane beere aagi buddaara avakka
eNDara beere aa ettiyaara

யானை எருத்தம் பொலியக் குடை நிழற் கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரும் – ஏனை
வினை உலப்ப வேறாகி வீழ்வர்தாம் கொண்ட
மனையானை மாற்றார் கொள

- நாலடியார்-3

Mighty warriors fall

Those who rode resplendent forth on the neck of an elephant,
beneath the state umbrella's shade, as the leader of the host,
when 'other deeds' destroy, shall change and fall,
while foes lead away their wives as captives

அணகாச நெலெஇல்லெ – 4

நி0த்தவெ நி0த்தவெ நி0ப்பதில்லெ எம்பதுந அரிது
இடத்ததுந இடத்ததுந தப்பாதெ மாடு
ஓகி0புட்ட ஓகி0புட்ட 0பதுக்கு ஜெந, செந எ0த்தூண்டு
0பந்து0புட்ட 0பந்து0புட்ட எம தரும

niddave niddave nibbadille embaduna aridu
iDattaduna iDattaduna tappaade maaDu
oogibuTTa oogibuTTa badukku jena, sena edduuNDu
bannana bannana ema daruma

நின்றன நின்றன நில்லா எனஉணர்ந்து
ஒன்றின ஒன்றின வல்லே செயின்செய்க;
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று

- நாலடியார்-4

Do your duty, knowing the instability of all things. Time flies!
Death conies! The things of which you said, 'they stand, they stand' stand not;
mark this, and perform what befits, yea! what befits,
with all your power! Your days are gone, are gone
and death close pressing on is come, is come.

அணகாச நெலெஇல்லெ – 5

எத்தெ ஆலெயு ஒந்து தங்க கய்க சிக்குவநெ
இந்தாடு கொடுவொ எந்து 0பீயாதெ – மொதலு
கொட்டவக்க தப்பி ஓதார; ஒந்து பக்க சேராத எம
ஆரு 0தாரி இகப்ப 0பெக்கெ எந்த

ette aaleyu ondu tanga kayka sikkuvane
indaaDu koDuvo endu biiyaade – modalu
koTTavakka tappi oodaara ondu pakka seeraada ema
aaru daari igappa bekke enda

என்னானும் ஒன்றுதம் கையுறப் பெற்றக்கால்
பின்னாவ தென்று பிடித்திரா – முன்னே

கொடுத்தார் உயப்போவர் கோடில்தீக் கூற்றம்
கொடுத்தாறு செல்லும் சுரம்

- நாலடியார்-5

Give before death comes

When you have gained and hold in hand any single thing,
retain it not with the thought, 'This will serve some other day'.
Those who have given betimes shall escape the desert road
along with death, an unyielding foe, drags his captives away.

அணகாசு நெலெஇல்லெ – 6

தந்திபஜெந எல்லெ இகியா; பொளச்சி எமந 0புட்டு
தப்பி ஆரி நெலெச்சிதவக்க இல்லி இல்லெ;
அப்பர 0தொ0ட்ட0ட பொருளு 0பீத்திதி; கொட்டு 0புடுவி; நேக
ஊயாக்கு ஊயாக்கு சாவு அரெ

tandibajena elle igiyaa; poLacci emana buTTu
tappi aari neleccidavakka illi ille
appara doDDa poruLu biittidi, koTTu buDuvi; neega
uuyaakku uuyaakku saavu are

இழைத்தநாள் எல்லை இகவா; பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றம் குதித்துயந்தார் ஈங்கில்லை; - ஆற்றப்
பெரும்பொருள் வைத்தீர், வழங்குமின் நாளைத்
தழீஇம் தழீஇம் தண்ணம் படும்

- நாலடியார்-6

Death inevitable. Hoard not

Man's days pass not their assigned bound; None here on
earth have ever escaped death's power, made off and got free.
O hoarder of ample wealth, dispense it! On the morn
the funeral drum will sound

அணகாசு நெலெஇல்லெ – 7

கத்துவ 0பீசலு ஒத்து அளவாக ஜெநாகு
எம 0தரும அளது நிங்க ஜெநவ திந்தந – மாடி
0தரும மாடி 0தருமகாரரு ஆகிவி; 0தார ஆலெயு
உட்டியு உட்டாதவக்கத்தா

kattuva biisalu ottu aLavaaga jenaaga
ema daruma aLadu ninga jenava tinnana – maaDi

daruma maaDi darumakaararu aagivi; daara aaleyu
uTTiyu uTTaadavakkattaa

தோற்றம்சால் ஞாயிறு நாழியா வைகலும்
கூற்றம் அளந்துநும் நாளுண்ணும் – ஆற்ற
அறஞ்செய் தருளுடையீர் ஆகுமின்; யாரும்
பிறந்தும் பிறவாதார் இல்.

- நாலடியார்-7

Death inevitable

Death every day takes that fount of light the sun as a measure,
metes out your days, and so devours. Do deeds of virtue full of
kindly grace. Though all are born, none are exempt from death

அணகாசு நெலெஇல்லெ -8

அணகாரரு எங்க எந்து தங்க ஓப்ப எடெயொ மதச்சாத
குந்ந 0பு0த்திகாரர 0தொ0ட0ட 0பதுக்கு இருநொ
கப்பு மஞ்ஜு 0பே தரவ மிச்சலு மாக்கெ தோரி
இ0த்தெ எடெ அரியாதெ ஓகி 0புட்டர

aNagaararu enga endu tanga ooppa eDeyo madaccaada
kunna buddikaarara doDDa badukku iruno
kappu manju bee tarava miccalu maakke toori
idda eDe ariyaade oogi buTTara

செல்வரயாம் என்றுதாம் செல்வுழி எண்ணா
புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வம்எல்லில்
கருங்கொண்டூ வாய்திறந்த மின்னுப்போல் தோன்றி
மருங்கறக் கெட்டு விடும்

- நாலடியார்-8

The wealth of the foolish like the lightning's flash

The ample wealth of men of mean understanding, who say,
We are rich; yet ponder not their path and end, appears, and
perishes, and leaves no trace; like the flash, when the black
thunder-cloud by night opens its mouth

அணகாசு நெலெஇல்லெ -9

திந்நா, 0பீசலு கொடா எசரு மேலெ0ப்பதுக மாடா
சே0ப்ப சொந்தகாரர கஸ்டவ தீர்ச்சா – நோட
தா என்பவக்கக கொடா, 0பதுக்க காத்தாண்டி0த்தெ, ஆஆ
கெடிசி 0புட்ட எந்துத்தா நெநச்சோது

tinnaa, biisalu koDaa esaru meeLebbaduga maaDaa
 seebba sondakaarara kasTava tiirccaa –nooDii
 taa empavakkaga koDaa, badukka kaattuuNDiddale, aa aa
 keDisibuTTa enduttaa nenaccoodu

உண்ணான் ஒளிநிறான் ஓங்கு புகழ்செய்யான்
 துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான் கொன்னே
 வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல், அஆ
 இழந்தான்என் றெண்ணப் படும்

- நாலடியார்-9

The miser loses all
 He eats not, sheds no light of splendour around, performs
 no deeds that merit lofty praise, soothes no sorrow that
 choice friends feel, spends nought, but hoards his wealth in
 vain: Aha ! he's lost it all,: shall men pronounce

அணகாசு நெலெஇல்லை -10

இக்காதெ திந்நாதெ தங்க ஓடல அலையாட்ட படிசி
 கெடாத 0தருமவு மாடாரரு கொடாதெ
 சம்பாரிசி சேத்தி ஏமாந்தார, 0பாந முட்டுவ 0பெட்டதமநே
 அரிச்சி சேத்துவ குந்நியே சாட்சி

ikkaade innaade tanga oDala aleyaaTTa paDisi
 keDaada darumavu maaDaararu koDaade
 sambaarisi seetti eemaandaara, baana muTTuva beTTadamanee
 aricci seettuva kunniyee saaTci

உடாஅதும் உண்ணாதும் தம்உடம்பு செற்றும்
 கெடாஅத நல்லறமும் செய்யார் கொடாஅது
 வைத்தீட்டி னார் இழப்பர், வான்தோய் மலைநாட!
 உய்த்தீட்டும் தேனீக் கரி

- நாலடியார்-10

The miser like the honey-bee.
 Those who stint in clothes and food, and mortify their
 bodies, yet do not deeds of deathless virtue, and bestow
 nothing, hoarding shall suffer loss: — Lord of the cloud capped
 hills!—this the hoarding honey-bee attests

2. இளமை நிலையாமை

குந்நஜெந நெலெஇல்லெ

kunnajena neleille

குந்நஜெந நெலெஇல்லெ – 11

நரெ 0பந்தர எந்து நெநச்சி ஒள்ளிய 0பு0த்திகாரரு
குந்ந ஜெநதோகெயெ 0பதுக்க 0புட்டார – கொரெ இல்லாத
குந்ந ஜெந எந்து சிரி ஆதவக்கரே 0தடியூரி
அலெயாட்டநொ எ0த்து நி0த்தார

nare bandara endu nenacci oLLiya buddikaararu
kunna jenadoogeyee badukka buTTaara – kore illaada
kunna jena endu siri aadavakkaree daDiyuuri
aleyaaTTano edduu niddaara

நரைவரும் என்றெண்ணி நல்லறி வாளர்
குழவி யிடத்தே துறந்தார்; - புரைதீரா
மன்னா இளமை மகிழ்ந்தாரே கோல்ஊன்றி
இன்னாங் கெழுந்திருப் பார்

- நாலடியார்-11

Age will come. Be wise early
Grey eld will come, the wise remembering this renounce the world
even in tender age; but they who joy in youth, unstable,
never free from fault, shall erewhile painfully rise
up leaning on a staff.

குந்நஜெந நெலெஇல்லெ – 12

நட்டு இல்லாதெ ஆர ஒள்ளியவக்கரு கம்மியாதார
0கவ அணலு 0புட்டர – உள்ளுகுண்டு ஓகெ நெநச்சி நோடு
0பதுக்கோதுநொ ஏந பிரயோஜந? 0பந்தர
கடலுநொ மூகுவ கப்பலு ச0த்த மாக்கெ

naTTu illaade aara oLLiyavakkavu kammoyaadaara
gava aNalu buTTara – uLLuguNDu ooge nenacci nooDu
badukkooduno eena pirayoojana? bandara
kaDaluno muuguva kappalu sadda maakke

நட்புநார் அற்றன நல்லாரும் அஃகினார்
அற்புத் தளையும் அவிழ்ந்தன – உட்காணாய்
வாழ்தலின் ஊதியம் என்னுண்டாம்? வந்ததே
ஆழ்கலத் தன்ன கலி

- நாலடியார்-12

All is vanity

Severed are the ties of friendship; minished are the pleasant ones; love's bonds are loosened too; then look within and say, what profit is there in this joyous life of thine? The cry comes up as from a sinking ship!

குந்நஜெந நெலெஇல்லை- 13

மாத்து மெல்லெ ஆகி 0தடியூரி 0தணக்கெ நடெயம ஆகி
அல்லு 0பு0த்து ஒடலு கெடுவநெ 0கெட்ட மநெதந மாடி
காம 0தாரி ஒப்ப கண்ணுநவக்கக இல்லை
காவலோட ஒப்ப 0தாரி

maattu melle aagi daDiyuuri daNakke naDeyama aagi
allu buddu oDalu keDuvane geTTa manetana maaDi
kaama daari oopppa kaNNunavakkaga ille
kaavalooDa ooppa daari

சொல்தளர்ந்து கோல்ஊன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப்
பல்கழன்று பண்டம் பழிகாறும் இல்செறிந்து
காம நெறிபடரும் கண்ணினார்க்கு இல்லையே
ஏம நெறிபடரும் ஆறு

- நாலடியார்-13

Men are loath to give up bodily pleasures
Speech falters, they lean on a staff, and walk tottering,
their teeth fall out; yet, till the vessel (the body) is scorned by
all, they linger in the house, still indulging fond desires;
to these no way of safety opens out

குந்நஜெந நெலெஇல்லை -14

0ப0க்0கி 0தணக்கெதட்டி தலெ நடுங்கி 0தடியூரி
0பு0த்து சாவ இவ்வ சாரெ நெலெ இல்லாத
மோகநொ இ0ப்ப மநசருக அலெயாட்டார அவ்வ கய்0தடி
அவ்வெய 0தடி ஆப்பநெ

baggi daNakketaTTi tale naDungi daDiyuuri
buddu saava ivva saare nele illaada
moogano ibba manasaruga aleyaaTTaara avva kaydaDi
aveya daDi aappane

தாழாத் தளராத் தலைநடுங்காத் தண்டுன்றா
வீழா இறக்கும் இவள்மாட்டும் காழ்இலா
மம்மர்கொள் மாந்தர்க்கு அணங்காகும் தன்கைக் கோல்
அம்மனைக்கோல் ஆகிய ஞான்று

- நாலடியார்-14

The cherished wife of your youth
To men that cherish weak desire for her that's doomed
to droop and fail, supporting her palsied limbs with a staff,
and then to fall and pass away, what anguish comes, when
she grasps in her hands the staff her mother held

குந்நஜெந நெலெஇல்லை -15

எநக அவ்வெ ஆதவ எந்ந இல்லி இட்டுட்டு
தநக அவ்வெய அரசீண்டு ஓத; தநக அவ்வ
ஆதவ்வு அத்தெயே ஆத அவ்வெ அவ்வெய எத்தீண்டு
ஓர அளிமாநத ஈ ஓலக

enaga avve aadava enna illa iTTuTTu
tanaga avveya arasiINDu ooda; tanaga avve
aadavvu atteyee aada avve avveya ettiiINDu
oora aLimaanada ii olaga

எனக்குத்தாய் ஆகியாள் என்னை ஈங் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள்; தனக்குத்தாய்
ஆகியவளும் அதுவானாள் தாய்த்தாய்க்கொண்டு
ஏகும் அளித்திவ் வுலகு

- நாலடியார்-15

Endless series of successive generations
My mother bare me, left me here, and went to seek her
mother, who in the selfsame manner has gone in search; and
thus in ceaseless round goes on the mother-quest. Such is
the grace this world affords

குந்நஜெந நெலெஇல்லை -16

ஆடுகொடுவ எடெயொ 0பெட்டுவம கய்யொ
0கமலு உள்ள முந்தாடு ஆக்கிப ஊமாலெய
ஆடு தீநி திம்பதுக சமநாத நெலெ இல்லாத அரிசிரி
அரிவு அடுவவக்கர சாரெ இல்லை

aaDukoDuva eDeyo beTTuvama kayo
gamalu uLLa mundaaDu aakkiba uumaaleya
aaDu tiini timbaduga samanaada nele illaada arisiri
arivu aDuvavakkara saare ille

வெறியயர் வெங்களத்து வேல்மகன் பாணி
முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த் தயங்க
மறிகுள குண்டன்ன மன்னா மகிழ்ச்சி
அறிவுடை யாளர்கண் இல்

- நாலடியார்-16

The lamb before the sacrifice
The lamb in the ruddy slaughter-house will crop the fragrant
shoots that dangle from the garland in the slayer's
hand; such transient gladness of the thoughtless, youthful
hour is never found amid the wise.

குந்நஜெந நெலெஇல்லை 17

குய்ல்ந அடுவ சோலெய அண்ணுமொர எல்லா
அண்ணு 0பு0பு0பது மாக்கெ குந்நஜெந அபுரூபவாநது
0பேலுமாக்கெ கண்ணு உள்ளவ எந்து ஆசெ 0பேடா இவ்வ
கோல் இடப்பவ ஆதிய 0பு0குகி

kuylna aDuva sooleya aNNumora ellaa
aNNu bubbadu maakke kunnajena apuruupavaanadu
beelumaakke kaNnu uLLava endu aase beeDaa ivvu
kool iDappava aadiya baggi

பனிபடு சோலைப் பயன்மர மெல்லாம்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை நனிபெரிதும்
வேல்கண்ணள் என்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவளும்
கோல்கண்ண ளாகும் குனிந்து

- நாலடியார்-17

Fruit only ripens to fall. Youth leads to decay
The sweet fruit from every tree that bears in the dewy grove
must fall to earth. Thus youth decays. Desire not her
whose eyes gleam bright as darts. Full soon she too will
walk bent down, with a staff to aid her dim sight

குந்நஜெந நெலெஇல்லை-18

வயசு ஏசக அடதெ அல்லந நெலெ ஏந

எரடு கோணெயு அகெதவா எந்து மொரெயோகெ
மநசுநொ நெநச்சி 0பப்பது எந்த ஓடலுந 0பலவ
நெநச்சாரரு அரிவு உள்ளவக்க

vayasu eesaga aDade alluna nele eena
eraDu kooNeyu agedavaa endu moreyooge
manasuno nenacci bappadu enda oDaluna balava
nenaccaararu arivu uLLavakka

பருவம் எனைத்துள பல்லின்பால் ஏனை
இருசிகையும் உண்டிரோ என்று வரிசையால்
உண்ணாட்டம் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோள்
எண்ணார் அறிவுடை யார்

- நாலடியார்-18

Constant anxieties about health
How old are you? How last your teeth ? and, Do you
eat two courses yet? men ask with kindly courtesy. By
such close questions urged, the wise will learn to judge the
body as a thing of nought

குந்நஜெந நெலெஇல்லெ -19

இந்தெ நோடுவொ ஒள்ளிய 0கெலசவ எங்க குந்நவக்க எந்நாதெ
கய்யொ அடுவநெயே உணச்சாதெ 0தரும மாடிவி
ஆகி அடுவ அண்ணு அல்லாதெ ஒல்லத 0காயியொ
அண்ணாகாத காயு 0பு0த்த0தர

inde nooDuvo oLLiya gelasava enga kunnavakka ennaade
kayyo aDuvaneyee uNaccaade daruma maaDivi
aagi aDuva aNnu allaade ollada gaayiyo
aNNaagaada kaayu buddara

மற்றறிவாம் நல்வினை யாம்இளையம் என்னாது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவாது அறஞ்செய்ம்மின்
முற்றியிருந்த கனியொழியத் தீவளியால்
நற்காய் உதிர்தலும் உண்டு

- நாலடியார்-19

Against procrastination

Say not, in after time we will learn virtue, we are young;
but while wealth is yours conceal it not; do virtuous deeds.

When evil tempests rage, not the ripe fruit alone, but the unripe
fruits fair promise also falls

குந்நஜெந நெலெஇல்லெ - 20

ஆவநோடி சுத்துவ அருளில்லாத எம உள்ளுமெ ஆததெந்த
எகலுநொ 0பீத்திப கட்டு இட்டு எத்தி பொளச்சிவி ஓட்டெய
கூச ஓராச 0பரசுவ அவ்வெ அவ்வோநெயெ எத்துவது எந்த அதுந
உள்ளுமெய அரிது கடை இடிப்பது ஒள்ளித்து

aavanooDi suttuva aruLillaada ema uLLume aadadenda
egaluno biittiba kaTTu iTTu etti poLaccivi oTTeya kuusa
oraasu barasuva avve avvooneye ettuvadu enda aduna
uLLumeya aridu kaDe iDippadu oLLittu

ஆட்பார்த் துழலும் அருளில்கூற் றுண்மையால்
தோட்கோப்புக் காலத்தால் கொண்டுயம்மின் பீட்பிதுக்கிப்
பிள்ளையைத் தாய்அலறக் கோடலான் மற்றதன்
கள்ளம் கடைப்பிடித்தல் நன்று

- நாலடியார்-20

The infant slain by death
Relentless death is roaming round, and eyes his man!
It is true. Take up your wallet, scape betimes. He bears
away the new-born babe, while the mother sorely laments.
It is good to bear in mind his guile

3. யாக்கை நிலையாமை

ஓடம்பு நெலெஇல்லெ
oDambu neleille

ஓடம்பு நெலெஇல்லெ -21

மலெமேலெ உட்டுவ திங்குவ மாக்கெ ஆநெ
தலெமேலெ கொடெ 0பீத்திபவக்க நெல ஓலகதொ
சத்தரு எந்து எத்தி 0தூருபவக்க ஆதரு அல்லாதெ
மிஞ்ஜிதவக்க ஈ ஓலகதொ இல்லெ

malemeele uTTuva tinguva maakke aane
talemeele koDe biittibavakka nela olagado
sattaru endu etti duurubavakka aadaru allaade
minjidavakka ii olagado ille

மலைமிசைத் தோன்றும் மதியம்போல் யானைத்
தலைமிசைக் கொண்ட குடையர் நிலமிசைத்

துஞ்சினார் என்றெடுத்துத் தூற்றப்பட் டாரல்லால்
எஞ்சினார் இவ்வுலகத் தில்

- நாலடியார்-21

Mighty kings die

Even kings that rode on elephants beneath the state
umbrella's shade, like the moon appearing over some hill,
have had their names proclaimed on earth as dead; —not any
in this world have escaped.

ஓடம்பு நெலெஇல்லெ -22

0பதுக்கு ஜெநக அளவாக கத்துவ 0பீசலுந ஒத்து
ஜெந 0புடாதெ உட்டுவது எந்த 0பதுக்கு ஜெந
தீருவநெ முந்தெ ஒபகார மாடிவி; 0தாரு
நெலெயாகி நில்லாரு ஒலகதொ

badukku jenaga aLavaaga kattuva biisaluna ottu
jena buDaade uTTuvadu enda badukku jena
tiiruvane munde opakaara maaDivi; daaruu
neleyaagi nillaaru olagado

வாழ்நாட்கு அலகுஆ வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாள் படாஅது எழுதலால் வாழ்நாள்
உலவாமுன் ஒப்புர வாற்றுமின்; யாரும்
நிலவார் நிலமிசை மேல்

- நாலடியார்-22

Time is fleeting,—use it

As the measure of your days the shining orb each day
unfailing rises; so before your joyous days have passed
away, perform ye 'fitting deeds of grace'; for none abide
on earth.

ஓடம்பு நெலெஇல்லெ - 23

மதுவெ மநெயொ எ0ப்ப0ப அரெ ச0த்த0த ஆதது
அந்து அவக்கக அல்லி சாவு ஆகி இந்தெ
சாவரெ ச0த்த0த 0பப்பது அடதெ எந்து நெலெயாந 0தாரிய
இடத்தர 0பெவரகாரர மநசு

maduve maneyo ebba are sadda aadadu
andu avakkaga alli saavu aagi inde

saavare sadda bappadu aDade endu neleyaana daariya
iDattara bevarakaarara manasu

மன்றம் கறங்க மணப்பறை யாயின
அன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப் பின்றை
ஒலித்தலும் உண்டாமென்று உய்ந்துபோம் ஆறே
வலிக்குமாம் மாண்டார் மனம்

- நாலடியார்-23

Mutability of earthly joys
The marriage drums that sounded out in the festive hall,
there and that very day have served for him as funeral
drums! Men of lofty minds will note that thus it haps, and
will strive to gain the way to escape

ஒடம்பு நெலெஇல்லெ – 24

ஒகி ஊதார ஒந்து ஜாமதொ; சிடி ஜாம
இ0த்து ஊதார அரெய ஒள்ளங்கெ நோடி
மூராவது திருக்கு ஊவநெ முந்தெ, முச்சி, கிச்சோட 0பந்தார
சத்தமந சாவவக்க தூக்கிண்டு

oogi uudaara ondu jaamado; siTi jaama
iddu uudaara areya oLLange nooDi
muuraavadu tirukku uuvane munde, mucci, kiccooDa bandaara
sattamana saavavakka tuukkiNDu

சென்றே எறிய ஒருகால்; சிறுவரை
நின்றே எறிப பறையினை நன்றேகாண்
முக்காலைக் கொட்டினுள் மூடித்தீக் கொண்டுஎழுவர்
செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து

- நாலடியார்-24

The funeral
They march and then strike once! A little while they wait,
then strike the drum a second time. Behold, how fine! The
third stroke sounds. They veil it, take the fire, and go forth:
the dying bear the dead

ஒடம்பு நெலெஇல்லெ – 25

0கும்பலாகி சொந்தகாரரு ஓ எந்து அத்து கிரிச்சி
எணவ ஒத்து 0தாவெக ஒப்பதுந கண்டலெயு மதுவெ மாடி இல்லி

அடதெ அடதெ எம்ப அரிவு மயங்கிதமக ஏகிர
 டண் டண் எம்ப சாவு அரெ

gumbalaagi sondakaararu oo endu attu kiricci
 eNava ottu duuvega ooppaduna kaNDaleyU maduve maaDi illi
 aDade aDade emba arivu mayangidamaga eegira
 DaN DaN emba saavu are

கணம்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென் றலறப்
 பிணம்கொண்டு காட்டுய்ப்பார்க் கண்டும் மணங்கொண்டிண்டு
 உண்டுண்டுண் டென்னும் உணர்வினால் சாற்றுமே
 டொண்டொண்டொ டென்னும் பறை

- நாலடியார்-25

Death pours contempt on human joys
 To him, who, although he sees them bear the corpse to
 the burning ground, while friends in troops loudly lament,
 boldly asserts that wedded life is bliss on earth, the funeral
 drum speaks out, and mocks his vain utterance

ஓடம்பு நெலெஇல்லை – 26

நாருநொ கட்டி இகத்தலெ ஏந? ஒள்ளங்கெ அடக்க மாடிலெ ஏந?
 கண்ட எடெயொ இட்டலெ ஏந? அப்பர ஆ ஏடிசிலெ ஏந?
 தோலு சீரகோகெ இ0த்0து 0கெலசவ மாடி ஊட்டுவ
 கூத்தாடி (உசுரு) ஓரமட்டு ஓலெ

naaruno kaTTi igattale eena? oLLange aDakka maaDile eena?
 kaNDa eDeyo iTTale eena? appara aa eeDisile eena?
 toolu siiragooge iddu gelasava maaDi uuTTuva
 kuuttaadi (usuru) oramaTTu oole

நார்த்தொடுத்து ஈர்க்கிலென் நன்றாய்ந்து அடக்கிலென்
 பார்த்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
 தோற்பையுள் நின்று தொழிலறச் செய்தாட்டும்
 கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்

- நாலடியார்-26

The dead body
 When the soul that, taking its stand in this skin-clad
 frame, has fully wrought its works and partaken of life's
 experiences, has gone forth, what matters it whether you
 attach ropes to the body and drag it away, or carefully bury

it, or throw it aside in any place you light upon, or if many
revile the departed?

ஓடம்பு நெலெஇல்லெ – 27

ஊவமேயொ எ0ப்0ப நீருமொட்டெ அப்பர திருக்கு தோரி
கெடுவது மாக்கெ ஓடலு எந்து நெநசி கொளப்பவ
தீர்ச்சுவோ எந்து 0கேந மாடுவ தெட அரிவுள்ளவக்கக
நேர் ஆப்பவக்க 0தார 0தொ0ட்0ட ஓலகதொ

uuvameeyo ebba niirumoTTe maakke appara tirukku toori
keDuvadu maakke oDalu endu nenasi koLappava
tiirccuvoo endu geena maaDuva teDa arivuLLavakkaga
neer aappavakka daara doDDa olagado

படுமழை மொக்குளின் பல்காலும் தோன்றிக்
கெடுமிதோர் யாக்கையென் றெண்ணித் தடுமாற்றம்
தீர்ப்பேய்யாம் என்றுணரும் திண்ணறி வாளரை
நேர்ப்பார்யார் நீணிலத்தின் மேல்

- நாலடியார்-27

The body a bubble
Like a bubble, that in pelting rain appears full oft, and
disappears, is this our frame; So sages have judged,
Steadfast in wisdom, and have decided to end this dubious
strife. On this wide earth who equal these?

ஓடம்பு நெலெஇல்லெ – 28

ஓடல தெடவாகி ஈசி 0பந்தவக்க தங்க ஈசித
ஓடலுந்த முடத பிரயோஜந மாடிவி ஓடலு
மலெயொதக மஞ்ஜுமாக்கெ தோரி இந்தெ அல்லி
நெலெச்சாதெ ஓகி 0புட்டர

oDala teDavaagi iisi bandavakka tanga iisida
oDaluunda muDada pirayoojana maaDivi oDalu
maleyodaga manjumaakke toori inde alli
neleccaade oogi buTTara

யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம்பெற்ற
யாக்கையா லாய பயன்கொள்க யாக்கை
மலைநாடு மஞ்சபோல் தோன்றிமற் றாங்கே
நிலையாது நீத்து விடும்

- நாலடியார்-28

The body like a cloud on the hillside
Those who've gained and held fast by this well-knit frame
(a human body) should take the gain the body they have
gained is intended to yield. Like a cloud that wanders over
the hills, the body here appears, and abiding not, departs
leaving no trace behind.

ஓடம்பு நெலெஇல்லெ – 29

உல்லுமொநெய நீருமாக்கெ நெலெயாமெ எந்தருது
ஈகவே மாடிவி தரும காரிய- ஈகத்தா
நி0த்0த, குளத, அடத, தந்ந சொந்தகொ கிருச்சுவநெ
ஓத எம்பது அடுவநெ

ullumoneya niirumaakke neleyaame endarudu
iigavee maaDivi daruma kaariya – iigattaa
nidda, kuLada, aDada, tanna sondago kiruccuvane
ooda embadu aDuvane

புல்நுனிமேல் நீர்போல் நிலையாமை என்றெண்ணி
இன்னினியே செய்க அறவினை இன்னினியே
நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான்தன் கேள்அலறச்
சென்றான் எனப்படுத லால்.

- நாலடியார்-29

The body like dew on the tip of a blade of grass
Considering that all things are transient as the dew-drop
on the tip of a blade of grass, now, now at once, do virtuous
deeds! 'Even now he stood, he sat, he fell,—while his
kindred cried aloud he died: such is man's history!

ஓடம்பு நெலெஇல்லெ – 30

கேத்துநோடாதெ 0பந்து சொந்தவாகி மநெயொ உட்டி
ஏகாதெ ஓப்பவக்க மநசரு – ஏகாதெ
இ0ப்0ப மொரவ 0புட்டு 0தூரக பரந்து ஓப்ப அக்கி மாக்கெ
ஓடல தங்கவக்கக 0புட்டுட்டு ஓதார

keettunooDaade bandu sondavaagi maneyo uTTi
eegaade ooppavakka manasaru – eegaade
ibba morava buTTu duuraga parandu ooppa akki maakke
oDala tangavakkaga buTTuTTu oodaara

கேளாதே வந்து கிளைகளாய் இல்தோன்றி
வாளாதே போவரால் மாந்தர்கள் வாளாதே
சேக்கை மரன்ஓழியச் சேண்நீங்கு புள்போல
யாக்கை தமர்க்கொழிய நீத்து

- நாலடியார்-30

All human relationships merely temporary
Unasked men come, appear in the home as kinsmen, and
then silently go. As the bird silently deserts the tree where
its nest yet remains, and goes far off, so these leave but their
body to their friends

4. அறன் வலியுறுத்தல்

அரவ சாலஓரச்சுவது
arava saalaoraccuvadu

அரவ சாலஓரச்சுவது – 31

ஓகசு இ0ப்0பவக்கரே 0பதுக்கியார எந்து மேலெ நோடி
உகுவதுக தங்க முடியாதெ மநெ கத்துநொ நி0த்து
அப்பரத்தா அருக்கலாகி இ0ப்0பவக்கவே
முந்தந தபசுநொ தபசு மாடாதவக்க

oogaasu ibbavakkaree badukkiyaara endu meele nooDi
uguvaduga tanga muDiyaade mane kattuno niddu
apparattaa arukkallagi ibbavakkavee
mundane tapasuwo tapasu maaDaadavakka

அகத்தாரே வாழ்வார்என் றண்ணாந்து நோக்கிப்
புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி இருப்பாரே மேலைத்
தவத்தால் தவஞ்செய்யா தார்

- நாலடியார்-31

The door closed. Too late
Yes, those within are blest; so saying, they look up, but
obtain no entrance; their place is at the outer gate. There
will they suffer much, who thro' lack of former penitence do
no penance now. [In a former state penance won for them
a human shape. As men they have now failed.

அரவ சாலஓரச்சுவது – 32

ஆநொ நங்க 0பதுக்குக ஆசெபட்டு 0தருமவ மர0து

ஓநொ நங்க எந்நாத மட்டவாத நெஞ்ஜே எடெ 0புடாதெ
நி0த்0து மு0க்0கிருது 0பதுக்குவொ எந்தலெயு நிந்ந 0பதுக்கு ஜெந
ஓத்து மாடுவதுந மாத்தாடு

aano nanga badukkuga aasepaTTu darumava maraud
oono nanga ennaada maTTavaada nenjee eDe buDaade
niddu muggirudu badukkuvo endaleyu ninna badukku jena
oottu maaDuvaduna maattaaDu

ஆவாம்நாம் ஆக்கம் நசைஇ அறம்மறந்து
போவாம்நாம் என்னாப் புந்நெஞ்சே ஓவாது
நின்றுளுற்றி வாழ்தி எனினும்நின் வாழ்நாட்கள்
சென்றன செய்வது உரை

- நாலடியார்-32

What wilt thou do in the end thereof?
Say not, O silly soul, we will live desiring wealth and die
forgetting virtue! We'll say that ceaselessly toiling thou
shalt live long; but tell me, what wilt thou do when all thy
happy days are over?

அரவ சாலஓரச்சுவது – 33

முந்தெ மாடிததுக தக்கது 0பப்பநெ இகத்து மூச்செத்தி
மநசுநொ நெநச்சி அளிதந பொட்ட நெநச்சி அதுந
ஓத உட்டுநது எந்து அரவவக்கரே அது 0புடாதெ
0பப்பதுந எல்லெ எந்தரிது கடது நி0த்0தார

munde maaDidaduga takkadu bappane igattu muuccetti
manasuno nenacci aLidana poTTa nenacci aduna
ooda uTTunadu endu aravavakkare adu buDaade
bappaduna elle endaridu kaDadu niddaara

வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய உயிரா
மனத்தின் அழியுமாம் பேதை நினைத்ததனைத்
தொல்லையது என்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்து
எல்லை இகந்தொருவு வார்

- நாலடியார்-33

The wise accept the sorrows of life as retributive
When the fruit of deeds is come, the fool sighs heavily,
and all his soul dies out; but those who reflect and say,

'Tis old desert; will pass beyond the bound of life's
perplexity, and escape (by devoting themselves to virtue).

அரவ சாலஓரச்சுவது -34

அபுரூப வாகி சிக்குவ ஓடல எத்தித 0தெசெ எந்த
0தொ0ட்0ட ஓள்ளித்து மாடுவதுகவே எத்திவி க0ப்0பு
தப்ப ரச மாக்கெ அப்பர ஓதவி மாடி இந்தெ
சக்கெ மாக்கெ ஓப்ப ஓடலு

apuruupa vaagi sikkuva oDala ettida dese enda
doDDa oLLittu maaDuvadugavee ettivi kabbu
tappa rasa maakke appara odavi maaDi inde sake
maakke ooppa oDalu

அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தால்
பெரும் பயனும் ஆற்றவே கொள்க கரும்பூர்ந்த
சாறுபோல் சாலவும் பின்உதவி மற்றதன்
கோதுபோல் போகும் உடம்பு

- நாலடியார்-34

Virtue is the gain. The body mere refuse
As the gain from the mortal frame now reached—and
which is so hard to reach—with all thy might lay hold of
virtue's lasting good. As the juice expressed from the
sugar-cane 'twill afterwards be thine aid, when the body
goes like refuse flung away.

அரவ சாலஓரச்சுவது – 35

க0ப்0ப ஆடிசி 0பெல்லவ முந்தெ எத்திதவக்க
சக்கெ எ0த்0து கத்துவநெ அருக்கலு பட்டு ஆடார்ரு
கஸ்ட படிசி ஓடலுந பிரயோஜந எத்திதவக்க எம
0பப்பநெ அருக்கலு ஆகார்ரு

kabba aaDisi bellava munda ettidavakka
sake eddu kattuvane arukkalu paTTu aaDaarru
kasTa paDisi oDaluna pirayoojana ettidavakka ema
bappane arukkalu aagaarru

கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேம்கால் துயராண் டுழுவார்
வருந்தி உடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்கால் பரிவ திலர்

- நாலடியார்-35

The same. The body only sapless stalks
Those who have pressed the sugar-cane, and early taken the
juice, when the refuse heaped up burns, will suffer no grief:
those who have toiled and gained the fruit won from embodied
existence will feel no pangs when death shall come

அரவ சாலஓரச்சுவது – 36

இந்தோ அந்தோ எந்தோ எந்தெல்லா எந்நாதெ
இந்தெயே நி0த்திதநெ எம எந்து நெநச்சி
0பட்டு 0படிவி ஒல்லாததுந முடவ 0பகெயோகெ
கடெயிடிவி அய்யநவக்கர 0தருமவ

indoo andoo endoo endellaa ennaade
indeyee niddidane ema endu nenacci
buTTu buDivi ollaadaduna muDava bageyoooge
kaDiyidivi ayyanavakkara darumava

இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை ஒல்லும் வகையால்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்

- நாலடியார்-36

Death stands waiting behind you. Delay not
This day? That day? What day? O question
not the time ! Bethink you death stands behind you ever
waiting! Put, from you every evil thing; and with all your
powers embrace the virtue which sages teach

அரவ சாலஓரச்சுவது -37

மநசரு ஆத 0தொ0ட0ட பிரயோஜவ நோடிலெ
ஏசகெந்தவு இந்து அப்பர அடோதெந்த ஒந்துசே0த்த
ஒடலுகவே ஒதவிமாடி இராதெ ஆ ஒலகநொ
இப்பதுக தக்கெங்கெ நடவது சரி

manasaru aada doDDa pirayoojana nooDile
eesagendavu innu appara aDoodenda onduseedda
oDalugavee odavimaaDi iraade aa olagano
ibbaduga takkange naDavadu sari

மக்களா லாய பெரும்பயனும் ஆயுங்கால்
எத்துணையும் ஆற்றப் பலவானால் தொக்க
உடம்பிற்கே ஒப்புரவு செய்தொழுகாது உம்பர்க்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும்

- நாலடியார்-37

Use the body to gain the world to come
When you examine closely the mighty gains to be acquired
by birth in a human shape, if they seem manifold, perform
not deeds which suit the body's frame alone, but deeds
whose fruit is joy in the world to come

அரவ சாலஓரச்சுவது -38

அப்பர குந்ந ஓந்து ஆல 0பித்து பயிலு 0பந்து
0தொ0ட0ட நாலு தந்தங்கெ - 0தருமத ஜோலி
அது குந்நதாலெயு தக்கவக்க கய் பட்டலெ
0பாநு குந்நது எம்பநெங்கெ முச்சிபுட்டர

appara kunna ondu aala bittu [ayilu bandu
doDDa naalu tandange – darumada jooli
adu kunnadaaleyu takkavakka kay paTTale
baanu kunnadu embanenge mucci buTTara

உறக்குந் துணையதோர் ஆலம் வித்து ஈண்டி
இறப்ப நிழற் பயந் தாங்கு - அறப்பயனும்
தான் சிறிதாயினும் தக்கார்க்கை பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்

- நாலடியார்-38

A benefit conferred by the worthy on the worthy.
The banyan seed, though it be minute as one might see in
dreams, grows to a mighty tree of amplest shade; so gifts
from a virtuous hand, received by a worthy hand, though
small, will hide the diminished heavens

அரவ சாலஓரச்சுவது - 39

ஜெநாகு கயிவ ஜெநவ நோடியு அதுந அரியாதவக்க
ஆ ஜெநகொ 0பதுக்கு ஜெநகோட ஓர எந்து அரச பட்டார
ஜெநவு கயிது தங்க 0பதுக்கு ஜெநவ கயிப்ப
ஜெநவ 0பீத்து அரியாதவக்க

jenaagu kayiva jenava nooDiyu aduna ariyaadavakka
 aa jenago badukku jenakooDa oora endu arasa paTTaara
 jenavu kayidu tanga badukku jenava kayippa
 jenava biittu ariyaadavakka

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்
 வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்
 வைகலும் வைகல்தம் வாழ்நாள்மேல் வைகுதல்
 வைகலை வைத்துணரா தார்

-நாலடியார் 39

Days pass

Daily they see the passing day added to the sum of the
 days gone by, as a day that is spent from out the store
 of their days; yet daily, as they see day dawn, they say
 joyously, "This day will abide with us till the close of day"

அரவ சாலஓரச்சுவது -40

மாந எம்ப நகெநட்ட 0புட்டு பிச்செ எம்ப
 ஈந எளக்காரநொ 0பதுக்கி நெலச்சிநெ எந்து -ஈநதெந்த
 ஊட்டி 0பந்தலெலெயு நெலெயாகி ஈ ஓடலு
 நீடிச்சி அடோதில்லெ நோடி

maana emba naganaTTa buTTu picce emba
 iina eLakkaarano badukki nelaccine endu – iinadenda
 uuTTi bandaleyu neleyaagi ii oDalu
 niiDicci aDoodille nooDi

மான அருங்கலம் நீக்கி இரவென்னும்
 ஈன இளிவினால் வாழ்வேன்மண் ஈனத்தால்
 ஊட்டியக் கண்ணும் உறுதிசேர்ந்து இவ்வுடம்பு
 நீட்டித்து நிற்கும் எனின்

-நாலடியார் 40

Why should man maintain the perishable body by dishonourable begging?
 Parting with honour's jewel I might still consent to live
 a suppliant's life of shame, if when maintained by such
 disgrace, this body could abide in strength and last for length of days.

அளுக்கு 41

மாவெலெ நெர எடெ ஜவ்வோநி எண்ணு எந்து ஏகுவவக்க
 நோடாரரு மாக்கெ மோசவாதது, உகுவ எடெ அல்ல, ஓடம்பு

நொணத பெக்கெ அளவு தோலு கீரிலெயு 0பேக்கார
(அதுந குதக்கோதுக 0பப்ப) காக்கெய ஏதுவ ஒந்து 0தடி

maavele nera eDe javooni eNnu endu eeguvavakka
nooDaararu maakke moosavaadadu, uguva eDe alla, oDambu
noNada pekke aLavU toolu kiirileyu beekkaara
(aduna kudakkooduga bappa) kaakkeya eeduva ondu daDi

மாக்கேழ் மடநல்லாய் என்றாற்றும் சான்றவர்
நோக்காரகொல் நொய்யதோர் புக்கிலை யாக்கைக்கோர்
ஈச்சிற கன்னதோர் தோல் அறினும் வேண்டுமே
காக்கை கடிவதோர் கோல்

-நாலடியார் 41

Any slight wound may fester, and reduce the fairest form to a loathsome state
'O gentle maiden, fair and good!' These paragons that
thus rave, know they not the heavenly home invisible?
Let a bit of skin be broken slight as an insect's wing,
and you need the stick that drives away the crows

அளுக்கு – 42

தோலு ஒதுப்பு இந்து ஒட்டெ அப்பர பொய்ய முச்சுவ
மேலந ஒதுப்பு நெலெயது ஒடலு ஆப்பநெ மேலந ஒதுப்பு
பொய் ஒதுப்ப நோடி ஆசெ 0பரசாதெ 0பேரெ அதுந
சீரந ஓகந பக்கவ நோடிதெங்கெ நோடோது

toolu oduppu innu ootTe appara poyya mucchuva
meelana oduppu neleyadu oDalu aappane meelana oduppu
poy oduppa nooDi aase barasaade beere aduna
siirana oogana pakkava nooDidenge nooDoodu

தோல்போர்வை மேலும் துளைபலவாய்ப் பொய்ம்மறைக்கும்
மீப்போர்வை மாட்சித்து உடம்பானால் மீப்போர்வை
பொய்ம்மறையாக் காமம் புகலாது மற்றதனைப்
பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்

- நாலடியார் 42

The body's beauty only skin-deep
If the body which, with a covering of skin above, possesses
many apertures, owes its beauty only to that outward
cloak that veils the false (i.e inner foulness), then is it fitting
to say no word of lustful desire which hides the false from

itself by the covering veil, but to regard that body as an undeveloped embryo.

அனுகு 43

தக்கோல திந்து மண்டெ தும்ப ஊ ஆக்கி
பொய் சோக்கு மாடுவது எந்த ஓரவா? ஏகுவவு
திம்ப 0கெலசாந்த நெலெ ஆர எந்து அரிவுள்ளவக்க
கண்டு கய் 0புட்ட மயக்க

தக்கோல= 0கமலு தப்ப பொருளு

takkoola tindu maNDe tumba uu aakki
poy sookku maaDuvadu enda ooravaa? eeguvavu
timba gelaanda nele aara endu arivullaavakka
kaNDu kay buTTa kuppe

தக்கோலம் தின்று தலைநிறையப் பூச்சூடிப்
பொய்க்கோலம் செய்ய ஒழியுமே எக்காலும்
உண்டி வினையுள் உறைக்கும் எனப்பெரியோர்
கண்டுகை விட்ட மயல்

- நாலடியார் 43

Outward adornment is not inward purification
Will impurity ever cease from the worthless body which the
great have abandoned, knowing it to be reeking with odours
from processes connected with nutrition, though aromatics
be chewed, the head covered with garlands, and the body
adorned with false splendour?

அனுகு 44

தீதநீருந குவளெ 0தொ0ட0ட கயலு வேலு எந்து
கண்ணை, மட்டவாதவக்க அருக்கலு படுசுவதுக 0புட்டநெயா
ஓகந நீர எத்தித மேலெ நுங்க காசி எத்திதது மாக்கெ
கண்ணுந தன்மெய நோடி 0பந்நநெ

tiida niiruna kuvaLe doDDa kayalu veelu endu
kaNNa maTTavaadavaka arukkalu paDusuvaduga buTTaneyaa
oogana niira ettidameele nunga kaasi ettidadu maakke
kaNNuna tanmeya nooDi bannane

தெண்ணீர்க் குவளை பெருங்கயல் வேலென்று
கண்ணில்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவேனோ

உண்ணீர் களைந்தக்கால் நுங்குசூன் றிட்டன்ன
கண்ணீர்மை கண்டொழுகு வேன்

- நாலடியார் 44

Female eyes shall not bewilder me
Shall I abandon (my ascetic purpose) because blind, low
men worry me, saying (that woman's eye is like) the water lily
in the clear stream, or the warring carp, or a javelin?
I will pursue my virtuous way as having seen (that) the
eye's real nature (is), like (that of) the palm-tree fruit (which
is) scooped out, after the water has been drained off!

அளுக்கு 45

முல்லெ கொண்டெ முறுமுறு நகெ முத்து எந்து ஒளருவ
கல்லாத மட்ட மக்க மாத்து அருக்கலு படுசுவதுக 0புட்டநெயா?
எல்லாவு நோடுவநெங்கெ அட்டிக ஆக்கடெய 0தூவெயொ 0பு0த்0தடுவ
அல்லு இலுகோவ நோடி நடது 0பந்நநெ

mulle koNDe munumunu nage muttu endu oLaruva
kallaada maTTa makka maattu arukkalu paDusuvaduga buTTaneyaa?
ellaavu nooDuvanenge aTTiga aakkaDeya duuveyo buddaDuva
allu ilugoova nooDi naDadu bannane

முல்லை முகைமுறுவல் முத்தென் றிவைபிதற்றும்
கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவேனோ
எல்லோரும் காணப் புறங்காட் டுதிர்ந்துக்க
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன்

- நாலடியார் 45

The beauty of women's teeth shall not bewilder me
Though worthless men untaught should fret my soul and
rave of teeth like jasmine buds and pearls, shall I forego my
fixed resolve, who have seen in the burning ground those
bones—the fallen teeth—strewn round for all to see?

அளுக்கு -46

கொடலு கொளுப்பு நெத்துரு இலுவு
கோட சே0த்0த நரம்பு தோலு எடெ0கெடெக
அடுவ தசெயு நெணவுத்தா 0பேரெ இவெயோகெ
ஏ 0பாகதவோ ஈர ஊ ஆக்கிதவ?

koDalu koLuppu netturu iluvu
 kooDa seedda narambu toolu eDegeDega
 aDuva taseyu neNavuttaa beere iveyooge
 ee baagadavoo iira uu aakkidava

குடருங் கொழுவுங் குருதியும் என்பும்
 தொடரும் நரம்பொடு தோலும் இடையிடையே
 வைத்த தடியும் வழுப்புமாம் மற்றிவற்றுள்
 எத்திறத்தாள் ஈர்ங்கோதை யாள்

- நாலடியார் 46

This vile body
 (The body) is entrails, and marrow, and blood, and bone,
 and connecting tendons, and skin, and here and there flesh
 interposed, and fat. In the midst of these, what sort of a
 being is she who wears the fresh garlands?

அளக்கு 47

ஊரி, அசிங்கபடுவநங்கெ உள்ள ஒம்பத்து ஓட்டெ அங்கவு
 ஒந்து சே0த்0து 0கிஞ்ஜீண்டு அடுவ செம்ப, எடெ ஜவ்வோநி
 0தொ0ட்0ட எகலு, 0பே இக்கிதவ எந்தார, ஈ முச்சித
 சிங்கர தோலு கண்ண மயக்குவநெங்கெ அடுவதுந நோடி

uuri asingapaDuvanenge uLLa ombattu ooTTe angavu
 ondu seeddu ginjiINDu aDuva semba, eDe javvooni
 doDDa egalu, bee ikkidava endaara, ii muccida
 singara toolu kaNNa mayakkuvanenge aDuvaduna nooDi

ஊரி உவர்த்தக்க ஒன்பது வாய்ப்புலனும்
 கோதிக் குழம்பலைக்கும் கும்பத்தைப் பேதை
 பெருந்தோளி பெய்வளையாய் என்னுமீப் போர்த்த
 கருந்தோலால் கண்விளக்கப் பட்டு

- நாலடியார் 47

The body disgusting
 The fool will address the earthen pot (the body), from
 which defilement oozes, which from nine disgusting outlets
 scatters pollution, and in which slimy liquids move to and
 fro,—and say, O thou of the rounded arms,; O thou with
 armlets decked,—because it is made bright to his eyes by a covering of black skin

அளுக்கு 48

ஓடல அரியாரரு 0கந்த ஊசி மண்டெக ஊ ஆக்குவதுந
 நோடி மேலுமாடியார, காம்பிலெ மாக்கெ சே0த்0து
 எட்டெ ஊஞ்ஜ கோய0த்0துகொ கூஞ்ஜி குதக்குவ
 எண் சூரு 0பண்டி அச்சு (உசுரு) ஓப்பதுந நோடியு

aLukku

oDala ariyaararu ganda uusi maNDega uu aakkuvaduna
 nooDi meelu maaDiyaara, kaambile maakke seeddu
 eTTe uunja kooyaddudo kuunji kudakkuva
 eNa suuru baNDi accu(usuru) ooppaduna nooDiyuu

பண்டம் அறியார் படுசாந்தும் கோதையும்
 கண்டுபா ராட்டுவார் கண்டிலர்கொல் மண்டிப்
 பெடைச்சேவல் வன்கமுகு பேர்த்திட்டுக் குத்தல்
 முடைச்சாகாடு அச்சிற்று உழி

- நாலடியார் 48

The body a prey to corruption
 They know not what the body is; with sandal paste and
 flowers they make it fine. Have they not seen, I pray, the
 vultures and their mates in flocks with busy beaks devour
 the body foul when the chariot-axle is snapped?

அளுக்கு 49

ஓதவக்கர மண்டெஓடு நோடுவவக்க அஞ்ஜுவநெங்கெ
 ஆள 0குய் 0புத்த கண்ணு ஆகி தோரி மத்தவக்கர
 மேலுமாடி ஒள்ளிய 0தாரி ஓகி; இதுத்தா 0கொண எந்து
 ஏகிரமாக்கெ ஒள்ளங்கெ நெகதுண்டு

oodavakkara maNDe ooDu nooDuvavakka anjuvanenge
 aaLa guy budda kaNNU aagi toori mattavakkara
 meelumaaDi oLLiya daari oogi iduttaa goNa endu
 eegira maakke oLLange negaduuNDu

கழிந்தார் இடுதலை கண்டார்நெஞ் சுட்கக்
 குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி ஒழிந்தாரைப்
 போற்றி நெறிநின்மின் இற்றிதன் பண்பென்று
 சாற்றுங்கொல் சாலச் சிரித்து

- நாலடியார் 49

The eyeless skulls teach
The skulls of the dead, at the sight of which the gazer
fears, with deep cavernous eyes appear, and grinning say
to those who still survive, Guard well ! In virtue's path
stand fast. This is the body's grace and worth.

அனாக்கு 50

உசுரு ஓதவக்கர மண்டெஇலு அன்ஜிக்கெ 0பப்பநெங்கெ நெகது
தலெய தூக்கி ஓடலு 0கருவதோகெ இ0ப்பவக்கர குத்தவ தீரிசிர
இதுந 0கொண இத்தெ அடுவநெ தங்கவ ஒந்து
பொருளெந்து 0பீயாரு

usuru oodavakkara maNDe ilu anjikke bappanenge negadu
taley a tuukki oDal u garuvadooge ibbavakkara kuttava tiirisira
iduna goNa itte aDuane tangava ondu
poruLendu biyaaru

உயிர்போயார் வெண்டலை உட்கச் சிரித்துச்
செயிர்தீர்க்குஞ் செம்மாப் பவரைச்செயிர் தீர்ந்தார்
கண்டிற் றிதன்வண்ணம் என்பதனால் தம்மையோர்
பண்டத்துள் வைப்ப திலர்

- நாலடியார் 50

The sight of the skulls cures pride
The skulls of the dead, grinning so as to excite disgust,
cure the vain lovers of life of their folly. Those who are
cured of this folly, seeing (the skulls in the burning ground),
say such is this body and so value themselves as nothing

தொரவு -51

0தீவிகெ ஓலெ கத்தலெ ஓதங்கெ ஒப்பந
தபசுக முந்தெ நி0ப்பது இல்லெ பாப்ப - 0தீவிகெ எண்ணெ
தீருவநெ கத்தலெ 0பந்து முச்சோது மாக்கெ 0தரும காரிய
தீருவநெ கெட்டது 0பந்தர

diivige oole kattale oodange obbana
tapasuga munde nibbadu ille paappa - diivige eNNe
tiruvane kattale bandu mucchoodu maakke daruma kaariya
tiiruvane keTTadu bandara

விளக்குப் புகஇருள் மாய்ந்தாங்கு ஒருவன்
தவத்தின்முன் நிலலாதாம் பாவம் விளக்குநெய்

தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை
தீர்விடத்து நிற்குமாம் தீது

- நாலடியார் 51

Penitence puts sin to flight

As when a lamp enters darkness dies, so sin stands not
before man's penitence. As, when in a lamp the oil wastes,
darkness rushes in, so evil takes its stand where deeds of
virtue cease

தொரவு 52

நெலையாமெ, நோ, வயசாப்பது, சாவு எந்து நெந்ச்சி
அரிவுள்ளவக்க தங்க 0கெலசவ மாடியார 0புடாதெ
இய்யு 0பகெய கோட சாத்தூர எந்து இவெய ஒளருவ
புச்சிடத்தவக்கர விட முட்டாளுகொ இல்லெ

neleyaame noo vayasaappadu saavu endu nenacci
arivullaavakka tanga gelasava maaDiyaara buDaade
iyyu bageya kooDa saattura endu iveya oLaruva
pucciDattavakkara viDa muTTaaLugo ille

நிலையாமை நோய்மூப்புச் சாக்காடென் றெண்ணித்
தலையாயார் தங்கருமம் செய்வார் தொலைவில்லாச்
சத்தமும் சோதிடமும் என்றாங்கு இவைபிதற்றும்
பித்தரின் பேதையார் இல்.

- நாலடியார் 52

Put away useless studies.

The chief of men reflect on change, disease, old age, and
death, and do their needful work. Those who raving teach
the endless round of sevenfold science, and the lore of stars,
are maddest of the foolish throng

தொரவு -53

மநெ 0பாளு எனமெ சிரிசிங்கர செல்வாக்கு
0பதுக்கு 0பல எந்து இவெயெல்லா மெல்லெ
நெலெச்சாததுந கண்டு மேலாநவக்க தொரந்தார
தலையாதவக்க தங்க பொளச்சோதுந நோடி

mane baaLu eLame sirisingara selvaakku
badukku bala endu ive ellaa melle

neleccaadaduna kaNDu meelaanavakka torandaara
taleyaaadavakka tanga poLacooduna nooDi

இல்லம் இளமை எழில்வனப்பு மீக்கூற்றம்
செல்வம் வலிஎன் றிவையெல்லாம் மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயார் தாம்உய்யக் கொண்டு

- நாலடியார் 53

renunciation at once

The chief of men in quiet thought discern how house, and
youth, and beauty's grace, and high estate, and wealth, and
strength, all pass away; and thus, to save themselves, prolonging
not the time, renounce all these

தொரவு-54

0துக்கநொ அப்பரஜெந இ0த்தலெயு ஒந்து ஜெநத
சொககவே ஆசெபட்டார அரிவில்லாதவக்க சொக
எடெயெடெயொ 0புட்டு 0துக்கவ நோடுவதெந்த மநெ0பாளு
சே0ப்பதுந 0புட்டார அரிவுள்ளவக்க

dukkano apparajena iddaleyu ondu jenada
sogagavee aasepaTTaara arivillaadavakka sog
eDeyeDeyo buTTu dukkava nooDuvdenda manebaaLu
seebbaduna buTTaara arivuLLavakka

துன்பம் பலநாள் உழந்தும் ஒருநாளை
இன்பமே காமுறுவர் ஏழையார் இன்பம்
இடைதெரிந் தின்னாமை நோக்கி மனையாறு
அடைவொழிந்தார் ஆன்றமைந் தார்

- நாலடியார் 54

Pleasure and pain.

Though wretched men suffer afflictions many a day, yet
one day's delight they eagerly desire. The men of calm and
full wisdom, in pleasure's core see pain, and quit the pleasant
household paths.

தொரவு -55

0புருதெ கயிது 0புட்ட எந்ந எளமெ ஈக
நோ கோட கெளடு 0பந்து சே0த்தர 0கட்டியாகி

எந்நகோட ஓசநெ மாடாதெ நெஞ்ஜே! ஓரியா
ஒள்ளிய 0தாரி நங்கக சே0ப்0பதுக

burude kayidu buTTa enna eLame iiga
noo kooDa keLaDu bandu seeddara gaaTTiyaagi
ennakooDa oosane maaDaade nenjee ooriyaa
oLLiya daari nangaga seebbaduga

கொன்னை கழிந்தன் றிளமையும் இன்னை
பிணியொடு மூப்பும் வருமால் துணிவொன்றி
என்னொடு சூழாது எழு நெஞ்சே போதியோ
நன்னெறி சேர நமக்கு

- நாலடியார் 55

Unreflecting soul, why not seek the way of peace?
In vain is my youth spent. Even now disease and old
age will come. O soul! be bold; wrangle no more with me,
but rise! Wilt thou not go where both thou and I may gain
virtue's path?

தொரவு -56

ஒள்ளிய 0கொணகோட குந்நவெ வர இல்லெ எந்தலெயு
கூடிதம 0புடுவதுக முடிய அதெந்த 0பந்தடுவ
0படதந எம்ப காரணாந்த மேலு மொரையோகெ
0புடு எந்தார கத்து அரதவக்க

oLLiya goNakooDa kunnave vara ille endaleyu
kuuDidama buDuvaduga muDiya addenda bandaDuva
baDatana emba kaaraNaanda meelu moreyooge
buDu endaara kattu aradavakka

மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பேறு இல்லெனிணும்
பூண்டான் கழித்தற்கு அருமையால் பூண்ட
மிடியென்னும் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணை
கடியென்றார் கற்றறிந் தார்

Marriage to be dreaded.

Though your wife possess no excellence and bear no
child, it is hard to get rid of the marriage bond. For this
cause since he who weds puts sorrow on, in olden days the
learned made marriage a synonym of dread.

தொரவு -57

தட்டிகொட்டு தங்க எத்தித வெரதகொ ஓடது
தாங்கோதுக முடியாத 0துக்ககொ தங்கக 0பப்பநெ
0புட்டு நில்லசுவ 0பலகாரரே ஒள்ளிய ஒளுக்கவ
காப்ப தொரவ எத்திதவக்க

taTTikoTTu tanga ettida veradago oDadu
taangooduga muDiyaada dukkago tangaga bappane
buTTu nillusuva balakaararee oLLiya oLukkava
kaappa torava ettidavakka

ஊக்கித்தாம் கொண்ட விரதங்கள் உள்ளுடையத்
தாக்கருந் துன்பங்கள் தாந்தலை வந்தக்கால்
நீக்கி நிறுஉம் உரவோரே நல்லொழுக்கம்
காக்கும் திருவத் தவர்

- நாலடியார் 57

Patience and perseverance.

When troubles arise, hard to resist, to cause them to break
the vows which their lofty spirits have pledged, the men of
power set griefs aside, and firmly fix their souls in right.
These are the blessed, guarding decorum's rule

தொரவு -58

தங்கவ எனக்கார மாடிவெ தங்க பொருப்பது அல்லா0தெ
எங்கவ எனக்கார மாடித மித்தி எந்த அவக்க
கத்துவ கிச்சு நரகக பு0த்தாரத்தா எந்து
எரக்க படுவதுவு அரிவுள்ளவக்கர கடமெ

tangava eLakkaara maaDile tanga poruppadu allaade
engava eLakkaara maaDida mitti enda avakka
kattuva kiccu naragaga buddaarattaa endu
erakka paDuvaduvu arivuLLavakkara kaDame

தம்மை இகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்று
எம்மை இகழ்ந்த வினைப்பயத்தால் உம்மை
எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல் என்று
பரிவதூஉம் சான்றோர் கடன்

- நாலடியார் 43

Forbearance and pity for evil-doers.

To bear with those that speak contemptuous words; yea,

more, to say, Ah, will these sink in the other world to hell, the place of fire, as fruit of their contemptuous words; and to grieve, is duty of the perfect man

தொரவு -59

ஒடளு 0பே கண்ணு மூக்கு கிவி எந்து எசரு அடுவ
அய்து 0பகெயாந அங்கதாரி 0பப்ப ஆசெய 0புட்டு
கலங்காதெ காத்து இ0ப்ப சத்து உள்ளமக
தப்பாதெ ச0க்க சிக்கிர

oDalu bee kaNNu muukku kivi endu esaru aDuva
aydu bageyaana anga daari bappa aaseya buTTu
kalangaade kaattu ibba sattu uLLamaga
tappaade saga sikkira

மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை அவாவினைக் கைவாய்
கலங்காமற் காத்துய்க்கும் ஆற்ற லுடையான்
விலங்காது வீடு பெறும்

- நாலடியார் 43

Repression of sensuous emotions.

He who undisturbed, in the ordered way of right, has power to guard and guide the desires and lusts that find entrance by the five sense-gates, called 'body, mouth, eye, nose, and ear—unfailing shall gain ' release.

தொரவு -60

0துக்கவே 0பப்பதுந நோடியு தொரவ நெநெச்சாரரு
சொககவே ஆசெபட்டார; ஏளெகொ – சொக
சிக்குவநெ 0பேரெ அதுந ஒல்லாதது நோடி
அதுந எத்துவதில்லெ மேலெ

dukkavee bappaduna nooDiyu torava neneccaararu
sogagavee aase paTTaara; eeLego – soga
sikkuvane beere aduna ollaadaduna nooDi
aduna ettuvadille meelee

துன்பமே மீதூரக் கண்டும் துறவுள்ளார்
இன்பமே காமுறுவர் ஏழையார் இன்பம்
இசைதொறும் மற்றதன் இன்னாமை நோக்கிப்
பசைதல் பரியாதாம் மேல்

- நாலடியார் 60

The bitter pleasures of life.

Though wretched men behold afflictions urge and press,
renunciation is not in their thoughts; delight they eagerly
desire. The great in every joy behold its pain, and seek it not.

செந் 0பேட -61

மதிச்சோவக்க மதிச்சீண்டு ஓகலி!
மதிச்சாதளக்கீண்டு ஒப்பவக்க ஓகலி - எளக்காரநொ
நொணவு மண்டெ ஓதக குளதர இதுந அரதவக்க
ஓரச்ச எல்லாதெ இப்பதே ஒள்ளித்து

madiccoovakka madicciNDu oogali! madiccaade
eLakkiiNDu ooppavakka oogali- eLakkaarano
noNavu maNDe odaga kuLadara iduna aradavakka
oracca ellaade ibbadee oLLittu

மதித்திறப் பாரும் இறக்க மதியா
மிதித்திறப் பாரும் இறக்க மிதித்தேறி
ஈயுந் தலைமேல் இருத்தலால் அஃதறிவார்
காயும் கதமின்மை நன்று

- நாலடியார் 61

Disregard of the esteem or disesteem of men.

Who pass esteeming us, let them pass on! And those
who contemn and trample on us as they pass, let them
too pass on! If even a fly (especially unclean) should climb,
trampling on their head, it is well that the wise who know
its worth, should feel no wrath

செந் 0பேட -62

எந்து ஒள்ளியதுந 0பீத்திபவக்க தங்க சவி உசுர தாங்காதெ
காம்பதெல்லாக ஒப்பதுக அதுந 0புட்டாரவா
அஜ்ஜெக அஜ்ஜெ எளக்கார 0பந்தலெயு
முடச்சுவ மநசுநவக்க

endu oLLiyaduna biittibavakka tanga savi usura taangaade
kaambadellaaga ooppaduga aduna buTTaaravaa
ajjega ajje eLakkaara bandaleyu
muDaccuva manasunavakka

தண்டாச் சிறப்பின்தம் இன்னுயிரைத் தாங்காது
கண்டுழி யெல்லாம் துறப்பவோ மண்டி
அடிபெயரா தாற்ற இளிவந்த போழ்தின்
முடிகிற்கும் உள்ளத் தவர்

- நாலடியார் 43

Resolute men bear meekly the evils of life.
Although disgraces throng thickly, and may not be repulsed
will those whose minds are set upon finishing the
work begun, renounce sweet life's unflinching worth in their
impatience, whenever they see (evils)?

செந் 0பேட -63

காலாதெ ஒ0ப்0ப தந்ந 0பேய தரது ஏகுவ மாத்து
0புடாதே தங்கவ சுடுவதெந்த - 0புடாதே
ஆலோசநெ மாடித கேசண்டி அரிவுள்ளவக்க ஏகுவலு
சுடோநெங்கெ மாத்தாடாரரு ஓரச்சபட்டு

kaalaade obba tanna beeya taradu eeguva maattu
buDaade tangava suDuvadenda – buDaade
aaloosane maaDida keesaNDi arivullaLavakka eeguvavuu
suDoonange maattaaDaararu oraccapaTTu

காவா தொருவன்தன் வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொல்
ஓவாதே தன்னைச் சுடுதலால் ஓவாதே
ஆய்ந்தமைந்த கேள்வி அறிவுடையார் எஞ்ஞான்றும்
காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து

- நாலடியார் 63

Rashness in speech hurts one's self.
If a man open his mouth and speak unguarded words,
his words will ceaselessly burn his soul. The wise who
ceaselessly hear, and ponder well and calmly, even in their
wrath, will never give utterance to words of fire.

செந் 0பேட -64

சம அல்லாதவக்க தகுதியில்லாதுந ஏகிலெயு
நொந்து ஓரச்ச எல்லாரு மேலாநவக்க - அதுநவே
மநசுநொ நெந்ச்சி ஏகியார ஊரு கேப்பநெங்கெ
குணத்து கம்புக ஆயிசி 0புட்டார

sama allaadavakka tagudiyillaaduna eegileyu
 nondu oracca ellaaru meelaanavakka – adunavee
 manasuno nenacci eegiyaara uuru keeppanenge
 kuNattu kambuga aayisi buTTaara

நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
 வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர் ஓர்த்ததனை
 உள்ளத்தான் உள்ளி உரைத்துராய் ஊர்கேட்பத்
 துள்ளித்தூண் முட்டுமாம் கீழ்

- நாலடியார் 64

The good man's meekness. The low man's ungoverned fury.
 When men who are beneath them confront them, and speak
 unseemly words, the excellent wax not hot with anger. The
 base man will brood over it, chafe and rave for all the town
 to hear, and leap, and dash his head against a post

செந் 0பேட -65

ஜவ்வோறியமந அடக்கத்தா அடக்க இந்நு 0பப்ப அண
 இல்லாதம கொடோதுத்தா கொடோதுந பயநு – எல்லா
 அடக்குவ ஓடலு 0பலவு மநசு 0பலவு உள்ளம
 பொருப்பதுத்தா பொருமெ

javvooniyamana aDakkattaa aDakka innu bappa aNa
 illaadama koDoduttaa koDooduna payanu – ellaa
 aDakkuva oDalu balavu manasu balavu uLLama
 poruppaduttaa porume

இளையான் அடக்கம் அடக்கம் கிளைபொருள்
 இல்லான் கொடையே கொடைப்பயன் – எல்லாம்
 ஒறுக்கும் மதுகை உரனுடை யாளன்
 பொறுக்கும் பொறையே பொறை

- நாலடியார் 65

Self-restraint in youth, gifts from the poor, and forbearance in the
 mighty are excellent. The young man's self-restraint is self-restraint. The gift
 of him who owns no stores of wealth is gift indeed. When
 man has means and might to punish every fault, if he forbear,
 call him the patient man

செந் 0பேட -66

கல்லிட்டது மாக்கெ ஒல்லதவக்க 0பேய ஒல்லத மாத்த

எல்லாவு நோடுவநெங்கெ பொருத்து இ0த்தார - கதமந
0பீருவ 0பூதிக செடெ அடங்குவ நாக மாக்கெ தங்க தங்க
மநெதநவ மநசுநொ நெந்ச்சி

kalliTTadu maakke olladavakka beeya ollada maattu
ellaavu nooDuvanenga poruttu iddaara - kadamana
biiruva buudiga seDe aDanguva naaga maakke tanga tanga
manetanava manasonoo nenacci

கல்லெறிந் தன்ன கயவர்வாய் இன்னாச்சொல்
எல்லாரும் காணப் பொறுத்துய்ப்பர் - ஒல்லை
இடுநீற்றால் பைஅவிந்த நாகம்போல் தத்தம்
குடிமையான் வாதிக்கப் பட்டு

- நாலடியார் 66

Noble instinct restrains.

As stones the base shower down their bitter words: the
noble bear, in sight of all, and let them pass, by sense
of noble worth constrained; like serpent's crest at once by
touch of sacred ash subdued

செந 0பேட - 67

அகெகாரராகி நி0த்து தங்க அகெமாடுவவக்கக அத்தெ
மாடாதவக்கவ முடியாதவக்க எந்நாரரு அரிவுள்ளவக்க பொராதெ
நேராக ஒல்லாதெ 0பேரெயவக்க மாடிலெ தங்க அவக்கக
திரிகி ஒல்லாதெ மாடாதி0ப்பது ஒள்ளித்து

agekaararaagi niddu tanga agemaaDuvavakkaga
atte maaDaadavakkava muDiyadvakka ennaararu arivuLLavakka poraade
neeraaga ollaade beereyavakka maaDile tanga avakkaga
tirigi ollaade maaDaadibbadu oLLittu

மாற்றாராய் நின்றுதம் மாறேற்பார்க்கு ஏலாமை
ஆற்றாமை என்னார் அறிவுடையார் ஆற்றாமை
நேர்த்தின்னா மற்றவர் செய்தக்கால் தாம்அவரைப்
பேர்த்தின்னா செய்யாமை நன்று

- நாலடியார் 67

Return not evil for evil-

When men stand forth as our enemies, and would begin
the conflict, to decline the strife is not, in the language of the

wise, lack of power. Even when men have confronted and done us intolerable evils, it is good not to do them evil in return.

செந் 0பேட -68

அப்பர கால ஆலெயு கீயாநவக்கர ஓர்ச்ச
கெடுவ கால இல்லாதெ பரவிர – குதச்சுவநெ
காவ நீருந சூடுமாக்கெ தந்ந பாடுக ஆரிர
கட்டுநொ அடுவ அரிவுள்ளவக்கர செந

appara kaala aaleyu kiiyaanavakkara oracca
keDuva kaala illaade paravira – kudaccuvane
kava niiruna suuDumaakke tanna paaDuga aarira
kaTTuno aDuva arivullaavakkara sena

நெடுங்காலம் ஓடினும் நீசர் வெகுளி
கெடுங்காலம் இன்றிப் பரக்கும் – அடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போல் தானே தணியுமே
சீர்கொண்ட சான்றோர் சினம்

- நாலடியார் 68

The wrath of the base never expends itself. That of the good of itself dies out. Long time though base men's wrath run on, it spreads abroad, and knows no time when heat is spent ; as the heat of water, when boiled at cooking time, itself grows cool, the ire of perfect men of worth abates.

செந் 0பேட -69

உபகாரவ மாடிததுந நெநச்சாதெ தநக
அபகாரவ அப்பர மாடிலெயு உபகார
தங்க மாடுவது அல்லாதெ தப்பியு தீயாந மாடாரரு
ஒள்ளிய மநெதநதொ உட்டிதவக்க

upakaarava maaDidaduna nenaccaade tanaga
apakaarava appara maaDileyu upakaara
tanga maaDuvadu allaade tappiyu tiyaana maaDaararu
oLLiya manetanado uTTidavakka

உபகாரம் செய்ததனை ஓரா தே தங்கண்
அபகாரம் ஆற்றச் செயினும் – உபகாரம்
தாம்செய்வ தல்லால் தவத்தினால் தீங்கூக்கல்
வாந்தோய் குடிப்பிறந்தார்க் கில்

- நாலடியார் 69

It is not the way of the noble to do evil to those who injure them. Though men think not of good received, and do much ill to men of family whose fame has touched the sky, these still do good; nor are they won't, provoked by faults, to render evil to the thankless ones.

செந 0பேட -70

ஓர்ச்சநொ நே 0பேயொ கச்சுவதுந நோடி தங்க 0பேயொ
திரிக்கி நேய கச்சுவவக்க இல்லி இல்லெ- 0கொண கெட்டு
கீயாநவக்க கீயெதரதொ ஏகுவதுக ஏகியாரவா
மேலாநவக்க தங்க 0பேயொ மரிச்சியு

oraccano nee beeyo kaccuvaduna nooDi tanga beeyo
tirikki neeya kaccuvavakka illi ille – goNa keTTu
kiiyaanavakka kiiyetarado eeguvaduga eegiyaaravaa
meelaanavakka tanga beeyo maricciyu

கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டும் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கௌவினார் ஈங்கில்லை – நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்கள் தம்வாயால் மீட்டு

- நாலடியார் 70

Return not railing for railing

Though a dog, in rage, should lay hold of them, there are none in the world who, in return, would lay hold of it with their mouth; and thus, when low men speak, not what is fitting, but low words, will high-minded men, in reply, utter such words with their mouth?

பொருமெ காப்பது -71

மாலெ மாக்கெ நீரு ஜோகெ குய்ல்ந 0பெட்டுநமநே
அரிவில்லாதவக்க கோட ஏதுநவு ஏக 0பேடா- அவக்க
மாத்தாடிலெ மாத்துந அர்த்த கெட்டர முடத ஆசக
ஊகி 0புடோது ஒள்ளித்து

maale maakke niiru jooge kuylna beTTunamee
arivillaadavakka kooDa eedunavu eega beeDaa – avakka
maattaaDile maattuna artta keTTara muDada aasaga
uugi buDoodu oLLittu

கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னாட
பேதையோடு யாதும் உரையற்க -பேதை
உரைப்பிற் சிதைந்துரைக்கும் ஒல்லும் வகையான்
வழுக்கிக் கழிதலே நன்று

- நாலடியார் 71

Don't argue with the foolish.

Lord of the pleasant land, where down the cool mountains
the streams fall as garlands! — With a fool hold no converse.
If you speak with him, in replying he will pervert your
words. To slip away from him as best you can is well

பொருமெ காப்பது -72

சம அல்லாதவக்க கீயாந மாத்த ஏகிலெ அதுந
பொருத்து இ0ப்பதுத்தா சரி, 0பேரெ - கவநிச்சுவ
எசரு எல்லா, பொங்குவ நீரு சுத்தித ஒலக
எசரு கெடுவது எந்து எத்திர

saman allaadavakka kiiyaana maatta eegile aduna
poruttu ibbaduttaa sari beere – gavaniccuva
esaru ellaa ponguva niiru suddida olaga
esaru keDuvadu endu ettira

நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால் மற்றது
தாரித் திருத்தல் தகுதிமற்று - ஓரும்
புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலம்
சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்

- நாலடியார் 72

Insults from inferiors.

When persons not our equals say unfitting things, to bear
and to be still is worthy conduct. The world girt by
foaming waters regards not a contrary course as praiseworthy,
but as discreditable

பொருமெ காப்பது -73

0கவகாரரு ஏகுவ சிள்ளந மாத்து மேலுமாடி ஏகுவ
ஓராசநவக்க 0கவ மாத்து எந்த ஒல்லதாரவா - ஊகொ எல்லா
சிங்கர 0பெண்டுகொ ச0த்த மாடுவ நெரெ கடலு குய்ல்ந கரெ காரநே!
ஆப்பதுந அரிபவக்க இ0த்தலெ

gavakaararu eeguva siLLana maattu meelumaaDieeguva
 oraasunavakka gava maattu enda olladaaravaa – uugu ellaa
 singara beNDugo sadda maaDuva nere kaDalu kuylna kare kaaraneel!
 aaappaduna aribavakka iddale

காதலார் சொல்லுங் கடுஞ்சொல் உவந்துரைக்கும்
 ஏதிலார் இன்சொல்லின் தீதாமோ – போதெல்லாம்
 மாதர்வண்டு ஆர்க்கும் மலிகடல் தண்ணீர்ப்ப!
 ஆவ தறிவார்ப் பெறின்

- நாலடியார் 73

Harsh words of those who love are better than complaisant words of foes.
 Lord of the swelling sea's cool shore, where bright insects
 hum around every flower!—Are severe words from loving
 lips harder to bear, if men can only rightly estimate their
 result, than pleasant words that strangers courteously speak?
 Or, words of reproof.

பொருமெ காப்பது -74

அரவதுந அரது அடங்கி அஞ்ஜுவதுக அஞ்ஜி
 மாடுவதுந ஒலக மெச்சுவநெங்கெ மாடுவதெந்த 0பப்ப
 சிரியோகெ 0பாளு மாடுவ 0கொணகரரு ஏகுவவு
 0துக்கதோகெ 0பாளு மாடுவது இல்லெ

aravaduna aradu aDangi anjuvaduga anji
 maaDuvaduna olaga meccuvanenge maaDuvadenda bappa
 siriyoooge baaLu maaDuva goNakaararu eeguvavu
 dukkadooge baaLu maaDuvadu ille

அறிவது அறிந்தடங்கி அஞ்சுவது அஞ்சி
 உறுவது உலகுவப்பச் செய்து பெறுவதனால்
 இன்புற்று வாழும் இயல்பினார் எஞ்ஞான்றும்
 துன்புற்று வாழ்தல் அரிது

- நாலடியார் 74

The thoroughly disciplined and contented man is happy.
 Those who know what should be known, and rule themselves
 thereby; who fear what should be feared; who use
 all their faculties to bless the world; and whose nature
 rejoices in all good gained are forever free from woes.

பொருமெ காப்பது -75

மோயெ இல்லாதெ எரடா சே0த்0து நட்டுகாரரு ஆப்பநெ
தீயாந பளக்க ஒப்0பந சாரெ உட்டாலெ
முடத அளவுக பொரு, பொராதோலெ
அத்தி0கெத்த 0பேட, 0பெலகி 0புடு

மோயெ = கருத்து வேறுபாடு;

அத்தி0கெத்து = பலர் அறிய பழிகூறு

mooye illaade eraDaa seeddu naTTukaararu aappane
tiiyaana palakka obbana saare uTTaale
muDada aLavuga poru, poraadoole
attigetta beeDa, balagi buDu

வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நடடக்கால்
தேற்றா ஒழுக்கம் ஒருவன்கண் உண்டாயின்
ஆற்றுந் துணையும் பொறுக்க, பொறானாயின்
தூற்றாதே தூர விடல்

- நாலடியார் 75

If a friend act doubtfully, forgive or quietly withdraw.
When two with strict accord unite in friendship's bond,
if one betray the other's confidence by unkind act, this
latter should endure as best he may. And if he can't
endure, he should not divulge it, but withdraw himself

பொருமெ காப்பது -76

ஒல்லாதது மாடிலெயு ஒள்ளியது ஆகலி எந்து
தந்நவே தா நொம்பது அல்லாதெ - நெநச்சி
சே0த்0தவக்கர கய் 0புடோது காடு நாடமநே
காடு ஜாத்திகோவு 0புடோது இல்லெ

ollaadadu maaDileyu oLLiyadu aagali endu
tannavee taa nombadu allaade - nenacci
seeddavakkara kay buDoodu kaaDu naaDamanee
kaaDu jaattigoovu buDoodu ille

இன்னா செயினும் இனிய ஒழிகென்று
தன்னையே தான்நோவின் அல்லது - துன்னிக்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட
விலங்கிற்கும் விள்ளல் அரிது

- நாலடியார் 76

If a friend do evil to you, think it good, refrain from anger and blame yourself; tout never forsake him.

Lord of the woodlands ! Separation is hard even to beasts; therefore if friends do things that are unpleasant, think them pleasant, bid yourself cease (from wrath), and blame yourself alone; but forsake not those that have been joined to you in the intimacy of friendship

பொருமெ காப்பது -77

இரியருகோட 0தொ0ட0ட நட்டு கொம்பது தங்க மாடித
அருமெயாத பொருப்பது எந்தத்தா எம்பதுந அரியாரரா
ஜோ எந்து 0பு0ப0ப உலி அள்ள தொ0ட0ட 0பெட்டுநமநே
ஒள்ளித்து மாடுபவக்கக சொந்தகாரரு

iriyarukooDa doDDa naTTu kombadu tanga maaDida
arumeyaada poruppadu endattaa embaduna ariyaararaa
joo endu bubba uli aLLa doDDa beTTunamee
oLLittu maaDubavakkaga sondakaararu

பெரியார் பெருநட்புக் கோடல்தாம் செய்த
அரிய பொறுப்ப என்றன்றோ அரியரோ
ஒல்லென் அருவி உயர்வரை நன்னாட!
நல்லசெய் வார்க்குத் தமர்

- நாலடியார் 77

Forbearance cements friendship.

Is not the reason why the close friendship of the great is sought, that they will bear even with faults hard to endure?
Lord of the good land of high mountains with resounding waterfalls! to good people are intimate friends rare?

பொருமெ காப்பது -78

0பத்தி ஒண்கி அசத்தலெயு பண்பு இல்லாதவக்கக
0படதநவ அரவநெங்கெ ஏக 0பேட- 0படதநவ
மரச்சுவ 0தேமாந அடுபவக்கக ஏகியார, தங்க உசுர
0படுவ 0தேமாந இல்லாதவக்க

0தேமாந = மனத்துணிவு

batti oNagi asattaleyu paNbu illaadavakkaga
baDatanava aravanenge eega beeDa – baDatanava

maraccuva deemaana aDubavakkaga eegiyaara, tanga usura
buDuva deemaana illaadavakka

வற்றிமற் றாற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்கு
அற்றம் அறிய உரையற்க! – அற்றம்
மறைக்கும் துணையார்க்கு உரைப்பவே தம்மைத்
துறக்கும் துணிவிலா தார்

- நாலடியார் 78

Bear want.

Though sore wasted with hunger, let not men tell out their
destitution to ungracious churls. Those indeed who lack
resolution to deny themselves may tell their wants to those
who are able and willing to save them from destitution

பொருமெ காப்பது -79

சொகவ தந்து அல்லி தாளுமெ 0பந்தலெயு
சொகத பக்க இ0ப்0ப நிறக – சொக
0புடாதெ அடுவதுந நோடிலெயு, ஜோகெ 0பெட்டுநமநே!
பளி 0பராத 0தாரியே ஒள்ளித்து

தாளுமெ = தாழ்மை, இழிவு; ஜோ0கெ = மிக உயரத்திலிருந்து விழும்
அருவி

sogava tandu alli taaLume bandaleyu
sogada pakka ibba ninaga – sogava
buDaade aDuvaduna nooDileyu, jooge beTTunameel!
paLi baraada daariyee oLLittu

இன்பம் பயந்தாங்கு இழிவு தலைவரினும்
இன்பத்தின் பக்கம் இருந்தைக்க இன்பம்
ஒழியாமை கண்டாலும் ஓங்கருவி நாட!
பழியாகா ஆறே தலை

- நாலடியார் 79

Forsake pleasure that brings disgrace. To avoid guilt is the chief matter.
Although shameful things may present themselves as
things that yield pleasure, flee from that pleasure's side!
Though thou couldst see pleasures that cease not soon,
Lord of the land of fountains high! —the guiltless way is best.

பொருமெ காப்பது -80

நீ கெட்டலெயு மேலாநவக்க கேடு நெந்ச்ச 0பேட, நிந்ந ஓடலுந
ஊரெ கெட்டலெயு அல்லதவக்க கய்யொ திந்ந 0பேட – 0பாநு முச்சித
ஓலக எல்லா சிக்கிலெயு ஏக 0பேட
பொய் சே0த்0து 0பப்ப மாத்து

ஊரெ = தசை

nii keTTaleyu meelaanavakka keeDu nenacca beeDa, ninna oDaluna
uure keTTaleyu alladavakka kayyo tinna beeDa – baanu muccida
olaga ellaa sikkileyu eega beeDa
poy seeddu bappa maattu

தான்கெடினும் தக்கார்கேடு எண்ணற்க தன்னுடம்பின்
ஊன்கெடினும் உண்ணார்கைத்து உண்ணற்க – வான்கவிந்த
வையக மெல்லாம் பெறினும் உரையற்க
பொய்யோடு இடைமிடைந்த சொல்

- நாலடியார் 80

Never desire evil, nor eat with improper persons, nor lie.
Though ruin seize you, plan not ruin to the just! Though
body's flesh should waste, eat not from hands unfit! Though
the whole earth over-arched by heaven accrue as gain, never
speak word with falsehood mixed

ஓரெ கண்ணு எத்தாதது -81

அஞ்சிக்கெ 0தொ0ட0டது, அதுக சொக குந்நது
நெந்ச்சி நோடிலெ ராஜந கொலெகு ஆளாகாக்கு – சரியா
நரககவே ஒத்தோர ஆக்கடெ அமநவக
ஆசெ 0பீயாரு நாச்சிக்கெ உள்ளவக்க

anjikka doDDadu aduga sogu kunnadu
nenacci nooDile raajana kolegu aaLaagaakku –sariyaa
naragagavee ottoora aakkaDe amanavaga
aase biyaaru naaccikke uLLavakka

அச்சம் பெரிதால் அதற்கின்பம் சிற்றளவால்
நிச்சம் நினையுங்கால் கோக்கொலையால்- நிச்சலும்
கும்பிக்கே கூர்த்த வினையால் பிறன்தாரம்
நம்பற்க நாணுடை யார்

- நாலடியார் 81

Against adultery.

The fear it brings is great; its pleasure is brief; each day if it is divulged death threatens by the king's decree; and ever it is a deed that tends to the pains of hell; O shame fast men, desire not your neighbour's wife.

ஓரெ கண்ணு எத்தாதது -82

அர, ஓகளு, நட்டு, எம்மெ இவெ நாக்கு
ஆக்கடெயமநவக ஆசெ 0பீத்தமக சேரா – ஆக்கடெயமநவக
ஆசெ 0பீத்தமக சே0த்தர அகெ, பளி, பாப்ப எம்ப
அஞ்ஜிக்கெ கோட ஈ நாக்குகொ

அர = அறம்; ஓகளு = புகழ்; எம்மெ = பெருமை

ara, ogaLu, naTTu, emme ive naakku
aakkaDeyamanavaga aase biittamaga seeraa – aakkaDeyamanavaga
aase biittamaga seeddara age, paLi, paappa emba
anjikke kooDa ii naakku

அறம்புகழ் கேண்மைபெருமைஇந் நான்கும்
பிறன்தாரம் நச்சுவார் சேரா பிறன்தாரம்
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவம்என்று
அச்சத்தோடு இந்நாற் பொருள்

- நாலடியார் 82

The sinner forfeits much, and incurs much.
Virtue, praise, friendship, greatness, all these four draw
not anigh the men who covet their neighbour's wife.
Hatred, disgrace and guilt, with fear, these four possessions
abide with men who covet their neighbour's wife

ஓரெ கண்ணு எத்தாதது -83

உகுவ எடெயொ அஞ்ஜிக்கெ; ஓகி திருகுவநெ அஞ்ஜிக்கெ;
சொகநொ இ0ப்பநெயு அஞ்ஜிக்கெ; ஓராசு அரியாதெ காப்ப அஞ்ஜிக்கெ;
ஏகுவலு அஞ்ஜிக்கெய தப்பதெந்த ஏநகாகி
அஞ்ஜாதெ இ0த்தந? ஆக்கடெ மநெயவ சாரெ ஓப்பதுக

uguva eDeyo anjikke; oogi tiruguvane anjikke;
sogano ibbaneyu anjikke; oraasu ariyaade kaappa anjikke;
eeguvavu anjikkeya tappadenda eenagaagi
anjaade iddana? aakkaDe maneyava saare ooppaduga

புக்க விடத்தச்சம் போதரும் போதச்சம்
துய்க்கு மிடத்தச்சம் தோன்றாமல் காப்பச்சம்
எக்காலும் அச்சம் தருமால் எவன்கொலோ
உட்கான் பிறன்இல் புகல்

- நாலடியார் 83

Fear on every side.

In entering in there's fear; in home returning fear; during
enjoyment is fear; in guarding the secret is fear; it evermore
brings fear: why shuns he not with dread the entrance
of neighbour's house?

ஓரெ கண்ணு எத்தாதது -84

கண்டலெ குடும்பக பளி; சிக்கிலெ காலு முரதர
ஆகாததுந மாடிலெ அஞ்ஜிக்கெ; 0தொ0ட்0ட நரக
0துக்கவ தப்பதெந்த; அல்லத 0தாரியமநே! நீ கண்ட
சொக ஏசக எம்பதுந ஏகு

kaNDale kuDumbaga paLi; sikkile kaalu muradara
aagaadaduna maaDile anjikke; doDDa naraga
dukkava tappadenda; allada daariyamane! nii kaNDa
soga eesaga embaduna eegu

காணின் குடிப்பழியாம்; கையுறின் கால்குறையும்;
ஆணின்மை செய்யுங்கால் அச்சமாம்; நீள்நிரயத்
துன்பம் பயக்குமால்; துச்சாரி, நீகண்ட
இன்பம் எனக்கெனைத்தால் கூறு

- நாலடியார் 84

The way of transgressors is hard.

If any one see, disgrace lights on the house; if any hand
should seize, leg's maimed; in the doing of the shameful
deed is dread; it yields as fruit vast hell's affliction: tell me,
O profligate, what measure of delight is thine?

ஓரெ கண்ணு எத்தாதது -85

நடத்தெ ஒந்தில்லாதெ பில்லெக சே0த்0தவக்க
தொய்யிலு எனமொலெ மாருக ஆசெபட்டு - முந்தந
உட்டு 0பலதொ ஆக்கடெயமநவ சாரெ ஓதரு ஈகந உட்டுதொ
அலியாகி ஆடி 0பேடி திந்தார

தொய்யிலு= மகளிர் முலைமேல் சந்தனக்குழம்பால் எழுதும்கோலம்

முந்தந உட்டு= சென்ற பிறவி; ஈகந உட்டு= இப்பிறவி

naDatte ondillaade pillega seeddavakka
toyyilu eLamole maaruga aasepaTTu – mundane
uTTu balado aakkaDeyamanava saare oodaru iigana uTTud
aliyaagi aaDi beeDi tindaara

செம்மையொன் றின்றிச் சிறியார் இனத்தராய்க்
கொம்மை வரிமுலையாள் தோள்மரீஇ – உம்மை
வலியால் பிறர்மனைமேல் சென்றாரே இம்மை
அலியாகி ஆடிஉண் பார்

–நாலடியார் 85

Punishment of ravishers.

Those who, in a former state, without any regard to right,
becoming associates of the mean, enjoyed the embraces
of beautiful women, and by violence approached their
neighbour's wife, in this state will become eunuchs, and
dancing shall earn their bread

ஓரெ கண்ணு எத்தாதது -86

அலவரு அரிவநெங்கெ அரெ ஊது ஜெந நோடி
மதுவெ மாடி மநெ உக்க – எளசுந
0கவத மநெயவ எண்டராகி இ0ப்பநெ ஏநக ஒ0ப்ப
ஆக்கடெயமநவ நோடோது

alavaru arivanenge are uudu jena nooDi
maduve maaDi mane ukka – eLasuna
gavada maneyava eNDaraagi ibbane eenaga obba
aakkaDeyamanava nooDoodu

பல்லார் அறியப் பறையறைந்து நாள்கேட்டுக்
கல்யாணம் செய்து கடிபுக்க – மெல்லியல்
காதன் மனையாளும் இல்லாளா என்ஒருவன்
ஏதின் மனையாளை நோக்கு

–நாலடியார் 86

Why should a man who has his own wife look at his neighbour's?
While his loving wife dwells in his home, the tender one
whom he espoused,—seeking (out an auspicious) day, and
sounding the drum, for many folks to know,—and whom he
guards as his own,—what means a man's glance at another's wife?

ஓரெ கண்ணு எத்தாதது -87

பளிமாத்து ஊருநவக்க 0கணாந்தார அஞ்ஜிர உட்டுநட்டு
0பேரெயமந எம்மாத்திக மயங்கி சே0த்0து – நம்பொ
நெலெயொ இல்லாத நெஞ்ஜுநம ஆவுந
தலெய நக்குவதுக சமாந

paLimaattu uurunavakka gaNaandaara anjira uTTunaTTu
beereyamana emmaattiga mayangi seeddu – nambo
neleyo illaada nenjunama aavuna
taleya nakkuvaduga samaana

அம்பல் அயல்எடுப்ப அஞ்சித் தமர்பரீஇ
வம்பலன் பெண்மரீஇ மைந்துற்று – நம்பும்
நிலைமைஇல் நெஞ்சத்தான் துப்புரவு; பாம்பின்
தலைநக்கி யன்னது உடைத்து

–நாலடியார் 87

Pleasure dearly purchased.

The enjoyment of the man of unstable heart, who under
the influence of infatuation, approaches his neighbour's wife
and sets his affections upon her, while neighbours spread
abroad his guilt, and kinsmen dread and mourn, is like (that
of the person who takes pleasure in) licking a serpent's head

ஓரெ கண்ணு எத்தாதது -88

0தொ0ட்டுடா, தோரா, அலவரு சாரெ நில்லா
தெட மநசுநமந காம நோ ஓ ஓ ஒல்லத்தா
ஓராசுந ஆக நாச்சிக்கெ பட்டு அஞ்ஜி
எதுநவு ஏகாதெ ஓகாசே அடங்கி ஓர

doDDaa, tooraa, alavaru saare nillaa
teDa manasunamana kaama noo oo oo ollattaa
oraasuna aaga naaccikke paTTu anji
edunavu eegaade oogaase aDangi oora

பரவா, வெளிப்படா, பல்லோர்கண் தங்கா;
உரவோர்கண் காமநோய் ஓஓ கொடிதே
விரவாருள் நாணுப் படல்அஞ்சி யாதும்
உரையாதுஉள் ஆறி விடும்

–நாலடியார் 88

The passions of virtuous men are tinder control.
The disease of lust in men mighty (in wisdom) gains not ascendancy, is not revealed, does not remain fixed on many objects. O! it is a cruel conflict ; but fearing to incur shame in the midst of their foes, they say nothing about it, and it is extinguished within them

ஓரெ கண்ணு எத்தாதது -89

அம்புவு கிச்சுவ பிசலு கக்குவ ஒத்துவு
சூடாகி சுட்டலெ ஓராசுத்தா சுட்டர - 0பெம்பி
அருக்கலு படிச்சி மநச சுடுவது எந்த, காம
அவெக மேலெ சுட்டர எந்து அஞ்ஜோது

ambuvu kicuvu bisalu kakkuv ottuvu
suuDaagi suTTale oraasuttaa suTTara - bemi
arukkalu paDicci manasa suDuvadu enda kaama
avega meele suTTara endu anjoodu

அம்பும் அழலும் அவிர்கதிர் ஞாயிறும்
வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சும் - வெம்பிக்
கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலால், காமம்
அவற்றினும் அஞ்சப் படும்

-நாலடியார் 89

list the most deadly enemy.

Arrow and fire and sun with glistening rays may rage and burn; but these burn the outer man alone. Lust rages and distracts and burns the mind, and is more to be feared than they.

ஓரெ கண்ணு எத்தாதது -90

அட்டியொ எ0ப்ப 0குடுகுவ கெசோந கிச்சுக
நீருநொ மூகிலெ தப்பாக்கு- நீருநொ
மூகிலெயு காம சுட்டரத்தா 0பெட்டத்தி
உணத்தலெயு காம சுட்டர

aTTiyo ebba guDuguva kesoono kiccuga
niiruno muugile tappaakku - niiruno
muugileyu kaama suTTarattaa beTTatti
uNattaleyu kaama suTTara

ஊருள் எழுந்த உருகெழு செந்தீக்கு
நீருள் குளித்தும் உயலாகும்; - நீருள்

குளிப்பினும் காமம் சுடுமேகுன் றேறி
ஒளிப்பினும் காமம் சுடும்

–நாலடியார் 90

Fire and lust.

From the ruddy fire that fiercely rises in the village you may scape by bathing in water —Although you bathe in water, lust will burn; and though you climb the hill and hide you there, still lust will burn!

கொடோது -91

இல்லாத ஜாமதோகெயு சாகுவ அளவுக
அடுவ ஜாம மாக்கெ மநசு 0பந்து மெலேந
கொடோ 0தொ0ட0ட 0கொண உள்ள மநசருக
சோசோது இல்லெ எம்ப ச0க்0கத அடி

illaada jaamadoogeyu saaguva aLavuga
aDuva jaama maakke manasu bandu meleena
koDoo doDDa goNa uLLa manasaruga
soosoodu ille emba saggada aDi

இல்லா இடத்தும் இயைந்த அளவினால்
உள்ளஇடம் போல் பெரிதுவந்து மெல்லக்
கொடையொடு பட்ட குணனுடைய மாந்தர்க்கு
அடையாவாம் ஆண்டைக் கதவு

–நாலடியார் 91

Unchilled by adversity the good do good: heaven's gate is open to them.
Even in their adverse hour, up to the measure of their means, as in the prosperous times, with large rejoicing heart to give is their nature still. To such good men heaven's gate is never closed.

கொடோது - 92

முந்தாடே சாவஜெந 0கந எம்ப முதுக்கு அடதெ
இந்தாடே பெருமெ அளிச்சுவ நோ அடதெ - 0பெத்துக
ஓட 0பேடி ஆசெபாசெ 0பேட அச்சி திந்நிவி ஏநவ்வு
உணச்ச 0பேடி கய்யொ அடுவநெ

mundaaDe saavajena gana emba mudukku aDade
indaaDuu perume aLiccuva noo aDade – bettuga

ooDa beeDi aasepaase beeDa acci tinnivi eenavvu
uNacca beeDi kayyo aDuvane

முன்னரே சாம்நாள் முனிதக்க மூப்புள
பின்னரும் பீடழிக்கும் நோயுள; - கொன்னே
பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதும்
கரவன்மின் கைத்துண்டாம் போழ்து

-நாலடியார் 92

Death, old age, disease stand round. Give!
Before (you) are death's day and age detestable; behind is
disease that humbles pride. Discursive thoughts indulge
not. Cling not to earth. Eat, sharing food; hide not your
powers while wealth is in your hand.

கொடோது -93

நடுங்கி தந்ந சாரெ 0பப்பந 0துக்கவ தீர்ச்சாரரு
கொட்டு அநுபவிச்சிலெயு சே0ப்பநெ சே0த்தரத்தா
இரிக்கி இடத்தெலெயு நி0ப்பது இல்லெ 0பதுக்கு
0புட்டோப்ப மித்தி அடுவநெக

naDungi tanna saare bappamana dukkava tiirccaararu
koTTu anubaviccileyu seebbane seeddarattaa
irikki iDattaleyu nibbadu ille badukku
buTTooppa mitti aDuvnega

நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பம் துடையார்;
கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுங்கால் ஈண்டும்;
இடுக்குற்றுப் பற்றினும் நிலலாது செல்வம்
விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்

-நாலடியார் 93

It is useless saving: fate gives and takes away.
Through dread of want they do not relieve the woes of
men who as suppliants draw near! Yet although men enjoy
and give, wealth grows in growing time: cling to it, and yet
it flies when former deeds that brought wealth have lost their power.

கொடோது -94

0தீசக அக்கி ஒந்தாலெயு ஜெநாகு
நிங்கெந்த முடத அளவுக கொட்டு திந்நி - ஓத உட்டுநொ

கொடாதவக்க எந்தார ஆள நீரு அடுவ ஒலகதோ
கிச்சொட்டாத ஒலையவக்க

diisaga akki ondaaleyu jenaagu
ningenda muDada aLavuga koTTu tinni – ooda uTTuno
koDaadavaka endaara aaLa niiru aDuva olagado
kiccoTTaada oleyavakka

இம்மி யரிசித் துணையானும் வைகலும்
நும்மில் இயைவ கொடுத்துண்மின் உம்மைக்
கொடாஅ தவரென்பர் குண்டுநீர் வையத்து
அடாஅ அடுப்பி னவர்

–நாலடியார் 94

Give according to your power.
Daily having given somewhat, though but the fraction of a
grain of rice, according to your ability, eat ye (your own food).
Those who gave not in that world, men say, on this earth
girt by deep waters are those on whose hearth nothing is cooked.
Those who give not in one birth become poor in the next.

கொடோது -95

பப்ப உட்டவு ஈகந உட்டவு நோடி ஒப்பக
சேப்பநெங்கெ கொடோது – ஏளையாகி
கொடோதுக சாகுலெ எந்தலெயு 0பேடாதெ இப்பது
கொடுவது எந்த ரட்டெ ஒள்ளித்து

bappa uTTavu iigana uTTavu nooDi obbaga
seebbanenge koDoodu – eeLeyaagi
koDooduga saagule engaleyu beeDaade ibbadu
koDuvadu enda raTTe oLLittu

மறுமையும் இம்மையும் நோக்கி ஒருவற்கு
உறுமா றியைவ கொடுத்தல் வறுமையால்
ஈதல் இசையா தெனினும் இரவாமை
ஈதல் இரட்டி யுறும்

–நாலடியார் 95

Do charity for the sake of this world and the future; and beg not.
Regarding the other world and this world, give to any
suppliant, in fitting way, according to your ability. And if

on account of poverty giving is not possible, yet refraining from begging is twice as meritorious as giving

கொடோது -96

அட்டிநடுவெ மந்தகல்லு சுத்தித எடெயொ அடுவ
எண்ணு பநெ மாக்கெ அப்பராக 0பேக்காதவக்காகி 0பதுக்குவவக்க
0பண்ட 0பதுக்கு அட்டலெயு கொட்டு திந்நாதவக்க
0தூவெயொ அடுவ 0கண்டு பநெ

aTTi naDuve mandakallu suddida eDeyo aDuva
eNnu pane maakke apparaaga beekkaadavakkaagi badukkuvavakka
baNDa badukku aTTaleyu koTTu tinnaadavakka
duuveyo aDuva gaNDu pane

நடுவூருள் வேதிகை சற்றுக்கோள் புக்க
படுபனை அன்னர்; பலர் நச்ச வாழ்வார்
குடிகொழுத்தக் கண்ணும், கொடுத்துண்ணா மாக்கள்
இடுகாட்டுள் ஏற்றைப் பனை

—நாலடியார் 96

The fertile and sterile palms.
Those who live desired of many are as a fertile palm
entered in the altar's enclosure, in midmost of the town.
Those who, even when their house grows great, give not
before they eat, are like the sterile palm in the burning ground.

கொடோது -97

ஊவகாலதொ மே ஊயாதெ ஒலெயு ஒலகநொ
மாட 0பேக்காததுந மாடாதோலெயு – மீநு 0பாடுந சூர
புந்நெ மொர ஊ தீருசுவ அலெ கடலு குய்ந கரெ நாடமநே
எத்தெ ஒலக பொளச்சி ஓர

uuvakaalado mee uuyaade ooleyu olagano
maaDa beekkaadaduna maaDaadooleyu – miinu baaDuna suura
punne mora uu tiirusuv ale kaDalukuyula kare naaDamane
ette olaga polacci oora

பெயற்பால் மழைபெய்யாக் கண்ணும் உலகம்
செயற்பால செய்யா விடினும் கயற்புலால்
புன்னை கடையும் பொருகடல் தண்ணீர்ப்ப!
என்னை உலகய்யு மாறு

—நாலடியார் 98

In troublous time charity must not be omitted.
 Even when the rain rains not in due season, if all the
 world should fail in virtuous actions that ought to be done,
 Lord of the warring sea's cool shore, where acrid fume of
 fish in Punnai's perfume dies! how scapes the world?
 In times of adversity the good must still be charitable.

கொடோது -98

0பேடித கய், மாத்தாதெ இம யாம எந்து நோடாதெ
 திருக்கி மாடாதவக்கக கொடுவது 0கண்டுந கடமெ, கொட்டலெ
 எ0த்0து 0பப்ப அலெ கடலுகரெ குய்ல்ந நாடமநே! திருக்கி தப்பவக்கக
 கொடோதுக
 0ப0ட்0டி கடநு எந்து எசரு

beeDida kay maattaade ima yaama endu nooDaade
 tirukki maaDaadavakkaga koDuvadu gaNDuna kaDame, koTTale
 eddu bappa ale kaDalukare kuylna naaDanee tirukki tappavakkaga koDooduga
 baDDi kaDanu endu esaru

ஏற்றகைம் மாற்றாமை என்னானும் தாம்வரையார்
 ஆற்றாதார்க்கு ஈவதாம் ஆண்கடன் ஆற்றின்
 மலிகடல் தண்சேர்ப்ப மாறீவார்க் கீதல்
 பொலிகடன் என்னும் பெயர்த்து

—நாலடியார் 98

Give to him who cannot recompense thee.
 Denying to no out-stretched hand, to give to needy men
 as he hath power, is duty of a man.—Lord of the swelling
 sea's cool shore! A gift to those that can return the gift is usury!

கொடோது -99

அப்பர குந்நது ஆலெயு இல்லெ எந்நாதெ எந்தா
 0தரும ஜோலிய 0தார சாரெயு மாடு- மொரெயொ பிச்செக
 ஓப்ப தபசிய கிண்ணிக சே0ப்0பது மாக்கெ
 மெல்லெ தும்பிசி 0புட்டர

appara kunnadu aaleyu ille ennaade enduu
 daruma jooliya daara saareyu maaDu – moreyo piccega
 ooppa tapasiya kiNNiga seebbadu maakke
 melle tumbisi buTTara

இறப்பச் சிறிதென்னாது இல்லென்னாது என்றும்
அறப்பயன் யார்மாட்டும் செய்க முறைப்புதவின்
ஐயம் புகூஉம் தவசி கடிஞைபோல்
பைய நிறைத்து விடும்

–நாலடியார் 99

Give though you have but little.
'tis beggar's dish is filled in time.
Say not 'tis passing little, nor 'tis nought I give; on all
confer thy boon of virtuous charity. Like the dish the mendicant
presents from door to door, by frequent doles 't will be filled full.

கொடோது -100

கோலுநொ ஊவ அரெ ச0த்த0த காத 0தூரதவக்கக கேத்தர
0குடுகி எ0ப்ப0ப ச0த்த0த யோசநெ 0தூரதவக்கக கேத்தர
அடுக்கி அடுவ மூரு ஒலகதவக்ககு கேத்தர 0தொ0ட்ட0டவக்க
கொட்டரு எந்து ஏகுவ மாத்து

காத = 10 மைல் யோசநெ=அப்பர 0தூர

kooluno uuva are sadda kaada duuradavakkaga kettara
guDugi ebba sadda yoosane duuradvakkaga keettara
aDukki aDuva muuru olagadavakkagu keettara doDDavakka
koTTaru endu eeguva maattu

கடிப்பிடு கண்முரசம் காதத்தோர் கேட்பர்
இடித்து முழங்கியதோர் யோசனையோர் கேட்பர்
அடுக்கிய மூவுலகுங் கேட்குமே சான்றோர்
கொடுத்தார் எனப்படுஞ் சொல்

- நாலடியார் 100

The fame of charitable deeds.
The sound of beaten drum a katham off they'll hear; the
thunder's voice through a whole yojanai will reach men's
ears; the three successive worlds will hear the word that
says, 'Men excellent their gifts have given';

ஆய மித்தி -101

அப்பர 0தநகோகெ 0புட்டலெயு 0பெண்ணிகரு
0பல்லது தந்ந தாய அரிச்சி ஓப்பதுக – முந்தந
ஆய மித்தியு அது மாக்கெத்தா தா மாடித
மநசந அரிச்சி சே0ப்ப0பதுக

appara danagooge buTTaleyu beNNikaru
balladu tanna taaya aricci ooppaduga- mundane
aaya mittiyu adu maakettaa taa maaDida
manasana aricci seebbaduga

பல்லாவுள் உய்த்து விடினும் குழக்கன்று
வல்லதாம் தாய்நாடிக் கோடலைத் – தொல்லைப்
பழவினையும் அன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு

–நாலடியார் 101

Deeds come home to the doer.
Although you send forth the tender calf amid many cows,
it has unerring skill to seek out its own mother. Deeds of
old days have even so the power to search him out to whom
their fruit pertains

ஆய மித்தி -102

சிங்கரவு ஜவ்வோநொயு 0பதுக்குவு மதிப்புவு ஒந்தே
நெலெயொ நில்லாததுந நோடியு- ஒந்து
உட்டுநொ இல்லாதமந 0பாளு ஒடல 0பீத்து
நி0த்து 0பு0த்தது மாக்கெத்தா

singaravu javvooniya badukkuvu madippuvu onde
neleyo nillaadaduna nooDiyu – ondu
uTTuno illaadamana baalLu oDala biittu
niddu buddadu maakettaa

உருவும் இளமையும் ஒண்பொருளும் உட்கும்
ஒருவழி நில்லாமை கண்டும் – ஒருவழி
ஒன்றையும் இல்லாதான் வாழ்க்கை உடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்ந் தக்க துடைத்து

–நாலடியார் 102

A merely animal life.
Beauty and youth, and glittering wealth and reverence
abide not in one stay. To him who, though he sees this,
does no single virtuous act in this one stage of being, life's
joy stands with the body and falls with it.

The idea is that if a man accumulate no merit of good deeds during his human

embodiment,

his life is a merely animal existence; and so when he dies all the gain of his

ஆய மித்தி -103

0பதுக்க 0பேடாம்பவக்க இல்லி 0தாரு இல்லெ
ஆது 0பீத்தடதெ 0போக அம அமக தக்கதெங்கெ
விளா காய உண்டெ மாடிதவக்க இல்லெ, களா அண்ண
கப்பு மாடிதவக்கவு இல்லெ

badukka beeDaambavakka illi daaruu ille
aadu biittaDade booga ama amaga takkadenge
viLaa kaaya uNDe maaDidavakka ille , kaLaa aNNa
kappu maaDidavakkavuu ille

வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை
அளந்தன போகம் அவரவர் ஆற்றான்
விளங்காய் திரட்டினார் இல்லை களங் கனியைக்
காரெனச் செய்தாரும் இல்

—நாலடியார் 103

Wishes are inoperative.

Who would not see Prosperity? All seek her gifts; but
as men's ways are, so each man's enjoyments are meted out.
Who made the Vilam's apple round? Or who gave its
dusky hue to the Kalam fruit?

ஆய மித்தி -104

0பப்ப ஒல்லத மித்திய முறிவரெந்தவு தடெயோக
0பப்ப ஒள்ளிய மித்திய அத்தெ மாக்கெத்தா மே
0பராதோலெ மே ஊசுவவக்கவு இல்லெ அது
அப்பர ஆலெ கம்மி மாடோவக்கவு இல்லெ

bappa ollada mittiya munivarendavu taDeyooga
bappa oLLiya mittiyiyu atte maakkettaa mee
baraadoole mee uusuvavakkavu ille adu
appara aale kammi maaDoovakkavu ille

உறற்பால நீக்கல் உறுவர்க்கும் ஆகா,
பெறற்பால அனையவும் அன்னவாம் மாரி
வறப்பின் தருவாரும் இல்லை அதனைச்
சிறப்பின் தணிப்பாரும் இல்

—நாலடியார் 104

What must be, must be.

Not even saints can drive away predestined ills; and all the fated gain must needs accrue. In time of drought who can bestow the rain? or who can check its rich abundance when it falls?

ஆய மித்தி -105

தெநெ அளவுக தங்க சாமர்த்தியவ அடக்கி
பநெ அளவாகி இ0த்தவக்க ஜெநாகு பெருமெ கெட்டு 0பதுக்கியார
நெந்ச்சி நோடிலெ ஏந அடதெ முந்தந
மித்தி எந்த அல்லாதெ 0பேரெ

tene aLavuga tanga saamarttiyava aDakki
pane aLavaagi iddavakka jenaagu perume keTTu badukkiyaara
nenacci nooDile eena aDade mundane
mitti enda allaade beere

தினைத்துணைய ராகித்தந தேசுள் அடக்கிப்
பனைத்துணையார் வைகலும் பாடழிந்து வாழ்வர்
நினைப்பக் கிடந்தது எவனுண்டாம் மேலை
வினைப்பயன் அல்லால் பிற

–நாலடியார் 105

Vicissitudes of life are fate.

Those who rose like stately palms, when their greatness is gone, become small as the millet seed, hiding their glory within,—and so they pass their days. This is the fruit of deeds of former days : when you think of it, what other cause can there be?

ஆய மித்தி -106

அலவங்கதெ அரிவ கேத்து நடபவக்க மநக்கந ஓப்பதுநவு
கல்லாதவக்க 0பதுக்குவதுநவு அரிதி0த்தி – கல்லாதவக்க
அரிவு எம்ப சார அவக்க சாரெ இல்லாதெ அடுவதெந்த
சக்கெ எந்து எத்தோது இல்லெ எம்ப எமதரும

alavangade ariva keettu naDabavakka manakkana ooppadunavu
kallaadavakka badukkuvadunavu arididdi- kallaadavakka
arivu emba saara avakka saare illaade aDuvadenda
sakke endu ettoodu ille emba emadaruma

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வீயவும்
கல்லாதார் வாழ்வதும் அறிதிரேல்- கல்லாதார்
சேதனம் என்னுமச் சாறகத் தின்மையால்
கோதென்று கொள்ளாதாம் கூற்று

–நாலடியார் 106

Why ignorant men live, while the wise die.

Those that know the fruit of varied and profound learning
die off, while the unlearned joyously live on. Would you
know the cause?—The unlearned possess within no sap of
sapience;—so death deems them refuse stalks, and takes them not!

ஆய மித்தி -107

0துக்க தும்பித மநசநவக்க, எல்லா நோடுவநெங்கெ
அணகாரந மநெ முந்தெ நி0த்0து கெஞ்ஜுவது – அடம்ப ஊவ
அந்ந அக்கி குதிக்கி கீருவ அலெ கடலு குய்ந நாடமநே
ஓத உட்டுந மித்தி

dukka tumbida manasunavakka, ellaa nooDuvanenge
aNagaarana mane munde niddu kenjuvadu – aDamba uuva
anna akki kudikki kiiruva ale kaDalu kuylna naaDamane
ooda uTTuna mitti

இடும்பைகூர் நெஞ்சத்தார் எல்லாரும் காண
நெடுங்கடை நின்றுழல்வ தெல்லாம் – அடம்பப்பூ
அன்னங் கிழிக்கும் அலைகடல் தண்சேர்ப்ப
முன்னை வினையாய் விடும்

–நாலடியார் 107

Why some beg from door to door.

Lord of the sea's cool shore, where amid the wave swans
sport, tearing to shreds the adambu flowers! When those
whose hearts are sore with urgent need stand begging, and
wander through the long street, in sight of all, this is the
fruit of former deeds

ஆய மித்தி -108

அரியாதவக்கரு அல்ல, அரவதெல்லாவ அரதி0த்0தலெயு
பளியோட சே0த்0தவெய மாடுவது- 0காய் 0பீசி
நெய்தலு ஜேநு சொட்டுவ உ0த்0த கடலு குய்ந தொரெயமநே!
மாடித மித்தி எந்த 0பந்தர

ariyaadavakkaru alla, araavadellaava aradiddaleyu
 paLiyooda seeddaveya maaDuvadu – gaay biisi
 neyda lu jeenu soTTuva udda kaDalukuy na toreyamee!
 maaDida mitti enda bandara

அறியாரும் அல்லர் அறிவ தறிந்தும்
 பழியோடும் பட்டவை செய்தல் – வளியோடி
 நெய்தல் நறவுயிர்க்கும் நீள்கடல் தண்ணீர்ப்ப!
 செய்த வினையான் வரும்.

–நாலடியார் 108

Why even wise men sin.
 They are not ignorant; but, though what man should
 know they know, yet they do deeds that bring guilt to their
 souls.—Lord of the wide sea's pleasant shore, where breezes
 breathe the lily's fragrance round!—This comes from former deeds.

ஆய மித்தி -109

ஈ சுத்தி நீரு அடுவ ஒலகதொ எல்லாவு ஏசகவு
 0பேக்கு எந்நாரரு தீயாநவ; 0பேக்கு எம்பவெ ஒள்ளியவெ;
 0பேக்கு எந்தலெயு 0பேடா எந்தலெயு 0பந்து சே0ப்0பது
 0பராத்தெ நில்ல ஒப்பது இல்லெ

ii suttu niiru aDuva olagado ellaavu eesagavu
 beekku ennaararu tiiyaanava; beekku embava oLLiyave;
 beekku endaleyu beeDaa endaleyu bandu seebbadu
 baraade nilla ooppadu ille

ஈண்டுநீர் வையத்துள் எல்லாரும் எத்துணையும்
 வேண்டார்மன் தீய; விழைபயன் நல்லவை;
 வேண்டினும் வேண்டா விடினும் உறற்பால
 தீண்டா விடுதல் அரிது

–நாலடியார் 109

Desires are unavailing.
 On the earth begirt by gathering waters no men desire in
 any wise evil things, but choice fruit of good things. Yet
 whether they desire, or abhor, it is hard to shun the touch
 of what fate assigns

ஆய மித்தி -110

கொரெயா, அப்பர ஆகா, மொரெ தவரியு 0ப்பத்தில்லெ

சே0த்த0த ஒத்துநொ ஒதவா, ஆப்பநெக ஆர
ஆயுசுக சே0த்த0த மித்தியு அதுநெந்த
படுசுவ காலநொ அருக்கலு ஏநக?

koreyaa, appara aagaa, more tavariyu bappadille
seedda ottuno odavaa, aappanega aara
aayusuga seedda mittiyu adunenda
paDusuva kaalano arukkalu eenaga?

சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
உறுகாலத் தூற்றாகா ஆமிடத்தே யாகும்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியும் அதனால்
இறுகாலத் தென்னை பரிவு

–நாலடியார் 110

Fate is unalterable. Why grieve?
The early fates diminish not, nor do they increase, they
come not in order changed; help in troublous times is none;
what haps will happen, there and then; and so, when all
things fail, why grieve?

மெய்யி -111

முடியாத ஒந்து பொருள இல்லெ எந்தலெ 0தாரகு
குத்த ஆக, அது ஒலகத தந்மெ – ஆசெ 0பரிசி
ஜெநமாடி இல்லெ எம்பது 0பரிசெ 0பே இக்கிவ எண்ணை! நண்ணி
கெட்டவக்கர குத்த மாக்கெ அது

muDiyaada ondu poruLa ille endale daaragu
kutta aaga, adu olagada tanme – aase barisi
jena maaDi ille embadu barise bee ikkiva eNNee naNNi
keTTavakkara kutta maakke adu

இசையா ஒருபொருள் இல்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் தியற்கை – நசையமுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்தல் நிரைதொடஇ செந்நன்றி
கொன்றாரின் குற்றம் உடைத்து

– நாலடியார் 111

Broken promises.

O maid with many armlets graced! To answer 'no'
disgraces no man, when the boon asked exceeds his means

It is the world's course. But to delay and cheat the soul
faint with desire is a sin like his who 'slays a benefit conferred

மெய்யி -112

தக்கவக்கவு தக்கவக்க அல்லாதவக்கவு தங்க தந்மெயொ
ஏ காலகு கொரெவது இல்லாதெ இ0த்0தார – சக்கரெய
0தார திந்தலெயு கயிப்பதில்லெ; கயித்தர
0தேவரே திந்தலெயு 0பேவு

takkavakkavu takkavakka allaadavakkavu tanga tanmeyo
ee kaalagu korevadu illaade iddaara – sakkareya
daara tindaleyu kayippadille; kayittara
deeavree tindleyu beevu

தக்காரும் தக்கவர் அல்லாரும் தந்நீர்மை
எக்காலுங் குன்றல் இலராவர் – அக்காரம்
யாவரே தின்னினும் கையாதாம் கைக்குமாம்
தேவரே தின்னினும் வேம்பு

–நாலடியார் 112

Natures change not.

Men of worth, and men unworthy too, retain their natures
ever unchanged. Whoever they be that eat it, sugar can
never grow bitter; and margosa is bitter even when eaten by gods

மெய்யி -113

0பதுக்கு அடுவநெ சொந்த 0பந்த 0பாநுந
மேலெ சுத்துவ மீநு எந்த அப்பரா ஆதார- இல்லாதெ
கஸ்ட்தோகெ இ0த்0தலெ, குய்ந 0பெட்டு நாடமநே!
சம்பந்த அடதெ எம்பவக்க ஓசி ஆ

badukku aDuvane sonda banda baanuna
meele suttuva miinu enda apparaa aadaara – illaade
kasTadooge iddale, kuyna beTTu naaDamaneel
sambanda aDade embavakka osi aa

காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர் வானத்து
மேலாடு மீனின் பலராவர் – ஏலா
இடரொருவர் உற்றக்கால் ஈர்ங்குன்ற நாட!
தொடர்புடையேம் என்பார் சிலர்

–நாலடியார் 113

Friends in adverse and prosperous times.
When a man moves prosperously on, devoted kinsfolk are
countless as shining stars that move in the upper heaven.
But when grievous affliction haps,—Lord of the dripping
hills!—few claim close alliance with him

மெய்யி -114

குத்த இல்லாத ஓலகந அர, 0பதுக்கு, சொக மூருதொ
நடுவெ அடுவது சே0த்0தலெ அர, சொக எரடு சே0த்0தர
நடுவெ அடுவதுந சேத்தாதமக ஓலெயொ
0பேவது மாக்கெ 0துக்க அட்டர

kutta illaada olagana ara, badukku, sogu muurudo
naDuve aDuvadu seeddale ara, sogu eraDuu seeddara
naDuve aDuvaduna seettaadamaga oleyo
beevadu maakke dukka aTTara

வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில்
நடுவணது எய்த இருதலையும் எய்தும்
நடுவணது எய்தாதான் எய்தும் உலைப்பெய்து
அடுவது போலும் துயர்

—நாலடியார் 114

Wealth the essential thing. Virtue, wealth, and pleasure.
Of the three things that endure upon this faultless earth,
he who gains the midmost gains the two extremes also. He
who gains not the midmost gains the cruel smart that the
turtle feels when put into the pot to boil

மெய்யி -115

ஓள்ளிய 0தநதரு ஆலெ, எண்ணு கருக 0பெலெ சிக்கிர
கல்லாதம ஆலெயு அணகாரந மாத்து 0கெ0த்0தர
ஓசி ஈர அடுவநெ உப்பது மாக்கெ ஓதாக ஆடி
செல்லா எம்ப ஏலெ மாத்து

oLLiya danakaru aale, eNNu karuga bele sikkira
kallaadama aaleyu aNakaarana maattu geddara
osi iira aDuvane uppadu maakke odaaga aaDi
sellaa emba eeLe maattu

நல்லாவின் கன்றாயின் நாகும் விலைபெறுஉம்
கல்லாரே யாயினும் செல்வர் வாய்ச் சொற்செல்லும்

புல்லீர்ப் போழ்தின் உழவேபோல் மீதாடிச்
செல்லாவாம் நல்கூர்ந்தார் சொல்

–நாலடியார் 115

The words of the rich and of the poor.

A young heifer fetches a good price when it is the calf of
a good cow; so the words of rich men, though unlearned,
pass current. Poor men's words, like the plough when moisture
is scanty, merely graze the surface and are of no avail

மெய்யி -116

ஏசக மெய்யி ஞானவ கத்தலெயு ஏகுவவு
அடங்காதவக்க ஏகுவவு அடங்காரரு – அகல கண்ணுநவநே
உப்புக்கோட துப்ப ஆலு மொசரு சரக்குசாமாந சேத்திலெயு
கயிமெ ஓகா பேயி சொரெயா காயிந்த

eesaga meyyi naanava kattaleyu eeguvavu
aDangaadavakka eeguvavu aDangaararu – agala kaNNunavanee
upukooDa tuppa aalu mosaru sarakkusaamaana seettileyu
kayime oogaa peeyi soreya kaayinda

இடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் கற்பினும் என்றும்
அடங்காதார் என்றும் அடங்கார் – தடங்கண்ணாய்
உப்பொடு நெய்பால் தயிர்காயம் பெய்திடினும்
கைப்பறா பேய்ச்சரையின் காய்

–நாலடியார் 116

Wisdom cannot benefit the undisciplined.

O wide-eyed one! though you cook the wild gourd,
pouring in salt, ghee, milk, curds, and spices, it never loses
its bitterness. So those who never discipline themselves,
though they may learn extensive works of true wisdom,
never become disciplined

மெய்யி -117

தங்கவ ளளக்குவவக்கவ அவக்க முந்தாடே ளளக்கி 0புடி
ஏந? அவக்க கோட ஆப்பது – புந்நெ
ஊ 0கமலு காநலு சோலெ கடலு கரெயமநே!
0பப்பவெ 0தாரகாலெயு 0பந்தே தீரிர

tangava eLakkuvavakkava avakka mundaadee eLakki buDi
eena? avakka kooDa aappadu – punne

uu gamalu kaanaluna sole kaDalukareyamanee!
bappave daaragaaleyu bandee tiirira

தம்மை இகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க
என்னை அவரோடு பட்டது – புன்னை
விறற்பூங் கமழ்கானல் வீங்குநீர்ச் சேர்ப்ப!
உறற்பால யார்க்கும் உறும்

–நாலடியார் 117

Scorn the scorners.

When men scorn you, before their faces scorn them too!
what has a man to do with them?—Lord of the shore where
beauteous Punnai-flowers perfume the glades that surround
the swelling tide,—what's fated comes to all!

மெய்யி -118

0தநகொ 0பேரெ 0பேரெ ஓடலுநவெ ஆலெயு தப்ப
ஆலு 0பேரெ 0பேரெ இல்லெ – ஆலு மாக்கெ
ஒந்தே தந்மெ ஆர 0தருமத 0தாரி, 0தநகொ மாக்கெ
0தாரிகொ அலவு இல்லி அட்டலெயு

danago beere beere oDalunave aaleyu tappa
aalu beere beere ille – aalu maakke
ondee tanme aara darumada daari, danago maakke
daarigo alavu illi aTTaleyu

ஆவே றுருவின வாயினும் ஆபயந்த
பால்வே றுருவின அல்லவாம் – பால்போல்
ஒருதன்மைத் தாகும் அறநெறி, ஆபோல்
உருவு பலகொளல் ஈங்கு

–நாலடியார் 118

Cows of many colours, milk always white. Virtue one—many sects.
Though cows in form are diverse, the milk they yield
is not diverse. The way of virtue, like that milk, is one in
nature, though the schools that teach it here are like those
cows, of many forms

மெய்யி -119

ஏம, ஓலகதம ஏளந மாத்தில்லாதம? உநிச்சி நோடிலெ
ஏம தந்திரநொ 0பதுக்காதம? – ஏம

ஆக ஆக 0துக்கவ எத்தாதம? ஏம
கடேக எட்ட 0பதுக்குநொ இ0த்0தம

eema, olagadama eeLana maattillaadama? unicci nooDile
eema tandirano badukkaadama? – eema
aaga aaga dukkava ettaadama? eema
kaDeega eTTa badukkuno iddama

யாஅர் உலகத்தோர் சொல்லில்லார்? தேருங்கால்
யாஅர் உபாயத்தின் வாழாதார்? – யாஅர்
இடையாக இன்னாதது எய்தாதார்? யாஅர்
கடைபோக செல்வம் உய்த்தார்?

–நாலடியார் 119

Four questions. The common lot
Look well! of whom hath not the world found word to say?
And who have not by prudence prospered in life's way?
Ah! who in life's mid course no bitter grief have known?
Ah! who to end of life have kept their wealth their own?

மெய்யி -120

தா மாடித வெநெ அல்லாதெ தந்நகோட ஒப்பது 0பேரெ
எல்லியொ அரிச்சிலெயு, 0பேரெ இல்லை; - அல்லி தா
மேலு மாடி சிங்கரிச்சித ஒள்ளுவு பயநு இல்லாதெ ஆர
எம 0தரும ஒத்தாண்டு ஓடுவநெ

taa maaDida vene allaade tannakooDa ooppadu beere
elliyo ariccileyu beere ille; - alli taa
meelu maaDi singariccida oLLuvu payanu illaade aara
ema daruma ottuuNDu ooDuvane

தாஞ்செய் வினையல்லால் தம்மொடு செல்வதுமற்று
யாங்கணும் தேரின் பிறிதில்லை; - ஆங்குத்தாம்
போற்றிப் புனைந்த உடம்பும் பயமின்றே
கூற்றம் கொண்டுஓடும் பொழுது

–நாலடியார் 120

Nothing accompanies in death but deeds.

Save a man's deeds nought goes with him, search where
you will. The body which men cherish so, and adorn, is
itself profitless indeed when death shall seize and hurry off with it.

தீயாந அஞ்சிக்கெ -121

0துக்கதொ உருண்டு தொரவு பக்க சேராத
மக்க எணத 0தாவெ – அரிவு கம்மியாத
காடு ஜாத்திகு அக்கிகு 0தாவெ அரிவு தந்மெ கெட்ட
குந்நரிவு நவக்கர ஒட்டெ

dukkado uruNDu toravu pakka seeraada
makka eNada duuve – arivu kammiyaada
kaaDu jaattigu akkigu duuve arivu tanme keTTa
kunnarivu navakkara oTTe

துக்கத்துள் தூங்கித் துறவின்கண் சேர்கலா
மக்கள் பிணத்த சுடுகாடு – தொக்க
விலங்கிற்கும் புள்ளிற்கும் காடே புலன்கெட்ட
புல்லறி வாளர் வயிறு

–நாலடியார் 121

Men lead lives of self-indulgence.
The burning-ground is filled with the corpses of men that
will not give themselves up to a self-renouncing life, but
oscillate amid sorrows; and the maws of perverted foolish
men are a mere burning-ground for beasts and birds

தீயாந அஞ்சிக்கெ - 122

சங்கோலெ கட்டித காலு, அகெ காரருக ஆ ஆகி
0பரநொ ஒண்கித ஒலக சே0த்தார – 0பெண்டுகொ ச0த்த
காடுநொ 0பதுக்குவ கவுதாரியவு காடெயவு
0கூடுநொ அடத்து 0பீப்பவக்க

sangoole kaTTida kaalu, age kaararuga aa aagi
barano oNagida olaga seeddaara – beNDu sadda
kaaDuno badukkuva kavudaariyavu kaaDeyavu
guuDuno adattu biippavakka

இரும்பார்க்குங் காலராய் ஏதிலார்க்கு ஆளாய்க்
கரும்பார் கழனியுள் சேர்வர் – சுரும்பார்க்கும்
காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலும் குறும்பூழும்
கூட்டுளாய்க் கொண்டுவைப் பார்

–நாலடியார் 122

Penalty for imprisoning birds.
Their legs in iron bound, as slaves to alien lords, they will

till the black and barren soil, who snared and kept in cages
partridges and quails, that dwell in wilds where beetles hum
amid the flowers.

தீயாந அஞ்ஜிக்கெ -123

சங்கு மாக்கெ அங்கய்ய 0புட்டு 0பெரலு கோது
0துக்கத குட்டெ சங்கட்ட 0பந்தர – ஓத உட்டுதொ
நள்ளிக ஆசெபட்டு கால முரத்து திந்த
ஆயமித்தி சே0த்0து 0பப்பநெ

sangu maakke angayya buTTu beralu koodu
dukkada kuTTe sangaTTa bandara – ooda uTTudo
naLLiga aasepaTTu kaala murattu tinda
aaya mitti seeddu bappane

அக்கேபோல் அங்கை யொழிய விரலமுகித்
துக்கத் தொழுநோய் எழுபவே – அக்கால்
அலவனைக் காதலித்துக் கால்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்

–நாலடியார் 123

The penalty incurred by crab-eaters.
Like fire their palms shall glow, their fingers rot away,
who loved in other times on crabs to feed, and broke their
joints, what time the guilt of 'olden deeds comes home, and
leprosy's fierce pangs assail.

தீயாந அஞ்ஜிக்கெ -124

கிச்ச அநல சே0ப்0பநெ துப்பமாக்கெ அடுவது
கத்தி 0பேசுவ நோவ 0பரிசிர – சே0த்0தலெ
தீயாந 0கெலச மாடுவவக்க ஆதார கோணாதவக்கவு கோணி
தீயாந 0கெலசதவக்க ஆதார சே0த்0து

kiccu anala seebbane tuppamaakke aDuvadu
katti beesuva nova barisira – seeddale
tiiyaana gelasa maaDuvavakka aadaara kooNaadavakkavu kooNi
tiiyaana gelasadavakka aadaara seeddu

நெருப்பழல் சேர்ந்தக்கால் நெய்போல் வதூஉம்
எரிப்பச்சுட் டெவ்வநோய் ஆக்கும் – பரப்பக்
கொடுவினைய ராகுவர் கோடாரும் கோடிக்
கடுவினைய ராகியார்ச் சார்ந்து

-நாலடியார் 124

Bad companions.

Even things (soft and soothing) like ghee, when joined with the fierce heat of fire, will blaze and burn, and cause bitter anguish: so even upright men are perverted and give themselves up to deeds of utter evil, when they attach themselves to those whose deeds are evil

தீயாந அஞ்சிக்கெ -125

0தொ0ட்வக்க நட்டு எரெ மாக்கெ ஜெநாகு
சிட்டி சிட்டி 0தொ0ட்டிர - 0பரிசெயோகெ
0பாநுநொ தவவ திங்குவ மாக்கெ அட்டலெயு ஜெநாகு
தேதரத்தா குந்நவக்க நட்டு

doDDavakka naTTu ere maakke jenaagu
siTTi siTTi doDDira – bariseyooge
baanuno tavava tinguva maakke aTTaleyu jenaagu
teedarattaa kunnavakka naTTu

பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நத்தும் வரிசையால்
வானூர் மதியம்போல் வைகலும் தேயுமே
தானே சிறியார் தொடர்பு

-நாலடியார் 125

Friendships with great and mean.

Great men's intimate regard will daily grow in order due like the crescent moon. Mean men's alliance like the full moon that rides the sky daily by degrees dwindles away of itself.

தீயாந அஞ்சிக்கெ -126

0பு0த்திகார எந்து மதிச்சி அமநகோட சே0ப்பெநே சேத்துவமந
0பு0த்திக தக்கங்கெ இல்லாதாலெ சே0ப்பெநே கேத்து நோடு
0கந்த அடதெ எந்து 0கூடெய தரது 0ப்பெனெ
ஆவு இ0ப்பதுந கண்டது மாக்கெ ஆர அது.

buddikaara endu madicci amanakooDa seebbane seettuvamana
buddiga takkenge illaadoole seebbamane keettu nooDu
ganda aDade guuDeya taradu obba ooge
aavu ibbaduna kaNDadu maakke aara adu

சான்றோர் எனமதித்துச் சார்ந்தாய்மன் சார்ந்தாய்க்குச்
சான்றாண்மை சார்ந்தார்கண் இல்லாயின் சார்ந்தோய்கேள்
சாந்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன்
பாம்பகத்துக் கண்ட துடைத்து

–நாலடியார் 126

Disappointment and danger from foolish attachments.
Thou didst attach thyself (to unworthy persons), saying,
they are men of absolute integrity! If to thee who hast
thus attached thyself, integrity in those thine intimates does
not appear; hear, O thou who hast so attached thyself, it is
as if one opened a casket, thinking it contained an odorous
unguent, and saw a snake within

தீயாந அஞ்சிக்கெ -127

0தார, ஒ0ப்0ப ஒ0ப்0பதந்ந ஓகந மநச
அரிவ தெரமெ 0பீத்திதாரெ? – 0பெட்டொடெயொ
மணிகொ கநார்ந கத்துவ நாடமநே கேத்துநோடு மக்க
மநசு 0பேரெ மாடுவது 0பேரெ

daara obba obbatanna oogana manas
ariva tereme biittidaare? – beTToDeyo
maNigo kanaarna kattuva naaDamane keettunooDu makka
manasau beere maaDuvadu beere

யாஅர் ஒருவர் ஒருவர்தம் உள்ளத்தைத்
தேருந் துணைமை யுடையவர் – சாரல்
கனமணி நின்றிமைக்கும் நாடகேள் மக்கள்
மனம்வேறு செய்கையும் வேறு

–நாலடியார் 127

Man cannot fathom other men's minds.
What single man has power to search and clearly know
the inmost self of other men? Lord of the land where
weighty gems glisten on mountain slope, O hear!—Men's
minds are otherwise, and otherwise their deeds.

தீயாந அஞ்சிக்கெ -128

மநசுநொ ஆசெ 0பீயாதெ, தெடவாத 0கெலசகாரராகி
கள்ளநோகெ 0பீப்பவக்கத பெட்டாந நட்டு – தீத

நீரு சேர இகப்ப அள்ள அடுவ ஊ 0பெட்டுந நாடமநே
மநசநோகெ அளுக்காகி 0புட்டர

manasuno aase biyaade, teDavaada gelasakaararaagi
kaLLanooge biippavakkada peTTaana naTTu – tiida
niiru seera igappa aLLa aDuva uu beTTuna naaDamane
manasunooge aLukkaagi aTTara

உள்ளத்தால் நள்ளாது உறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தான் நடடார் கழிகேண்மை – தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட!
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்

–நாலடியார் 128

Friends from self-interest.

Lord of the flowery hilly land, where streams wash out
and carry hither and thither (precious things) from the
marshy land!—The effusive friendship of those who do not
attach themselves (to us) in heart, but perform certain friendly
acts merely to strengthen their own position, and who form
friendships guilefully, will issue in disappointment to the
minds (of those who are intimate with them)

தீயாந அஞ்சிக்கெ -129

ஓக்கித ஒள்ளிய 0பாளு அகெகாரந கய்க சிக்கிலெ
தெடவ இல்லாதெ அளிப்பது உள்ளுமெ – சேப்பது
எரடு உட்டுகு ஓகி சுடுவது எந்த ஒள்ளிய
0கெலசவே கல்லாதவக்க சாரெ முடிவார

ookkida oLLiya baaLu agekaarana kayga sikkile
teDava illaade aLippadu uLLume – seebbadu
eraDu uTTugu oogi duDuvadu enda oLLiya
gelesavee kallaadavakka saare muDivaara

ஓக்கிய ஒள்வாள்தன் ஒன்னார்கைப் பட்டக்கால்
ஊக்கம் அழிப்பதூஉம் மெய்யாகும் – ஆக்கம்
இருமையும் சென்று சுடுதலால் நல்ல
கருமமே கல்லார்கண் தீர்வு

–நாலடியார் 129

Rule from unfitting intimacies.

If the glittering sword a man brandishes (be allowed

to) fall into the hands of his foes, it will assuredly come about that he will thus destroy also his own power of action. So wealth (bestowed on the foolish) will go and burn up (merit accruing in) both worlds, and therefore the really good thing is to keep clear of the foolish

தீயாந அஞ்ஜிக்கெ -130

மநெபாசவ கய் 0புடோதில்லெ, மக்க எந்து ஏங்கி
ஏசு காலத்தா 0பதுக்கிரெயொ நெஞ்ஜே! – ஏசுகாலெயு
ஒசி ஆலெயு மாடித ஒள்ளித்து அல்லாதெ
0பப்ப பயநு ஏநா இல்லெ உசருக

manepaasava kay buDoodille, makka endu eengi
eesu kaalattaa badukkireyo nenjee! – eesagaaleyū
osi aaleyū maaDida oLLittu allaade
bappa payanu eenū ille usuruga

மனைப்பாசம் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
எனைத்தாழி வாழ்தியோ நெஞ்சே! – எனைத்தும்
சிறுவரையே யாயினும் செய்தநன் றல்லால்
உறுபயனோ இல்லை உயிர்க்கு

–நாலடியார் 130

To do good is life's gain
O mind! thou leavest not the bonds of home. How
many cycles, pray, wilt thou live yearning still for children?
Save the good he has done, however small its measure may
be, there is no true result to any living soul

கலிவி -131

மண்டெ சிங்கரவு சுத்துவ 0பட்டெ சிங்கரவு
அரிச்சிந சிங்கரவு சிங்கர அல்ல – நெஞ்ஜுநொ
நங்க ஒள்ளியவக்க எம்ப நடு நெலெமெ எந்த
கலிவி சிங்கரவே சிங்கர

maNDe singaaravu suttuva baTTe singaravu
ariccina singaravu singara alla – nenjuno
nanga oLLiyavakka emba naDu neleme enda
kalivi singaravee singara

குஞ்சி யழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல – நெஞ்சத்து

நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி அழகே அழகு

–நாலடியார் 131

Learning, the only beauty.

Beauty of locks, beauty of circling garments' folds, beauty
of saffron tint: these are not beauty true. Integrity of soul
that brings the conscience peace is learning's gift: that only is beauty true!

கலிவி -132

ஈ உட்டுந பயநு தந்தர கொட்டலெயு கம்மி ஆகா
தநக எசரு 0பரிசிர இ0ப்பெநெ 0கெட்ட கேடு இல்லெ
ஏ ஒலகதோகெயு நங்க நோடாரோ கலிவி மாக்கெ
அரியாமெய இல்லாதெ மாடுவ ம0த்த0து

ii uTTuno payanu tandara koTTaleyu kammi aagaa
tanaga esaru barisira ibba geTTa keeDu ille
ee olagadoogeyu nanga nooDaaroo kalivi maakke
ariyaameya illaade maaDuva maddu

இம்மை பயக்குமால் ஈயக் குறைவின்றால்
தம்மை விளக்குமால் தாமுளராக் கேடின்றால்
எம்மை யுலகத்தும் யாங்காணோம் கல்விபோல்
மம்மர் அறுக்கும் மருந்து

–நாலடியார் 127

The remedy for bewilderment.

Since in this world it yields fruit; since given it grows not
less ; since it makes men illustrious ; since it perishes not as
long as (its possessors) themselves exist; in any world we
see not any medicine that, like learning, removes the delusions of sense.

கலிவி - 133

உப்புநெலநொ உட்டுவ உப்ப 0தொட்0டவக்க
0பே ஒலத நெல்லுகு மேலாநது எந்து 0பீத்தார
ஒல்லத நெலநவக்க ஆலெயு கத்து அரதவக்கர
ஒள்ளிய நெலதவக்க எந்து 0பீத்தார

uppunelano uTTuva uppa doDDavakka
bee olada nellugu meelaanadu endu biittaara
ollada neladavakka aaleyu kattu aradavakkara
oLLiya neladavakka endu biittaara

களர்நிலத் துப்பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக்கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினும் சுற்றறிந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப்படும்

–நாலடியார் 133

The learned, though low-born, are first.

The excellent regard the salt produced in brackish ground
as choicer than the 'nel' from fertile soil. It is fitting to place
in the first rank the learned-wise, though (sprung) from the
lowest origin

கலிவி -134

ஓபீத்தலெ களவு ஓகா; கிச்சு ஓபந்தலெ கேடில்லெ;
அப்பர மேலாந ராஜரு செந ஆகி எத்தாரரு;
ஓபுட்டு ஓப்பநெ ஓஓப்ப மக்கக மாடுபவெ
கலிவி அல்லாதெ ஓபேரெ இல்லெ

biittale kaLavU oogaa; kiccu bandaleyu keeDille;
appara meelaana raajaru sena aagi ettaararu;
buTTu ooppaane obba makkaga maaDubave
kalivi allaade beele ille

வைப்புழிக் கோட்படா; வாய்த்தீயிற் கேடில்லை;
மிக்க சிறப்பின் அரசர்செறின் வவ்வார்;
எச்சம் எனஒருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற

–நாலடியார் 134

Learning, the best legacy.

It cannot be taken from its place of deposit; it does not
perish anywhere by fire; if kings of surpassing grandeur
are angry they cannot take it away; (and therefore) what any
man should provide for his children as a legacy is learning.
Other things are not (real wealth).

கலிவி -135

கலிவிக ஏணு இல்லெ கப்பமந ஜெந ஓசி
பொருமெயோகெ நெநசிலெ நோகோவு அப்பர – தெளிவா
ஆராய்ச்சி மாடி பொருத்தவாந்த கப்பது நீர ஓபுட்டு
ஆல குடிப்ப அந்ந அக்கி மாக்கெ.

kaliviga eeNu ille kappamana jena osi
 porumeyooge noogoovu appara – teLivaa
 aaraayssi maaDi poruttavaanada kappadu niira buTTu
 aala kuDippa anna akki maakke

கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள்சில;
 மெல்ல நினைக்கின் பிணிபல – தெள்ளிதின்
 ஆராய்ந்து அமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
 பாலுண் குருகின் தெரிந்து

–நாலடியார் 135

Discriminating study.

Learning hath no bounds, the learner's days are few.
 If you think calmly diseases many wait around! With
 clear discrimination learn what is meet for you, like the
 swan that leaving the water drinks the milk

கலிவி -136

தெப்ப ஓடுசுவம மாமூலெ வருணதொ
 தோரிந கடெயாந ஜாத்தியம எந்து எளக்காரரு – நோடு
 அமந நெரநொ அள்ளவ கடவது மாக்கெ 0பொக்கு கத்த
 மகந நெரநொ ஒள்ளியத்துந எத்தோது

teppa ooDusuvama maamuule varuNado
 toorina kaDeyaana jaattiyama endu eLakkaararu –nooDu
 amana nerano aLLava kaDavadu maakke bokku kattama
 magna nerano oLLiyattuna ettoodu

தோணி இயக்குவான் தொல்லை வருணத்துக்
 காணிற் கடைப்பட்டான் என்றிகழார்- காணாய்
 அவன்துணையா ஆறுபோய் அற்றேநூல் கற்ற
 மகன்துணையா நல்ல கொளல்

–நாலடியார் 136

Never mind the boatman's caste if he take you over!
 As none contemn the ferryman, by old caste rule to lowest
 rank assigned, but cross the stream by help he lends; so
 take thou teachings good and wise by help of him who is the
 learned man

கலிவி -137

தவராதெ மாமூலேந்த 0பப்பதுந கேப்ப தந்மெ அடுபவக்க

அகெ இல்லாதவக்க கலிவியுள்ளவக்க இ0ப்0ப கூட்டத
சலுக்கூந்த சொகதப்பதுந நோடாக்கு அகலவாந 0பாநுதொ
0தேவரு இ0ப்0ப எடெயோகெத்தா

சலுக்கு = மகிழ்ச்சி, உவகை

tavaraade maamuuleenda bappaduna keppa tanme aDubavakka
age illaadavakka kaliviyuLLavakka ibba kuuTTada
salukkuunda sogatappaduna nooDaakku agalavaana baanudo
deevuru ibba eDeyoogettaa

தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை உடையார்
இகலிலர் எஃகுடையார் தம்முள் குழீஇ
நகலின் இனிதாயின் காண்பாம் அகல்வானத்து
உம்பர் உறைவார் பதி

–நாலடியார் 137

The supreme enjoyment of the society of learned and amiable men.
We shall see whether any greater bliss is found in the
city inhabited by the dwellers in the ample heaven than is
felt when men of natures formed by old imperishable lore,
from rivalries exempt, keen as tempered steel, meet together
and laugh

கலிவி -138

ச0த்0த கடலு குய்ல்ந ஏணு நாடமநே! கத்தரதவக்கர நட்டு
துதி எந்த க0ப்0பு திம்பது மாக்கெ – துதிய 0புட்டு
0பேருந்த திம்பது மாக்கெ பண்பு இல்லாத
எரக்க இல்லாதவக்க சம்பந்த

sadda kaDalu kuylna eeNu naaDamane! kattaradavakkara naTtu
tudi enda kabbu timbadu maakke – tudiya buTTu
beeruunda timbadu maakke paNbu illaada
erakka illaadavakka sambanda

கனைகடல் தண்சேர்ப்ப! கற்றாறிந்தார் கேண்மை
நுனியின் கரும்பு தின்றற்றே – நுனிநீக்கித்
தூரில்தின் றன்ன தகைத்தரோ பண்பிலா
ஈரமி லாளர் தொடர்பு

–நாலடியார் 138

The friendship of the learned ever grows sweeter, that of the unlearned ever diminishes in sweetness. Lord of the cool shore of the resounding sea! intimacy with learned people is like eating sugar-cane from the (tender, juicy) tip; association with graceless, sapless men is like leaving the (tender) tip and eating it from the (hard, dry) root

கலிவி -139

கல்லாதவக்க ஆலெயு கத்தவக்கரகோட சே0த்0து நடதலெ
ஒள்ளிய அரிவு ஜெநாகு 0பந்து சே0த்0தர – மாமூலெ சிரப்புந
ஒள்ளிய நெர பாதிரி ஊவ சே0ப்0பதெந்த ஓச மடக்கெ
நீருகு தா எத்தித 0கமல கொட்டங்கெ

kallaadaavakka aaleyu kattavakkarakooDa seeddu naDadale
oLLiya arivu jenaagu bandu seeddara – maamuule sirappuna
oLLiya near paadiri uuva seebbadenda osa maDakke
niirugu taa ettida gamala koTTange

கல்லாரே யாயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகின்
நல்லறிவு நாளும் தலைப்படுவர் – தொல்சிறப்பின்
ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு

–நாலடியார் 139

The benefits of association with the learned. The pot impregnated with odour. Though themselves unlearned, if men live in association with the learned they advance daily in excellent knowledge. The new vessel, by contact with the Padiri flower of old renown and lustrous hue, imparts fragrance to the cold water it contains.

கலிவி -140

அளவுநொ அப்பர கத்தலெ, அரிவு 0பொக்குகோவ கல்லாதெ
ஓலகத 0பொக்க ஓதுவதெல்லா – கலகல
எத்துவ ச0த்0த அல்லாதெ, கொண்டு, தடுமாரோது
ஓப்பநெங்கெ மாடுவதுந அரதம இல்லெ.

aLavuno appara kattale, arivu bokkugoova kallaade
olagada bokka ooduvadellaa – kalakala
ettuva sadda allaade, koNDu, taDumaaroodu
ooppaenge maaDuvaduna aradama ille

அலகுசால் கற்பின், அறிவுநூல் கல்லாது
உலகநூல் ஓதுவ தெல்லாம் – கலகல

கூஉந் துணையல்லால் கொண்டு தடுமாற்றம்
போஓம் துணையறிவார் இல்

–நாலடியார் 140

Books of wisdom are the best. Others cannot remove confusion of mind.
If men leaving works of wisdom, that contain well-weighed
instruction, unstudied, devote themselves to the recitation of
mere worldly literature, they will acquire a store of empty
high-sounding words, but not that wisdom by means of
which mental confusion (that treats unreal things as real) is removed.

மநெதந -141

0பட்டெ அப்பணெ 0கய்து ஓடலு சோத்து ஓலெயு
மநெதநதவக்க தங்க கொள்கெயோகெ கொரெ ஆகாரரு
இக்கட்டு மேலெ0த்து 0பந்தெலெயு சிங்க
குடிய உல்ல திந்தரவா

baTTe appaNe gaydu oDalu soottu ooleyu
manetanadavakka tanga koLgeyooge kore aagaararu
ikkaTTu meeleddu bandaleyu singa
kuDiya ulla tindaravaa

உடுக்கை உலறி உடம்பழிந்தக் கண்ணும்
குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற் குன்றார்
இடுக்கண் தலைவந்தக் கண்ணும் அரிமா
கொடிப்புல் கறிக்குமோ மற்று

– நாலடியார் 141

In adversity noble men do not desert their principles.
Though their clothes may be old and their body worn
with want, men of noble birth diminish nothing of their
due observances. Will the lion nibble the creeping grass
although sorest need should assail him?

மநெதந -142

0கவுடதந, 0தொ0ட்டதந, ஓளுக்க இவெ முருவு
0பாந முட்டுவ மநெதநவக்கக அல்லாதெ – 0பாந முட்டுவ
மஞ்ஜு எ0ப்ப மலெநாடமநே! 0பரா 0தொ0ட்ட 0பதுக்கு
சே0த்தலெயு, 0பேரெ ஆக

gavDatana doDDatana, oLukka ive muuruvu
baana muTTuva manetanavakkaga allaade – baana muTTuva

manju ebba malenaaDamanee! baraa doDDa badukku
seeddaleyu, beere aaga

சான்றாண்மை சாயல் ஒழுக்கம் இவைமூன்றும்
வாந்தோய் குடிப்பிறந்தார்க்கு அல்லது - வாந்தோயும்
மைதவழ் வெற்ப! படாஅ பெருஞ்செல்வம்
எய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு

-நாலடியார் 142

The high-born only have perfect excellence, greatness, and good manners.
Lord of the hills traversed by clouds that touch the
heavens! true excellence, and dignity, and good conduct,—
these three things belong to men of race that touches
heaven, and not to others, even though they may have
acquired great wealth.

மநெதந -143

குளதஎடெ எந்த எ0ப்பது முந்தாடு ஒப்பது இந்தெ
ஓததுகிந்தெ 0ப்பதுகோட இத்தவவெய - மநெதகாரரு
கொரெயாத ஒளுக்க எந்து எத்திதாரெ மோசகாரரு சாரெ
இவெ ஒந்துநவு காம்பதுக முடிய

kuLadaeDe enda ebbadu mundaaDu ooppasu inde
oodaduginde bappadukooDa ittavaveya - manetanakaararu
koreyaada oLukka endu ettidaare moosakaararu saare
ive ondunavu kaambaduga muDiya

இருக்கை எழலும் எதிர்செலவும் ஏனை
விடுப்ப ஒழிதலோடு இன்ன - குடிப்பிறந்தார்
குன்றா ஒழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோடு
ஒன்றா உணரற்பாற் றன்று

-நாலடியார் 143

The noble only have an instinctive sense of propriety.
Rising from their seat (at the approach of worshipful persons),
going forth to meet them, departing when they dismiss,
and such-like things, the well-born maintain as invariable decorum.
The low understand not one of these things.
[Or, These are not to be confounded with the low.]

மநெதந -144

ஒள்ளியவெ மாடிலெ பொரப்பெ ஆர தீயாநவெ

அப்பர ஆ அத்திகெத்துவ பளி ஆர – எல்லாவ
அரிப மநெதநதெந்த சிக்குவது ஏநவோ
சிக்கிர ஒப்புக எந்தலெ?

பொரப்பெ = இயல்பு

oLLiyave maaDile porappe aara tiyaanave
appara aa attigettuva paLi aara – ellaava
ariba manetanadenda sikkuvadu eenavoo
sikkira obbaga endale

நல்லவை செய்யின் இயல்பாகும் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகும் –எல்லாம்
உணரும் குடிப்பிறப்பின் ஊதிய மென்னோ
புணரும் ஒருவர்க் கெனின்?

–நாலடியார் 144

Noble birth makes duty easy.
If men (of noble birth) do good things it is natural to them.
As to evil things (to commit these is impossible to them);
for this would be guilt which many would bruit abroad.
What greater good then can accrue to men than high-birth,
if it be their lot, to which the perception of all (these things) belongs!

மநெதந -145

கல்லாதெ இப்ப அஞ்சிக்கெ தீயாந கெலச அஞ்சிக்கெ
ஏகாததுந ஏகிபுட்டநவோ எம்ப அஞ்சிக்கெ –எல்லா
பேடுவமக கொடாதெ இப்ப அஞ்சிக்கெ மொரமாக்கெ
மநெதந இல்லாதவக்க சாரெ இல்லெ

kallaade ibba anjikke tiyaana gelasa anjikke
eegaadaduna eegibuTTanavoo emba anjikke – ella
beeDuvamaga koDaade ibba anjikke moramaakke
manetana illaadavakka saare ille

கல்லாமை அச்சம் கயவர் தொழிலச்சம்
சொல்லாமை யுள்ளமோர் சோர்வச்சம் – எல்லாம்
இரப்பார்க்கொன் றீயாமை அச்சம்; மரத்தாரிம்
மாணாக் குடிப்பிறந்தார்

–நாலடியார் 145

These four pious fears exist only among the really worthy.
Dread of unlearned ignorance; dread of the work that
base men do; dread of forgetful slip in words which one
must not utter; dread of not giving to those that ask:
those who are born of a race not so distinguished by
conscientious fears are as trees.

Those who have not this instinctive shrinking from all that entails disgrace are not
worthy to be classed as human beings

மநெதந -146

சே0த்0தவக்கர ஒள்ளித்து, 0பெல்லத மாத்து, கொடோது, 0பேரெ
மநசொள்ளியது எம்பவெ எல்லா – கத்துவ மணி
முத்தகோட, ச0த்0த0த கடலு குய்ல்ந ஏணு தலெவநே
மநெதநதொ உட்டிதவக்க சாரெ அட்டர

seeddavakkara oLLittu bellada maattu koDoodu beere
manasoLLittu embave ellaa –kattuva maNi
muttakooDa saddada kaDalukuylna eeNu talevanee
manetanado uTTidavakka saare aTTara

இனநன்மை இன்சொல்ஒன்று ஈதல்மற் றேனை
மனநன்மை என்றிவை யெல்லாம் – கனமணி
முத்தோடு இமைக்கும் முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப!
இற்பிறந்தார் கண்ணே யுள

–நாலடியார் 146

The fine qualities of the high-horn.
Lord of the roaring salt-sea's cool shore, where gleam
rare gems with pearls! Association with the good, pleasant
speech, a liberal hand, and purity of mind,—all these are
only found among the nobly born.

மநெதந -147

நெலெகெட்டு 0கெஜ்ஜலு தும்பிலெயு
ஜோராத ஒந்து பக்கத மூலெ அட்டர
எத்தத்தெ கஸ்ட பட்டலெயு மநெதநகார
மாட 0பேக்காதவெய மாடியார

nelekeTTu gejjalu tumbileyu
joooraada ondu pakkada mule aTTara
ettatte kasTa paTTaleyu manetanakaara
maaDa beekkaadaveya maaDiyaara

செய்கை யழிந்து சிதல்மண்டிற் றாயினும்
பெய்யா ஒருசிறை பேரில் உடைத்தாகும்;
எவ்வம் உழந்தக் கடைத்துங் குடிப்பிறந்தார்
செய்வர் செயற்பா லவை

–நாலடியார் 147

High-horn men do their duty always.
Though its frame-work has perished, and thronging white
ants infest it, in a spacious mansion some room will still
afford shelter from the rain. Thus, although want annoys
them, the nobly born even yet will do what should be done

மநெதந -148

ஒந்து பக்க ஆவு எத்திலெயு ஒந்து பக்க
சிங்கரத 0தொ0ட0ட ஓலக 0பீகுசுவ – திங்குவ மாக்கெ
முடியாதெ ஒந்து பக்கநது நி0த்தலெயு ஒதவிக
இல்லெ எந்நாரரு மநெதந காரரு

ondu pakka aavu ettileyu ondu pakka
singarada doDDa olaga biigusuva – tinguva maakke
muDiyaaade ondu pakkanadu niddaleyu odaviga
ille ennaararu manetana kaararu

ஒருபுடை பாம்பு கொளினும் ஒருபுடை
அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறாஉந் –திங்கள்போல்
செல்லாமை செவ்வனேர் நிற்பினும் ஒப்புரவிற்கு
ஒல்கார் குடிப்பிறந் தார்

–நாலடியார் 148

The moon when half in the serpent's mouth still gives light.
Like the moon which affords light to the fair and spacious
earth with one side, while the dragon holds the other, the
nobly born do not become remiss in works of seemly benevolence,
though poverty (inability) stand fronting them

மநெதந -149

முடியாத காலதோகெயு மநெதநகாரரு மாடுவதுந
முடவ காலதோகெயு மாடாரரு குந்நதநகாரரு- மாநு
சேணவ கட்டி இ0த்தலெயு ஆரி ஓடுவ குதரெ மாக்கெ
0தண்டுநொ சண்டெ ஆக்கோதில்லெ

muDiyaada kaaladoogeyu manetanakaararu maaDuvaduna
muDava kaaladoogeeyu maaDaararu kunnatanakaararu – maanu
seeNava kaTTi iddaleyu aari ooDuva kudare maakke
daNDuno saNDe aakkoodille

செல்லா இடத்தும் குடிப்பிறந்தார் செய்வன
செல்லிடத்தும் செய்யார் சிறியவர் – புல்வாய்
பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி மாபோல்
பொருமுரண் ஆற்றுதல் இன்று

–நாலடியார் 149

The deer hecomes not a charger.
Men of mean descent, even when all goes well with them,
will not perform the good deeds that the well-born will do,
even when things do not go well with them.
Though the antelope should bear a pillion, it rushes not
to war like the prancing charger

மநெதந -150

ஏந ஒந்தூ இல்லாத எடெயோகெயு மநெதநகாரரு
முடியாதெ சே0த்0தவக்கக முடியாத ஜாமதொ ஓதவியார
0பத்தித காலதோகெயு அள்ள ஓத எடெய அகதலெ
ஓடநெ தீத நீரு 0பந்தர

eena onduu illaada eDeyoogeyu manetanakaararu
muDiyaade seeddavakkaga muDiyaada jaanado odaviyaara
battida kaaladoogeyu aLLa ooda eDeya agadale
oDane tiida niiru bandara

எற்றொன்றும் இல்லா இடத்தும் குடிப்பிறந்தார்
அற்றுத்தற் சேர்ந்தார்க்கு அசைவிடத்து ஊற்றுவார்
அற்றக் கடைத்தும் அகல்யாறு அகழ்ந்தக்கால்
தெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்

–நாலடியார் 150

The noble even in poverty afford aid to those who seek it.
The nobly born, even when destitute, are props in time
of feebleness to the needy ones that draw nigh to them.
So, when the wide river is dry, if you dig in its bed, forthwith
clear waters gush out.

மேலாந மக்க -151

சிங்கரத 0பாநுதொ எல்லா எடெகு 0பீசலு தப்ப
திங்குவவு மேலாநவக்கரு ஒந்துமாக்கெ – திங்குவநொ
கரெ புள்ளி அடதெ மேலாநவக்க சாரெ அது இல்லெ அருக்கலாகி
தேது ஓதார ஒந்து கரெ ஆகி0புட்டலெ

singarada baanuno ellaa eDegu biisalu tappa
tinguvavu meelaanavakkaru ondumaakke – tinguvano
kare puaLLi aDade meelaanavakka saare adu ille arukkalaagi
teedu oodaara ondu kare aagibuTTale

அங்கண் விசும்பின் அகல்நிலாப் பாரிக்கும்
திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்மன் – திங்கள்
மறுவாற்றம் சான்றோர் அஃதாற்றார் தெருமந்து
தேய்வர் ஒருமாசு உறின்

–நாலடியார் 151

The good cannot endure a stain.
The moon that diffuses light through heaven's fair realms,
and truly worthy men are alike: yet that endures a spot
while the truly worthy endure it not;— perplexed and sad
they pine away if but one stain appear

மேலாந மக்க -152

முடதர எந்தலெயு முடியா எந்தலெயு
பளி இல்லாததுந நெநச்சியார மேலாநவக்க – 0பெசெயொகெ
நரிய நெஞ்ஜ கீரித அம்பூந்த ஒல்லவோ
சிங்கக தப்பா 0புட்ட கோலு?

muDadara endaleyu muDiyaa endaleyu
paLi illaadaduna nenacciyaara meelanavakka – beseyooge
nariya nenja kiirida ambuunda ollavoo
singaga tappaa buTTa koolu?

இசையும் எனினும் இசையா தெனினும்
வசைதீர எண்ணுவர் சான்றோர் – விசையின்
நரிமா உளங்கிழித்த அம்பினின் தீதோ
அரிமாப் பிழைபெய்த கோல்?

–நாலடியார் 152

Aim high! Better miss a lion, than hit a jackal.
Whether success attend, or do not attend the work, the

excellent will ever ponder blameless ends.—Is the shaft that missed the lion worse than the arrow sent forth, that with its impulse pierced the jackal's heart?

மேலாந மக்க -153

குடி தெரந்து ஒந்து இல்லாதவக்க ஆலெயு மேலாநவக்க
எல்லெய 0தாட்டி குத்தந ஜோலிக ஓகாரரு- அரிவு ஒதுப்ப முச்சி
0பிருச்சு எம்ப நாருநொ கட்டி அடுவ அளவுக
மாடியார மாட 0பேக்காததுந

kuDi terandu onduu illaadavakka aaleyu meelaanavakka
elleya daaTTi kuttana jooliga oogaararu – arivu oduppu mucci
biruccu emba naaruno kaTTi aDuva aLavuga
maaDiyaara maaDa beekkaadaduna

நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தார் ஆயினும் சான்றோர்
குரம்பெழுந்து குற்றம்கொண்டு ஏறார் – உரங்கவறா
உள்ளமெனும் நாரினால் கட்டி உளவரையால்
செய்வர் செயற்பா லவை.

–நாலடியார் 153

The excellent are not led by want to commit evil.
The excellent, though emaciated and poor, do not transgress
the limits of virtue and commit evil. With wisdom
for the pillar, with perseverance as the band, they bind (the
mind); and as long as they live they do what it behoves them to do.

மேலாந மக்க -154

ஒப்ப 0தாரியொ ஒந்து ஜெந நோடிலெயு மேலாநவக்க
அப்பரகாலத நட்டுதநவ தோரி 0கவநொ சேத்தியார
ஒள்ளிய மலெ அடுவ நாடமநே ஓசி ஜெந காலு பட்டலெ
கல்லு மலெயோகெயு 0தாரி ஆர

ooppa daariyo ondu jena nooDileyu meelaanavakka
apparakaalada naTTutanava toori gavano seettiyaara
oLLiya male aDuva naaDamanee osi jena kaalu paTTale
kallu maleyoogeyu daari aara

செல்வழிக் கண்ணொருநாள் காணினும் சான்றவர்
தொல்வழிக் கேண்மையில் தோன்றப் புரிந்தியாப்பர்;
நல்வரை நாட! சில நாள் அடிப்படில்
கல்வரையும் உண்டாம் நெறி

–நாலடியார் 154

The good never forget even a casual acquaintance.
Lord of the land of goodly hills! —If trodden for a few days a path is formed over even the craggy hill; so, excellent persons, though they have seen (worthy) men only for one day, as they were travelling, will bind them to their soul, exhibiting all the marks of an ancient friendship.

மேலாந மக்க -155

ஒந்தி 0பராத எலக்கண அர்த்ததொ 0புரு புச்ச
கல்லாத ஒ0ப0ப 0கணாம்பநெயு மநசெரக்கநொ
ஒள்ளியவக்க கஸ்டபட்டு கேத்தார, 0பேரெ அம
அப்பர ஆ முந்தெ சிக்குபட்டந எந்து எரக்கபட்டு

ondi baraada elakkaNa arttado buru pucca
kallaada obba gaNaambaneyu manaserakkano
oLLiyavakka kastapaTTu keettaara, beere ama
appara aa munde siggupaTTana endu erakkapaTTu

புல்லா எழுத்தின் பொருளில் வறுங்கோட்டி
கல்லா ஒருவன் உரைப்பவும் கண்ணோடி
நல்லார் வருந்தியும் கேட்பரே, மற்றவன்
பல்லாருள் நாணல் பரிந்து

–நாலடியார் 155

The good listen with patient courtesy to the orations of the Ignorant.
Even when one speaks who has an ungrammatical knowledge of the letter, but not of the meaning, who is of a low (empty) school, and is unlearned, the good with kindly compassion will listen, though it is pain to them, being grieved that he should be put to shame in the presence of many.

மேலாந மக்க -156

கச்சி க0ப0ப 0கண்ணு ஒடெவநெங்கெ பிசிக்கி
சச்சி நீர எத்திலெயு சவியோடவே அட்டர
பளி ஆப்பநெங்கெ நுடிது ஒலெயு மேலாந மக்க
ஏகாரரு தங்க 0பேயொ தப்பி

kacci kabba gaNNu oDevanenge pisikki
sacci niira ettileyu saviyooDave aTTara

paLi aapanenge nuDidu ooleyu meelaana makka
eegaararu tanga beeyo tappi

கடித்துக் கரும்பினைக் கண்தகர நூறி
இடித்துநீர் கொள்ளினும் இன்சுவைத்தே யாகும்;
வடுப்பட வைதுஇறந்தக் கண்ணும் குடிப்பிறந்தார்
கூறார்தம் வாயிற் சிதைந்து

–நாலடியார் 156

Sugar-cane, crush it as you will, is ever sweet.
Although you bite the sugar-cane, crush it till its joints are
broken, grind it, and express its juice, it still will be sweet.
The highly born, even when men have passed by abusing
them so as to wound, never lose their self-respect so as to
utter from their mouth (words of abuse).

மேலாந மக்க -157

கல்லாரரு கள்ளு குடியாரரு 0புடுபவெய 0புட்டு
எளக்கி 0பேரெ ஆவ எளக்கார மாடாரரு – தள்ளியு
0பேயோகெ பொய் ஏகாரரு குத்த இல்லாத நோட்டவக்க
இவெ தப்பிலெயு நொந்நாரரு

kallaararu kaLLu kuDiyaararu buDubaveya buTTu
eLakki beere aava eLakaara maaDaararu – taLLiyu
beeyooge poy eegaararu kutta illaada nooTTadavakka
ive tappileyu nonnaararu

கள்ளார், கள் உண்ணார் கடிவ கடிந்தொரீஇ
எள்ளிப் பிறரை இகழ்ந்துரையார் – தள்ளியும்
வாயிற்பொய் கூறார், வடுவறு காட்சியார்
சாயின் பரிவ திலர்

–நாலடியார் 157

The wise free from gross evils.
They defraud not, drink not palm-wine, shun what is
forbidden, never despise and speak contemptuously of their
neighbours, nor even forgetfully do they utter anything
untrue with their mouth: these men of faultless vision grieve
not though they fall into distress.

மேலாந மக்க -158

0பேரெ ஆந ரகசியக கிவடநாகி நெலமெய அரிது

0பேரெ மநெ எம்மாத்திந நோடோதுக குருடநாகி தீயாநாத
கோளுகுத்துவதுக மூங்கநாகி இ0த்தலெ யா ஒந்து
0தருமவ ஏக 0பேக்காதது இல்லெ அமக

beere aana ragasiyaga kivaDanaagi nelemeya aridu
beeremane emmaattina nooDooduga kuruDanaagi tiyaanaada
koolukuttuvaduga muunganaagi iddale yaa ondu
darumava eega beekkaadadu ille amaga

பிறர்மறை யின்கண் செவிடாய்த் திறனறிந்து
ஏதிலார் இல்கண் குருடனாய்த் தீய
புறங்கூற்றின் மூங்கையாய் நிற்பானேல் யாதும்
அறங்கூற வேண்டா அவற்கு

—நாலடியார் 158

When a man should be deaf, blind, and dumb.
Deaf to others secrets, blind to his neighbour's wife,
dumb to evil backbiting— if, knowing what is befitting, a
man thus abides, it is not necessary to teach him any
virtuous precepts

மேலாந மக்க -159

அப்பர ஜெந ஓலெ, 0கொணகெட்டவக்க தங்கசாரெ
ஏதோ ஒந்துந 0பேக்கு எந்துத்தா எந்து எளக்கியார – ஏநாலெயு
0பேக்கு எந்தலெயு ஒள்ளித்து எந்து 0கொணகாரரு
காம்பநெ எல்லா மேலு மாடியார

appara jena oole, goNakeTTavakka tangasaare
eedoo onduna beekku enduttaa endu eLakkiyaara – eenaaleyu
beekku endaleyu oLLittu endu goNakaararu
kaambane ellaa meelu maaDiyaara

பன்னாளும் சென்றக்கால் பண்பிலார் தம்முழை
என்னானும் வேண்டுப என்றிகழ்ப- என்னானும்
வேண்டினும் நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்தொறும் செய்வர் சிறப்பு

—நாலடியார் 159

Seek the good, they are always kind.
They who are destitute of kindly courtesy, even after the
lapse of many days, will contemn (those that visit them),
saying, they will ask something of us. The excellent

will treat them with distinction whenever they see them,
saying, if they ask something of us, it is well.'

மேலாந மக்க -160

அடுபவக்க இவக்க எந்து 0கட்டியாக இடுத்துண்டு
கீயாநவக்க இந்தாடு ஓகி 0பதுக்கியார – அடுவுள்ள
சுரங்கவ சே0த்தது மாக்கெ இல்லெயா, ஒள்ளிய
மநெதந காரர சே0ப்பநெ

aDubavakka ivakka endu gaTTiyaagi iDuttuNDu
kiiyaanavakka indaaDu oogi badukkiyaara – aDuvuLLa
surangava seeddadu maakke illeyaa, oLLiya
manetana kaarara seebbane

உடையார் இவரென்று ஒருதலையாப் பற்றிக்
கடையாயார் பின்சென்று வாழ்வர் – உடைய
பிலந்தலைப் பட்டது போலாதே, நல்ல
குலந்தலைப் பட்ட இடத்து

–நாலடியார் 160

The treasure cave.

The lowest sort of men say, these are men of property,
cling to them steadily, follow them, and so flourish. Is
it not as when a mine of treasure has been found, when men
of good lineage have become our friends?

0தொ0டவக்கர நொந்நசாதெ இ0ப்பது -161

பொருத்தார எந்து நெநசி குத்த இல்லாதவக்க சாரெ
நொம்பதுந மாடாதெ இ0ப்பது 0பேக்கு – நொந்ததுக இந்தாடு
உலப்ப ஜோகெ சிங்கர 0பெட்டுநமநே!
தீர்ச்சோதுக 0தாரெந்தவு முடிய

poruttaara endu nenasi kutta illaadavakka saare
nombaduna maaDaade ibbadu beekku – nondaduga indaaDu
ulappa jooge singara beTTunamee!
tiirccooduga daarendavu muDiya

பொறுப்பர் என்றெண்ணிப் புரைதீர்ந்தார் மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்; - வெறுத்தபின்
ஆர்க்கும் அருவி அணிமலை நாட!
பேர்க்குதல் யார்க்கும் அரிது

–நாலடியார் 161

It is difficult to regain the forfeited favour of good men.
Lord of the pleasant land whose hills resounding waterfalls
adorn! —You may not even to faultless men do things
that enkindle wrath; for when their wrath is once kindled,
it is hard for anyone to change their mood.

0தொ0ட்வக்கர நொந்நசாதெ இ0ப்0பது -162.

சிந்நவ கொட்டு நோடுவதுக அப்புருப்ப ஆதவக்கர
0புருதெ நோடுவதுக சந்தர்ப்ப சிக்கிலெயு – ஏக்கவோ
பயநு இல்லாத ஜாமவாகி கயித்தார, ஒள்ளிய
நயவாத அரிவில்லாதவக்க

sinnava koTTu nooDuvaduga appuruuppa aadavakkara
burude nooDuvaduga sandarppa sikkileyu – eekavoo
payanu illaada jaamavaagi kayittaara oLLiya
nayavaada arivillaadavakka

பொன்னே கொடுத்தும் புணர்தற்கு அரியாரைக்
கொன்னே தலைக்கூடப் பெற்றிருந்தும்- அன்னோ
பயனில் பொழுதாக்க கழிப்பரே, நல்ல
நயமில் அறிவி னவர்

–நாலடியார் 162

Waste of golden opportunities.

Although those whose (pretended) wisdom is without
moral excellence have gained access to men to w^honi
approach is difficult even by gifts of gold, alas! they pass
away (the precious moments) as mere waste time

0தொ0ட்வக்கர நொந்நசாதெ இ0ப்0பது -163.

கொரெ காம்பது மெச்சுவது எம்ப எரடு
மேலாநவக்க மதிச்சோவெ – ஒள்ளிய 0கொணவ அரியாத
0கொண இல்லாதவக்க ஏகுவ கொரெயவு மெச்சுகெயவு
கணக்குக எத்தாரரு 0பொக்கு ஓதிதவக்க

kore kaambadu meccuvadu emba eraDuu
meelaanavakka madiccoove – oLLiya goNava ariyaada
goNa illaadavakka eeguva koreyavu meccugeyavu
kaNakkuga ettaararu bokku oodidavakka

அவமதிப்பும் ஆன்ற மதிப்பும் இரண்டும்
மிகைமக்க ளான்மதிக்கற் பால- நயமுணராக்

கையறியா மாக்கள் இழிப்பும் எடுத்தேத்தும்
வையார் வடித்தநூ லார்.

–நாலடியார் 163

Praise and dispraise of noble persons only of importance.
Both disesteem and thorough esteem are in the class of
things that depend on the estimation of the great. Those
who have a discriminating knowledge of true science, lay
no stress on either the abuse or the fulsome praise of men
who comprehend not moral principles, and know not the rules of propriety

0தொ0ட்வக்கர நொந்நசாதெ இ0ப்பது -164.

கநார்ந செடெ எத்துவ நாக சந்துகோகெ இ0த்தலெயு
0குடுகுவ ச0த்த கோப்பமாக்கெ 0தூராந்த 0பந்தலெ அஞ்ஜிர
கட்டு கோட்டெகோகெ இ0த்தலெயு தப்பாரரு
பெருமெ உள்ளவக்க கோப்ப எ0த்தலெ

kanaarna seDe ettuva naaga sandugoooge iddaleyu
guDuguva sadda kooppamaakke duuraanda bandaleyu anjira
kaTTu kooTTegoooge iddaleyu tappaararu
perume uLLavakka kooppa eddale

விரிநிற நாகம் விடருள தேனும்
உருமின் கடுஞ்சினம் சேணின்றும் உட்கும்
அருமை யுடைய அரண்சேர்ந்தும் உய்யார்
பெருமை யுடையார் செறின்

–நாலடியார் 164

None safe from the wrath of the great.
The serpent rich of hue, though it dwell in the mountain-
cleft, from far is frightened by the thunderbolt's fierce
wrath; so men escape not, though hid in strongholds hard
to reach, when those great in virtue are wroth

0தொ0ட்வக்கர நொந்நசாதெ இ0ப்பது - 165.

எங்கவ அரியாரி, எங்க மாக்கெ 0தாரு இல்லெ எந்து
தங்கவே தங்கவ ஏகுவது பெருமை அல்ல- தங்கவ
ஒந்நாரநொ நோடி 0தருமவ அரிவ சரியாநவக்க
0தொ0ட்வக்க எந்து ஏகுவது பெருமெ

engava ariyaari, enga maakka daaruu ille endu
tangavee tanga eeguvadu perume alla – tangava

onnaarano nooDi darumava ariva sariyaanavakka
doDDavakka endu eeguvadu perume

எம்மை அறிந்தலிர் எம்போல்வார் இல்லென்று
தம்மைத்தாம் கொள்வது கோளன்று – தம்மை
அரியரா நோக்கி அறன்றியும் சான்றோர்
பெரியராக் கொள்வது கோள்

–நாலடியார் 165

Self-praise is no commendation.

You know not all our worth, for equals have we none
when self thus estimates itself, this is not esteem! When
perfect men, proficient in virtue, regard any as dear, and
esteem them as great, this is 'esteem'

0தொ0ட்வக்கர நொந்நசாதெ இ0ப்பது - 166.

0தொ0ட்வ கடலுந குய்ல்ந ஏணு நாடமநே ஓரக்கதுந நாலுமாக்கெ
கம்மி கம்மி ஆர குந்ந 0பு0த்தியவக்கர நட்டு – கம்மி ஆகாதெ
0பூவொத்து நாலுமாக்கெ 0தொ0ட்வ 0தொ0ட்வ ஓர
மாமுலெ கீர்த்தி ஒத்தவரக்க நட்டு

doDDa kaDaluna kuylna eeNu naaDamnee orakkaduna naalu maakke
kammi kammi aara kunna buddiyavakkara naTTu – kammi aagaade
buuvottu naalumaakke doDDi doDDi oora
maamuule kiirtti ottavakkara naTTu

நளிகடல் தண்சேர்ப்ப நாணிழல் போல
விளியும் சிறியவர் கேண்மை – விளிவின்றி
அல்கு நிழல்போல் அகன்றகன்று ஓடுமே
தொல்புக ழாளர் தொடர்பு

–நாலடியார் 166

Morning and evening shadows.

Lord of the great sea's cool margin!—Friendships formed
with mean men dwindling die like shadows of the morn;
friendship of men of old renown as shadows of the after-day
will lengthen out and grow.

0தொ0ட்வக்கர நொந்நசாதெ இ0ப்பது -167.

அரசந 0பதுக்குவு எம்மக்கர உட்டு சிங்கரவு
சாரெ இ0ப்பவக்க அர்த்தி ஓக்கியார; தகுதி 0பேடா- சே0த்து

எலெ சித்து எரகி அடுவ குய்ல்நத மொரகொ எல்லா
தங்க சாரெ ஓப்பவக்கக ஒந்தே மாக்கெ நாலு தந்தர

arasana badukkuvu emmakara uTTu singaravu
saare ibbavakka artti ookiyaara, tagudi beeDaa – seeddu
ele sittu eragi aDuva kuylna morago ellaa tanga saare
ooppavakkaga ondee maakke naalu tandara

மன்னர் திருவும் மகளிர் எழில் நலமும்
துன்னியார் துய்ப்பர் தகல்வேண்டா – துன்னிக்
குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிர்மர மெல்லாம்
உழைதங்கண் சென்றார்க்கு ஒருங்கு

–நாலடியார் 167

To those who cultivate them fruits accrue.
Those who press their suit, fitness apart, enjoy the
wealth of kings, and the charms of maidens fair; so all
the cool (shady) trees that droop earthward with thick
foliage, give room to those that thronging seek their shelter

0தொ0ட்0டவக்கர நொந்நசாதெ இ0ப்0பது - 168.

அரவதுந அரவ அரிவில்லாதவக்க சாரெயு
0புட்0டோப்பது 0தொ0ட்0ட மந சங்கட தந்தர -0தொ0ட்0ட
கடலு ஏணு சோலெயமநே 0தாரசாரெயு
சேராதெ இ0ப்0பது கோடி ஒள்ளித்து

aravaduna arava arivillaadavakka saareyu
buTTTooppadu doDDa mana sangaDa tandara – doDDa
kaDalu eeNu sooleyamanee daarasaareyu
seeraade ibbadu kooDi oLLittu

தெரியத் தெரியும் தெரிவிலார் கண்ணும்
பிரியப் பெரும்படர்நோய் செய்யும் – பெரிய
உலவா இருங்கழிச் சேர்ப்ப யார்மட்டும்
கலவாமை கோடி யுறும்.

–நாலடியார் 168

Friendship brings pang's of severance.
Severance from even those who have no understanding
[lit. no understanding that understands (so as) to understand]
causes great and spreading sorrow.—Lord of the shore of

the great, unfailing, swelling bay!—To be intimate with none is ten million times the best.

0தொ0ட்0டவக்கர நொந்நசாதெ இ0ப்0பது -169.

கல்லாதெ ஓத ஜெநவு 0தொ0ட்0டவக்க சாரெ
ஓகாதெ 0புட்ட ஜெநவு – முடவதுந
கொடாதெ கயித அகலு ஏகிலெ
அடார 0கொண்காரரு சாரெ

kallaade ooda jenavu doDDavakka saare
oogaade buTTa jenavu – muDavaduna
koDaade kayida agalu eegile
aDaara goNakaararu saare

கல்லாது போகிய நாளும் பெரியவர்கண்
செல்லாது வைகிய வைகலும்; -ஓல்வ
கொடாஅ தொழிந்த பகலும் உரைப்பின்
படாஅவாம் பண்புடையார் கண்

–நாலடியார் 169

No day unimproved.

Days gone by without learning, those passed without any intercourse with the great, those spent without giving what is fitting;—in the case of the excellent, if you tell them over, none such occur.

0தொ0ட்0டவக்கர நொந்நசாதெ இ0ப்0பது - 170.

0தொ0ட்0டவக்கர பெருமெ குந்நவக்கமாக்கெ இ0ப்0பது ஒந்துக
உரிமெயாநவக்கக உரிமெ அடக்க –நோடிலெ
அண 0பீத்திபவக்க அண்காரருத்தா தங்கவ சே0த்0தவக்கர
0துக்கவ தீர்ச்சியார எந்தலெ

doDDavakkara perume kunnaavakka maakke ibbadu onduga
uirimeyaanavakkaga urime aDakka – nooDile
aNaa biittibavakka aNagaaraurutta tangava seeddavakkara
dukkava tiircciyara endale

பெரியார் பெருமை சிறுதகைமை ஒன்றிற்கு
உரியார் உரிமை அடக்கம் தெரியுங்கால்
செல்வம் உடையாரும் செல்வரே தற்சேர்ந்தார்
அல்லல் களைப எனின்

–நாலடியார் 170

Humility. Self-restraint. Charity.

The greatness of the great is [the quality of littleness (in their own sight), i.e.] humility; the (real) acquisition of those who have acquired (any) one (science) is modest self-restraint. If you rightly understand things, those possessors of wealth only are really wealthy who relive the wants of those that approach them (as suppliants).

நல்லா கோட சே0ப்0பது -171

ஓலப்பில்லாத காலதொ அடங்காதவக்க கோட சே0த்0து
ஒள்ளித்தல்லாததுந மாடித குத்தகொ – 0தாரி அரத
ஒள்ளியவக்க கோட சே0த்0தலெ கெட்டர, 0பிசலு எச்சாலெ
உல்லந நீருபநி 0புட்டு ஓதங்கெ

olappillaada kaalado aDangaadavakka kooDa seeddu
oLLittallaadaduna maaDida kuttago – daari arada
oLLiyavakka kooDa seeddale keTTara, bisalu eccaaale
ulluna niirupani buTTu oodange

அறியாப் பருவத்து அடங்காரோடு ஒன்றி
நெறியல்ல செய்தொழுகி யவ்வம் – நெறியறிந்த
நற்சார்வு சாரக்கெடுமே வெயில்முறுகப்
புற்பணிப் பற்றுவிட் டாங்கு

–நாலடியார் 171

Good companion ship cures the follies of youth.
In youth unwise, though men consort with haughty ones,
and walk in lawless ways; yet, when they join with those
that know the righteous path, their faults shall melt away as
dew from off the grass when sunbeams scorch

நல்லா கோட சே0ப்0பது- 172

அருதுளி 0தரும 0தாரிய; அஞ்ஜியுளி எமதருமக;
பொருத்துளி 0பேரெயவக்கர சிள்ளந மாத்த; 0புட்டு0புடி சூதுதநவ;
0கநா எந்நி தீயாநவக்கர நட்ட; ஏகுவவு
எத்தியுளி 0தொ0ட்0டவக்கர 0பே மாத்த

anjiyuLi daruma daariya; anjiyuLi emadarumaga;
poruttuLi beereyavakkara siLLana maatta; puTTubuDi suudutanava;
ganaa enni tiyaanavakkara naTTa; eeguvavu
ettiyuLi doDDavakkara bee maatta

அறிமின் அறநெறி; அஞ்சமின் கூற்றம்;
பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொல்; போற்றுமின் வஞ்சம்;
வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மை; எஞ்ஞான்றும்
பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல்

–நாலடியார் 172

Six precepts.

Know virtue's path! Dread death! Bear others' words
severe! Beware ye practise no deceit! Friendship detest
with men of evil deeds! Daily get gain of words that fall
from great men's lips

நல்லா கோட சே0ப்0பது – 173

கோட இ0த்தவக்கர பிரிவது, 0தொ0ட0ட நோ, சாவு
ஒடலு ஒத்தி0ப்பவக்கக 0பப்பதெந்த – மாமுலேந்த
உட்டு கேடு0குளது எந்து அரவ 0தொ0ட0ட அரிவுநவக்கர
கோட சேரலி அவ்வே எந்ந நெஞ்ஜு

kooDa iddavakkara pirivadu, doDDa noo, saavu
oDalu ottibavakkaga bappadenda – maamuuleenda
uTTu keeDuguLadu endu arava doDDa arivunavakkara
kooDa seerali avvee enna nenju

அடைந்தார்ப் பிரிவும் அரும்பினியும் கேடும்
உடங்குடம்பு கொண்டார்க்கு உறலால் – தொடங்கிப்
பிறப்பின்னாது என்றுணரும் பேரறிவி னாரை
உறப்புணர்க அம்மாஎன் நெஞ்சு

–நாலடியார் 127

Life has many evils. Attach yourself to the wise.

Severance of close-joined friends and sore disease and
death, all these combined hap to those that have assumed a
human body : so the truly wise have felt that birth, from the
very first, is bitterness. Ah! soul, cleave close to these!

நல்லா கோட சே0ப்0பது - 174

ஆளவாகி நெநசி நோடிலெ ஒல்லத்தா எந்தலெயு
உட்டுவதுந 0தாரு சிடத்து தள்ளாரரு – உட்டுநோகெ
0கொண உள்ள நெஞ்ஜுநவக்க கோட ஏகுவவு
நட்டு சே0த்து இ0த்தலெ

aaLavaagi nenasī nooDile ollattaa endaleyū
 uTTuvaduna daarū siDattu taLLaararu – uTTunooge
 goNa uLLa nenjunavakka kooDa eeguvavu
 naTTu seeddu iddale

இறப்ப நினையுங்கால் இன்னாது எனினும்
 பிறப்பினை யாரும் முனியார் – பிறப்பினுள்
 பண்பாற்றும் நெஞ்சத் தவர்களோடு எஞ்ஞான்றும்
 நண்பாற்றி நட்கப் பெறின்

–நாலடியார் 174

Friendship makes life enduring.
 Though when you ponder it, it is surpassing bitterness,
 none hate (this mortal) birth, if in (this mortal) birth they ever
 perform friendly acts to men whose hearts are set on noble
 excellence, and gain their friendship.

நல்லா கோட சே0ப்பது – 175

ஊருந மொஜ்ஜு நீரு அள்ள நீர் சே0ப்ப ஒத்துக
 எசரு 0பேரெ ஆகி தீர்த்த ஆர – ஓசநெ மாடிவெ
 மநெதந இல்லாதவக்கரு 0பெட்டு மாக்கெ நி0த்தார
 0கொணகரரு நல்லவக்கர சே0த்து

uuruna mojjū niiru aLLa niira seebba ottuga
 esarū beere aagi tiirtta aara – oosane maadile
 manetana illaadavakkaru beTTu maakke niddaara
 goNakaararu nallavakkara seeddu

ஊரங் கணநீர் உரவுநீர் சேர்ந்தக்கால்
 பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம் – ஓரும்
 குலமாட்சி யில்லாரும் குன்றுபோல் நிற்பர்
 நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து

–நாலடியார் 175

The water from the sewer becomes a sacred stream.
 When water from the town-sewers has joined the great river
 its very name is changed, and it becomes a sacred stream
 Ponder well! Even those who have no greatness of clan,
 if they ally themselves with good men of goodly fame, shall
 stand firm as a hill.

நல்லா கோட சே0ப்0பது – 176

உ0த்0தநொ 0பீசலு அடுவ 0பாநுந திங்குவவ சே0ப்0பதெந்த மேலெ
சிங்கர 0பாநுந மொலவு கும்படுவது ஆர
கம்மியாந அமுச உள்ளவக்க ஆலெயு அமுச ஆதார
மலெ மாக்கெ இ0ப்0பவக்க கோட நட்டு 0பீத்தலெ

uddano biisalu aDuva baanuna tinguvava seebbadenda neele
singara baanuna molavu kumbuDuvadu aara
kammaiyaana amusu uLLavakka aaleyu amusu aadaara
male maakke ibbavakka kooDa naTTu biittale

ஓண்கதிர் வான்மதியம் சேர்தலால் ஓங்கிய
அங்கண் விசும்பின் முயலும் தொழப்படுஉம்
குன்றிய சீர்மைய ராயினும் சீர்பெறுவர்
குன்றன்னார் கேண்மை கொளின்

–நாலடியார் 176

The hare in the moon is worshipped.
Because it is in the bright-beamed moon the very hare
in heaven's lofty fair expanse is worshipped. Though scant
their worthiness, men obtain worth who share friendship
with those firm as a hill.

நல்லா கோட சே0ப்0பது -177

ஆலகோட சேத்தித நீரு ஆலார அல்லதெ
நீராகி 0பண்ண தோராதெ ஆர – ஓசநெ மாடிலெ
குந்நவக்கர குந்நதநவு தோராதெ ஆர, ஒள்ளிய
0தொ0ட்0டவக்கர பெருமெய சே0த்0து

aalakooDa seettida niiru aalaara allade
niiraagi baNNa tooraade aara – oosane maaDile
kunnavakkara kunnatanavu tooreede aara, oLLiya
doDDavakkara perumeya seeddu

பாலோடு அளாயநீர் பாலாகும் அல்லது
நீராய் நிறந்தெரிந்து தோன்றாதாம்; - தேரின்
சிறியார் சிறுமையும் தோன்றாதாம், நல்ல
பெரியார் பெருமையைச் சார்ந்து

–நாலடியார் 177

Water with milk seems milk.
Commingled with milk water becomes milk; at least, it

shows no more as water by its hue. Look close, the mean men's meanness shows not if they join themselves to greatness of the good and great.

நல்லா கோட சே0ப்0பது – 178

0தொ0ட்0ட 0பித்தணை ஓலதொ கொரடு சாரெ அடுவ உல்லு
சவங்கந ஆகா ஆரம்புகாரந உப்ப 0குதுக
0பல இல்லாதம ஆலெயு ஒள்ளியதநக சே0த்0தவக்க மேலெ
செல்ல நோடி அகெ காரந செந

doDDa bittaNe olado koraDu saare aDuva ullu
savangana aagaa aarambukaarana uppa guduga
bala illaadama aaleyu oLLiyatanaga seeddavakka meelee
sellla nooDi age kaarana sena

கொல்லை இரும்புனத்துக் குற்றி யடைந்தபுல்
ஒல்காவே யாகும் உழவர் உழுபடைக்கு
மெல்லியரே யாயினும் நற்சார்வு சார்ந்தார் மேல்
செல்லாவாம் செற்றார்சினம்

–நாலடியார் 178

The society of the good a protection.
Grass close around the stump in the field adjoining the house will not be destroyed by the ploughshare of the farmer; [thus] though men are weak, if they get under safe protection, the wrath of their foes will not reach them.

நல்லா கோட சே0ப்0பது – 179

0பேவ மண்ணெந்த 0தொ0ட்0டுவ நெல்லு மாக்கெ அவக்கவக்க
கொலத 0கொண மாக்கெ ஆதார 0தொ0ட்0டவக்க - கப்பலு சிரிய
ஒல்லத 0காயி ஓகி ஆளு மாடிதெங்கெ 0தொ0ட்0ட தந
ஒல்லதவக்கர சே0ப்0பதெந்த கெட்டர

beeva maNNenda doDDuva nellu maakke avakkavakka
kolada goNa maakke aadaara doDDavakka – kappalu siriya
ollada gaayi oogi aaLu maaDidenge doDDa tana
olladavakkara seebbadenda keTTara

நிலநலத்தால் நந்திய நெல்லேபோல் தத்தம்
குலநலத்தால் ஆகுவர் சான்றோர் – கலநலத்தைத்
தீவளி சென்று சிதைத்தாங்குச் சான்றாண்மை
தீயினம் சேரக் கெடும்

–நாலடியார் 179

Good tribal associations maintain excellence, and evil ones wreck it.
As nel that flourishes through the goodness of the soil,
good men become illustrious by the excellence of their
respective clanships. Goodness perishes when it comes near evil associates,
as the tornado advances and destroys the excellence of the ship.

நல்லா கோட சே0ப்0பது – 180

மநசுநொ கரெ இல்லாதவக்க ஆலெயு தங்க சே0த்0த
கூட்டதெந்த எளக்காரக ஆ ஆதார- ஒலத
0கமலு ஊவ 0கந்தவு 0பேங்கெயு 0பெந்து ஓர
0பெட்டி இட்ட ஒலக கிச்சு பட்டலெ

manasuno kare illaadavakka aaleyu tanga seedda
kuuTTadenda eLakkaaraga aa aadaara – olada
gamalu uuva gandavu beengeyu bendu oora
beTTi iTTa olaga kiccu paTTale

மனத்தால் மறுவில ரேனும்தாம் சேர்ந்த
இனத்தால் இகழ்ப் படுவர் – புனத்து
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே
எறிபுனந் தீப்பட்டக் கால்.

–நாலடியார் 180

Evil association brings ruin.
Though themselves pure in mind, even good men incur
contempt because of their associations. So in the woodland
glade when a conflagration takes place (not the worthless
brushwood only, but) the fragrant sandal and vengai too are consumed

பெருமெ – 181

கொடோதுக முடியா; குந்நஜெந 0தூர 0புட்டோததெந்த
0கவ காத்தியரு கருத்து இல்லாதவக்க – 0கவமாடி
அத்தெ ஆநெ எம்ப ஆசெய கய் 0புட்டு
ஓப்பதுத்தா அர்த்த மாக்கெ

koDooduga muDiyaa kunnajena duura buTToodadenda
gava kaattiyaru karuttu illaadavakka – gavamaaD
atte aane emba aaseya kay buTTu
ooppaduttaa artta maakke

ஈதல் இசையாது இளமைசேண் நீங்குதலால்
காத லவரும் கருத்தல்லர் – காதலித்து
ஆதுநாம் என்னும் அவாவினைக் கைவிட்டுப்
போவதே போலும் பொருள்

–நாலடியார் 181

Renunciation of desire is greatness
To give is no longer ours; and youth is gone far off;
our once beloved ones think of us no more! To depart,
having abandoned desire ; that bids us love and hope for
future joys, appears the thing that's meet

பெருமெ – 182

மநெக சே0த்து0புட்டொ, அரிசிரியொ இ0த்தொ எந்து நெநசி
மரது நடதார பொட்டரு – அத்தெ சே0ப்பது
நி0ப்பவெ மாக்கெ நெலையா எந்து அரிது
ஏகுவவு மந அவுக்கந ஆப்பதில்லெ

manega seeddubuttu, arisiriyo iddo endu nenasi
maraud naDadaara poTTaru – atte seebbadu
nibbave maakke neleyaa endu aridu
eeguvavu mana avukkana aappadille

இற்சார்வின் ஏமாந்தேம் ஈங்கமைத்தேம் என்றெண்ணிப்
பொச்சாந்து ஒழுகுவார் பேதையார் – அச்சார்வு
நின்றன போன்று நிலையா எனவுணர்ந்தார்
என்றும் பரிவ திலர்

–நாலடியார் 182

Fools make their home in a changing world.
Fools thinking we have found joy in the refuge of home,
and we are here in perfect repose;; forgetful (of the instability
of all things), go on their way.
Those who have felt that that refuge is unstable, while
it seems to stand fast, never fix their fond desire (on it)

பெருமெ -183

0ப்ப உட்டுக 0பித்து அய்மநசு இல்லாதெ மாடி
குந்நதநக ஆ ஆகாதெ 0பதுக்கிவி – அரிவுள்ளமநாகி
நி0த்தலெ அட்ட 0பண்ண 0பேரெ ஆப்ப காரண
இல்லாத அப்பரவு அடதெ

bappa uTTuga bittu aymanasu illaade maaDi
 kunnatanaga aa aagaade badukkivi – arivuLLamanaagi
 niddale aTTa baNNa beere aappa kaaraNa
 illaada apparavu aDade

மறுமைக்கு வித்து மயலின்றிச் செய்து
 சிறுமைப் படாதேநீர் வாழ்மின் – அறிஞராய்
 நின்றழி நின்றே நிறம்வேறாம் காரணம்
 இன்றிப் பலவும் உள

–நாலடியார் 127

Seek the unchanging. All things here change.
 See that ye sow seed that in other world may germinate;
 free your lives from earth's bewilderment and
 meanness; stand in your lot as wise men; the changing
 hue of things shall without cause fade, and many things be new.

பெருமெ -184

மே இல்லாத காலநோகெயு உட்டு நீரு 0பாவி
 சேதி குடத்தலெ ஊர காத்தர எந்தார – கொடுவ 0பு0த்0தி
 0படவ ஆலெயு அடுவ 0தொ0ட0டவக்க மாக்கெ 0பேரெயவக்க
 சாரெ அடுவநெயு காம்பது கஸ்ட்ட

mee illaada kaalanoogeyu uTTu niiru baavi
 seedi kuDattale uura kaattara endaara – koDuva buddi
 baDava aaleyu aDuva doDDavakka maakke beereyavakka
 saare aDuvaneyu kaambadu kasTTa

உறைப்பருங் காலத்தும் ஊற்றுநீர்க் கேணி
 இறைத்துணினும் ஊராற்றும் என்பர்; - கொடைக்கடனும்
 சாஅயக் கண்ணும் பெரியார்போல மற்றையார்
 ஆஅயம் கண்ணும் அரிது

–நாலடியார் 184

Good men are unfailing fountains of beneficence.
 The well of springing water serves the town that draws
 and drinks, even in time when rains are scant; so great
 men in adverse hour dispense due gifts that others give
 not even in their best estate

பெருமெ – 185

ஓடி 0பப்ப நீர தந்து ஒலகக ஊட்டி, 0பத்துவநெயு

தோண்டிலெ நீரு உட்டுவ அள்ள மாக்கெ – அணகாச
அப்பர ஆக கொட்டு ஏளெ ஆலெயு ஓசியாக
கொட்டு மாடியார மாடுபவெய

ooDi bappa niira tandu olagaga uuTTi battuvaneyu
tooNDile niiru uTTuva aLLa maakke – aNakaasa
appara aaga koTTu eeLe aaleyu osiyaaga
koTTu maaDiyaara maaDubaveya

உறுபுனல் தந்துல கூட்டி அறுமிடத்தும்
கல்லூற் றுழியுறும் ஆறேபோல்; - செல்வம்
பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலந்தக் கண்ணும் சிலர்க்காற்றிச்
செய்வர் செயற் பாலவை

–நாலடியார் 185

Great men do not neglect duties because of poverty.
The river pours forth a mighty stream and feeds the world;
and when it is dried up, if men dig in its bed, streams gush out!
So good men, when rich, give to many; and, when ruined,
give still at least to some, and do what should be done

பெருமெ – 186

0தொ0ட்டு மலெதேசநமநே! இரியருந ஒல்லாதது
0தொ0ட்டு 0பெள்ளெ எத்துக 0பீத்த சூடு மாக்கெ தோரிர – 0தொட்டு எத்த
கொ0ப்பது மாக்கெ ஒல்லாதது மாடியெயு கிரியரு மேலெ
ஒந்துவு தோராதெ ஓர

doDDa male deesanamnee! iriyaruna ollaadadu
doDDa beLLe ettuga biitta suuDdu maakke toorira – doDDa etta
kobbadu maakke ollaadadu maaDileyu kiriyaru meeLe
onduvu tooraade oora

பெருவரை நாட! பெரியார்கண் தீமை
கருநரைமேல் சூடேபோல் தோன்றும் – கருநரையைக்
கொன்றன்ன இன்னா செயினும் சிறியார்மேல்
ஒன்றானும் தோன்றாக் கெடும்

–நாலடியார் 186

Faults are conspicuous in great persons.
Lord of the lofty hills! Any evil in men of moral greatness
shows like a brand on a mighty bull ; but although

mean men do painful deeds, like the slaughter of that same mighty bull, none of these attracts attention

பெருமெ – 187

சே0த்0த குந்நதநதெந்த பொரப்பெ இல்லாதவக்க சாரெ
சே0ப்0ப தொணையு 0துக்க எம்ப - நெலெ அல்லாததுந
நலசுகவு 0பேடாந்தி0ப்0ப ஒள்ளிய அரிவுள்ளவக்கர
அகையே பெருமெ ஆர

பொரப்பெ = இயல்பு

seedda kunnatanadenda porappe illaadavakka saaare
seebba toNeyu dukka emba – nele allaadaduna
nalasugavu beDaandibba oLLiya arivuLLavakkara
ageyee perume aara

இசைந்த சிறுமை இயல்பிலா தார்கண்,
பயைந்த துணையும் பரிவாம் – அசைந்த
நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னார்கண்
பகையேயும் பாடு பெறும்

-நாலடியார் 187

Enmity of the wise better than friendship of the mean.
In proportion to the degree of one's intimacy with men
essentially mean and without good qualities sorrow accrues;
but even the hostility of those who do not desire forbidden
things even in jest will confer dignity.

பெருமெ – 188

துப்ப மாக்கெய எம்மக்க சாரெ துப்ப; அதுந 0புட்டு
அகெகாரந சாரெ எமநமாக்கெ அகெ – எல்லா
ஜோலியோகெ கள்ளதநதவக்க சாரெ கள்ளதந; ஒள்ளியவக்க சாரெ
ஒள்ளியது ஏணு ஆகி 0புடோது

துப்ப = மென்மைத்தன்மை; துப்ப மாக்கெய எம்மக்க = மென்மைத்
தன்மையுடைய பெண்கள்

tuppa maakkeya emmakka saare tuppa; aduna buTTu
agekaarana saare emamaakke agr – ellaa
jooliyoogeyu kaLLatanadavakka saare kaLLatana; oLLiyavakka saare
oLLiyadu eeNu aagi buDoodu

மெல்லிய நல்லாருள் மென்மை; அதுவிறந்து
ஒன்னாருள் கூற்றுட்கும் உட்குடைமை; - எல்லாம்
சலவருள் சாலச் சலமே; நலவருள்
நன்மை வரம்பாய் விடல்

-நாலடியார் 188

Be all thing's to all men.

With gentle fair ones use gentleness surpassing theirs;
with foes display a wrath that death's self might dread; with
persistent men show a persistency to match; amongst men
of good do good; let the law of life be thus laid down

பெருமெ – 189

மொகவ திருக்கி ஒப்பிப சிள்ளந சாடி ஏகி
மயக்கி ஓபுட்டலெயு மநசு ஓபேரெ ஒந்து இல்லாதெ
மநசு கலக்க இல்லாதவக்க சுத்தமநசுநவக்க
ஓதீவிகெய ஒள்ளிய ஓபீசலு மாக்கெ

mogava tirukki obba siLLana saaDi eegi
mayakki buTTaleyu manasu beere ondu illaade
manasu kalakka illaadavakka sudda manasunavakka
diivigeya oLLiya biisalu maakke

கடுக்கி ஒருவன் கடுங்குறளைப் பேசி
மயக்கி விடினும் மனப்பிரிப்பொன் றின்றித்
துளக்க மிலாதவர் தூய மனத்தர்;
விளக்கினுள் ஒண்சுடரே போன்று

-நாலடியார் 189

The great man is unmoved amid insults.

These are the pure in heart who, though any vex, and
with use of slanderous words would fain perplex them,
with calm unruffled mind abide unwavering, like the bright
flame within the lamp

பெருமெ – 190

மொதலு திம்ப இட்ட ஜெநாகு ஓதரும மாடி
இந்தாடு திம்பவக்க ஓதொஓட்டவக்க – ஆ இட்டு
மூரு குத்தகோவ தீர்ச்சி ஜெந தீருவநெ ஓகெட்ட
ஓதுக்கவ தீர்ச்சி ஓபுட்டர

மூரு குத்த= காம, ஓரச்ச, மயக்க (காமம், வெகுளி, மயக்கம்)

modalu timba iTTa jenaagu daruma maaDi
 indaaDu timbavakka doDDavakka – aa iTTu
 muuru kuttagoova tiircci jena tiiruvane geTTa
 dukkava tiircci buTTara

முன்துற்றுந் துற்றினை நாளும் அறஞ்செய்து
 பின்துற்றுத் துற்றவர் சான்றவர்; - அத்துற்று
 முக்குற்றம் நீக்கி முடியும் அளவெல்லாம்
 துக்கத்துள் நீக்கி விடும்

-நாலடியார் 190

Feeding the hungry.

The excellent will daily give to the needy in charity their
 first-served food; they themselves will eat what is served
 after: such good conduct removes the three faults, and from
 sorrow sets men free, through all the days, till comes the end

ஆத்தும – 191

அடுவ நீருநொ ஓசிய எத்துவ கொளக கீயெ அடுவ நெல்லு மாக்கெ
 தப்பதுந திந்து சொந்தவ நம்பி இ0ப்0பவக்க நொந்தார
 0பாளு சுத்துவ ஆட்டகாரிய கண்ணு மாக்கெ 0கவந்தொ இ0ப்0ப
 ஆத்தும காரருக ஜோலி ஆகாதெ ஓரவா?

aDuva niiruno osiya ettuva koLaga kiiye aDuva nellu maakke
 tappaduna tindu sowthava nimbi ibbavakka nondaara
 baaLu suttuva aaTTakaariya kaNNU maakke gavanado ibba
 aattuma kaararuga jooli aagaade ooravaa?

கோளாற்றக் கொள்ளாக் குளத்தின் கீழ்ப் பைங்கூழ்போல்
 கேளீவ துண்டு கிளைகளோ துஞ்சுப
 வாளாடு கூத்தியர் கண்போல் தடுமாறும்
 தாளாளர்க்கு உண்டோ தவறு?

--நாலடியார் 191

Active independence.

As for kindred that feed upon what relatives give them,
 they will die off like green grain below a tank, which does
 not hold a sufficient supply (of water).

Is failure possible to men of energy that are quick in movement
 as the eyes of those who perform the sword-dance?

ஆத்தும – 192

ஆடுவ சில்லாகி தாரியொ அட்டதூ
0கட்டியாத ஒத்துக ஆநெ கட்டுவ 0கூட்ட ஆர
0பதுக்குவது அது மாக்கெத்தா, ஒ0ப்0ப தா
ஆத்தும கம்மியாகாதெ தந்ந மாடிவெ

aaDuva sillaagi daariyo aTTaduu
gaTTiyaada ottuga aane kaTTuva guuTTa aara
badukkuvadu adu maakkettaa, obba taa
aattuma kammiyaagaade tanna maaDile

ஆடுகோடாகி அதரிடை நின்றதூஉம்
காழ்கொண்ட கண்ணே களிறணைக்கும் கந்தாகும்
வாழ்தலும் அன்ன தகைத்தே ஒருவன்தான்
தாழ்வின்றித் தன்னைச் செயின்

--நாலடியார் 192

By energy a man makes himself.
What once stood by the wayside, a twig that bent to every
touch, when its core is developed within, may become a
stake to which they tie an elephant. Life too is thus, if
man himself, unflinching make himself

ஆத்தும- 193

எ0ப்0புலி 0பாடு எரெ இல்லாதெ ஒந்து ஜெந
குந்ந கப்பெய இடித்து திந்தர – அரிவெந்த
குந்ந 0கெலச எந்து நெநச 0பேடா அதுநெந்த
மேலுந 0கெலசவு அல்லி 0பராக்கு

ebbuli baaDu ere illaade ondu jena
kunna kappaeya iDittu tindara – arivenda
kunna gelasa endu nenasa beeDaa adunenda
meeluna gelasavu alli barakku

உறுபுலி ஊனிரை யின்றி ஒருநாள்
சிறுதேரை பற்றியும் தின்னும்; - அறிவினால்
கால்தொழில் என்று கருதற்க கையினால்
மேல் தொழிலும் ஆங்கே மிகும்

--நாலடியார் 193

stoop to conquer.
The huge tiger, when lacking flesh for food one day, may

even seize a little frog and eat it. Think not By (all my)
knowledge I only gain menial tasks; to the skilful hand
nobler employments shall even there abound

ஆத்தும – 194

முடியாதது எந்தலெயு ஆத்துமகாரந சத்துகாரதெந்த
மநசு 0புடாதெ நி0பு0பது தா 0கண்டுதந - முடவது எந்தலெ
தாமெய அலெ மோதுவ சிங்கரத குய்ல்ந சோலெயமநே!
எம்மக்களு மாடாரரா 0பேரெயவெய

muDiyaadadu endaleyu aattumakaarana sattukaaradenda
manasu buDaade nibbadu taa gaNDutana – muDavadu endale
taazheya ale mooduva singarada kuylna sooleyananee!
emmakkaruu maaDaararaa beereyaveya

இசையா தெனினும் இயற்றியோர் ஆற்றலால்
அசையாது நிற்பதாம் ஆண்மை இசையுங்கால்
கண்டல் திரையலைக்கும் கானலம் தண்சேர்ப்ப!
பெண்டிரும் வாழாரோ மற்று

--நாலடியார் 194

Manliness is perseverance in spite of failure.
Manliness is working on, in no wise faltering, remaining
stedfast though the matter succeed not. When all is
successful,—Lord of the cool lovely shore, in whose groves
the waves agitate the scented thorn,—will not even women
live and flourish ?

ஆத்தும – 195

ஒள்ளிய கொல எம்பது ஒல்லத கொல எம்பது
மாத்துநொ அடோது அல்லாதெ அர்த்த இல்லெ – மாமூலெ அமுசுந
சு0த்த அர்த்த ஒந்தே தபசு, கலிவி, ஆத்தும
எம்பவெ எந்த ஆர கொல

அமுசு= சிறப்பு

oLLiya kola embadu ollada kola empadu
maattuno aDoodu allaade artta ille -maamuule amusuna
sudda artta ondee tapasu, kalivi, aattuma
embave enda aara kola

நல்ல குலமென்றும் தீய குலமென்றும்
சொல்லளவு அல்லால் பொருளில்லை; - தொல் சிறப்பின்

ஒன்பொருள் ஒன்றோ தவம்கல்வி ஆள்வினை
என்றிவற்றான் ஆகும் குலம்

-நாலடியார் 195

What Is good or bad caste?

When men speak of good caste and bad caste It is a mere form of speech, and has no real meaning. Not even by possessions, made splendid by ancient glories, but by self-denial, learning, and energy is caste determined.

ஆத்தும – 196

மாடுவநெ டகெட்டவு, அரிவ ஓகெ டபீத்து
ஆத்துமவ ஏகாரரு அரிவுள்ளவக்க – ஆத்துமவ
அங்ககொ எந்த ஒந்நார மாடி அரிபவக்கர
சந்நியக கட்டுபட்டது ஓலக

maaDuvane geTTavu ariva ooge biittu
aattumava eegaararu arivuLLavakka – aattumava
angago enda onnaara maaDi aribavakkara
sanniyaga kaTTupaTTadu olaga

ஆற்றுந் துணையும் அறிவினை உள்ளடக்கி
ஊக்கம் உரையார் உணர்வுடையார் – ஊக்கம்
உறுப்பினால் ஆராயும் ஒண்மை உடையார்
குறிப்பின்கீழ்ப் பட்டது உலகு

--நாலடியார் 196

Reserve as to your own plans, and skill in detecting; those of others.
Till the time for action comes men of understanding keep close within themselves their wisdom, and speak not of their designs (ஊக்கம் = what they are labouring to effect).
The world is subject to the nod of the brilliant (diplomats), who search out (and know) men's designs from outward indications (lit. from their members, i.e. from eye, gesture, tone, expression, etc.).

ஆத்தும – 197

டகெஜ்ஜலு திந்து டபுடிசித ஆலமொரவ
தாங்கலாகி அதுந டபிளுது ஊருவது மாக்கெ
ஓடலு சோப்பது அப்பந சாரெ தோரிலெ தா எத்த
மாத்திந ஆத்தும சரி மாடிர

gejjalu tindu buDisida aala Morava
 taangalaagi aduna biLudu uuvadu maakke
 oDalu sooppadu appana saare toorile taa etta
 maattina aattuma sari maaDira

சிதலை தினப்பட்ட ஆலமரத்தை
 மதலையாய் மற்றதன் வீழுன்றி யாங்குக்
 குதலைமை தந்தைகண் தோன்றில்தான் பெற்ற
 புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்

-நாலடியார் 197

The worthy son conceals his sire's defects, and sustains his weakness.
 If the banyan's trunk be eaten by the gnawing ant, its
 'branch-root; bears it up, like a buttress; even so, when
 decay appears in the sire, the son he has begotten shall hide it,
 and weakness is no more

ஆத்தம – 198

ஈநதநதோகெ மநெயொ இ0த்0து சத்தலெயு
 மாந ஓப்ப காரியவ மாடியாரவா? – ஆநெய
 புள்ளி மொகநொ உண்ணு மாடுவ சூநி உகிலு, 0கட்டிகாலு
 சிம்ம 0பல அவக்க

iinatanadooge maneyo iddu sattaleyu
 maana ooppa kaariyava maaDiyaaravaa? – aaney
 puLLi mogano uNnu maaDuva suuni ugilu,
 gaTTi kaalu simma bala avakka

ஈனமாய் இல்லிருந் தின்று விளியினும்
 மானம் தலைவருவ செய்யவோ? – யானை
 வரிமுகம் புண்படுக்கும் வள்ளுகிர் நோன்றாள்
 அரிமா மதுகை அவர்

--நாலடியார் 198

Poverty but not dishonour.

The lion's pointed claw and mighty foot will wound the
 spotted face of an elephant; those who have power like
 his,—though bereft of all, they die in want within their
 home,—will they do deeds that bring disgrace?

ஆத்தும – 199

சீய க0ப்0பு தந்த 0கட்டிகாலு குதரெ 0கத்துமயிலு மாக்கெ ஊ
 ஒள்ளிய 0கமல 0புட்ட எங்கெ – 0தொ0ட்ட
 மநெதநதொ உட்டிலெ ஏந எசர நில்லசுவ
 ஆத்தும இல்லாதோலெ

siya kabbu tanda gaTTikaalu kudare gattumayilu maakke uu
 oLLiya gamala buTTa enge – doDDa
 manetanado uTTile eena esara nillisuva
 aattuma illaadoole

தீங்கரும் பீன்ற திரள்கால் உளையலரி
 தேங்கமழ் நாற்றம் இழந்தா அங்கு – ஓங்கும்
 உயர்குடி யுட்பிறப்பின் என்னாம் பெயர் பொறிக்கும்
 பேராண்மை இல்லாக் கடை

--நாலடியார் 199

High birth useless without lofty energies.
 Like the flowers on a rounded stalk, with hair-like filaments
 that sweet cane bare, when the sweet fragrance they breathed
 is lost, what gain accrues from birth in a lofty noble house
 when energy, that makes the name noteworthy, is wanting?

ஆத்தும – 200

இரிய முத்தரெயரு மநசு மாடி கொடுவ
 0பரத்ததுந கோட கூவ திந்து காலகயித்தார கேடுகெட்டவக்க -0பரத்ததுந
 எசரவு அரியாரரு, அப்பர ஆசெபடுவ ஆத்தும எந்த 0பப்ப
 நீரு அமுத ஆகி 0புட்டர

iriya muttareyaru manasu maaDi koDuva
 barattaduna kooDa kuuva tindu kaalakyittaara keeDukeTTavakka – barattaduna
 esaravu ariyaararu, appara aasepaDuva aattuma enda bappa
 niiru amuda aagi buTTara

பெருமுத் தரையர் பெரிதுவந் தீயும்
 கருனைச்சோ றார்வர் கயவர் – கருனையைப்
 பேரும் அறியார் நனிவிரும்பு தாளாண்மை
 நீரும் அமிழ்தாய் விடும்

--நாலடியார் 200

The scant fare of the laborious is the diet of the gods.
 The base feed full of rice and savoury food, that men,

great lords of the triple lands, with generous gladness give;
but water won with willing strenuous toil by those who
know not savoury food by name even, will turn to nectar

சொந்தபந்த நோடுவது – 201

உருச்சலுவு ஒத்தலுவு எருவநெ ஆப்ப நோவவு
மள்ளுந கூச கண்டு அவ்வெ மரவது மாக்கெ
கெட்டு ஓததெந்த 0பந்த மந கஸ்ட கேப்பதுக 0பப்ப
சொந்தவ நோடி கெட்டு ஓர

uruccaluvu ottaluvu eruvane aappa noovavu
maLLuna kuusa kaNDu avve maravadu maakke
keTTu oodadenda banda mana kasTa keeppaduga bappa
sondava nooDi keTTu oora

வயாவும் வருத்தமும் ஈன்றக்கால் நோவும்
கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தா அங்கு
அசாஅத்தான் உற்ற வருத்தம் உசாஅத்தன்
கேளிரைக் காணக் கெடும்

-நாலடியார் 201

Comfort from sympathy of kinsmen.

As a mother when she sees her son upon her lap forgets
the languors, the pains, and the throes of birth; so trouble
arising from weakness will die when a man sees his sympathizing
kinsmen around him

சொந்தபந்த நோடுவது – 202

கிச்சு 0பிசலு பொட்டுவநெ 0பந்தவக்க எல்லாவு
நாலுமொர ஒந்தே மாக்கெ தாங்குவ – அண்ணுமொர மாக்கெ
அப்பர ஆ பயநு பட்டு, தா அலெயாட்ட பட்டு 0பா மாடுவதே
ஒள்ளிய 0கண்டுந கடநு

kiccu bisalu poTTuvanee bandavakka ellaavu
naalumora ondee maakke taanguva – aNNumora maakke
appara aa payanu paTTu, taa aleyaaTTa paTTu baa maaDuvadee
oLLiya gaNDuna kaDanu

அழன்மண்டு போழ்தின் அடைந்தவர்கட் கெல்லாம்
நிழன்மரம்போல் நேரொப்பத் தாங்கிப் - பழு மரம்போல்
பல்லார் பயன்துய்ப்பத் தான் வருந்தி வாழ்வதே
நல்லாண் மகற்குக் கடன்

- நாலடியார் 202

Good friends like trees that afford both shade and fruit.
To yield ready protection alike to all, as a tree affords
shade to those that seek its shelter when the heat grows
shade to those that seek its shelter when the heat grows
fierce ; and to live toiling so that many may enjoy the gain,
resembling thus a fruit-producing tree, is the duty of the manly man

சொந்தபந்த நோடுவது – 203

அடுக்கு மலெ நாடமநே! தங்க சாரெ 0பந்தவக்கவ
எத்தோதில்லெ எந்நாரரு 0தொ0ட்0டவக்க – இந்து இந்து
0தொ0ட்0ட காயி அப்பர அப்பர 0புட்டலெயு இல்லெயே
தந்ந காய தாங்காத சில்லு

aDukku male naaDamane! tanga saare bandavakkava
etoodille ennaararu doDDavakka – innu innu
doDDa kaayi appara appara buTTaleyu illeye
tanna kaaya taangaada sillu

அடுக்கல் மலைநாட! தற்சேர்ந் தவரை
எடுக்கலம் என்னார்பெரியோர்; - அடுத்தடுத்து
வன்காய் பலபல காய்ப்பினும் இல்லெயே
தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு

- நாலடியார் 204

The magnanimous never refuse to support their kindred. The bough sustains all its fruits.
Lord of the land where mountains piled on mountains rise!
the great demur not to support their kith and kin there is no bough
but will support the fruit it bears, though clustered
thick great fruits and many cling thereon

சொந்தபந்த நோடுவது – 204

ஓலக அரவநெங்கெ ஒள்ளங்கெ சே0த்0தலெயு நில்ல
ஓசி ஜெநத்தா கீயாநவக்க நட்டு – நெலெ தப்பாதெ
நி0ப்0ப 0தொ0ட்0டவக்க, யோக 0தாரியொ இ0ப்0பவக்கநது
நெலெ தப்பாத சம்மந்த

olaga aravanenge oLLange seeddaleyu nilla
osi jenattaa kiiyyaanavakka naTTu – nele tappaade
nibba doDDavakka, yoga daariyo ibbavakkanadu
nele tappaada sammanda

உலகறியத் தீரக் கலப்பினும் நில்லா
 சிலபகலாம் சிற்றினத்தார் கேண்மை – நிலைதிரியா
 நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தால்
 ஒற்கமி லாளர் தொடர்பு

- நாலடியார் 204

The friendship of the great alone is lasting.
 Though mingled in a complete intimacy so that all the
 world knows of it, the friendship of the little will last but
 little time. Connection with the firm unyielding men endures
 till the great ones' path, who never swerve, is reached

சொந்தபந்த நோடுவது – 205

இந்நவக்க, இத்தவவக்க, எங்கவக்க, 0பேரெயவக்க எம்ப சொல்லு
 எம்பது இல்லாதவக்க 0கொண எந்த – 0பப்ப
 கஸ்ட மக்கத 0துக்கவ தீர்ச்சபவக்க எல்லா சாரெயு
 மேலாநவக்க ஆதார

innavakka, ittavavakka, engavakka, beereyavakka emba sollu
 embadu illaadavakka goNa enda – bappa
 kasTa makkada dukkava tiirccubavakka ellaa saareyu
 meelaanavakka aadaara

இன்னர் இனையர் எமர்பிறர் என்னும் சொல்
 என்னும் இலராம் இயல்பினால் – துன்னித்
 தொலைமக்கள் துன்பம்தீர்ப் பாரேயார் மாட்டும்
 தலைமக்கள் ஆகற்பா லார்

- நாலடியார் 205

Universal benevolence.
 Such are they and so many;; these are ours; those
 strange: those worthy to be classed as chief of men say
 nothing like this; so to speak is not their nature; for they
 relieve the distress of all that troubled come to them!

சொந்தபந்த நோடுவது -206

சிந்நத தட்டுக இக்கித உலி உகிலு மாக்கெ அடுவ கூவ
 சக்கரெ ஆலு சேத்தி 0கவ இல்லாதவக்க கய்யொ திம்பதுக
 உப்பில்லாத உல்லக்கி உசுரு மாக்கெ சொந்த 0பந்த சாரெ
 ஏந தட்டுநொ ஆலெயு சவி

sinnada taTTuga ikkida uli ugilu maakke aDuva kuuva
sakkare aalu seetti gava illaadavakka kayyo timbaduga
uppillaada ullakki usuru maakke sonda banda saare
eena taTTuno aaleyu savi

பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்முக்கல்
அக்காரம் பாலோடு அமரர்கைத்து உண்டலின்
உப்பிலிப் புற்கை உயிர்போல் கிளைஞர்மாட்டு
எக்காலத் தானும் இனிது

- நாலடியார் 206

Hard fare with kindred, better than a feast without love.
More sweet than rice, though white as tiger's claw, with
milk and sugar served on plate of gold, by loveless hands,
is any tasteless mess, in any dish, when shared with kindred dear as life

சொந்தபந்த நோடுவது – 207

ஓரக்கது சிக்கிலெயு 0கவ இல்லாதவக்க மநெயொ
இடப்ப 0பரத்த கச்சுவதுகோடந இட்டு 0பேவு ஆர- கேத்து நோடு
ஜாமதப்பித ஜாமதொ சொப்புக்கோட சே0த்த இட்ட தந்தலெயு
சொந்த தப்ப இட்டே சவி

orakkadu sikkileyu gava illaadavakka maneyo
iDappa baratta kaccuvadukooDana iTTu beevu aara- keettunooDu
jaama tappida jaamado soppukooDa seedda iTTa
tandaleyu sonda tappa iTTee savi

நாள்வாய்ப் பெறிலும் தம் நள்ளாதார் இல்லத்து
வேளாண்மை வெங்கருணை வேம்பாகும்; - கேளாய்,
அபராணப் போழ்தின் அடகிடுவ ரேனும்
தமராயார் மாட்டே இனிது

- நாலடியார் 207

Any food with foes bitter, with friends sweet.
Most bitter (margosa) is the bounteous meal of dainty food
at early dawn in house of those who love us not. Hear thou!
though not till evening given, the mess of herbs when eaten
with our own is sweet

சொந்தபந்த நோடுவது – 208

சம்மட்டிய மாக்கெ ஓரச்ச எல்லாதெ ஜெநாகு
ஊது திம்பவக்கவு கொரடு மாக்கெ கய் 0புட்டார

கிச்சுதள்ளுவகோலு மாக்கெ கிச்சுக உகுபவக்கவே
நட்டு காரரு எம்பவக்க

sammaTTi maakke oracca ellaade jenaagu
uudu timbavakkavu koraDu makke kay buTTaara
kiccu taLLuva koolu maakke kiccuga ugubavakkavee
naTTu kaararu embavakka

முட்டிகை போல முனியாது வைகலும்
கொட்டியுண் பாரும் குறடுபோற் கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல் போல எரியும் புகுவரே
நட்டார் எனப்படு வார்

- நாலடியார் 208

Interested and disinterested friends.

Even those who, like the artificer's small hammer [with slight strokes fashioning the jewel], gently (முனியாது), day by day, moulding their patron to their will, eat his food, will drop him (when poverty assails him), as the pincers do the gold put into the crucible. Those worthy to be called friends are like the artificer's rod which enters the fire with it

சொந்தபந்த நோடுவது – 209

0கமலுந ஊ ஆக்கிபவவே! ஜட்டுகாரரு, நட்டு ஆதவக்கவு
0ப்ப உட்டுநொ மாடுவது ஒந்து அடதெயா? -இ0ப்பநெ0கெட்டவு
சிரியாப்பதுக சிரியாகி இ0த்த0து அவக்ககோட
0துக்கநொ 0துக்கபடாதெ இ0த்த0தலெ?

gamaluna uu aakkibavavee! jaTTukaararu, naTTuaadavakkavu
bappa uTTuno maaDuvadu ondu aDadeyaa?- ibbanegeTTavu
siriyaappaduga siriyaagi iddu avakka kooDa
dukkano dukka paDaade iddale

நறுமலர்த் தண் கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டாய்
மறுமையும் செய்வதொன் றுண்டோ! இறுமளவும்
இன்புறுவ இன்புற்று எழீஇ அவரோடு
துன்புறுவ துன்புறாக் கால்?

- நாலடியார் 209

Sympathy in sorrow and in joy.

O maid adorned with fresh garlands of fragrant flowers!
is there one thing that even in other world, friends may

perform for friends, if till they die, their joys they share,
but shun to share their griefs?

சொந்தபந்த நோடுவது – 210

0கவ இல்லாதவக்க மநெயொ ஒ0ப்0ப இ0த்0து திம்ப
0போக்க கண்ணுமாக்கெ அடுவ பொரியலுகோட சூடாந இட்டு 0பேவு-
0கவகார

தந்ந மாக்கெ இ0ப்0ப மநெயொ தீத நீரு 0புரு இட்டு
ஒடலுகோட சே0ப்0ப அமுத

gava illaadavakka maneyo obba iddu timba
bookka kaNNumaakke aDuva poriyalukooDa suuDaana iTTu beevu- gavakaara
tanna maakke ibba maneyo tiida niiru buru iTTu
oDalukooDa seebba amuda

விருப்பிலார் இல்லத்து வேறிருந்து உண்ணும்
வெருக்குக்கண் வெங்கருணை வேம்பாம் – விருப்புடைத்
தன்போல்வார் இல்லுள் தயங்குநீர்த் தண்புற்கை
என்போடு இயைந்த அமிழ்து

- நாலடியார் 210

Better fast with friends than feast with foes.
The savoury fried curry, (in colour) like a cat's eye, which
one eats seated apart in the house of those who are without
affection, will be bitter as margosa; but cold gruel (weak and
insipid), like clear water, in the house of affectionate equals,
is ambrosia that cleaves to the bones

ஜட்ட ஒந்நார மாடுவது – 211

கருத்த எத்தி கத்து அரதவக்கர ஜட்டு ஏகுவவு
கொஞ்ஜுந்த க0ப்0ப திம்பது மாக்கெ – கொஞ்ஜுக
எதிருந்த திந்து ஒப்பது மாக்கெ ஆர எந்துகு
ஒள்ளிய 0கொண இல்லாதவக்க சம்பந்த

karutta etti kattu aradavakkarra jattu eeguvavu
konjuunda kabba timbadu maakke – konjuga
ediruunda tindu ooppadu maakke aara endugu
oLLiya goNa illaadavakka sambanda

கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மை எஞ்ஞான்றும்
குருத்திற் கரும்புதின் றற்றே – குருத்திற்கு

எதிர்செலத்தின் றன்ன தகைத்தரோ, என்றும்
மதுரம் இலாளர் தொடர்பு

- நாலடியார் - 211

Satisfying friendships.

Intimacy with those who understand the real intention (of one's words), and who have acquired wisdom by learning, will at all times be like eating sweet cane from the tender shoots; but attachment to those who have no sweetness of disposition is like eating it in a direction opposite to the tender shoot (it grows harder and less sweet).

ஜட்ட ஒந்நார மாடுவது – 212

மநெதந உட்ட நெநச்சி எடெயொ மாராரு எம்ப ஒந்து
ஒள்ளிய ஓகொண ஒத்திவது அல்லாதெ – சிந்ந ஓபண்ணத அள்ள
ஒடுவதுந நோடி அக்கிகொ அஞ்ஜி ஓடுவ ஊ ஓபெட்டு நாடமநே!
மநசரது ஜட்டாதரு எம்பது ஒந்தில்லெ

manetana uTTa nenacci eDeyo maaraaru emba ondu
oLLiya goNa ottivadu allaade – sinna baNNada aLLa
ooDuvaduna nooDi akkigo anji ooDuva uu baTTu naaDamaneel
manasaradu jaTTaadaru embadu ondille

இற்பிறப்பு எண்ணி இடைதிரியார் என்பதோர்
நற்புடை கொண்டமை யல்லது –பொற்கேழ்
புனலொழுகப் புள்ளரியும் பூங்குன்ற நாட!
மனமறியப் பட்டதொன் றன்று

- நாலடியார் - 212

Examine the lineage of a candidate for your friendship.

Lord of the land of flowery hills, where wild-fowl golden
in hue fly, scared by the rush of the waterfall!

Regarding the nobility of their birth—these will not swerve:

To say thus is a good ground of confidence—(a good position
to take up); but to say their minds are known' is not any (i.e. real ground).

ஜட்ட ஒந்நார மாடுவது – 213

ஆநெ மாக்கெயவக்கர ஜட்டுதநவ ஓபுட்டு நே மாக்கெயவக்கர
ஜட்டுதநவ எத்தோது பேக்கு – ஆநெ
அப்பரகால அரதலெயு பாகநவே கொஓத்தர இட்ட ஓபேலு
ஓடலுநொ குத்தி அட்டலெயு ஓபால ஆடிசிர நே

aane maakkeyavakkara jaTTutanava buTTu nee maakkeyavakkara
 jaTTutanava ettoodu beekku – aane
 apparakaala aradaleyu paaganavee koddara iTTa beelu
 oDaluno kutti aTTaleyu baala aaDisira nee

யானை யானையவர் நண்பொரிஇ நாயனையார்
 கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும் – யானை
 அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும் எறிந்தவேல்
 மெய்யதா வால்குழைக்கும் நாய்

- நாலடியார் – 213

The elephant and the dog, types of false and true friends.
 Forsaking friendship with those who resemble the elephant,
 embrace and hold fast intimacy with those who are like the dog;
 for the elephant will slay even its keeper though it has
 long known him; but the dog will wag its tail when it has in
 its body the javelin {hurled at it by its angry master)

ஜட்ட ஒந்நார மாடுவது – 214

அப்பரஜெந சாரெயே இ0த்தலெயு நெஞ்ஜுநொ
 ஓசி ஜெநவு ஓட்டாதவக்க கோட ஓட்டாரரு – அப்பர ஜெந
 0புட்டு இ0த்தாரெ எந்து 0புடோது அடதெயா, தங்க நெஞ்ஜுநொ
 சே0த்தவக்க கோட 0பீத்த சம்மந்த

appara jena saareyee iddaleyu nenjuno osi
 jenavu oTTaadavakka kooDa oTTaararu – appara jena
 buTTu iddaare endu buDoodu aDadeyaa, tanga nenjuno
 seeddavakka kooDa biitta sammanda

பலநாளும் பக்கத்தா ராயினும் நெஞ்சில்
 சிலநாளும் ஓட்டாரோடு ஓட்டார்; - பலநாளும்
 நீத்தார் எனக்கை விடலுண்டோ, தம்நெஞ்சத்து
 யாத்தாரோடு யாத்த தொடர்பு

- நாலடியார் - 214

Friends are not to be forsaken because long severed.
 Though men dwell side by side for many days, when
 their souls cleave not (are not congenial), for even a few
 days they retain not their friendship. But is it possible to
 let go attachmen's well-knit ties, though those to whom
 one;s soul is knit dwell many days afar?

ஜட்ட ஒந்நார மாடுவது – 215

கீயாநவக்க நட்டுநொ அடக்கெமொர மாக்கெ 0பேரெ
நடுநவக்க தெங்க்கெ மொர மாக்கெ – மேலாநவக்க
நெநச்சோதுகு முடியாத பநெ மொர மாக்கெ நட்ட ஜெந 0புட்டதுத்தா
ஆகாந்த 0பீத்தார சம்மந்தவ

kiiyaanavakka naTTuno aDakkemora maakke beere
naDunavakka tenkke mora maakke – meelaanavakka
nenaccooduga muDiyaada pane mora maakke naTTa jena buTTadutta
aagaanda biittaara sammandava

கடையாயார் நட்பிற் கமுகனையார்; ஏனை
இடையாயார் தெங்கின் அனையர்; - தலையாயார்
எண்ணரும் பெண்ணைபோன்று இட்டனான்று இட்டதே,
தொன்மை யுடையார் தொடர்பு

- நாலடியார் – 215

Three grades of friends.

The lowest sort of men in friendship are like the Arccanut tree. The middle sort are like the Cocoa-nut tree. Attachments to the chief of men—who are old friends—is like the Palmyra tree of rare worth: what was given that first day was given once for all.

ஜட்ட ஒந்நார மாடுவது – 216

மொரசில்லுந ஊ மாக்கெ ஊ ஆகி இந்தெ சுருங்காதெ
ஆசெ பட்டதுந ஆசெ படுவதே ஜட்டுதந – ஒலந
கேருநொ ஆப்ப ஊ மாக்கெ மொதலு ஊ ஆகி இந்தெ சுருங்குபவக்கர
ஆசெபடுபவக்கவு ஜட்டு மாடுபவக்கவு இல்லெ

morasilluna uu maakke uu aagi inde surungaade
aase paTTaduna aase paDuvadee jaTTutana – olana
keeruno aappa uu maakke modalu uu aagi inde surungubavakkara
aasepaDubavakkavu jaTTu maaDubavakkavu ille

கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதாம் நட்பாட்சி; - தோட்ட
கயப்பூப்போல் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை
நயப்பாகும் நட்பாரும் இல்

- நாலடியார் - 216

Tree-flowers and water-flowers.

The use and wont of friendship is that, what once it has loved it loves always,—like the flower on the tree-branch which having once unfolded afterwards closes not ; but who will esteem, or make friends of, those who are like flowers on the surface of the excavated tank, which unfold and afterwards close themselves?

ஜட்ட ஒந்நார மாடுவது – 217

அக்கி தோகித கோ நீருநொ 0பேசித சொப்பாலெயு ஒ0ப்0ப
மேலு எந்து எத்திலெ அது அமுத ஆர – மேலுமாடி
தாளிசிதது, 0பெள்ளெ கூ ஆலெயு ஒந்தாதவக்கர
கய்யிந்த திம்பது கயிப்ப எட்டி காயி

akki toogida koo niiruno beesida soppaaleyu obba
meelu endu ettile adu amuda aara – meelumaaDi
taaLisidadu, belle kuu aaleyu ondaadavakkara
kayyinda tmbadu kayippa eTTi kaayi

கழுநீருள் காரட கேனும் ஒருவன்
விழுமிதாகக் கொள்ளின் அமிழ்தாம்; - விழுமிய
குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினும் மேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்

- நாலடியார் - 217

A dinner of herbs with affection is ambrosia. The greatest delicacies without it, nux vomica. If one receive you courteously, though what he gives is but rank herbs dressed in water in which rice had been washed, it is ambrosia. To eat from the hands of those who love us not, though it be white rice with rich spicy condiments, is nux vomica.

ஜட்ட ஒந்நார மாடுவது – 218

நே காலு குந்ந 0பெரலுமாக்கெ சே0த்0து இ0ப்0பவக்க ஆலெயு
நொண்காலு ஆசகவு ஒதவாதவக்க ஜட்டு ஏந ஆர்?
0தூர ஆலெயு ஓகி எத்தோது 0பேக்கு, 0பெள்ளாமெ ஒலந
காவெ மாக்கெய சம்மந்தவ

nee kaalu kunna baalumaakke seeddu ibbavakka aaleyu
noNakaalu aasagavu odavaadavakka jaTTu eena aara?
duura aaleyu oogi ettoodu beekku, beLLaame
olana kaave maakkeya sammanda

நாய்க்கால் சிறுவிரல்போல் நன்கணியா ராயினும்
ஈக்கால் துணையும் உதவாதார் நட்பென்னாம்?
சேய்த்தானும் சென்று கொளல்வேண்டும், செய்விளைக்கும்
வாய்க்கால் அனையார் தொடர்பு

- நாலடியார் - 218

Friendship of those who though near aid not.
Of what value is the friendship of those who being very
near, like the little claw on a dog's leg, afford not help as
much as a fly's foot? Though you go far to seek it, lay
hold of the friendship of those who are like the water channel
that causes the crops in the field to flourish

ஜட்ட ஒந்நார மாடுவது – 219

திரப்பில்லாதவக்க ஜட்டு எந்த அகெ ஒள்ளித்து; சாவது
தீராத அலெநுலி நோ எந்த ஒள்ளித்து – மநசு கெடுவநெங்கெ
எளக்கார மாடுவதெந்த கொ0ப்0பது ஒள்ளித்து இல்லாததுந
மெச்சுவதுக நுடவதே ஒள்ளித்து

tirappa illaadavakka jaTTu enda age oLLittu; saavadu
tiiiraada alenuli noo enda oLLittu – manasu keDuvanenge
eLakkaara maaDuvadenda kobbadu oLLittu illaadaduna
meccuvaduga nuDavadee oLLittu

தெளிவிலார் நட்பின் பகைநன்று; சாதல்
விளியா அருநோயின் நன்றால் – அளிய
இகழ்தலின் கோறல் இனிதேமற் றில்லா
புகழ்தலின் வைதலே நன்று

- நாலடியார் - 219

Four bad things.
Better hate than friendship of the ignorant.
Better death than disease which comes on yielding to no
remedy. Sweeter is killing than contempt that breaks the spirit.
Better abuse than undeserved praise

ஜட்ட ஒந்நார மாடுவது – 220

ஒந்தி அப்பர ஆவகோட அப்பர ஜெந பளகி
பளக்கநொ தக்கதவக்கவ கொம்பதே 0பேக்கு
கச்சி உசுர கொ0ப்0ப ஆவகோட கஸ்ட
பளகி இந்தெ 0படுவது

ondi appara aavakooDa appara jena paLagi
 paLakkano takkadavakkava kombadee beekku
 kacci usura kobba aavakooDa kasTa
 paLagi inde buDuvadu

மரீஇப் பலரோடு பன்னாள் முயங்கிப்
 பொரீஇப் பொருள்தக்கார்க் கோடலே வேண்டும்
 பரீஇ உயிர்செகுக்கும் பாம்பொடும் இன்னா
 மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு

- நாலடியார் - 220

Never forsake a friend!

When men have formed an intimacy (மரீஇ), separation afterwards even from a snake which slays with its tooth (பரீஇ), causes affliction (இன்னா) ; therefore associate intimately with many, and for many days take them to your bosom, conform to their tastes and habits (பொரீஇ), and hold fast the really worthy ones.

ஜட்டுநொ கொரெய பொருப்பது – 221

ஒள்ளியவக்க எந்து அப்பர ஆசெபட்டு கொண்டவக்கவ
 அல்லாதவக்க எந்தலெயு பொருத்து கொள்ள 0பேக்கு
 நெல்லுக உமி அடதெ; நீருக நொரெ அடதெ
 ஓராசுந எலெ ஊகு அடதெ

oLLiyavakka endu appar ase paTTu koNDavakkava
 allaadavakka endaleyu poruttu koLLa beekku
 nelluga umi aDade; niiruga nore aDade
 oraasuna ele uugu aDade

நல்லா ரெனத்தாம் நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை
 அல்லா ரெனினும் அடக்கிக் கொளல்வேண்டும்
 நெல்லுக குமியுண்டு, நீர்க்கு நுரையுண்டு
 புல்லிதழ் பூவிற்கும் உண்டு

- நாலடியார் - 221

Bear with infirmities. None are perfect.

When those to whom with strong desire we clung as good,
 prove otherwise, keep the sad secret hid,—cling to them still!
 The growing grain has husks; the water has its foam;
 flowers too have scentless outer sheath of leaves

ஜட்டுநொ கொரெய பொருப்பது – 222

அணை அல்லி அல்லி ஒடெதலெயு நீரகோட கோப்ப மாடாரரு
அல்லி அல்லி அணை கட்டியார நீர் நம்பி 0பதுக்குபவக்க
சிடப்பநெங்கெ சிடப்பநெங்கெ மாடிலெயு பொருத்தார
தங்க 0பேக்கு எந்து எத்தித சம்மந்தவ

aNe alli alli oDedaleyu niirakooDa kooppa maaDaararu
alli alli aNe kaTTiyaara niira nambi badukkubavakka
siDappanenge siDappanenge maaDileyu poruttaara
tanga beekku endu ettida sammandava

செறுத்தோறு உடைப்பினும் செம்புனலோடு ஊடார்
மறுத்தும் சிறைசெய்வர் நீர்நசைஇ வாழ்நர்
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு

- நாலடியார் - 222

Bear with your friends faults, as the cultivator bears with the stream
that often bursts its enclosure. If, though they dam it up, the fresh flood should burst its
bonds, men do not feel aggrieved; but straightway imprison
it again, for by the precious stream they live: so though
their friends again and again do very disagreeable things,
men bear with those whose friendship is dear

ஜட்டுநொ கொரெய பொருப்பது – 223

அப்பரத்தா தீயாந மாடிலெயு தங்க ஜட்டுநவக்கவ
பொருப்பது ஒந்து சரி 0கெலச இல்லெயா – நெர 0கோங்கு ஊவ
முச்சுவ 0பெண்டு ச0த்தாக்குவ மலெ நாடமநே
ஒ0ப்ப பொருப்பது எரடாந நட்டு

apparattaa tiiyaana maaDileyu tanga jaTTunavakkava
poruppadu ondu sari gelasa illeyaa – near goongu uuva
muccuva beNDu saddaakkuva male naaDamane
obba poruppadu eraDaana naTTu

இறப்பவே தீய செயினும் தம் நட்டார்
பொறுத்தல் தகுவதொன்று அன்றோ – நிறக்கோங்கு
உருவவண்டு ஆர்க்கும் உயர்வரை நாட!
ஒருவர் பொறைஇருவர் நட்பு

- நாலடியார் - 223

Bear all things!

Lord of the lofty hilly land, where the bees hum through
all the flowery Gongu-glade !—Though friends should work
us surpassing ills, the only thing that is meet is forbearance
Patience of one is friendship of the twain

ஜட்டுநொ கொரெய பொருப்பது – 224

திரிகி 0பப்ப அவெ தள்ளுவ கத்துவ முத்த
0பேகநொ 0பப்ப படகு ஏணுக சேத்துவ அள்ளஏணு நாடமநே!
0புடுவதுக முடியாதவக்க 0கொண இல்லாதோலெ நெஞ்ஜு
0பேசுவதுக கச்சுவ கச்சு

tirigi bappa ale taLLuva kattuva mutta
beegano bappa paDagu eeNuga seettuva aLLaeNu naaDamaneel!
buDuvaduga muDiyaadavakka goNa illaadoole
nenju beesuvaduga kaccuva kiccu

மடிதிரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்கும் சேர்ப்ப!
விடுதற்கு அரியார் இயல்பிலரேல் நெஞ்சம்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ

- நாலடியார் - 224

Ever curling waves?

To be wroth with those we love, is like fire in the breast
Lord of the shore where pearls of purest lustre are thrown up
by circling waves, and where swift darting boats are
borne through the surf!—When friends whom we may not
leave have alien hearts, it is as a scorching fire enkindled in the soul.

ஜட்டுநொ கொரெய பொருப்பது – 225

ஒல்லாதது மாடிலெயு 0புடோதுக அல்லாதவக்கர
சிந்ந எந்து மெச்சி எத்துவது 0பேக்கு – சிந்ந கோட
மநெய 0பேசித கிச்ச ஜெநாகு 0பேக்கு எந்து தங்க
மநெயொ ஒட்டுவது மாக்கெ

ollaadadu maaDileyu buDooduga allaadavakkara
sinna endu mecci ettuvadu beekku –sinna kooDa
maneya beesida kicca jenaaga beekku endu tanga
maneyo oTTuvadu maakke

இன்னா செயினும் விடற்பாலர் அல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொளல்வேண்டும்; - பொன்னொடு
நல்லிற் சிதைத்த தீ நாடொறும் நாடித்தம்
இல்லத்தில் ஆக்குத லால்

- நாலடியார் - 225

Forsake not friends though they wrong you.
Though those, from whom you may not part, do grievous
things, O maid who art as Lakshmi! you must still cherish
your chosen friends;—fire destroys men's wealth and happy
homes, yet is it sought there and kindled every day

ஜட்டுநொ கொரெய பொருப்பது - 226

தீயாந மாடிலெயு 0புடோதுக முடியாதவக்கவ
0துக்கவே மாடிலெயு 0புடுவது சரியா - எட்டக்கோதுக முடியாத
0பாநு உ0த்தக அடுவ 0தொ0ட்ட மலெநாடமநே! கித்தாரவா
கண்ண குத்தித எந்து தங்க கய்ய

tiiyaana maaDileyu buDooduga muDiyaadavakkava
dukkavee maaDileyu buDuvadu sariyaa- eTTakkooduga muDiyaada
baanu uddaga aDuva doDDa malenaaDmanee! kittaaravaa
kaNNa kuttida endu tanga kayya

இன்னா செயினும் விடுதற்கு அரியாரைத்
துன்னாத் துறத்தல் தகுவதோ- துன்னருஞ்சீர்
விண்குத்து நீள்வரை வெற்ப! களைபவோ
கண்குத்திற்று என்றுதம் கை

- நாலடியார் - 226

Friends are not to be forsaken on account of their faults.
When those from whom it is hard to part do evil things
should men at once renounce them?—Lord of the lengthening
hills that pierce the sky, whence rarest gifts descend!
Do men cut off their hand because it pricked their eye?

ஜட்டுநொ கொரெய பொருப்பது - 227

தீதநீரு குய்ல்ந ஏணு நாடமநே! ஒல்லாதது மாடிலெயு
சே0த்தது பளி காணாரரு 0தொ0ட்டவக்க - சே0த்தகுக இந்தெ
தீயாநதுந எத்தி ஏகுவ தெட அரிவு இல்லாதவக்க
தங்க அவக்ககூ கடெயாநவக்க

tiidaniiru kuylna eeNu naaDamane! ollaadadu maaDileyu
seeddu paLi kaaNaararu doDDavakka- seeddaduga inde
tiyaanaduna etti eeguva teDa arivu illaadavakka
tanga avakkagu kaDeyaanavakka

இலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப! இன்னா செயினும்
கலந்து பழிகாணார் சான்றோர்; - கலந்தபின்
தீமை எடுத்துரைக்கும் திண்ணறி வில்லாதார்
தாமும் அவரின் கடை

- நாலடியார் - 227

Those who forsake friends that have committed a fault are worse
than they.

Lord of the cool shore of the shining sea! The perfect
ones when they have contracted an intimacy with any, see no
faults in them, even if they do things that cause pain. Those
who, being without stable wisdom, take up and tell out men's
evil deeds after contracting an intimacy with them, are themselves
worse than they

ஜட்டுநொ கொரெய பொருப்பது – 228

0பேரெயவக்க மாடிதது அப்பர ஒல்லாதது ஆலெயு
நொம்பதுக ஏந அடதெ நோடிலெ? 0கவ
0பீத்திபவக்க மாடித, உலி ஜோகெ நாடமநே!
ஒள்ளித்தார மநசுகோகெ அட்டு

beereyavakka maaDidadu appara ollaadadu aaleyu
nombaduga eena aDade nooDile? gava
biittibavakka maaDida uli jooge naaDamane!
oLLittaara manasugooge aTTu

ஏதிலார் செய்தது இறப்பவே தீதெனினும்
நோதக்கது என்னுண்டாம் நோக்குங்கால்? காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட!
விழுமிதாம் நெஞ்சத்துள் நின்று

- நாலடியார் – 228

Faults in strangers and in friends.

Lord of the land of resounding waterfalls! Though what
those alien to us have done may be surpassingly evil, what is
there to be pained at, when you regard it?

Things done by affectionate friends, will be excellent when so regarded by the mind.

ஜட்டுநொ கொரெய பொருப்பது – 229

தங்கவக்க எந்து தங்க எத்திதவக்கர சாரெ, தங்க
தங்கவக்க தந இல்லெ எந்து தங்க அரிதலெ – அவக்கர
தங்கவக்காந்த ஒள்ளங்கெ மதிச்சி தங்கவக்க அல்லாததுந
தங்ககோகெ அடக்கி ஓபீப்பது

tangavakka endu tanga ettidavakkara saare tanga
tangavakka tana ille endu tanga aridale – avakkara
tangavakkaanda oLLange madicci tangavakka allaadaduna
tangagooge aDakki biipadu

தமரென்று தாம்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமரன்மை தாமறிந்தார் ஆயின், - அவரைத்
தமரினும் நன்கு மதித்துத் தமரன்மை
தம்முள் அடக்கிக் கொளல்

- நாலடியார் - 229

It friends prove unfaithful, love them the more, and keep the secret of their unfaithfulness in your own bosom.

If we perceive those we have accepted as our own to be not really ours, we must pay even more respect to them than to our own, and keep concealed in our own mind the fact that they are not really ours

ஜட்டுநொ கொரெய பொருப்பது – 230

குத்தவு ஓபேரெ ஒள்ளிய ஓகொணவு ஒப்பந
ஜட்டு மாடிதமேலெ நோடிலெ – ஜட்டாதமந
ஓகுட்ட காத்து நோடாதெ ஓபுட்டம ஒப்ப ஓதாரியொ ஒப்ப
சஓத்த கடலு சுத்தித ஒலக நெகதர

kuttavu beere oLLiya goNavu obbana
jaTTu maaDidameele nooDile – jaTTaadamana
guTTa kaattu nooDaade buTTama ooppa daariyo ooppa
sadda kaDaludu suddida olaga negadara

குற்றமும் ஏனைக் குணமும் ஒருவனை
நட்டபின் நாடித் திரிவேனேல் – நட்டான்
மறைகாவா விட்டவன் செல்வழிச் செல்க
அறைகடல்குழ் வையம் நக

- நாலடியார் - 230

He who pries into his friend's faults shares the punishment of the
revealer of secrets. If, after I have taken a man for my friend, I go about
prying into his faults and virtues (other qualities), may I
depart whither that mangoes who has not kept his friend's
secret, while the earth, begirt by the resounding sea, laughs

0பேடாத ஜட்டு - 231

ஜோருவ ஆய ஒதக்கெய நீர, கெசர அணை கட்டி
எத்தி சூசீண்டு இத்தார - கத்தலெ 0பெட்டுநொ
பொங்கி ஓடி 0பந்து 0பு0ப0ப ஜோகெ நீரு அடுவ மலெநாடமநே!
அமந 0கெலச முடவநெ 0கெட்ட தொணையொ

jooruva aaya odakkeya niira, kesara aNekaTTi
etti suusiiNDu iddaara - kattale beTTuno
pongi ooDi bandu bubba jooqe niiru aDuva malenaaDamanee!
amana gelasa muDavane geTTa thoNeyo

செறிப்பில் பழங்கூரை சேறணை யாக
இறைத்துநீர் ஏற்றும் கிடப்பர், - கறைக்குன்றம்
பொங்கருவி தாமும் புனல்வரை நன்னாட!
தங்கருமம் முற்றும் துணை

- நாலடியார் - 231

Unreal friends cling to you till they have gained their desire.
Lord of the pleasant well-watered mountain land, where
boiling waterfalls pour down from the dark hills!
(Poor men) linger beneath the old roof that affords no shelter,
baling out the water, and making mud embankments, and
enduring the down-pour; (even so unreal friends stick by
you) till their purpose has been attained.

0பேடாத ஜட்டு - 232

0கொண்காரரு ஜட்டு மேலுந ஒள்ளித்தாகி
மே மாக்கெ ஒள்ளிய பயநு தந்தர - மே
இல்லாதெ ஆப்பது மாக்கெ, 0பெளோந ஜோகெ நாடமநே!
ஒள்ளிய 0கொண இல்லாதவக்க ஜட்டு

goNakaararu jaTTu meeluna oLLittaagi
mee maakke oLLiya payanu tandara- mee

illaade aappadu maakke, beLoona jooge naaDamaneel!
oLLiya goNa illaadavakka jaTTu

சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்
மாரிபோல் மாண்ட பயத்ததாம் – மாரி
வறத்தக்கால் போலுமே வாலருவி நாட!
சிறந்தக்கால் சீரிலார் நட்பு

- நாலடியார் – 232

The friendship of the excellent like rain; of others like drought.
Lord of the land of pure (white, foaming) waterfalls! The
friendship of the virtuous is of exceeding excellence, and
yields glorious results—like (seasonable) rain; but the
friendship of the vicious, even in the time of its exuberance,
is as when the rain fails in the time of drought.

0பேடாத ஜட்டு – 233

ஒள்ளிய அரிவாளிகொகோட கூடி நடது 0பப்பது
ச0க்க லோக்க தப்ப சொக ஆர – ஒள்ளிய 0பொக்கு
அரிவு இல்லாத உபயோக இல்லாதவக்ககோட
சே0ப்பது நரகதோகெ ஒந்து

oLLiya arivaaLigokooDa kuuDi naDadu bappadu
sagga lookka tappa sogaa aara – oLLiya bokku
arivu illaada upayooga illaadavakkakooDa
seebbadu naragadooge ondu

நுண்ணுணர்வி னாரோடு கூடி நுகர்வடைமை
விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிறறால்- நுண்ணூல்
உணர்வில ராகிய ஊதிய மில்லார்ப்
புணர்தல் நிரயத்துள் ஒன்று

- நாலடியார் – 233

Bliss enjoyed with the wise is heaven; association with the ignorant
and worthless is hell.

Enjoyment of the society of men of refinement resembles
the heavenly world in the pleasure it affords. Closest contact
with those destitute of fine perception of the value of
learned pursuits—men who gain no wisdom from you, nor
you from them—is one of the hells.

0பேடாத ஜட்டு – 234

0தொ0ட்டுவது மாக்கெ தோரி மெதெய கிச்சுமாக்கெ
ஒந்து ஜாமதோகெயு பயறு இல்லாதெ கெட்டர – பக்கநொ எல்லா
0கந்த மொர அடுவ 0தொ0ட்டு சோலெ ஓரெ நாடமநே!
மநசு ஒந்தாவக்கர சம்மந்த

doDDuvadu maakke toori medeya kiccumaakke
ondu jaamadoogeyu payanu illaade keTTara – pakkano ellaa
ganda mora aDuva doDDa soole oore naaDamaneel
manasu ondaadavakkara sammanda

பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் தீப்போல்
ஒருபொழுதும் சொல்லாதே நந்தும் – அருகெல்லாம்
சந்தன நீள்சோலைச் சாரல் மலைநாட!
பந்தமி லாளர் தொடர்பு

- நாலடியார் – 234

Intimacy with those who have no sympathy is like fire in the stubble.
Lord of the land where wide groves of sandal cover the
hilly slopes! Friendship with those who feel not its real
obligation, like fire in the straw (suddenly) appears, seeming
as though it would increase, but never advancing dies out

0பேடாத ஜட்டு – 235

முடியாததுந மாடிநெ நா எம்பது, முடவதுந
மாடாதெ ஜெந கயித்தாண்டு ஓடுசுவது – உண்மெயாக
ஒலக சிரிய 0பேடாந்து 0புட்டவக்ககூ ஆ நெலெ
0துக்க தப்ப தந்மெ ஆர

muDiyaadaduna maaDine embadu muDavaduna
maaDaade jena kayittuuNDu ooDusuvadun – uNmeyaaga
olaga siriyaa beeDaandu buTTavakkaguu aa nele
dukka tappa tanme aara

செய்யாத செய்தும்நாம் என்றலும் செய்தவனைச்
செய்யாது தாழ்த்துக் கொண்டு ஓட்டலும் – மெய்யாக
இன்புறாஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கும் அந்நிலையே
துன்புறாஉம் பெற்றி தரும்

- நாலடியார் – 235

Boastings and delays.

The promising to do what cannot be done, and the putting

off and leaving undone through delay things that could be done, will forthwith bring experience of sorrow even to those who have contemned truthfully the pleasant experiences of life (ascetics and saints).

0பேடாத ஜட்டு – 236

ஒந்தே நீருநொ உட்டி கோடவே 0தொ0ட்0டிலெயு
ஊ ஆகி 0கமலு 0பப்ப குவளெ மாக்கெ ஆம்பலு ஆகா
ஒள்ளிய 0கொண்காரர ஜட்டு அட்டலெயு 0கொண இல்லாதவக்க
0கெலசகொ 0பேரெத்தா அட்டர

ondee niiruno uTTi kooDavee doDDileyu
uu aagi gamalu bappa kuvaLe maakke aambalu aagaa
oLLiya goNa kaarara jaTTu aTTaleyu goNa illaadavakka
gelasago beerettaa aTTara

ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்
விரிநீர்க் குவளையை ஆம்பல்ஓக் கல்லா
பெருநீரார் கேண்மை கொளினும்நீர் அல்லார்
கருமங்கள் வேறு படும்

- நாலடியார் – 236

The water-lily does not become a lotus by being; in the same tank with it: so evil persons will act in conformity with their natures. The aambal (water-lily) does not equal the expanding kuvalai though born and growing together with it in the same pool: though they attain to intimacy with those of generous instincts, the deeds of men in whom these instincts are lacking will be diverse.

0பேடாத ஜட்டு – 237

0தொ0ட்0டாத குந்ந கொரங்கு முந்தாடி0ப்0ப அப்பந
முத்தித காயி மாக்கெ அடுவ 0பெரலுந்த தள்ளிட்டு
கோல கிப்ப மலெ நாடமநே! ஒல்லத்தா
ஒந்தி 0பராதவக்கர ஜட்டு

doDDaada kunna korangu mundaadibba appana
muttida kaayi maakke aDuva beralunda taLLiTTu
koola kippa male naaDamaneer! ollattaa
ondi baraadavakkara jaTTu

முற்றல் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை
நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் ஞெமிர்த்திட்டுக்
குற்றிப் பறிக்கும் மலைநாட! இன்னாதே
ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு

- நாலடியார் – 237

Friendship with the uncongenial is bad.
Lord of the hilly land where the immature little monkey,
with its finger like a bean-pod, will flip its father when it
meets him, and poke him and snatch fruit from him!
Afflictive indeed is friendship with the uncongenial.

0பேடாத ஜட்டு – 238

உதிவாலுநொ இ0ப்0பநெ மநக்கந மேலு உசர
ஜட்டு ஒ0ப்0பக கொட்டு ஒதவுலெ எந்தலெ – ஜட்டுகாரந
காவலு எண்டர கெடிசிதம ஒப்ப ஒல்லத எடெக ஒநெ
எசரெத்தித ஒலகநவக்க நெகெவநெங்கெ

udivaaluno ibbane manakkana meelu usara
jaTTu obbaga koTTu odavule endale – jaTTukaarana
kaavalu eNDara keDisidama ooppa ollada eDega oone
esarettida olaganavakka negevanenge

முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் ஆருயிரை
நட்டான் ஒருவன்கை நீட்டேனேல்- நட்டான்
கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வழிச் செல்க
நெடுமொழி வையம் நக

- நாலடியார் – 238

The curse of him who does not offer his life for his friend.
If I hasten not to put forth my hand and offer my precious
life to my friend when in distress, may I depart whither he
goes who has violated the sanctity of his friend's wedded
wife, while the far-famed world laughs!

0பேடாத ஜட்டு – 239

0தந துப்ப அட்டி 0பீத்த மடக்கெயொ அதுந எத்திட்டு
0பேவு எண்ணெய அட்டி 0பீப்பது மாக்கெ – ஜேநு அடுவ
ஒள்ளிய மலெ நாடமநே! ஜட்டுந ஒள்ளித்த அரபவக்கர 0புட்டு
குநந 0பு0த்தி காரரகோட 0பீப்ப நட்டு

dana tuppa aTTi biitta maDakkeyo aduna ettiTTu
 beevu eNNeya aTTi biippadu maakke – jeene aDuva
 oLLiya male naaDamaneel! jaTTuna oLLitta arabavakkara buTTu
 kunna buddi kaarakooDa biippa naTTu

ஆன்படு நெய்பெய் கலனுள் அது களைந்து
 வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரோ – தேம்படு
 நல்வரை நாட! நயமுணர்வார் நண்பாரீஇப்,
 புல்லறிவி னாரொடு நட்பு

- நாலடியார் – 239

Bitter for sweet.

Lord of the land of goodly hills where honey flows! To
 forsake the friendship of those who know the right, and
 cultivate that of shallow pretenders to knowledge, is like
 emptying out cow's ghee from a vessel and pouring into it margosa oil.

0பேடாத ஜட்டு – 240

பெருமெயொ இ0ப்பம சாரெ ஒதவி இல்லாதது
 குடப்பதுக 0பீத்த ஆலு நீரு சே0த்து அடுவது மாக்கெ
 அரிவு உள்ளவக்க தீயாநவக்ககோட சே0ப்பது நாகராவு
 எண்ணு ஆவுகோட சே0த்து உசர 0புட்டங்கெ

perumeyo ibbama saare odavi illaadadu
 kuDappaduga biitta aalu niiru seeddu aDuvadu maakke
 arivu uLLavakka tiinavakkakooDa seebbadu naagaraavu
 eNnu aavukooDa seeddu usara buTTange

உருவிற்கு அமைந்தான்கண் ஊராண்மை யின்மை
 பருகற்கு அமைந்தபால் நீரளாய் அற்றே
 தெரிவுடையார் தீயினத்தார் ஆகுதல் நாகம்
 விரிபெடையோடு ஆடிவிட் டற்று

- நாலடியார் – 240

A specious outward appearance without a liberal spirit.

The absence of generosity in those whose exterior is
 pleasing, is like the mingling of water with the milk provided
 for food: when men of understanding take to bad company
 it is like the disporting of a Cobra with a female viper

அரிவடுவது – 241

அ0கெகார த0க்குவாக நோடி தகுதியாநவக்க

தங்கவே சி0க்0குபட்டு அல்லிக ஓகாரரு- நோடிவி
குந்ந எரெ அடுவநே திங்குவ சாரெ ஓகா
நோட்டநோகெ அஞ்சுவ 0பலவாத ஆவ

agekaara tagguvaaga nooDi tagudiyaanavakka
tangavee siggupaTTu alliga oogaararu – nooDivi
kunna ere aDuvane tinguva sare oogaa
nooTTanooge anjusuva balavaada aavu

பகைவர் பணிவிடம் நோக்கித் தகஉடையார்
தாமேயும் நாணித் தலைச்செல்லார்; - காணாய்
இளம்பிறை ஆயக்கால் திங்களைச் சேராது
அணங்கருந் துப்பின் அரா

- நாலடியார் – 241

Generosity to fallen foes.

Worthy men, when they behold where foes are foiled,
themselves too feel sore abashed, and do not hasten on
to crush them. Behold, the strong invulnerable dragon
draws not near the moon (to swallow it) when it is in its
tender crescent days!

அரிவடுவது – 242

0தொ0ட்0ட கடலு குய்ல்ந ஏணு நாடமநே! ஏளெயாத மக்கக
சிரி நகெ ஆப்பது அடக்க; அடக்க இல்லாதெ
அளவு 0தாட்டி நடதலெ இ0ப்0ப அட்டியொ
குடும்பவே எளக்காரக எடெ ஆர

doDDa kaDalu kuylna eeNu naaDamane! eeLeyaada makkaga
siri nage aappadu aDakka; aDakka illaade
aLavU daaTTi naDadale ibba aTTiyo
kuDumbavee eLakkaaraga eDe aara

நளிகடல் தண்சேர்ப்ப! நல்கூர்ந்த மக்கட்கு
அணிகலம் ஆவது அடக்கம்; பணிவில்சீர்
மாத்திரை யின்றி நடக்குமேல் வாழுமூர்
கோத்திரம் கூறப் படும்

- நாலடியார் – 242

Self-restraint an ornament.

Lord of the cool shore of the spreading sea! To men in
poverty a modest self-restraint is the chiefest ornament. If

a man live in unbending pride, and in a manner unbefitting
his position, his fellow-townsmen will revile his race

அரிவடுவது – 243

ஏ ஒலக 0பித்திக்கிலெயு எட்டி 0பித்து தெங்க்கெ ஆகா
தெக்கண நாடவக்கவு ச0க்க0கக ஒப்பதெந்த
தந்நெந்தத்தா ஆர ஆ லோக்க 0பதுக்கு; 0படக்கு திக்குநவக்க
0புருதெ கால கயித்தார அப்பர ஆ

ee olaga bittikkileyu eTTi bittu tenkke aagaa
tekkaNa naaDavakkavu saggaga ooppadenda
tannendattaa aara aa lookka badukku; baDakku dikkunavakka
burude kaala kayittaara appara aa

எந்நிலத்து வித்திடினும் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகா
தென்னாட் டவரும் சுவர்க்கம் புகுதலால்
தன்னால்தான் ஆகும் மறுமை; வடதிசையும்
கொன்னாளர் சாலப் பலர்

- நாலடியார் – 243

Character, not birthplace.

Whatever soil you sow it in, the Strychnos nut grows not
into a cocoa-palm. Some of the Southern land have entered
Paradise! It is man's way of life that decides his future state.
Full many from the Northern land are denizens of hell

அரிவடுவது – 244

0பேவு எலெ நடுவெ அண்ணாலெயு 0பே தந்ந
0பெல்லத சவி ஓசியு 0பேரெ ஆகா – அது மாக்கெ
சேக்கெ ஒல்லதாலெயு அரிவு உள்ளவக்க நட்டு
மநசு தீயாநாப்பது அபுரூப்ப

beevu ele naDuve aNNaaleyuu bee tanna
bellada savi osiyu beere aagaa – adu maakke
seekke ollaadaaleyuu arivu uLLavakka naTTu
manasu tiiyaanaappadu apuruupa

வேம்பின் இலையுள் கனியினும் வாழைதன்
தீஞ்சுவை யாதும் திரியாதாம்; ஆங்கே
இனந்தீ தெனினும் இயல்புடையார் கேண்மை
மனந்தீதாம் பக்கம் அரிது

- நாலடியார் – 244

Good men not affected by corrupt influences.
Though ripened amid margosa leaves the fruit of the plantain
loses no atom of its sweet flavour. Even so the friendship
of men of noble mood, although their race be evil, can
hardly work ill to the mind

அரிவடுவது -245

கடல சே0த்0து ஒள்ளிய நீரு உட்டிர, மலைய சே0த்0து
உப்பு அடதெ, கயிமெ நீரு உட்டிர- தங்க தங்க
எந் மாக்கெயவக்க அல்ல, அலெ மோதுவ குய்ல்ந நாடமநே!
மநசு மாக்கெ மக்க எம்பவக்க

kaDala seeddu oLLiya niiru uTTira, maleya seeddu
uppu aDade, kayime niiru uTTira – tanga tanga
ena maakkeyavakka alla, ale mooduva kuylna naaDamaneel!
manasu maakke makka embavakka

கடல்சார்ந்தும் இன்னீர் பிறக்கும், மலைசார்ந்தும்
உப்புண்டு உவரி பிறத்தலால் தத்தம்
இனத்தனையர் அல்லர் எறிகடல்தண் சேர்ப்ப!
மனத்தனையர் மக்கள்ளன் பார்

- நாலடியார் – 245

Not environment, but mind makes the man.
Though close by the sea, sweet waters oftentimes spring up
there; on the hill-side the waters often gush out all brine!
Thus men are not as their race.—Lord of the dashing sea's
cool shore! Men are as their minds

அரிவடுவது -246

0தப்ப மேடு புந்நெய மோதுவ கடலு குய்ல்ந நாடமநே!
பிரிவது சே0ப்0பது மாடியாரவா? – ஒள்ளிய
0கெலச மாடி எல்லா மநசுநோகெயு தங்கோ மநசுநவக்க
அத்து இத்து மாடாடெ இ0ப்0பது ஒள்ளித்து

dappa meeDu punneya mooduva kaDalu kuylna naaDamaneel!
pirivadu seebbadu maaDiyaaravaa? – oLLiya
gelasa maaDi ellaa manasunoogeyu tango manasunavakka
attu ittu maaDaade ibbadu oLLittu

பரா அரைப் புன்னை படுகடல் தண்சேர்ப்ப!
ஓராஅலும் ஒட்டலும் செய்பவோ? நல்ல

மருஉச்செய்தி யார்மாட்டும் தங்கு மனத்தார்
விராஅஅய்ச் செய்யாமை நன்று

- நாலடியார் - 246

Against caprice.

Lord of the cool sea-shore, where flourishes the thick-stemmed laurel! Men whose minds are good (constant), and who adhere to whomsoever they have formed an intimacy with, will not sometimes avoid men, and at other times be intimate. It is good not to have fits of alternating warmth and indifference.

அரிவடுவது - 247

நெநச்சோதுந குரிப்புநொ அரிவ அரிவுள்ளவக்கோட
சே0த்தலெ அரிசிரி எச்சிர அத்தெ இல்லாதெ
0துக்கவ தோரிலெயு அரியாதெ இ0ப்பவக்கர
பிரிதலெ 0புட்டோர அத்தெ சே0த்த 0துக்க

nenacooduna kurippuno ariva arivullaavakkakooDa
seeddale arisiri eccira atte illaade
dukkava toorileyu ariyaade ibbavakkara
piridale buTToora atte seedda dukka

உணர உணரும் உணர்வுடை யாரைப்
புணரிற் புணருமாம் இன்பம் புணரின்
தெரியத் தெரியும் தெரிவிலா தாரைப்
பிரியப் பிரியுமாம் நோய்

- நாலடியார் - 247

Good and bad associations.

Join the men who thoroughly feel true wisdom's inner sense, and forthwith joy joins you. Join yourself to men devoid of the accurate perception of knowledge, and then parting from them is parting from pain

அரிவடுவது - 248

ஒள்ளிய நெலையோகெ தந்ந நில்லசுவமநு, தந்ந
நெலைய கலக்கி கீயெ 0படுவமநு, நெலையெந்த
மேலெ மேலெ தூக்கி நில்லசுவமநு தந்ந
தலையாநம மாடுவமநு தாத்தா

oLLiya neleyooge tanna nillusuvamanu, tanna
neleya kalakki kiiye buDuvamanu neleyenda
meele meele tuukki nillusuvamanu tanna
taleyaanama maaDuvamanu taattaa

நன்னிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும், தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானும் நிலையினும்
மேன்மேல் உயர்ந்து நிறுப்பானும், தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானும் தான்

- நாலடியார் - 248

Man makes, unnmakes, and ennobles himself.
He that establishes a man in good, and he that disturbs
that good position and casts him down, and he that more
and more exalts a man and establishes him, and he that
makes a man head (among men) is (the man) himself.

அரிவடுவது - 249

0கெலசத 0பரிசெ எந்த கல்லாதவக்க இந்தாடு
பெருமெ உள்ளவக்க சே0ப்பது - பளக்க மொரெயொ
அலெகொ ஆரவார மாடுவ கடலு குய்ல்ந நாடமநே!
பொட்டு அல்ல அது அரிவுள்ளது

gelasada barise enda kallaadavakka indaaDu
perume uLLavakka seebbadu - paLakka moreyo
alego aaravaara maaDuva kaDalukuylna naaDamanaee!
poTTu alla adu arivuLLadu

கரும வரிசையால் கல்லாதார் பின்னும்
பெருமை யுடையாரும் சேறல் - அருமரபின்
ஓதம் அரற்றும் ஒலிகடல் தண்சேர்ப்ப!
பேதைமை யன்றுஅது அறிவு

- நாலடியார் - 249

It is prudent sometimes to sacrifice pride.
Lord of the cool shore of the sounding sea, where from
old time the billows roar! In the course of their affairs
when even great men follow after the unlearned, this is not folly but wisdom

அரிவடுவது -250

ஆரக்கெயொ 0கெலச மாடுவதுக, 0போகவ அர்த்தியோக்குவதுக
0தருமவ தக்கவக்கக மாடுவதுக - ஒந்து உட்டுநொ

எடஞ்ஜலு இல்லாதெ மூருநவு மாடுவதுக முடதலெ அதுத்தா
கடலு ஏணு நாட சே0த்0த கப்பலு

aaarakkeyo gelasa maaDuvaduga, boogava arttiyookkuvaduga
darumava takkavakkaga maaDuvaduga – ondu uTTuno
eDanjalu illaade muurunavu maaDuvaduga muDadale aduttaa
kaDalulu eeNu seedda kappalu

கருமமும் உட்படாப் போகமும் துவ்வாத்
தருமமும் தக்கார்க்கே செய்யா – ஒருநிலையே
முட்டின்றி மூன்றும் முடியுமேல் அஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்

- நாலடியார் – 250

A perfect life-voyage.

If a man has wrought all fitting works, enjoyed all seemly pleasures, done deeds of charity to worthy men: if he shall have accomplished all these three unchecked, in this one state, of him men will say: "that is a ship that has gained the heaven"

அரிவு இல்லாதது – 251

நுணுக்க அரிவு இல்லாதது 0படதந, அது அடுவது
ஒள்ளங்கெ சே0த்0த 0தொ0ட்0ட 0பதுக்கு – நெநச்சிலெ
எண்ணு ஆசெ எந்த 0கண்டுதநவ 0புட்ட பேடி ஆக்காதெ 0புட்டியவா?
கண்ணுக நோட்டவாத நகைய

nuNukka arivu illaadadu baDatana, adu aDuvadu
oLLange seedda doDDa badukku – nenaccile
eNNu aase enda gaNDutanava buTTa peeDi aakkaade buTTiyavaa?
kaNNuga nooTTavaada nageya

நுண்ணுணர்வு இன்மை வறுமை, அஃதுடைமை
பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்; - எண்ணுங்கால்
பெண்ணவாய் ஆணிழந்த பேடி அணியாளோ,
கண்ணவாத் தக்க கலம்

- நாலடியார் – 251

Lack of accurate perception is poverty. Mere externals are nothing.
The want of refined knowledge is poverty, its possession
is very great and abundant wealth. When one considers,
will not a sexless creature, more woman than man, adorn
herself with the jewels that her eye desires?

அரிவு இல்லாதது – 252

அலவாரு கேளிவி பயந அரதவக்க நெலெ கெட்டு
அலெயாட்ட படுவதுந அரியாரிரா – மாமூலெ பெருமெய
நாலங்கெ உரிமெயவ இ0ப்0பதெந்த சே0ப்0பதில்லெயோ
ஊவுந உரிமெயவ முருக்கி

நாலங்கெ உரிமெயவ = கலைமகள், சரசுவதி

ஊவுந உரிமெயவ = திருமகள், இலட்சுமி

aravaaru keeLivi payana aradavakka nele keTTu
aleyaaTTa paDuvaduna ariyaariraa – maamuule perumeya
naalange urimeyava ivvadenda seebbadilleyoo
uuvuna urimeyava murukki

பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் பாடழிந்து
அல்லல் உழப்பது அறிதிரேல் – தொல்சிறப்பின்
நாவின் கிழத்தி உறைதலால் சேரானே
பூவின் கிழத்தி புலந்து

- நாலடியார் – 252

Why the goddess Fortuna avoids the learned.
Men of vast and varied lore are seen in low estate, and
suffer want. Would you know the reason? The anciently
renowned Lady of the tongue abides with them.' The
Lady of the flower is jealous, and draws not near!

அரிவு இல்லாதது – 253

கல்லு எந்து அப்ப ஏகுவநெ அதுந ஒந்து
மாத்து எந்து எத்தாதெ ஏளந மாடிதம – மெல்லெ
0பரெத ஓலெய ஜந்த முந்தெ தோரிசி கேப்பநெ
ஜங்கி ஓப்பதுக 0புட்டு 0புட்டர

kallu endu appa eeguvane aduna ondu
maattu endu ettaade eeLana maaDidama – melle
bareda ooleya janada munde toorisi keeppane
jangi ooppaduga buTTu buTTara

கல்லென்று தந்தை கழற அதனையோர்
சொல்லென்று கொள்ளாது இகழ்ந்தவன்- மெல்ல
எழுத்தோலை பல்லார்முன் நீட்டவிளியா
வழுக்கோலைக் கொண்டு விடும்

- நாலடியார் - 253

Folly of refusing to learn in youth.

He who, when his father urgently bade him learn, did not take it as a serious matter, but contemned it; when, before many men, some one gently presents a written palm-leaf, will in anger fetch a stick to beat him as guilty of an insult.

அரிவு இல்லாதது - 254

கல்லாதெ டொட்டுடத ஒப்ப, ஓலகத
அரிவாளிகொ நடுவெ உக்கு - மெலேந
இத்தெயெ நே இத்தங்கெத்தா, அத்தெ இல்லாதெ
மாத்தாடியெ நே டகவ் டகெரதங்கெத்தா

kallaade doDDida obba, olagada
arivaaligo naDuve ukku - meleena
iddaleyu nee iddangettaa, atte illaade
maattaaDileyu nee gav geradangettaa

கல்லாது நீண்ட ஒருவன் உலகத்து
நல்லறி வாளர் இடைப்புக்கு- மெல்ல
இருப்பினும் நாயிருந் தற்றே, இராஅது
உரைப்பினும் நாய்குரைத் தற்று!

- நாலடியார் - 254

An ignorant man is a mere cur!

When a man who has grown up without learning enters the society of the wise, if he sit still, it is as if a dog sat there; and if he rise to speak, it is as though a dog barked.

அரிவு இல்லாதது - 255

குந்நபுத்திகாரரு கல்லாத போலி புலவரு நடுவெ உக்கு
கல்லாத மாத்துகொ எல்லாவ ஆடியார - கத்ததுந
கேத்தெயெ அரதவக்க ஏகுவதில்லெ, ஆடுவ மாத்து
கேத்து நோடாதெ டபுட்டு ஒப்பதுந அரிது

kunnabuddikaararu kallaada pooli pulavaru naDuve ukku
kallaada maattugo ellaava aaDiyaara - kattaduna
keettaleyu aradavakka eeguvadille aaDuva maattu
keettu nooDaade buTTu ooppaduna aridu

புல்லாப்புன் கோட்டிப் புலவர் இடைப்புக்குக்
கல்லாத சொல்லும் கடையெல்லாம்- கற்ற

கடாஅயினும் சான்றவர் சொல்லார் பொருண்மேல்
படாஅ விடுபாக் கறிந்து

- நாலடியார் – 255

Cast not pearls before swine.

All the baser sort consorting with scholars of a heterodox
and low school, will utter illiterate rubbish; but men replete
with learning, though urgently asked, utter not the results of
their learning, knowing that (the askers) would fail to apply
their minds to the import of what was said

அரிவு இல்லாதது – 256

கத்து அரத நாலங்கெயவக்க மாத்தாடாரு தப்புக அஞ்ஜி
0பேரெயவக்க மாத்து ஆடியார், பநெமொரத மேலெ
ஒணகித ஒலெ சளசள ச0த்த மாடிர் ஏகுவவு
அச்செ ஒலெக இல்லெ ச0த்த

kattu aarada naalangeyavakka maattaaDaaru tappuga anji
beereyavakka maattu aaDiyaara, panemorada meele
oNagida oole saLasaLa sadda maaDira eeguvavu
acce oolega ille sadda

கற்றறிந்த நாவினார் சொல்லார்தம் சோர்வஞ்சி
மற்றைய ராவார் பகர்வர் பனையின்மேல்
வற்றிய ஒலை கலகலக்கும், எஞ்ஞான்றும்
பச்சோலைக்கு இல்லை ஒலி

- நாலடியார் – 256

Modest slleno.

Men of learned tongues are silent, fearing some slip;
others (ignorant men) will speak out; on the Palmyra tree
the dried-up leaves make a loud rustling noise; but evermore
the green leaf gives forth no sound!

அரிவு இல்லாதது – 257

அந்தி கோநீரு தொட்டியொ சீய மாவண்ணு ரசவ இண்டிதங்கெ
ஒள்ளித்த அரியாத மநசருக 0தரும 0தாரி ஏகிலெ
0பெட்டொ0த்தாக ஊவ 0கூட்ட மாக்கெ தலெ பிச்சி
கேப்பது இல்லாதெ ஆர கிவிக

awdi kooniiru toTTiyo siiya maavaNnu rasava iNDidange
oLLitta ariyaada manasaru daruma daari eegile

beTToddaaga uuva guuTTa maakke tale picci
keppadu illaade aara kiviga

பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரில் தேமா வடித்தற்றால்;
நன்றறியா மாந்தர்க்கு அறத்தாறு உரைக்குங்கால்;
குன்றின்மேற் கொட்டுந் தறிபோல் தலைதகர்ந்து
சென்றிசையா வாகும் செவிக்கு

- நாலடியார் - 257

Good instruction thrown away on thankless people.
When you expound the way of virtue to ungrateful people,—
which is like mashing up sweet mangoes for a pig in a foodtrough,—
those virtuous teachings lose all their force—have
their point (தலை) broken (தகர்) by the obtuseness of the
disciple—and do not enter into, or suit his ear,—like a stake
which one would drive in on the side of a hill

அரிவு இல்லாதது - 258

ஆலுநொ தோகி அப்பர ஜெந ஒணக்கிலெயு
அடுவ 0பண்ண கரிக அத்தெத்தா அட்டர
கோலெத்தி அந்திசி ஏகிலெயு ஒளுக்க இல்லாத
ஒடம்புக உகா அரிவு

aaluno toogi appara jena oNakkileyu
aDuva baNNa kariga attettaa aTTara
kooletti andisi eegileyu oLukka illaada
oDambuga uгаа arivu

பாலாற் கழீஇப் பலநாள் உணக்கினும்
வாலிதாம் பக்கம் இருந்தைக்கு இருந்தன்று
கோலாற் கடாஅய்க் குறினும் புகல்ஒல்லா
நோலா உடம்பிற்கு அறிவு

- நாலடியார் - 258

Learning requires discipline.
Though you wash it with milk for many days and dry it,
charcoal on no hypothesis becomes white! So into the
undisciplined body wisdom enters not, though you teach it, driving it in with a stick

அரிவு இல்லாதது - 259

சீய ஜோரி 0கமலு அட்டலெயு ஊ சாரெ ஓகாதெ
மொஜ்ஜுக ஆசெ படுவ நொண மாக்கெ - மட்டவாநவெ

எல்லா சே0த்0த நெஞ்ஐுக ஏந ஆர தகுதியாநவக்க 0பேய
ஜேநு சே0த்0த தெளிவாந மாத்து எந்த

siiya joori gamalu aTTaleyu uu saare oogaade
mojjuga ase paduva noNa maakke – maTTavaanave
ellaa seedda nenjuga eena aara tagudiyaanavakka beeya
jeenu seedda teLivaana maattu enda

பொழிந்தினிது நாறிலும் பூமிசைதல் செல்லாது
இழிந்தவை காமுறாஉம் ஈப்போல் – இழிந்தவை
தாங்கலந்த நெஞ்சினார்க்கு என்னாகும் தக்கார்வாய்த்
தேன்கலந்த தேற்றச்சொல் தேர்வு

- நாலடியார் – 259

The fly desires not the fragrant honey. The base esteem not sweet and powerful words.
To those whose minds are full of foul things,—like the fly
which goes not to feed on the flower that pours forth sweetness
and breathes perfume, but fixes its eager desire on
ordure,—what clear comprehension can there be of the lucid
words full of honied sweetness that issue from the mouths of the worthy?

அரிவு இல்லாதது – 260

கத்தவக்க ஏகுவ குத்த இல்லாத நுணுக்கவாந கேள்விய
எத்தாதெ தந்ந நெலையாநதா நெஞ்ஐுக – 0பேரெ ஒந்து
தந்ந மாக்கெ ஒ0ப்0பந மொகவ நோடி தாநு ஒந்து
மட்டவாந மாத்த ஏகுவதுக எடெ மாடிந

kattavakka eeguva kutta illaada nuNukkavaana keeLviya
ettaade tanna neleyaanadaa nenjuga – beere ondu
tanna maakke obbana mogava nooDi taanu ondu
maTTavaana maatta eeguvaga eDe maaDina

கற்றார் உரைக்கும் கசடறு நுண்கேள்வி
பற்றாது தன்னெஞ்சு உதைத்தலால் – மற்றுமோர்
தன்போல் ஒருவன் முகநோக்கித் தானுமோர்
புன்கோட்டி கொள்ளுமாம் கீழ்

- நாலடியார் – 260

The base man rejects the words of the learned, and seeks the assembly of congenial fools.
The base man does not apprehend the faultless words of accurate instruction which the
learned utter. These pain his mind. He therefore looks in the face of some other one

like himself (for encouragement), and convenes a wretched assembly of his own: i.e. He finds one like-minded, and the two set up a sect

நண்ணியொ 0பதுக்கு -261

சாரெ அட்டு அண்ணு அப்பர ஆயிதலெயு
ஒணகித 0தட்டுந விளா அண்ணுக தோலக்கிலு ஒப்பதில்லெ
அப்பர சாரெயவக்க ஆலெயு தகுதி இல்லாதவக்க 0பதுக்கு
ஓதவிர எம்ப நெலெ இல்லெ

saare aTTu aNnu appara aayidaleyu
oNgida daTTuna viLaa aNNuga toolakkilu ooppadille
appara saareyavakka aaleyu tagudi illaadavakka badukku
odavira emba nele ille

அருகல தாகிப் பலபழுத்தக் கண்ணும்
பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா
பெரிதணிய ராயினும் பீடிலார் செல்வம்
கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று

- நாலடியார் - 261

Useless neighbours: so near and yet so far.
The bat approaches not the Fcronia, with its dry stem,
though it be nigh at hand and bear abundant fruit ; so,
although mean people are very close at hand, their wealth is
not a thing that can be counted upon

நண்ணியொ 0பதுக்கு - 262

0பரம்புவநங்கெ அடுவ குந்ந மொ0க்கு ஆலெயு
க0த்தாளெக கய்ய நீட்டாரரு ஆக்குவ ஊ அல்லாதாப்பநெ
0பதுக்கு அப்பர அடுவவக்க ஆலெயு கீயாநவக்கவ
சேராரரு அரிவுள்ளவக்க

barambunange aDuva kunna moggu aaleyu
kaddaaLega kayya niiTTaararu aakkuva uu allaadaappane
badukku appara aDuvavakka aaleyu kiiyaanavakka
seeraararu arivuLLavakka

அள்ளிக்கொள் வன்ன குறுமுகிழ வாயினும்
கள்ளிமேற் கைந்நீட்டார் சூடும்பூ அன்மையால்
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினும் கீழ்களை
நள்ளார் அறிவுடை யார்

- நாலடியார் - 262

None pluck the Kalli flowers. The wise approach not the hase.
Men reach not out their hand to the Kalli (Cactus), though
it bears delicate round buds by the handful, because these
are not flowers they can weave into a garland to crown
themselves withal; so wise people form no friendships with
the base, however great their wealth may be

நண்ணியொ 0பதுக்கு – 263

அப்பர அலெகொ எ0ப்0ப கடலு ஏணுதொ இ0த்0தலெயு
ஊத்து அடுவ உப்பில்லாத கெணருக ஓகி குடத்தார
அண அப்பர அடுவவக்க ஆலெயு 0தூர ஓதார
தப்பவக்க சாரெயே மநசு 0பீத்து

appara alego ebba kaDalu eeNudo iddaleyu
uuttu aDuva uppillaada keNaruga oogi kuDattaara
aNa appara aDuvavakka aaleyu duura oodaara
tappavakka saareyee manasu biittu

மல்கு திரைய கடற்கோட்டு இருப்பினும்,
வல்லூற்று உவரில் கிணற்றின்கண் சென்றுண்பர்;
செல்வம் பெரிதுடைய ராயினும் சேட்சென்றும்
நல்குவார் கட்டே நசை

- நாலடியார் – 263

Though living on the sea-shore, men go to the fresh spring to drink.
Though men live on the curved shore of the sea v^ith its
multitudinous waves, they go and drink at the well, with its
perennial fountain of fresh water from the rock; so even if
those (who are neighbours) are very wealthy, the desire (of
the poor) is towards the liberal, though these may be far to seek.

நண்ணியொ 0பதுக்கு – 264

கடலு சுத்தி அடுவ ஒலகதொ புண்ணிய 0பேரெ
அரிவு அடுவவக்க இ0ப்0பநெ – அரிவில்லாதெ
முள்ளியு க0த்தாளெயு மாக்கெ இ0ப்0பவக்க 0பதுக்கியர
பட்டு பருத்தி 0பட்டெகொ இக்கி

kaDalu suttu aDuva olagado puNNiya beere
arivu aDuvavakka ibbane – arivillaade
muLLiyu kaddaaLeyu maakke ibbavakka badukkiyaara
paTTu parutti baTTego ikki

புணர்கடல்குழ் வையத்துப் புண்ணியமோ வேறே
 உணர்வ துடையார் இருப்ப- உணர்விலா
 வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் வாழ்வாரே
 பட்டும் துகிலும் உடுத்து

- நாலடியார் – 264

The senseless dressed in silks! Virtue quite another matter.
 In the world surrounded by the (all-)embracing sea, merit
 is quite an indifferent matter! Understanding ones are
 (poor); and even those of no understanding—who are like
 mere palm tree tufts and brinjals—live prosperously, clad in silks and rich garments

நண்ணியொ 0பதுக்கு – 265

ஒள்ளியவக்க 0பு0த்தியுள்ளவக்க இ0ப்ப0பநெ 0பு0த்தி இல்லாத
 கல்லாதவக்க 0பதுக்கு அடுவ காரண – ஓத
 உட்டுநது அல்லாதெ, வேலுமாக்கெ கண்ணு 0பீத்திபவவே!
 0கேந 0பப்ப காரண 0பேரெ இல்லெ

oLLiyavakka buddiyuLLavakka ibbane buddi illaada
 kallaadavakkaga badukku aDuva kaaraNa – ooda
 uTTunadu allaade, veelumaakke kaNNU biittibavavee!
 geena bappa kaaraNa beere ille

நல்லார் நயவர் இருப்ப நயமிலாக்
 கல்லார்க்கொன்று ஆகிய காரணம் –தொல்லை
 வினைப்பயன் அல்லது வேல்நெடுங் கண்ணாய்!
 நினைப்ப வருவதொன் றில்

- நாலடியார் – 265

Men fortunate who seem not to deserve it.
 While pleasant folk and just abide (in poverty), you ponder
 why men unjust and ignorant have any joy. It is fruit of
 ancient deeds,—thou whose long eyes are darts:—to
 thoughtful mind no other cause occurs

நண்ணியொ 0பதுக்கு -266

0கமலில்லாத ஊ எலெமாக்கெ ஒள்ளிய ஊ ஒதாக இ0ப்ப0பவவே
 0பூதி ஆகி ஒலகதோ ஒரு – 0பேரெ ஆத
 ஒல்லதவக்க சாரெ ஓரெ நீ சிந்ந மாக்கெ
 ஒள்ளியவக்க சாரெ ஒப்பதுந 0புட்டு

gamalillaada uu elemaakke oLLiya uu odaaga ibbavave
 buudi aagi olagadoo oogu – beere aada
 olladavakka saare oore nii sinna maakke
 oLLiyavakka saare oppaduna buTTu

நாறாத் தகடேபோல் நன்மலர்மேல் பொற்பாவாய்!
 நீறாய் நிலத்து விளியரோ- வேறாய
 புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய்நீ பொன்போலும்
 நன்மக்கள் பக்கம் துறந்து

- நாலடியார் – 266

Fortune cursed.

O golden dame, that sittest like a scentless leaf on a beautiful
 flower! Die, and fall in ashes to the ground: thou
 enterest homes of worthless men of perverse mind, forsaking
 good men pure as gold

நண்ணியொ 0பதுக்கு – 267

ஓதவுவ 0கொணநமந 0படதந 0பெக்க இல்லாததோ?
 ஓதவாதமந 0பதுக்கு தந்ந 0புடாதெ பரவுவதுக – கோந்தோ?
 ஜுல்லெ நோடு 0பேலு கண்ணுநவவே இவெ எரடு அல்லி
 நந்மெ இல்லாதெ நி0ப்0ப நெலெ

ஜுல்லெ= அதிசயம்

odavuva goNanamana baDatana bekka illaadadoo?
 odavaadamana badukku tanna buDaade paravuvaduga – goondoo?
 julle nooDu beelu kaNNunavavee ive eraDu alli
 nanme illaade nibba nele

நயவார்கண் நல்குரவு நாணின்று கொல்லோ;
 பயவார்கண் செல்வம் பரம்பப் - பயின்கொல்?
 வியவாய்காண் வேற்கண்ணாய் இவ்விரண்டும் ஆங்கே
 நயவாது நிற்கு நிலை

- நாலடியார் – 267

Poverty with the good, and prosperity with the mean.

Has poverty, that bides with men of righteous souls, no
 shame? Does wealth to ungenerous men stick like glue?

O thou of dart-like eye, with wonder see that thus, no just
 discernment made, these two abide!

நண்ணியொ 0பதுக்கு – 268

பேயி 0கொண அல்லாதவக்க காலோப்ப 0தாரி ஓகி
கலவெ இட்டு திந்து கயித்தார – பேயி 0கொணதவக்க
காலோப்ப 0தாரி ஓகாரு, சபேந அரபோக்கியார
ஆலு துப்ப திந்து

peeyi goNa allaadavakka kaaloppa daari oogi
kalave iTTu tindu kayittaara – peeyi goNadavakka
kaaloppa daari oogaaru, sapeena arabookkiyaara
aalu tuppa tindu

வலவைகள் அல்லாதார் காலாறு சென்று
கலவைகள் உண்டு கழிப்பர்- வலவைகள்
காலாறுஞ் செல்லார் கருணையால் துய்ப்பவே
மேலாறு பாய இருந்து

- நாலடியார் – 268

The self-denyIngr and the self-Indulgent.

Men who are not void of shame will travel forth on foot, and
feed on scraps,—so pass their days; the shameless ones make
no journeys on foot, but feed on dainties at home, perspiring over the feast.

நண்ணியொ 0பதுக்கு- 269

சிந்நத நெர கெப்பு நெல்லு தெநெயோட மணியு 0பாடுவநெ
மிச்சலு கத்துவ 0பாநுந மஞ்ஜு கடலுக ஓகி ஊதர
அரிவில்லாதவக்க சாரெ 0பதுக்கு சே0த்0தலெ
அவக்க கொடுவது அத்தெத்தா அட்டர

sinnada nera keppu nellu teneyooDa maNiyu baaDuvane
miccalu kattuva baanuna manju kaDaluga oogi uudara
arivillaadavakka saare badukku seeddaale
avakka koDuvadu attettaa aTTara

பொன்னிறச் செந்நெல் பொதியொடு பீள்வாட
மின்னொளிர் வானம் கடலுள்ளும் கான்று குக்கும்
வெண்மை யுடையார் விழுச்செல்வம் எய்தியக்கால்
வண்மையும் அன்ன தகைத்து

- நாலடியார் – 269

Misplaced liberality: rain on the sea.

While the red paddy's golden germ is parched within
the ear and dies, the cloud gleaming with lightnings pours

forth its treasures on the sea. When silly men gain ample wealth, even so are their liberal gifts bestowed!

நண்ணியொ 0பதுக்கு -270

ஓதியு ஓதாதவக்கத்தா அலசி நோடாதவக்க ஓதாதலெயு
ஓதிதவக்க மாக்கெத்தா அலசி நோடுவவக்க - மநசு சு0த்0த
ஏளெயாலெயு அணகார கேத்து நோடாதம, அணகாரரு
ஏளெத்தா கொடோதில்லெ எந்தலெ

oodiyu oodaadavakkattaa alasi nooDaadavakka oodaadakeyu
oodidavakka maakkettaa alasi nooDuvavakka - manasu sudda
eeLeyaaleyu aNagaara keettu mooDaadama, aNagaararu
eeLettaa koDoodille endale

ஓதியும் ஓதார் உணர்விலார் ஓதாதும்
ஓதி யனையார் உணர்வுடையார்; - தூய்தாக
நல்கூர்ந்தும் செல்வர் இரவாதார், செல்வரும்
நல்கூர்ந்தார் ஈயா ரெனின்

- நாலடியார் - 270

The unintelligent never learn; the intelligent perceive without learning.
Men void of understanding, though they learn, learn not!
Men of understanding, though unlearned, are as men learned!
They are rich, though utter paupers, who never
beg; the rich are paupers if they bestow nothing!

கொடாததந - 271

நட்டுகாரருகு நட்டு இல்லாதவக்ககு அடுவ அளவு
0பேசிததுந அச்சி திம்பது 0பேசிதிம்பது- 0பேசிததுந
அடிய சோசி திந்து 0பப்ப 0கொண இல்லாத மக்கக
சோசிர எம்ப ஆ லோக்கத அடி

naTTukaararugu naTTu illaadavakkagu aDuva aLavu
beesidaduna acci timbadu beesitimbadu - beesidaduna
aDiya soosi tindu bappa goNa illaada makkaga soosira
emba emba aa lookkada aDi

நட்டார்க்கும் நள்ளா தவர்க்கும் உளவரையால்
அட்டது பாத்துண்டல் அட்டுண்டல்; - அட்டது
அடைந்திருந்து உண்டொழுகும் ஆவதில் மாக்கட்கு
அடைக்குமாம் ஆண்டைக் கதவு

- நாலடியார் - 271

Share your food with friends and foes. To the selfish heaven's gate is closed.
To eat your own meal, after sharing what you have cooked,
to the extent of your ability, both with those who are friends
and those who are not friends, is cooking and eating (=is
real house-keeping). To the good-for-nothing human beings
whose habit of life it is to shut themselves up, and eat alone
what they have cooked, the door of yonder world will be shut.

கொடாததந – 272

ஏசக அளவாலெயு முடத அளவாசக

குந்ந 0தரும மாடிதவக்க முந்தாடுக ஆதார – 0பேரெ
0தொ0ட்0L 0பதுக்கு 0பந்த மேலெ மாடுவொ எம்பவக்க
அளிதார பளி எம்ப கடலுகோகெ

eesaga aLavaaleyu muDada aLavaasaga
kunna daruma maaDidavakka mundaaDuga aadaara – beere
doDDa badukku banda meelee maaDuvo embavakka
aLidaara paLi emba kaDalugoo

எத்துணை யானும் இயைந்த அளவினால்
சிறுறறஞ் செய்தார் தலைப்படுவார்; - மற்றைப்
பெருஞ்செல்வம் எய்தியக்கால் பின்னறிதும் என்பார்
அழிந்தார் பழிகடலத் துள்

- நாலடியார் – 272

Give what you can, when you can.
Whatever the measure be, those who do even lesser acts
of charity to the measure of their power shall attain to excellence.
But those who, when they have obtained great
wealth, say we will be wise (and give) by and by, are lost
in a sea of guilt.

கொடாததந – 273

அநுபவிச்சி தீர்ச்சா, இல்லாதவக்கக ஒந்து கொடா
0பீத்து சத்தோப்ப அரிவு இல்லாதமந – சேத்தித
0பதுக்கு அமந நோடி நகெதர ஒலகத
அருளு அமந நோடி நகெதர

anubavicci tiirccaa, illaadavakkaga ondu koDaa
biittu sattooppa arivu illaadamana – seettida
badukku amana nooDi nagedara olagada
aruLu amana nooDi nagedara

துய்த்துக் கழியான் துறவோர்க்கொன்று ஈகலான்
வைத்துக் கழியும் மடவோனை - வைத்த
பொருளும் அவனை நகுமே உலகத்து
அருளும் அவனை நகும்

- நாலடியார் - 273

The miser contemptible.

The senseless man who spends not his time in enjoyment
(of his wealth), and who gives nothing to pious devotees,
but hoards and dies,—him his hoarded wealth
derides; him all that is gracious in the world derides

கொடாததந - 274

கொடோதுநவு அநுபவிச்சோதுநவு அரியாத ஜீண
மநசுநம சேத்தித 0தொ0ட்0L 0பதுக்கு - மநெயொ
உட்டுட்டிப எண்ணுமாக்கெ ஜவ்வோநி ஜெநதொ
0தாராலியு ஒப்பக அநுபோக ஆர

ஜீண - கஞ்சத்தனம்

koDoodunavu anubaviccoodunavu ariyaada jiiNa
manasunama seettida doDDa badukku - maneyo
uTTuTTiba eNNumaakke javvooni jenado
daaraaliyu obbaga anubooga aara

கொடுத்தலும் துய்த்தலும் தேற்றா இடுக்குடை
உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் - இல்லத்து
உருவுடைக் கன்னியரைப் போலப் பருவத்தால்
ஏதிலான் துய்க்கப் படும்

- நாலடியார் - 274

The miser loses what he hoards.

The great wealth obtained by the man of straitened soul,
who knows not how either to give or to enjoy, shall be
enjoyed by a stranger, in due season—like lovely virgins
remaining unmarried in the dwelling.

கொடாததந - 275

எ0ப்0ப நீருந 0தொ0ட்0L கடல சாரெ இ0த்0தலெயு
மெல்லெ உட்டுவ குநந கெணரு நீர நோடி குடத்தார
0பப்ப உட்ட அரியாதவக்க 0பதுக்கூந்த 0பு0த்0திகாரந
ஒந்து இல்லாத 0படதந ஒஸ்த்தி

ebba niiruna doDDa kaDala saare iddaleyu
 melle uTTuva kunna keNaru niira nooDi kuDattaara
 bappa uTTa ariyaadavakka badukkuunda buddikaarana
 ondu illaada baDatana ostti

எறிநீர்ப் பெருங்கடல் எய்தி யிருந்தும்
 அறுநீர்ச் சிறுகிணற்று ஊறல்பார்த்து உண்பர்
 மறுமை அறியாதார் ஆக்கத்தின் சான்றோர்
 கழிநல் குரவே தலை

- நாலடியார் - 275

Poverty better than the wealth of those who live for this world alone.
 Though they have got the mighty sea with its dashing
 waves (to drink from), men wait for the stream slowly issuing
 from the little well, often dry, and drink there; so the
 exceeding poverty of the virtuous is preferable to the wealth
 of those who know not of the world to come.

கொடாததந -276

எந்நது எந்நது எந்தாண்டி0ப்0ப ஜீணந பொருள
 எந்நது எந்நது எந்தாண்டி0த்0தநெ நாறு - தந்நதாலெ
 தாறு அதுந கொடோதில்லெ, அநுபவிச்சோது இல்லெ
 நாறு அதுமாக்கெ இ0த்0தெ

ennadu ennadu enduuNDibba jiiNana poruLa
 ennadu ennadu enduuNDiddane naanu- tannadaale
 taanu aduna koDoodille anubaviccoodu ille
 naanu adumaakke idde

எனதெனது என்றிருக்கும் ஏழை பொருளை
 எனதெனது என்றிருப்பன் யானும் - தன தாயின்
 தானும் அதனை வழங்கான் பயன்துவ்வான்
 யானும் அதனை அது

- நாலடியார் - 276

Whose is the miser's wealth?

As to the property which the wretched churl claims, saying
 It is mine, it is mine, I too chime in with It is mine, it is
 mine; for if it is his, he himself spends it not, nor enjoys
 the benefit of it; and I, too, neither spend nor enjoy it!

கொடாததந – 277

கொடாத அண்காராந்த ஏளெ தப்பிதம ஆந
 டுட்டம எம்பதூந்த தப்பிதம ஆந- நொந்து அதந
 காப்பதூந்த தப்பிதம ஆந ணப்பதூந்த தப்பிதமஆந கய் உருச்சி
 இடப்பதூந்த தப்பிதம ஆந, தப்பிதது அப்பர

koDaada aNagaaraanda eeLe tappidama aana
 buTTama embaduunda tappidama aana- nondu aduna
 kaappaduunda tappidama aana uppaduunda tappidama aana kay urucci
 Dappaduunda tappidama aana tappidadu appara

வழங்காத செல்வரின் நல்கூர்ந்தார் உய்ந்தார்
 இழந்தார் எனப்படுதல் உய்ந்தார் – உழந்ததனைக்
 காப்புய்ந்தார் கல்லுதலும் உய்ந்தார்தங் கைந்நோவ
 யாப்புய்ந்தார் உய்ந்த பல

- நாலடியார் – 277

Poor men better off than churls.

The poor have escaped much from which rich men that dispense not suffer.

They have escaped the reputation of having lost (their substance).

They have escaped the toil of saving it.

They have escaped (the labour of) digging (to hide it).

They have escaped the ache of hands securing it from powerful plunderers.

Many are the (sorrows) they have escaped

கொடாததந – 278

தந்நதாக அடுவநெ கொடா; பங்காளிகோவ
 தங்கக ஆப்பநெ கொடாரரு – தந்நதாக அடுவநெ
 முந்தெ கொட்டிதலெ அவக்க தடெயாரரு – தாநு தடெய
 இந்தெ அவக்க கொடோநெ

tannadaaga aDuvane koDaa; pangaaLikoovu
 tangaga appane koDaararu – tannadaaga aDuvane
 munde koTTidale avakka taDeyaararu – taanu taDeya
 inde avakka koDoone

தனதாகத் தான்கொடான்; தாயத் தவரும்
 தமதாய போழ்தே கொடாஅர் – தனதாக
 முன்னே கொடுப்பின் அவர்கடியார் – தான்கடியான்
 பின்னை அவர்கொடுக்கும் போழ்து

- நாலடியார் – 278

Nothing but his own churlishness hinders the chnrl from being liberal.
While it was his he gave not; and his heirs, now it is
theirs, give not. Before, while it was his, if he had given,
they would not have reprov'd (him); and afterwards, if they
had given, he would not have reprov'd them! Men's own
avarice is the sole reason for the lack of charity

கொடாததந – 279

0பேடுவவக்க கரு ஆகி கொடோவக்க 0தந ஆப்ப
0பகெயோகெ சொரவதே கொடோது – 0பகெயில்லாதெ
0பலகாரரு இருக்கி இண்டித 0தந மாக்கெ 0பே 0பீத்து
ஊது சொரவது கீயெ ஆதது

beeDuvavakka karu aagi koDoovakka dana aappa
bageyooge soravadee koDoodu – bageyillaade
balakaararu irukki iiNDida danamaakke bee biittu
uudu soravadu kiiye aadadu

இரவலர் கன்றாக ஈவார் ஆவாக
விரகிற் சுரப்பதாம் வன்மை – விரகின்றி
வல்லவர் ஊன்ற வடிஆபோல் வாய்வைத்துக்
கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்

- நாலடியார் – 279

Those wanting in liberal instinct give only on compulsion.
Liberality is that which yields its gifts spontaneously
(from good instinct), the askers being as the calf and the
givers as the cow; meanness yields only when put into
a strait and forced, as a cow with no good instinct gives a
scanty supply (வடி) when strong ones press

கொடாததந – 280

சம்பாதநெயு கஸ்ட சம்பாரிச்சி சேத்தித பொருள
காப்பதுவு அல்லி கடுகஸ்ட காத்ததுநொ
கொரெ ஆலெ கஸ்ட கெட்டலெ கஸ்ட கஸ்ட
அடுவ எடெ ஆ பொருளு

sambaadaneyu kasTa sambaaricci seettida poruLa
kaappaduvu alli kaDukasTa kaattaduno
kore aale kasTa keTTale kasTa kasTa
aDuva eDe aa poruLu

ஈட்டலும் துன்பம்மற் றீட்டிய ஒண்பொருளைக்
காத்தலும் ஆங்கே கடுந்துன்பம்- காத்தல்
குறைபடில் துன்பம் கெடில்துன்பம் துன்பக்கு
உறைபதி மற்றைப் பொருள்

- நாலடியார் – 280

Wealth is the source of many sorrows.
Gathering it together is trouble, and even so the guarding
of resplendent wealth is severe trouble. If the guarded heap
diminish, it is trouble. If it perish, it is trouble. Wealth is
trouble's very dwelling-place!

இல்லாததந – 281

காவி 0பட்டெய நடுக சுத்தி 0பாளு மாடிலெயு
அத்து எட்டு ஓடமெ அப்பராகோகெ மதிப்பு 0பரசிச்சிர
மேலெ மநெதநதல்லி உட்டிதலெயு ஒந்து இல்லாதம
சத்த எண்கு கீயெ

kaavi baTTeya naDuga suttu baalu maaDileyu
attu eTTu oDame apparaagooge madippu baraccira
meele manetanadalli uTTidaleyu ondu illadama
satta eNagu kiye

அத்திட்ட கூறை அரைச்சுற்றி வாழினும்
பத்தெட்டு உடைமை பலருள்ளும் பாடெய்தும்
ஓத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணும் ஒன்று இல்லாதார்
செத்த பிணத்திற் கடை

- நாலடியார் – 281

Money commands respect.
Though he wraps a cloth dyed red around his loins, a dozen
coins or so, will gain (the wretch) respect among many men!
The man devoid of wealth, though born of noble race, is
viler (in the world's estimation) than a lifeless corpse!

இல்லாததந – 282

நீரெந்த நுண்ணநது துப்ப எந்தார, துப்ப எந்த
எல்லா அரதாரெ ஓகெ நுண்ணநது- நோடிலெ
0பட ஏளெயாநம உக்கந, ஓகெயு
உகுவதுக முடியாத ஓட்டெயொ

niirenda nuNNanadu tuppa endaara, tuppa enda
 ella aradaare oge nuNNanadu – nooDile
 baDa eeLeyaanama ukkana, ogeyu
 uguvaduga muDiyaada ooTTeyo

நீரினும் நுண்ணிது நெய்யென்பர், நெய்யினும்
 யாரும் அறிவர் புகைநுட்பம்; - தேரின்
 நிரப்பிடும்பை யாளன் புகுமே, புகையும்
 புகற்கரிய பூழை நுழைத்து

- நாலடியார் – 282

The insinuating mendicant.

Where water cannot enter, the more insinuating ghee
 glides in; and smoke has a subtler power to penetrate than
 even ghee. If you look into it, the man debased by poverty
 will enter haunts where smoke scarce finds a way.

இல்லாததந – 283

கல்லெ0த்0த உ0த்0த 0பெட்டொதாக காந்தளு ஊ ஆகாததெந்த
 அல்லிக ஓகா நோடி கெப்பு புள்ளி 0பெண்டுகொ – ஆயியொ
 கல்லெந்த கிளிகோவ ஏதுசுவ காடு அடுவ நாடமநே!
 இல்லாதவக்கக இல்லெ சொந்தகாரரு

kalledda udda beTTodaaga kaandaLu uu aagaadadenda
 alliga oogaa nooDi keppu puLLi beNDugo – aayiyo
 kallenda kiLigoova eedusuva kaaDu aDuva naaDamane!
 illaadavakkaga ille sondakaararu

கல்லோங்கு உயர்வரைமேல் காந்தள் மலராக்கால்
 செல்லாவாம் செம்பொறி வண்டினம்; - கொல்லைக்
 கலாஅற் கிளிகடியும் கானக நாட!
 இலாஅஅர்க் கில்லை தமர்

- நாலடியார் – 283

All abandon the needy.

When on the high hill's crags the Kanthal blooms no
 more, the crimson - spotted beetle tribe seek not its
 boughs;—Lord of the hills wherefrom they scare parrots
 with stones!— needy have no kin

இல்லாததந – 284

அடுவ ஜாமதொ, சத்த எணக 0பப்ப காக்கெ மாக்கெ

ஊளியநக சாவிர ஆ கூடியார- 0பெண்டு மாக்கெ
சுத்தோ காலதொ ஒள்ளங்கெ இ0த்0தியா எம்பவக்க
ஓ0ப்0பநு ஈ ஓலகதொ இல்லெ

aDuva jaamado, satta eNaga bappa kaakke maakke
uuLiyanaga saavira aa kuuDiyaara – beNDu maakke
suttoo kaalado oLLange iddiyaa embavakka
obbanu ii olagado ille

உண்டாய போழ்தின் உடைந்துழிக் காகம்போல்
தொண்டரா யிரவர் தொகுபவே; - வண்டாய்த்
திரிதருங் காலத்துத் தீதிலிரோ என்பார்
ஒருவரும் இவ்வுலகத் தில்

- நாலடியார் – 284

Time-serving friends.

When wealth is there, obsequious myriads will assemble,
like crows around the fallen corpse. When wealth, as the
beetle wheels its flight, is gone, no one in all the world will
ask, Is it well with you?

இல்லாததந – 285

உட்டித கொல பெருமெ ஓர 0கண்டு தநவு ஓர
ஒள்ளிய தங்க கலிவியு ஓர – உலி ஜோகெ
கல்ல தோகுவ அடுக்குமலெ ஒள்ளிய நாடமநே!
இல்லாதது 0பந்து சே0த்0தவக்கக

uTTida kola perume oora, gaNDu tanavu oora
oLLiya tanga kaliviyu oora – uli jooge
kalla tooguva aDukku male oLLiya naaDamaneel!
illaadadu bandu seeddavakkaga

பிறந்த குலம்மாயும் பேராண்மை மாயும்
சிறந்ததம் கல்வியும் மாயும் – கறங்கருவி
கன்மேற் கழுஉம் கணமலை நன்னாட!
இன்மை தழுவப்பட் டார்க்கு

- நாலடியார் – 285

Nothing benefits the poor man.

Lord of the pleasant land of clustering hills whose crags
are washed by sounding waterfalls ! Their race is nought,

their manly prowess is nought, their rare learning is nought,
when men are held in poverty's embrace

இல்லாததந – 286

ஓகெ ஓட்டெ அசுஎந்த இட்டு 0பேக்குஎந்து 0பப்பவக்கக
உள்ளூருநொ இ0த்0து கொடோதுக முடியாதம – உள்ளூருநொ
இ0த்0து உசர 0புருதெ கயியாதெ தா ஓகி
நட்டு ஆப்பதே ஒள்ளித்து

ooge oTTe asu enda iTTu beekku endu bappavakkaga
uLLuuruno iddu koDooduga muDiyaadama – uLLuuruno
iddu usara burude kayiyaade taa oogi
naTTu aappadee oLLittu

உள்கூர் பசியால் உழைநசைஇச் சென்றார்கட்கு
உள்ளூர் இருந்தும்ஒன்று ஆற்றாதான்; - உள்ளூர்
இருந்துயிர் கொள்ளே கழியாது தான்போய்
விருந்தினன் ஆதலே நன்று

- நாலடியார் – 286

Let the churl become a guest of others!
Although he dwells within the village, and sees the poor
draw nigh with hungry soul desiring aid, he yields them
none: why then in the village does he vainly pass his days?
It were better he went to be a guest himself

இல்லாததந – 287

ஒள்ளிய 0கொணகொ அல்லாதெ கலிவி எந்த
ஒந்நார அரிவு எல்லாவ ஓட்டுக 0புட்டார - கோமெ எந்த
முல்லெய சோலுசுவ அல்லு உட்டிபவவே! ஏளெ எம்ப
அலெயாட்ட சே0த்0தவக்க

oLLiya goNago allaade kalivi enda
onnaara arivu ellaava oTTuga buTTaara – koomeenda
mulleya soolusuva allu uTTibavavee! eeLe emba
aleyaaTTa seeddavakka

நீர்மையே யன்றி நிரம்ப எழுந்ததம்
கூர்மையும் எல்லாம் ஒருங்கிழப்பர்; - கூர்மையின்
முல்லை அலைக்கும் எயிற்றாய்! நிரப்பென்னும்
அல்லல் அடையப்பட்ட டார்

- நாலடியார் – 287

Poverty ruins all.

O thou whose teeth vie in sharpness with jasmine buds!—
When sharp distress of poverty assails, men lose all their
attributes of goodness at once, with the mind's acuteness
gained from amplest stores of wisdom

இல்லாததந -288

0படதநொ 0பு0த்0தம 0பேடிதவக்கக ஓதவ முடியாதெ
கஸ்டதோகெ ஆத்தும பட்டு உள்ளூருநொ 0பாளு மாடுவதாந்த
தொலெ 0தூரநொ 0பரிசெயா அடுவ மநெக ஓகி கய நீட்டுவ
கேடு கெட்ட 0பாளு ஒள்ளித்து

baDatanado buddama beeDidavakkaga odava muDiyaaade
kasTadooge aattuma paTTu uLLuuruno baaLu maaDuvaduunda
tole duurano bariseyaa aDuva manega oogi kay niiTTuva
keeDu keTTa baaLu oLLittu

இட்டாற்றுப் பட்டொன்று இரந்தவர்க்கு ஆற்றாது
முட்டாற்றுப் பட்டும் முயன்றுள்ளூர் வாழ்தலின்
நெட்டாற்றுச் சென்று நிரைமனையில் கைநீட்டும்
கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று

- நாலடியார் - 288

The struggle with want.

Better indeed is the life that pertains to the ruinous course
(கெட்டஆறு), that going far away (கெட்டாறு), stretches out (supplicating)
hand at every door, than to dwell at home (உள்ளூர்)
toiling, subject to (ஆற்றுப்பட்டு) obstacles (முட்டு), not giving
ought to those that ask, because of straitened circumstances

இல்லாததந - 289

காப்புக்கொ இக்கிவ கய்யோகெ 0கிடுகோவ 0பகுத்து
கீரெ கூது 0பந்து 0பேசி - பநெ ஓலெய 0பட்டலு மாடி
உப்பில்லாதெ 0பெந்ததுந திந்து 0பிருச்சு இல்லாதெ 0பாளு மாடியார
அட்டது கெட்டு ஏளெ ஆப்பநெ

kaappugo ikkiva kayyooge giDugoova baguttu
kiire kuudu bandu beesi – pane ooleya baTTalu maaDi
uppillaade bendaduna tindu biruccu illaade baaLu maaDiyaara
aTTadu keTTu eeLe aappane

கடகஞ் செறிந்ததங் கைகளால் வாங்கி
அடகு பறித்துக்கொண்டட்டுக் - குடைகலனா
உப்பிலி வெந்தைதின் றுள்ளற்று வாழ்பவே,
துப்புரவு சென்றுலந்தக் கால்

- நாலடியார் - 289

Reverses.

The hands once loaded with golden bracelets now cull the
forest-herb and cook the meal; and then eat the mess unseasoned,
from a palm-leaf for a dish ! Thus sad at heart
they live, when fortune is gone and ruin come

இல்லாததந -290

அப்பர புள்ளி அடுவ சிங்கர தும்பித 0பெண்டுகொ
ண ஆகி உதிரித மொர கொப்புக ஓப்பதில்லெ - உலி நீரு
கொரெயாத உ0த்த0த அமுச குய்ந 0பெட்டு நாடமநே
0பதுக்காதவக்கக இல்லெ சொந்தகாரரு

appara uLLi aDuva singara tumbida beNDugo
uu aagi udirida mora mora koppuga ooppadille – uli niiru
koreyaada udda amusu kuylna beTTu naaDamane
badukkaadavakkaga ille sondakaararu

ஆர்த்த பொறிய அணிகிளர் வண்டினம்
பூத்தொழி கொம்பின்மேல் செல்லாவாம் - நீர்த்தருவி
தாழா உயர்சிறப்பின் தண்குன்ற நன்னாட!
வாழாதார்க் கில்லை தமர்

- நாலடியார் - 290

Interested friends.

The humming spotted beetle tribes all bright in hue gather
not on the branch that has ceased to blow. Lord of the good
cool hilly land, of high renown, whence bounteous streams
flow down unceasingly,—the unprosperous have no kin

மாந - 291

0பதுக்கு 0கருவ எந்த தெரெமெ இல்லாதவக்க மாடுவ
0படாயி ஓடெவதுந நோடுவநெ - 0பேக்கெ இடத்து
காடுநொ கத்துவ கிச்சமாக்கெ 0பெந்தர
மாந அடுவவக்கர மநசு

badukku garuva enda terame illaadavakka maaDuva
 baDaayi oDevaduna nooDuvane – beekke iDattu
 kaaDuno kattuva kiccumaakke bendara
 maana aDuvavakkara manasu

திருமதுகை யாகத் திறனிலார் செய்யும்
 பெருமிதம் கண்டக் கடைத்தும் – எரிமண்டிக்
 கானத் தலைப்பட்ட தீப்போல் கனலுமே,
 மான முடையார் மனம்

- நாலடியார் – 291

Honourable minds are wroth with wealthy arrogance.
 The mind of those possessed of honourable feeling will
 kindle into flame, like the fire that has caught the forest
 when the conflagration rages, whenever they behold the
 haughty acts of those who are destitute of virtuous habits,
 and to whom their wealth is their only strength.

மாந – 292

இலு ஆகி 0பு0த்0தலெயு 0கொண இல்லாதவக்க இந்தெ ஓகி
 தங்க பாட ஏகியாரவா? ஏகாரரு - தங்க பாட
 ஏகுவதுக முந்தெ குரிப்புநொ அரவ 0கொண உள்ளவக்கக
 ஏகாதெ இ0த்0தாரவா தங்கக 0பந்திவ பாட

ilu aagi buddaleyu goNa illaadavakka inde oogi
 tanga paaDa eegiyaaravaa? eekaararu – tanga paaDa
 eeguvaduga munde kurippuno arava goNa uLLavakkaga
 eegaade iddaaravaa tangaga bandiva paaDa

என்பாய் உகினும் இயல்பிலார் பின்சென்று
 தம்பாடு உரைப்பரோ தம்முடையார்; - தம்பாடு
 உரையாமை முன்னுணரும் ஒண்மை உடையார்க்கு
 உரையாரோ தாமுற்ற நோய்

- நாலடியார் – 292

High-minded men complain not to the unsympathizing.
 Will (honourable men who are) masters of themselves'
 follow graceless men to tell of their sufferings, though fallen
 away to mere skeletons ?

Do they not (rather) tell the pain they have felt to those
 enlightened souls that understand their sufferings before they speak?

மாந – 293

நங்க ஆலெ நங்க மநெ தோரிச்சிநொ; தங்க ஆலெ
நோடிலெயே கெட்டர எந்தார மாக்கெ –0பெக்கபட்டு
ஓராசு 0பீத்து கொட்டார இட்ட; அதநெந்த
0கேந 0புட்டு0புடு அணகாரர சம்மந்தவ

nanga aale nanga mane tooriccino; tanga aale
nooDileyee keTTara endaara maakke – bekkapaTTu
oraasu biittu koTTaara iTTa; addenda
geena buTTu buDu aNagaarara sammandava

யாமாயின் எம்மில்லம் காட்டுதும் தாமாயின்
காணவே கற்பழியும் என்பார்போல் – நாணிப்
புறங்கடை வைத்தீவர் சோறும் அதனால்
மறந்திடுக செல்வர் தொடர்பு

- நாலடியார் – 293

Dependance on the wealthy destroys self-respect.
As for ourselves we would introduce them (these
friends) to our household; but as regards them, they are
ashamed (of us), as though they said, as soon as they (the
ladies) saw them (the friends), it would be the destruction
of their womanly reserve; and so they seat us at the backdoor
and give us rice! Therefore let us dismiss all thought
of rich men's friendship

மாந – 294

ஈ ஓலகதொ ஒள்ளித்து ஒள்ளிய 0தாரியவு கய் 0புடா
மரு உட்டுநோகெயு ஒள்ளித்து ஆப்பதெந்த – சேயாத
0கந்தத 0கமலு மண்டெயவே ஒள்ளித்தே நோடு
மாந உள்ளவக்க மதிப்பு

ii olagado oLLittu oLLiya daariyavu kay buDaa
maru uTTunogeyu oLLittu aappadenda – seeyyaada
gandada gamalu maNDeyayavee oLLittee nooDu
maana uLLavakka madippu

இம்மையும் நன்றாம் இயல்நெறியும் கைவிடாது
உம்மையும் நல்ல பயத்தால்; - செம்மையின்
நானம் கமழும் கதுப்பினாய்! நன்றேகாண்
மான முடையார் மதிப்பு

- நாலடியார் – 294

The law of honour is that maintained by honorable men.
O thou whose locks diffuse the odour of pleasant musk!
Behold, especially good is (it to cultivate) that which is
esteemed by men of honourable mind; for in this world it
is (obviously) good ; and, since it leads to perseverance in
the way of virtue, it will yield good things in yonder world also.

மாந – 295

பாப்பவு இந்தெ பளியு சே0த்0து 0பப்பதுந
சத்தலெயு 0கொண்காரரு மாடாரரு- சாவது
ஒந்துஜெந ஒந்து ஒத்துந 0துக்க; அவெமாக்கெ
குத்தவ மாடோது இல்லெ

paappavu inde paLiyu seeddu bappaduna
sattaleyu goNakaararu maaDaararu – saavadu
ondu jena ondu ottuna dukka; avemaakke
kuttava maaDoodu ille

பாவமும் ஏனைப் பழியும் படவருவ
சாயினும் சான்றவர் செய்கலார்; - சாதல்
ஒருநாள் ஒருபொழுதைத் துன்பம்; அவைபோல்
அருநவை ஆற்றுதல் இன்று

- நாலடியார் – 295

Dishonour worse than death.
The men fulfilled of excellence,; though death were
the alternative, do not deeds that entail sin and guilt.
Death is an affliction for one day, and for a little while.
There is nothing that works irreparable ill like those (deeds)

மாந – 296

0பேவ மண்ணு ஒலகதொ 0பதுக்குபவக்ககோகெ எல்லா
அண0கார எந்தலெயு கொடாதவக்க ஏளெகோத்தா;
ஏளெ ஆலெயு 0தொ0ட்0ட அண0காரருத்தா
அண0காரர சாரெ தா எந்து கேயாதவக்க

beeva maNnu olagado badukkubavakkooge ellaa
aNagaara endaleyu koDaadavakka eeLegoottaa;
eeLe aaleyu doDDa aNagaararuttaa
aNagaarara saare taa endu keeyaadavakka

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்பவருள் எல்லாம்
செல்வர் எனினும் கொடாதவர் நல்கூர்ந்தார்;
நல்கூர்ந்தக் கண்ணும் பெருமுத் தரையரே,
செல்வரைச் சென்றிரவா தார்

- நாலடியார் – 296

The wealthy and the poor.

Poor are the men that give not, even though deemed
wealthiest of all that flourish on the teeming ample earth!
They who even when they are poor seek not as suppliants
wealthy men are Lords of the three mighty lands'

மாந – 297

கடெதரதவக்க ஒணக்குவ அசுக அஞ்சியார 0பேரெ
எடெதரவக்க அண இல்லெ எந்து அஞ்சியார – உ0த்0தவாத
0பில்லு புருவ 0பேலு கண்ணு நவ்வே! மேலெதரதவக்க
மாத்து பளிக அஞ்சியார

kaDetaradavakka oNakkuva asuga anjiyaara beere
eDetaradavakka aNa ille endu anjiyaara – uddavaada
billu puruva beelu kaNnu navvee! meeletaradavakka
maattu paLiga anjiyaara

கடையெல்லாம் காய்பசி அஞ்சமற் றேனை
இடையெலாம் இன்னாமை அஞ்சம் - புடை பரந்த
விற்புருவ வேல்நெடுங் கண்ணாய்! தலை யெல்லாம்
சொற்பழி அஞ்சி விடும்

- நாலடியார் – 297

The honourable dread most the loss of reputation.

Thou who hast long dart-like eyes with eye-brows extending
far, like a bow! the lowest class of men dread burning
hunger; the other (or middle class) dread what is unpleasant;
all the chief of men fear words that impute crime.

மாந – 298

ஒள்ளியம, 0கொண்கார, 0படவ எந்து ஏளந மாடி
அண்காரரு கேவலநொ நோடுவநெ – கொல்லந
ஒலெயொ ஊதுவ கெண்ட மாக்கெ ஓகெ கமரிர
மேலாத ஒள்ளியவக்கர மநசு

oLLiyama goNakaara baDava endu eeLana maaDi
 aNagaararu keevalano nooDuvane – kollana
 oleyo uuduva keNDa maakke ooge kamarira
 meellaada oLLiyavakkara manasu

நல்லர் பெரிதளியர் நல்கூர்ந்தார் என்றெள்ளிச்
 செல்வர் சிறுநோக்கு நோக்குங்கால் – கொல்லன்
 உலையுதும் தீயேபோல் உள்கனலும் கொல்லோ
 தலையாய சான்றோர் மனம்

- நாலடியார் – 298

The rich man's contemptuous pity.
 When the very worthy and thoroughly learned see the
 rich men's glance of disparagement, as they say contemptuously,
 These are good people—persons in greatly
 reduced circumstances—poor folks, does not their mind
 kindle into flame within them, like the fire by the breath
 of the bellows on the blacksmith's forge?

மாந -299

0பேக்கெம்பமக கொடாதது 0பெக்க இல்லெ ஜெநாகு
 அஞ்ஜ 0பேக்காதுக அஞ்ஜுவது 0பெக்க இல்லெ- 0பதுக்குநொ
 0படவராகி தங்க 0தொட்டவக்கக மாடிததுந
 ஏகாதெ இ0ப்0பது 0பெக்க

beekkembamaga koDaadadu bekka ille jenaagu
 anja beekkaadaduga anjuvadu bekka ille – badukkuno
 baDavaraagi tanga doDDavakkaga maaDidaduna
 eegaade ibbadu bekka

நச்சியார்க்கு ஈயாமை நாணன்று நாள்நாளும்
 அச்சத்தால் நாணுதல் நாண் அன்றாம்; - எச்சத்தின்
 மெல்லிய ராகித்தம் மேலாயார் செய்தது
 சொல்லாது இருப்பது நாண்

- நாலடியார் – 299

What is dishonouring.
 It is no shame (disgrace) not to (be able to) give to those
 who desire it of us. The shrinking on account of fear (felt)
 day by day is not shame (modesty). But to become reduced

in other ways, and not to [dare to] tell what injuries those who love us not have inflicted on us is shame [disgrace, or self-respect).

0பேடுவதுக அஞ்சிக்கெ -301

நங்க எந்தத்தா ஆகிதாரெ! ஈ 0படவரு – ஏசுவலு
தங்க எந்த ஆப்பது இல்லெ எந்து – தங்கவ
மயக்கிண்டி0ப்ப மநசுகாரர சாரெ ஓதாரவா தங்கவு
தெளிவாந அரிவு உள்ளவக்க?

nanga endattaa aagidaare! ii baDavaru – eeguvavuu
tanga enda aappadu ille endu – tangava
mayakkiNDibba manasukaarara saare oodaaravaa tangavu
teLivaana arivu uLLavakka?

நம்மாலே யாவாந் நல்கூர்ந்தார் எஞ்ஞான்றுந்
தம்மாலாம் ஆக்கம் இலரென்று – தம்மை
மருண்ட மனத்தார்பின் செல்பவோ, தாமும்
தெருண்ட அறிவி னவர்

- நாலடியார் – 301

Ignorant condescending patrons.
Will men themselves possessed of clear discerning knowledge
follow after those who have yielded themselves up
to mental bewilderment, and who (erroneously) say (of
suppliants),;These poor folks depend entirely on us, evermore
are they without resources in themselves?'

0பேடுவதுக அஞ்சிக்கெ -302

கீயாநதுந மாடி ஒப்ப ஒள்ளங்கெ திம்பதாந்த
பளி 0பப்பதுந மாடாதெ அசுநொ இ0ப்பது தப்பா?
கண்ண முச்சி தரவது செநெ ஜாமதொ இல்லெயா ஒ0ப்ப
ஈ உட்ட 0புட்டு மரிச்சியு உட்டுவது

kiiyaanaduna maaDi obba oLLange timbaduuna
paLi bappaduna maaDaade asuno ibbadu tappaa?
kaNNA mucchi taravadu sene jaamado illeyaa obba
ii uTTa buTTu maricciyu uTTuvadu

இழித்தக்க செய்தொருவன் ஆர உணலின்
பழித்தக்க செய்யான் பசித்தல் தவறோ?
விழித்திமைக்கு மாத்திரை யன்றோ ஒருவன்
அழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு

- நாலடியார் – 302

Honest hunger and dishonest fulness of food.

Is not a man's dying, and birth again measured by the twinkling of an eye? Is it then a fault if a man rather choose to suffer hunger, doing no blameworthy actions, than to feed full, doing things that entail disgrace?

0பேடுவதுக அஞ்சிக்கெ – 303

இல்லெயாதது எந்த சாவதுக துணித ஒப்ப
ஓகாதது இல்லெ அல்லத 0தாரியொ – கொரச்சி
மநெக 0பாரிவி திந்நிவி எம்பவக்க சாரெ அல்லாதெ
0பேரெயவக்க சாரெ மொக தோரி நி0த்0தாரவா?

illeyaadadu enda saavaduga tuNida obba
oogaadadu ille allada daariyo – koracci
manega baarivi tinnivi embavakka saare allaade
beereyakka saare moga toori niddaaravaa?

இல்லாமை கந்தா இரவு துணிந்தொருவர்
செல்லாரும் அல்லர் சிறுநெறி – புல்லா
அகம்புகுமின் உண்ணுமின் என்பவர்மாட் டல்லான்
முகம்புகுதல் ஆற்றுமோ மேல்?

- நாலடியார் – 303

Ask only of the courteous.

There will never be wanting those who, with their destitution as their support (making it their excuse), will venture upon mendicancy, and tread the way of humiliation ; but will the noble-minded man enter (as a suppliant) the presence of any save of those who will embrace him and say, Enter my dwelling, eat of my food?

0பேடுவதுக அஞ்சிக்கெ – 304

0தெசெ தந்ந 0புட்டு ஓலெயு சோமி கோப்ப ஆலெயு
0பிருச்சு மநசோட ஓசத்திய நெநச்சுவது அல்லாதெ
கொடாதெ சேத்துவ அரிவு கெட்டவக்கர இந்தாடோகி
தலெ 0ப0க்0கி கெஞ்சி நிலாரரு மேலாநவக்க

tese tanna buTTu ooleyu soomi kooppa aaley
biruccu manasooDa osattiya nenaccuvadu allaade

koDaade seettuva arivu keTTavakkara indaaDoogi
tale baggi kenji nillaararu meelaanavakka

திருத்தன்னை நீப்பினும் தெய்வம் செறினும்
உருத்த மனத்தோ டுயர்வுள்ளி னல்லால்
அருத்தம் செறிக்கும் அறிவிலார் பின்சென்
றெருத்திறைஞ்சி நில்லாதா மேல்

- நாலடியார் – 304

No reverses bend the noble spirit.
Though fortune forsake him, and fate frown, the man
of lofty soul, dwelling with steadfast mind on things above,
disdains to stand with bending neck in the train of the
foolish who hoard their wealth

0பேடுவதுக அஞ்சிக்கெ – 305

உணச்சாத 0கட்டி 0கவ 0பீத்திப கண்ணுமாக்கெயவக்கர சாரெயு
தா எந்து கேயாதெ 0பாளு மாடுவது 0பதுக்கு – தா எம்பதுந
நெந்ச்சிலெயெ மநச அவக்கந ஆர, எத்தெயோ
ஈசுவநெ ஈசுவவக்க மநச

uNaccaada gaTTi gava biittiba kaNNumaakkeyavakkara saareyu
taa endu keeyaade baaLu maaDuvadu badukku – taa embaduna
nenaccile manasu avukkana aara ettteyoo
iisuvane iisuvavakka manasu

கரவாத திண்ணன்பின் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை – இரவினை
உள்ளுங்கால் உள்ளம் உருகுமால், என்கொலோ
கொள்ளுங்கால் கொள்வார் குறிப்பு

- நாலடியார் – 305

Mendicancy is always painful.
To live asking naught even from those dear as an eye,
whose love is sure, and who never refuse, is happy life.
Since the mind dissolves in shame at the very thought
of beggary,—when men receive alms, what are the receivers’
thoughts, I pray?

0பேடுவதுக அஞ்சிக்கெ -306

0துக்க சேரலி சலுக்கு 0புட்டோகலி எந்து
தந்நவே தா தும்புசுவதுக மாடுவநெ – ஏநகாகி

ஆசெ எந்த அருக்கலு படுவ மநசுநொ அரிவு கெட்டு
0பேரெயவக்கர 0பேடுவது

dukka seerali salukku buTToogali endu
tannavee taa tumbuvaduga maaDuvane – eenagaagi
aase enda arukkalu paDuva manasuno arivu keTTu
beereyavakara beeDuvadu

இன்னா இயைக இனிய ஒழிகென்று
தன்னையே தானிரப்பத் தீர்வதற் – கென்னைகொல்
காதல் கவற்றும் மனத்தினாற் கண்பாழ்பட்
டேதி லவரை இரவு

- நாலடியார் – 306

Contentment better than mendicancy.
When a man himself begs of himself, saying, 'Let troubles
come, let joys depart! the sting of poverty is extracted; why
then, for this purpose, should any one, his mind agitated
with desire, and his eye wasted with weeping, beg of strangers?

0பேடுவதுக அஞ்சிக்கெ -307

ஏசுவவு ஓசத்தாநவக்க உட்டிலெயு, ஈ ஓலகதொ
எந்தா அம உட்டுவது இல்லெ – மலெய
எடெ எல்லா சிந்ந உரும்ப, புப்ப ஜோகெ நாடமநே
0பேடுவவக்கர எளக்கார மாடாத மாத்தி

ஜோகெ = அருவி

eeguvavu osattaanavakka uTTileyu, ii olagado
enduu ama uTTuvadu ille – maleya
eDe ellaa sinna urumba, bubba jooge naaDamane
beeDuvavakkara eLakkaaramaaDaada maatti

என்றும் புதியார் பிறப்பினும் இவ்வுலகத்
தென்று மவனே பிறக்கலான் – குன்றின்
பரப்பெலாம் பொன்னொழுகும் பாயருவி நாட
இரப்பாரை எள்ளா மகன்

- நாலடியார் – 307

Beggars are universally despised.
Lord of the land where gold is borne down by rushing
waterfalls from every hilly slope! Though in this world

new (kinds of) men are continually born, that very man is never born that does not scorn mendicants.

0பேடுவதுக அஞ்சிக்கெ - 308

ஒடலுநொ இல்லாதது எந்த ஓக்கடெ, ஓகெ தந்ந
0பு0த்0தி 0புட்டோகி அரியாமெ ஆகி ஒ0ப்0பந
தாரிவி எநக எந்து கேத்தலெ ஆ நெலெயொ
சத்து ஓகாநோ, இல்லெ எந்து 0புட்டலெ

oDaluno illaadadu enda ookkaDe, ooge tanna
buddi buTToogi ariyaame aagi obbana
taarivi enaga endu keettale aa neleyo
sattu oogaanoo, ille endu buTTale

புறத்துத்தன் இன்மை நலிய அகத்துத்தன்
நன்னூனம் நீக்கி நிறீஇ ஒருவனை
ஈயாய் எனக்கென் றிரப்பானேல் அந்நிலையே
மாயானோ மாற்றி விடின்

- நாலடியார் - 308

Mendicancy is uumitigated misery.
Want wastes his outward frame; he lays aside wisdom,
his inward beings good ; and so resolving, begs of some
stranger, saying, Give to me.;—If then the boon be refused,
must he not that very instant die?

0பேடுவதுக அஞ்சிக்கெ -309

ஒ0ப்0ப ஒ0ப்0பந சே0த்0து நடவதுந மாடி
ஒந்தி நடவது நடெமொரெ அல்லாதெ - மதிப்பு கெட்டு
மாடியாரியா எம்ப மாத்துநெந்த ஒல்லவா
மெல்லெத்தா ஒ0ப்0ப 0தாரி(ஆய0தாரி)?

obba obbana seeddu naDavaduna maaDi
ondi naDavadu naDemore allaade – madippu keTTu
maaDiyaariyaa emba maattunenda ollavaa
mellettaa ooppa daari (aaya daari)?

ஒருவ ரொருவரைச் சார்ந்தொழுகல் ஆற்றி
வழிபடுதல் வல்லுத லல்லால் - பாசழிந்து
செய்யீரோ என்னானும் என்னுஞ்சொற் கின்னாதே
பையத்தான் செல்லும் நெறி?

- நாலடியார் - 309

A hermitage preferable to mendicancy.

Men form close intimacies with others and live as their dependants, and this is permissible; but is it more painful quietly to go one's way (to the hermitage) than, lost to all sense of personal dignity, to say, Will ye not do aught for me?

0பேடுவதுக அஞ்சிக்கெ – 310

ஆயந நட்ட ஆதார எந்து எத்தி 0பப்பநெ
ஆ நட்டுக ஏதாலியு மாடுவது, ஆ நட்ட
எத்தாதம அம எந்தலெ இடத்தாண்டு நெஞ்ஜுந
0புடாதெ சுடுவ ஒந்து கிச்சு

aayana naTTa aadaara endu etti bappane
aa naTTuga eedaaliyu maaDuvadu, aa naTTa
ettaadama ama endale iDattuuNDu nenjuna
buDaade suDuva ondu kiccu

பழமைகந் தாகப் பசைந்த வழியே
கிழமைதான் யாதானுஞ் செய்க கிழமை
பொறார் அவரென்னின் பொத்தித்தம் நெஞ்சத்
தறாஅச் சுடுவதோர் தீ

- நாலடியார் – 310

Believe the wants of old friends, though they shrink from it.
Relying on old friendship, in an affectionate manner,
render such assistance as your intimacy warrants. If he
will not endure (the assistance), will it not be a fire heaped
up and burning in his bosom?

சபெய அரவது – 311

அரிவுள்ள சபெயொ கூடுவ மொரெய 0பட்டுட்டு அல்லி ஒந்து
அரியாமெய ஏகி அதந அல்லி 0தாஸ்தி பரப்பீண்டு
குந்ந 0பு0த்தியொ நடது 0பப்ப ஒல்லத அரிவுகாரர முந்தெ
ஒள்ளிய 0பு0த்திய ஏகாதெ இ0ப்ப0பது

arivulla sabeyo kuuDuva moreya buTTuTTu alli ondu
ariyaameya eegi aduna alli daasti parappiiNDu
kunna buddiyo naDadu bappa ollada arivukaarara munde
oLLiya buddiya eegaade ibbadu

மெய்ஞ்ஞானக் கோட்டி உறழ்வழி விட்டாங்கோர்
அஞ்ஞானம் தந்திட்டு அதுவாங்கு அறத்துழாய்க்
கைஞ்ஞானம் கொண்டொழுகும் காரறி வாளர்முன்
சொன்ஞானம் சோர விடல்

- நாலடியார் – 311

Cast not pearls before swine.

Decline entirely to utter words of wisdom before heretics

(காரறிவாளர் = men of darkened knowledge, —men who professing

to be wise, have their understanding darkened), who

having forsaken the way pertaining to the assemblies of

true wisdom, have there laid down propositions of unwisdom[^]

and propagating them diligently, live in accordance with their own shallow wisdom!

சபைய அரவது – 312

0பேக 0பந்தங்கெ மாத்தாடி அர்த்த ஏகி சாரெ இகப்ப

தீயாநவக்க சாரெ சேராரரு அரிவுள்ளவக்க – தீயாந முநிய

சபையோகெ மநசு குந்துவநெங்கெ உட்ட தோத்தந இல்லாதொலெ

எகல தட்டி சண்டெக எ0த்0தந

beega bandange maattaaDi artta eegi saare igappa

tiiyaanavakka saare seeraararu arivuLLavakka - tiiyaana muniya

sabeyooge manasu kunduvanenge uTTa toottana illaadoole

egala taTTi saNDega eddana

நாப்பாடஞ் சொல்லி நயமுணர்வார் போற்செறிக்கும்

தீப்புலவன் சேரார் செறிவுடையார்; - தீப்புலவன்

கோட்டியுட் குன்றக் குடிப்பழிக்கும் அல்லாக்கால்

தோட்புடைக் கொள்ளா எழும்

- நாலடியார் – 312

Avoid the angry violent disputant.

Well-disciplined men come not near the heretic (=man of

evil learning, the teacher of an evil system), who stores up

(in his memory certain formulas, comp. 304), as though he

understood their worth, and repeats them by rote (lit. as a

tongue-lesson). The heretic, if worsted in the assembly, will abuse the

family (of his opponents); or he will spring up and challenge them to fight.

சபைய அரவது – 313

மாத்து கலிக்கெய 0பீத்துண்டு தூகுவதுக ஆசெ படுவவக்க

கத்த வக்க தெரமெயவு எத்தி நோடாரரு – கத்தவக்க
மாத்து கலிக்கெயவு அரியாரரு சோப்பதுநவு அரியாரரு
அப்பர மாத்தாடுவவக்க அப்பர இ0த்0தாரெ

Matatu kalikkeya biiittuuNDu tuuguvaduga aase paDuvavakka
kattavakka terameyavvu etti nooDaararu – kattavakka
matatu kalikkeyavu ariyaararu dooppadunavu ariyaararu
appara maattaaDuvavakka appara iddaare

சொல்தாற்றுக் கொண்டு சுனைத்தெழுதல் காழுறுவர்,
கற்றாற்றல் வன்மையும் தாம்தேறார்; - கற்ற
செலவுரைக்கும் ஆற்றியார் தோற்ப தறியார்
பலவுரைக்கும் மாந்தர் பலர்

- நாலடியார் – 313

Vain babblers

Many are the men that utter many things,—who long
to rise up (in debate), from mere love of talking and an
itching tongue; who do not themselves apprehend the
power and might of learning; who know not the way
to utter with penetrating force what they have learnt; and
who know not what defeat means

சபெய அரவது – 314

கத்ததா இல்லாதெ 0பாத்தீரு பாடதெந்த
எத்தித எம்ப இட்டு மக்கிரி ஒந்து சூத்திரவ – இந்தெ அதந
கத்தவக்க சபெக உக்கு சி0க்0கு இல்லாதெ ஏகி தந்ந
குந்ந 0பு0த்திய தோரி 0புட்டந

kattaduu illaade baattiiru paaDadenda
ettida emba iTTu makkiri ondu suuttirava – inde aduna
kattavakka sabega ukku siggu illaade eegi tanna
kunna buddiya toori buTTana

கற்றதாஉம் இன்றிக் கணக்காயர் பாடத்தால்
பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திரம் – மற்றதனை
நல்லார் இடைப்புக்கு நாணாது சொல்லித்தன்
புல்லறிவு நாட்டி விடும்

- நாலடியார் – 314

The neophyte

Without any learning of his own, the fool has obtained

one formula from overhearing the lessons of a tutor (who was teaching others), yet unabashed he enters the circle of the good, speaks it out, and makes exhibition of his mean understanding

சபெய அரவது – 315

0கெ0த்0து 0புடோது எந்து காடு ஜாத்தி மாக்கெ நெஜவ எத்தாரரு
சிள்ளந ஓரச்ச எ0த்0து மநசு 0பொக்குபவக்கர கோட சே0த்0து
மாத்து கலிவியொ எ0ப்0பவக்க நோடியார, கய்யொ
கும்பாக்கெ 0பித்து மாக்கெ தங்க அல்லு

geddu buDoodu endu kaaDu jaatti maakke nejava ettaararu
siLLana oracca eddu manasu bokkubavakkara kooDa seeddu
maattu kaliviyo ebbavakka nooDiyaara, kayo
kumbaakke bittu maakke tanga allu

வென்றிப் பொருட்டால் விலங்கொத்து மெய்கொள்ளார்
கன்றிக் கறுத்தெழுந்து காய்வாரோடு ஒன்றி
உரைவித் தகம் எழுவார் காண்பவே, கையுள்
சுரைவித்துப் போலும் தம் பல்

- நாலடியார் – 315

Convincing arguments.

They who arise to utter words of wisdom, having associated themselves with the assembly of those who rage and burn and fume with anger, like beasts, for the mere sake of victory, not understanding the truth, shall see their own teeth like pumpkin seeds in their hands!

சபெய அரவது – 316

பாடவவே ஓதி அதுந அர்த்தவ அரவதுந நோடாத
மூடரு ஓரச்ச 0பப்பநெங்கெ மாத்தாடுவநெ – கேடில்லாத
0கொண்காரரு அஞ்ச்சாதெ இ0த்0தார, அவக்கர
எத்தவக்கக அப்பர எரக்க பட்டு

paaDavee oodi aduna arttava aravaduna nooDaada
muuDaru oracca bappanenge maattaaDuvane – keeDillaada
goNakaararu anccaade iddaara, avakkara
ettavakkaga appara erakka paTTu

பாடமே ஓதிப் பயன்தெரிதல் தேற்றாத
மூடர் முனிதக்க சொல்லுங்கால், - கேடருஞ்சீர்ச்

சான்றோர் சமழ்த்தனர் நிற்பவே, மற்றவரை
ஈன்றாட்கு இறப்பப் பரிந்து

- நாலடியார் - 316

Fools disgrace themselves in the assembly of the learned.
When foolish men chaunt their lesson, not knowing the
fruit that lesson yields, but uttering words that gender
wrath, the learned ones, whose fame dies not, will stand
by ashamed, sorely pitying the mother that bare them

சபைய அரவது - 317

தப்பதுந எத்துவ எகலுமாக்கெ சரியாந 0தாரியொ
கப்பவக்கக எல்லா லேசு 0பொக்கு - 0பேரெ
எளசு குடி ஓடலுநவக்க மநசு மாக்கெ எல்லாக
அரவதுக அபுருப்ப அர்த்த

tappaduna ettuva egalumaakke sariyaana daariyo
kappavakkaga ellaa leesu bokku - beere
eLasu kuDi oDalunavakka manasu maakke ellaaga
aravaduga apuruuppa artta

பெறுவது கொள்பவர் தோள்போல் நெறிப்பட்டுக்
கற்பவர்க் கெல்லாம் எளியநூல்; - மற்றும்
முறிபுரை மேனியர் உள்ளம்போன் றியார்க்கும்
அறிதற் கரிய பொருள்

- நாலடியார் - 317

The letter easy, the meaning hard.
Like the charms of those who sell their love for what
they gain, the sacred texts are easy to those who rightly
learn them; but hke the minds of these whose forms are
soft as tender shoots, the meaning is hard to all

சபைய அரவது - 318

0பொக்கோவ அப்பர சேத்தி அர்த்த அரியாதவக்க
இ0ப்0ப மநெ தும்ப தும்பிசிலெயு - அவெய
மெச்சுவ முறியரு 0பேரெ அர்த்த அரது
ஏகுவ முறியரு 0பேரெ

முறியரு= புலவர்

bokkugoova appara seetti artta ariyaadavakka
 ibba mane tumba tumbisileyu – aveya
 meccuva muniyaru beere artta aradu
 eeguva muniyaru beere

புத்தகமே சாலத் தொகுத்தும் பொருள் தெரியார்
 உய்த்தகம் எல்லாம் நிறைப்பினும் –மற்றவற்றை
 போற்றும் புலவரும் வேறே பொருள்தெரிந்து
 தேற்றும் புலவரும் வேறு

- நாலடியார் – 318

Book collectors and scholars.

Although men gather together books in abundance, and,
 not understanding their contents, fill the whole house with
 them; the sages who merely take care of books are of one
 sort, and the sages who understand their contents, and make
 them clear to others, are of another sort.

சபெய அரவது – 319

கருத்து, அகல, நுணுக்க, இந்நு 0பேரெ இவெ நாக்குந
 0புட்டு விளக்க தோரிசாதவக்க சொல்லுகொ – கொரெஇல்லாத
 கூட்ட காடு 0தநகோவ சேத்துவ 0தொ0ட0ட 0பெட்டு நாடமநே
 உரெ ஆரவா 0பொக்குக ஒள்ளிய?

Karuttu agala nuNukka iwwu beere ive naakkuna
 buTTu viLakka toorisaadavakka sollugo – kore illaada
 kuuTTa kaaDu danagoova seetuvu doDDa beTTu naaDamanee
 ure aaravaa bokkuga oLLia?

பொழிப்பகல நுட்பநூல் எச்சம்இந் நான்கின்
 கொழித்தகலம் காட்டாதார் சொற்கள்- பழிப்பில்
 நிரை ஆமா சேர்க்கும் நெடுங்குன்ற நாட!
 உரையாமோ நூலிற்கு நன்கு?

- நாலடியார் – 319

A perfect commentary.

Lord of the land of long chains of hills where the wild
 cattle assemble in herds!

Is that a good commentary to a faultless composition,
 which consists of the words of those who do not sift it
 thoroughly, in the four divisions of summary, amplification,

minute exposition, and supplementary information, and thus exhibit the full import?

சபெய அரவது – 320

மநெதந இல்லாதவக்க ஏசக 0பொக்க ஓதிலெயு
0பேரெயவக்கர மாத்த பொருத்தாரவா?- மநெதநத
ஒள்ளிய அரிவாளிகொ 0பொக்கு ஓதி தீயாதவக்க
குந்ந 0பு0த்திய தங்க நோடோதில்லெ

manetana illaadavakka eesaga bokka oodileyu
beereyavakkara maatta poruttaaravaa? – manetanada
oLLiya arivaaligo bokku oodi tiyaadavakka
kunna buddiya tanga nooDoodille

இற்பிறப் பில்லார் எனைத்தநூல் கற்பினும்
சொற்பிறரைக் காக்கும் கருவியரோ? – இற்பிறந்த
நல்லறி வாளர் நவின்றநூல் தேற்றாதார்
புல்லறிவு தாமறிவ தில்

- நாலடியார் – 320

Critics.

Will those who are not of high family, however they may study learned works, be fit instruments to guard others from faults of speech? And men of good family who are well learned will not (seem to) be aware of the deficiencies of those who do not comprehend the works they talk of.

குந்ந 0பு0த்தி – 321

அருளெந்த 0தரும ஏசுவ 0கவகாரர 0பே மாத்த
அர்த்த உள்ளது எந்து எத்தியார புலவரு – அர்த்த அரியாத
ஏளெ அதுந எளக்கி மாத்தாடிந ஆலு கூவ
செடெ சவி அரியாதது மாக்கெ

aruLenda daruma eeguva gavakaarara bee maatta
artta uLLadu endu ettiyaara pulavaru – artta ariyaada
eeLe aduna eLakki maattaaDina aalu kuuva
seDe savi ariyaadadu maakke

அருளின் அறமுரைக்கும் அன்புடையார் வாய்ச்சொல்
பொருளாகக் கொள்வர் புலவர்; - பொருளல்லா
ஏழை அதனை இகழ்ந்துரைக்கும் பாற்கூழை
மூழை சுவையுணரா தாங்கு

- நாலடியார் – 321

Only the wise value the wise.

Men of sense receive as a reality the words from the mouth of the loving ones who graciously teach virtue. The (ignorant) wretch, himself unreal, speaks (of virtue) with contempt. Just so the ladle distinguishes not the flavor of the rice boiled in milk

குந்ந 0பு0த்0தி – 322

மநசு குத்த இல்லாதவக்க 0தரும ஜோலிய ஏசுவநெ
சே ஆகாதவக்க கிவி கொட்டு கேத்து நோடாரரு
கச்சி தோல திம்ப ஒலையந நே ஆலுகூந
சேய அரியாதெ இ0ப்0பது மாக்கெ

manasu kutta illaadavakka daruma jooliy eeguvane
see aagaadavakka kivi koTTu keettu nooDaararu
kacci toola timba oleyana nee aalu kuuna
seeya ariyaade ibbadu maakke

அவ்வியம் இல்லார் அறத்தாறு உரைக்குங்கால்
செவ்வியர் அல்லார் செவிகொடுத்தும் கேட்கலார்;
கவ்வித்தோல் தின்னும் குணங்கர்நாய் பாற்சோற்றின்
செவ்வி கொளத்தேற்றா தாங்கு

- நாலடியார் – 322

Foolish people hearing hear not.

When men of ungrudging soul declare the way of virtue,
those who are not rightly disposed, although they give ear, hear not.
Even so the currier's dog seizes on and devours leather,
not appreciating the flavour of milk and rice

குந்ந 0பு0த்0தி – 323

ஒட்டக்குவ அளவுநொ தங்க சவி உசுரு ஒப்ப 0தாரிய
எல்லா 0பகையோகெயு தங்க கண்டி0த்தலெயு – தெநெ அளவுகவு
ஒள்ளித்து மாடாத சி0க்0கில்லாத முட்டாளு மக்க
இ0த்தலெ ஏந? இல்லாதோலெ ஏந?

oTTakkuva aLavuno tanga savi usuru ooppa daariya
ellaa bageyoogeyu tanga kaNDiddaleyu – tene aLavugavu
oLLittu maaDaada siggillaada muTTaaLu makka
iddale eena? illaadoole eena?

இமைக்கும் அளவில்தம் இன்னுயிர்போம் ஆற்றை
எனைத்தானும் தாங்கண் டிருந்தும் – தினைத்துணையும்
நன்றி புரிகல்லா நாணில் மடமாக்கள்
பொன்றிலென் பொன்றாக்கால் என்?

- நாலடியார் – 323

Useless in life and unmourned in death.

What matters it whether they live or die—the shameless
stupid people who do no good, not even as much as a grain
of millet, though they see by every species of example the
way in which their life so sweet to them, passes away in the
twinkling of an eye?

குந்ந 0பு0த்0தி – 324

இ0ப்0ப ஜெந ஓசித்தா; உசருக காவலு இல்லெ
அப்பர ஆ ஓராசுக 0தூருவ பளி எந்த – அப்பர ஆ கோகெ
கண்டவக்க கோடஎல்லா நெகெயாதெ ஏநக ஒ0ப்0ப
தநியாக இ0த்0து அகெ எத்துவது?

lbba jena osittaa; usuruga kaavalu ille
appara aa oraasuga duuruva paLi enda – appara aa googe
kaNDavakka kooDa ellaa negeyaade eenaga obba
taniyaaga iddu age ettuvadu?

உளநாள் சிலவால் உயிர்க்கு ஏமம் இன்றால்,
பலர்மன்னும் தூற்றும் பழியால், - பலருள்ளும்
கண்டாரோடு எல்லாம் நகாஅது எவனொருவன்
தண்டித் தணிப்பகை கோள்

- நாலடியார் – 324

Misanthropy against akngola.

Since beings days are few, and life no safeguard owns,
and guilt by many blamed is rife, mid many men, why,
laughing not with all they see, should any sulk apart, and
nurse a sullen hate?

குந்ந 0பு0த்0தி -325

ஆ இ0த்0த சபெ முந்தெ ஓகி எளக்கார மாடி
நுடத ஒ0ப்0ப ஒ0ப்0பந – நுடவநெ
நுடி ஈசிதம சப்பேந இ0த்0து 0புட்டெ, நுடதம
ஜூல்லெ ஆந உசரோட இ0த்0த எந்து

ஜுல்லெ= வியப்பு

aa idda sabe munde oogi eLakkaara maaDi
nuDada obba obbana – nuDavane
nuDi iisidama sappeena iddu buTTale, nuDadama
julle aana usarooDa idda endu

எய்தியிருந்த அவைமுன்னர்ச் சென்றெள்ளி
வைதான் ஒருவன் ஒருவனை; - வைய
வயப்பட்டான் வாளா இருப்பானேல், வைதான்
வியத்தக்கான் வாழும் எனின்

- நாலடியார் – 325

The evil tongue.

A man has gone before the assembly that had gathered together, and contemning another has reviled him. Now, if the reviled one remain silent, the reviler is to be wondered at if he survive; (for abuse is his very life, and the patience of the reviled one has closed his mouth.)

குந்ந 0பு0த்0தி -326

முதுக்கு 0பப்பநெ முந்தெயே 0தரும காரியவ எத்தி
அதுநோகெ கருத்தாகாதம – தள்ளி
ஓராசு இரு, ஓகு எம்ப ஒல்லத மாத்து மநெயொ இ0ப்0ப
0கெலச காத்தி எந்த 0பந்தர

mudukku bappane mundeyee daruma kaariyava etti
adunooge karuttaagaadama – taLLi
oraasu iru, oogu emba ollada maattu maneyo ibba
gelasa gelasa kaatti enda bandara

மூப்புமேல் வாராமை முன்னே அறவினையை
ஊக்கி அதன்கண் முயலாதான் – நூக்கிப்
புறத்திரு போகென்னும் இன்னாச் சொல் இல்லுள்
தொழுத்தையால் கூறப் படும்

-நாலடியார் – 326

Dishonored old age.

He who before old age comes, has not undertaken and zealously carried out works of virtue, will be pushed about in the house, addressed in harsh language, and bidden to get on one side or to go out, by even the maid-servants.

குந்ந 0பு0த்0தி – 327

தங்கவு அர்த்தி ஓக்காரரு தக்கவக்க கொட்டு ஒதவாரரு
காவலு தப்ப ஒள்ளிய 0தாரிகு சேராரரு – தங்க மயங்கி
0பதுக்குநொ ஓரகி 0பிட்டிகவே 0பதுக்குவ ஜெநவ
கயித்தார குந்ந 0புத்தி காரரு

அர்த்தி =இன்பம்

tangavu artti ookkaararu takkavakkaga koTTu odavaararu
kaavalu tappa oLLiya daarigu seeraararu – tanga mayangi
badukkuno oragi biTTigavee badukkuva jenava
kayittaara kunna buddikaararu

தாமேயும் இன்புறார், தக்கார்க்கு நன்றாற்றார்
ஏமஞ்சார் நன்னெறியும் சேர்கலார் – தாமயங்கி
ஆக்கத்துள் தூங்கி அவத்தமே வாழ்நாளைப்
போக்குவார் புல்லறிவி னார்

-நாலடியார் – 327

Wasted lives.

Men of scanty wisdom are those who do not themselves
enjoy any sweets of life, bestow no benefactions on worthy
persons, draw not nigh the good path that safeguards (the
soul), but infatuated and absorbed in the acquisition of
wealth, pass away their days of life in vain

குந்ந 0பு0த்0தி – 328

குந்ந ஜெநதோகெயே தங்க ஓப்ப 0தாரிக இட்டு
இரிக்கி கட்டி எகலு ஓரெ மாடாதவக்க – இரிக்கிரிக்கி
இந்தாடு அரபோ எந்து இ0ப்ப0ப பொட்டரு கய் தோருசுவ
சிந்நவு சுள்ளெ விளங்காயி ஆர

kunna jenadoogeyee tanga ooppa daariga iTTu
irikki kaTTi egalu ore maaDaadavakka – irikkirikki
indaaDu araboo endu ibba poTTaru kay toorusuva
sinnavu suLLe viLangaayi aara

சிறுகாலை யேதமக்குச் செல்வழி வல்சி
இறுகிறுகத் தோட்கோப்புக் கொள்ளார் – இறுகிறுகிப்
பின்னறிவாம் என்றிருக்கும் பேதையார் கைகாட்டும்
பொன்னும் புளிவிளங்கா யாம்

- நாலடியார் – 328

The miser's death-bed.

In the very earliest time (in early youth) they take not food for the journey which they must make (into another world), tying tightly the wallet on their shoulders; but tying tightly (their treasure bags), they say, *In after days we will learn wisdom the gold these idiots will indicate with their hands (as legacies, when they are speechless, and in the grasp of death) will be as sour vilam fruit

குந்ந 0பு0த்0தி -329

ஏளெயாகி இ0ப்0பநெயு சங்கட்டநொ இ0ப்0பநெயு
மரு லோக்க 0கேப்பதவக்காதார – மருலோக்கவ
கடுகு அளவாலெயு முடவ காலதொ
நெநச்சாரரு குந்ந 0பு0த்0திகாரரு

eeLeyaagi ibbaneyu sangaTTano ibbaneyu
maru lookka geppadavakkaadaara – marulookkava
kaDugu aLavaaleyyu muDava kaalado
nenacaararu kunna buddikaararu

வெறுமை யிடத்தும் விழுப்பிணிப் போழ்தும்
மறுமை மனைத்தாரே யாகி; - மறுமையை
ஐந்தை அனைத்தானும் ஆற்றிய காலத்துச்
சிந்தியார் சிற்றறிவி னார்

- நாலடியார் – 329

Saints when they suffer, sinners when they prosper.
When poor, or when disease's deadly grasp they feel,
to other world alone their minds are given; but when
wealth grows, no thought, small as a grain of mustard seed,
give they to other world—these souls unwise

குந்ந 0பு0த்0தி – 330

ஏக்கவோ ஈ ஓடம்ப எத்தியு 0தருமவ நெநச்சாரதெ
0புருதெ கயித்தார தங்க 0பதுக்கு ஜெநவ – நோட
அளவில்லாத 0கவகாரரு உசரு மாக்கெ அவக்கர
ஒத்து ஒப்ப கால 0காரந நோடியு

eekkavoo ii oDamba ettiyu darumava nenaccaarade
burude kayittaara tanga badukku jenava – nooDii
aLavillaada gavakaararu usuru maakke avakkara
ottu ooppa kaalagaarana nooDiyu

என்னேமற் றிவ்வுடம்பு பெற்றும் அறம்நினையார்
கொன்னே கழிப்பர்தம் வாழ்நாளை – அன்னோ
அளவிறந்த காதல்தம் ஆருயிர் அன்னார்க்க
கொளஇழைக்கும் கூற்றமும் கண்டு

- நாலடியார் – 330

Friends hurried away; the unwise heed it not.
Though they have gained a human frame, of virtue think
they not! In vain they spend their days. Alas! and yet
they see death eagerly hasting to snatch away those infinitely
dear, like to their very souls! Why is this so?

பொட்டு - 331

கொ0ப்0பவக்க ஒலெக ஆக்கி கிச்சொட்டுவநெ ஆமெ
நெலெய அரியாதெ ஆ எசருநொ நலிதாடுவது மாக்கெ
கொலெக 0தொ0ட்0ட காலகார ஜெந நோடுவநெ இல்லி
0பலெகோகெ தலெ தூக்கி ஆடுவவக்கர தந்மெ

kobbavakka olega aakki kiccoTTuvane aamme
neleya ariyaade aa esaruno nalidaaDuvadu maakke
kolega doDDa kaalagaara jena nooDuvane illi
balegooge tale tuukki aaDuvavakkara tanme

கொலைஞர் உலையேற்றித் தீமடுப்ப ஆமை
நிலையறியாது அந்நீர் படிந்தாடி அற்றே
கொலைவல் பெருங்கூற்றம் கோள்பார்ப்ப ஈண்டை
வலையகத்துச் செம்மாப்பார் மாண்பு

- நாலடியார் – 331

Men disport themselves in the very meshes of death's net.
While the turtle's murderers have put it into the pot,
and kindled fire beneath, it sports unconscious of its fate:
such is their worth who joy entangled in life's net, while
death, the mighty murderer, waits to seize them

பொட்டு -332

0தொ0ட்0ட கடலுநொ நீராடுவதுக ஓதம எல்லா
ச0த்0தவு நி0த்0த மேலெ ஆடிநெ எம்பது மாக்கெ
மநெக மாட 0பேக்காததுந மாடிட்டு 0தரும காரிய
இந்தெ நோடுவொ எந்தி0ப்0பமந நெலெ

doDDa kaDaluno niiraaDuvaduga oodama ellaa
saddavu nidda meelee aaDine embadu maakke
manega maaDa beekkaadaduna maaDiTTu daruma kaariyava
inde nooDuvo endibbamana nele

பெருங்கட லாடிய சென்றார் ஒருங்குடன்
ஓசை அவிந்தபின் ஆடுதும் என்றற்றால்
இற்செய் குறைவினை நீக்கி அறவினை
மற்றறிவாம் என்றிருப்பார் மாண்பு

- நாலடியார் - 332

Postponing virtuous action to a time that never arrives.
They went to bathe in the great sea, but cried, ;we will
wait till all its roar is hushed, then bathe! Such is their
worth who say, we will get rid of all our household toils
and cares and then we will practise virtue and be wise

பொட்டு -333

கொல, தபசு, கலிவி, மநெதந, முதுக்கு எம்ப அய்தூ
0புடாதெ 0பந்து அட்டலெயு - ஒள்ளித்தாத
குத்த இல்லாத ஆய சிரி ஒத்திப ஒலகவ அரியாதது
துப்ப இல்லாத ஆலு கூக சமாந

kola, tapasu, kalivi, manetana, mudukku emba ayduu
buDaade bandu aTTaleyu - oLLittaada
kutta illaada aaya siri ottiba olagava ariyaadadu
tuppa illaada aalu kuuga samaana

குலந் தவங் கல்வி குடிமைமூப் பைந்தும்
விலங்காமல் எய்தியக் கண்ணும் - நலஞ்சான்ற
மையாறு தொல்சீர் உலகம் அறியாமை
நெய்யிலாப் பாற்சோற்றின் நேர்

- நாலடியார் - 333

A high tone of manners and morals.
Though a man be of good caste have performed deeds
of ascetic virtue, acquired learning, is of good family, and
attained a ripe old age, so that in these five points he is
faultless; yet his ignorance of what is thoroughly good,
without stain, sanctioned by ancient precedent, and of good

renown in the world's ways, will render all his advantages like thin, watery milk with boiled rice

பொட்டு – 334

கல்லு அப்பர ஒள்ளியது கடையாத மக்கதெந்த
மாத்த கேத்து எத்தாதோலெயு – ஒள்ளங்கெயே
நி0ப்0பதுக குளவதுக அடவதுக எத்தி 0பீப்பதுக எந்து
0பந்தவக்கக தா ஒதவுவது எந்த

kallu appara oLLiyadu kaDeyaada makkadenda
maatta keettu ettaadooleyu – oLLangeyee
nibbaduga kuLavaduga aDavaduga etti biipaduga endu
bandavakkaga taa odavuvadu enda

கல்நனி நல்ல கடையாய மாக்களின்;
சொல்நனி தாமுணரா வாயினும் – இன்னினியே
நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்று
உற்றவர்க்குத் தாம்உதவ லான்

- நாலடியார் – 334

Stones and senseless men.

Stones are much better than low men; since, though
Those (too) are utterly without apprehension of your words,
yet they (stones) are of assistance to those that employ
them, in as much as they at once stand (where they are fixed),
remain (where they are put), lie (where they are laid), and
remove (when they are moved).

பொட்டு -335

0பப்பது ஒந்துவு இல்லாதெயு 0பந்தது மாக்கெ
கோப்ப எ0த்து முடியாதவக்க சாரெ – கோப்பதெந்த
ஒல்லாதவெய சேத்தி ஆடாதோலெ பொட்டுக
நாலங்கெய திந்தர ஒள்ளங்கெ துரது

bappadu onduvu illaadeyu bandadu maakke
kooppa eddu muDiyaadavakka saare – kooppadenda
ollaadaveya seetti aaDaadoole poTTuga
naalangeya tindara oLLange turadu

பெறுவதொன் றின்றியும் பெற்றானே போலக
கறுவுகொண் டேலாதார் மாட்டும் – கறுவினால்

கோத்தின்னா கூறி உரைக்கால் பேதைக்கு
நாத்தின்னும் நல்ல தினத்து

- நாலடியார் - 335

A fool angry without cause, longs to abuse.
If the fool, though nothing is to be gained (by such
conduct), acting as though he had gained something, waxing
wroth against those who disdain (or are unable) to contend
with him, cannot say and utter forth in his wrath a string
of evil words, a grievous itching will gnaw his tongue

பொட்டு - 336

தங்க சாரெ மொரெ இல்லாதவக்க இந்தாடு ஓகி அவக்கவ எங்க
மாக்கெ மாடி 0புட்டநெ எந்தார - குந்ந நட்டு
எளசு குடி புந்நெ ஊ ஆப்ப கடலுகரெ 0தேசதமநே
கல்ல அகது கய் 0புடோது மாக்கெ அது

tanga ssaare more illaadavakka indaaDu oogi avakkava enga
maakke maaDi buTTane endaara - kunna naTTu
eLasu kuDi punne uu aappa kaDalukare deesadamanee
kalla agagu kayya kayya buDoodu maakke adu

தங்கண் மரபில்லார் பின்சென்று தாம்அவரை
எங்கண் வணக்குதும் என்பர் - புன்கேண்மை
நற்றளிர்ப் புன்னை மலருங் கடற்சேர்ப்ப!
கற்கிள்ளிக் கையிழந் தற்று

- நாலடியார் 336

It is a hard, thankless task to bend the worthless to our will.
Lord of the sea-shore where the laurel with its bright
foliage flowers! The poor (pretence of) intimacy enjoyed
by those who follow after (wealthy but) utterly uncongenial
men, and say 'we will bend them to our will, is like losing
one's hand while digging into a rock.

பொட்டு - 337

ஆகா எந்தலெயு ஓகெ துப்ப அட்டலெ
ஓகாதெ இருப்புகொ ஓராசு சுத்திர - ஏதுநவு
கொடாரரு எந்தலெயு அடுவவக்கர சுத்தி
0புடாரரு ஓலகத வக்க

aagaa endaleyu ooge tuppa aTTale
 oogaade iruppugo oraasu suttira – eedunave
 koDaararu endaleyu aDuvavakkara sutti
 buDaararu olagadavakka

ஆகா தெனினும் அகத்துநெய் யுண்டாகின்
 போகா தெறும்பு புறஞ்சுற்றும்; - யாதும்
 கொடாஅர் எனினும் உடையாரைப் பற்றி
 விடாஅர் உலகத் தவர்

- நாலடியார் 337

Ants around the neck of the closed oil-jar.
 If there be ghee in the pot, though they cannot get at it, the
 ants will swarm without ceasing around the outside; and so
 the people of the world will cling to and not leave the
 possessors of wealth, though these give them nothing.

பொட்டு – 338

ஒள்ளித்துந ஜெநாகு சிக்கசாரரு 0தரும மாடாரரு
 இல்லாதவக்கக ஏதொந்துநவு கொடாரரு – எல்லா
 சவி எண்டருகோட சேராரரு எசரெத்தி 0பதுக்காரரு
 ஒல்லாந்து தள்ளாரரு மாக்கெ தங்க 0பதுக்கு ஜெநவ?

oLLittuna jenaagu sikkasaararu daruma maaDaararu
 illaadavakkaga eedondunavu koDaararu – ellaa
 savi eNDaru kooDa seeraararu esaretti badukkaararu
 ollaandu taLLaararu maakke tanga badukku jenava?

நல்லவை நாடொறும் எய்தார் அறஞ்செய்யார்
 இல்லாதார்க் கியாதொன்றும் ஈகலார் – எல்லாம்
 இனியார்தோள் சேரார் இசைபட வாழார்
 முனியார்கொல் தாம்வாழும் நாள்

- நாலடியார் 318

Fools make all life sad for themselves.
 No good each day they gain; nor deed of virtue do;
 nothing to needy men impart; nor know they joy of loved
 ones sweet embrace; devoid of fame they live: do such not
 loathe the days they live?

பொட்டு -339

இஸ்டபட்டு ஒ0ப்0ப தங்கவ மெச்சிந ஒ0ப்0ப

இஸ்டபடுவெ எந்தி0ப்ப நட்டு – எ0த்து 0ப்ப ச0த்த
 ஆருவ அவெ சுத்தித ஒலகவ தந்தலெயு ஒல்ல
 நோடி மாடுவ 0கொண இல்லாதவக்க சாரெ

isTapaTTu obba tangava meccina obba
 isTapaDule ndibba naTTu – eddu bappa sadda
 aaruva ale suddida olagava tandaleyu olla
 nooDi maaDuva goNa illaadavakka saare

விழைந்தொருவர் தம்மை வியப்ப ஒருவர்
 விழைந்திலேம் என்றிருக்கும் கேண்மை – தழங்குகுரல்
 பாய்திரைசூழ் வையம் பயப்பினும் இன்னாதே
 ஆய்நலம் இல்லாதார் மாட்டு

- நாலடியார் 339

Friendship without reciprocity.

Friendship with those who are destitute of exquisite goodness,
 and who, though you cultivate them with affectionate
 deference, (morosely) say ;we entertain affection for none,;—
 though it should yield as its fruit the earth, which the sea
 with its noisy chime of leaping billows girds around, would be only affliction

பொட்டு – 340

கத்தவெயு அடுவ எரக்க 0கொணவு மநெதநவு
 0பேரெ ஆ மெச்சிலெ அது மேலு ஆர; தானே ஏகிலெ
 எளக்கார மாடுபவக்க அப்பர ஆ ஆகி ம0த்து எந்த தீராத
 பயித்திய எந்து எளக்கியார

kattaveyu aDuva erakka goNavu manetanavu
 beere aa meccile adu meelu aara; taanee eegile
 eLakkaara maaDubavakka appara aa aagi maddu enda tiiraada
 payittiya endu eLakkiyaara

கற்றனவும் கண்ணகன்ற சாயலும் இற்பிறப்பும்
 பக்கத்தார் பாராட்டப் பாடெய்தும்; தானுரைப்பின்
 மைத்துனர் பல்கி மருந்தின் தணியாத
 பித்தனென் றெள்ளப் படும்

- நாலடியார் – 340

Self-laudation.

The learning a man has acquired, his world-renowned
 excellence, and his nobility of birth, will gain for him respect

when the bystanders celebrate them; but if he himself proclaim them, the young kinsmen crowding around will deride him as one afflicted with a mania not to be mitigated by any medicine

ஒல்லத 0கொண -341

0தவசவ கடமெ எந்து எத்தி 0பேக கொட்டலெயு
கசவ 0கெரட்டுவதுக ஓப்ப கோயி மாக்கெ – அப்பர
அரிவு தப்ப 0பொக்க திரிக்கி தோரிசிலெயு ஒல்லத 0கொண தந்ந
மநசுக பட்டங்கெயே ஓர

davasava kaDame endu etti beega koTTaleyu
kasava geraTTuvaduga ooppa kooyi maakke – appara
arivu tappa bokka tirikki toorisileyu ollada goNa tanna
manasuga paTTangeyee oora

கப்பி கடவதாக் காலைத்தன் வாய்ப்பெயினும்
குப்பை கிளைபோவாக் கோழிபோல் – மிக்ககனம்
பொதிந்த நூல்விரித்துக் காட்டினும் கீழ்தன்
மனம்புரிந்த வாறே மிகும்

- நாலடியார் 341

Teaching wasted.

The fowl, though each morning duly you scatter broken grain into its very mouth, will ceaselessly scratch in the refuse-heap; so, though you expound and show the base man works of learning, full of weighty wisdom, he will but the more resolutely go on in the way in which his mind finds delight

ஒல்லத 0கொண -342

தெட மநசுகாரரு குத்த இல்லாதவக்க சாரெ
ஜாம மாடாதெ ஓப்பொ எந்தலெ – கீயாந 0கொணதம
ஓரகுவொ எந்து எ0த்0து ஓந, அது இல்லாதோலெ
இல்லெ எந்நந 0பேரெ ஒந்துந ஏகி

teDa manasukaararu kutta illaadavkka saare
jaama maaDaade ooppo endale – kiiyaana goNadama
oraguvo endu eddu oona, adu illaadoole
ille ennana beere onduna eegi

காழாய கொண்டு கசடற்றார் தஞ்சாரல்
தாழாது போவாம் என உரைப்பின் – கீழ்தான்

உறங்குவம் என்றெழுந்து போமாம், அஃதன்றி
மறங்குமாம் மற்றொன் றுரைத்து

- நாலடியார் - 342

The base will not seek the company of the wise and good.
If you say to the base man, Let us without delay go
to seek refuge with faultless sages possessors of mature
wisdom, he will probably get up and make off, exclaiming,
Let us go and slumber, or he will perhaps demur, and
change the subject

ஒல்லத ஠கொண -343

பெருமெ தங்கக சிக்கிலெயு தந்மெ மாராதெ
ஒந்தே நடக்கெயவக்க ஆதார ஠கொணகாரரு - பெருமெ
சிக்கித ஒத்துநொ ஠பீகித ஜோகெ நாடமநே!
முந்தந நடக்கெ எந்த மாரியார

perume tangaga sikileyu tanme maaraade
ondee naDekkeyavakka aadaara goNakaararu - perume
sikkida ottuno biigida jooge naaDamaneel
mundane naDakke enda maariyaara

பெருநடை தாம்பெறினும் பெற்றி பிழையாது
ஒருநடைய ராகுவர் சான்றோர்; - பெருநடை
பெற்றக் கடைத்தும் பிறங்கு அருவிநன்னாட!
வற்றாம் ஒருநடை கீழ்

- நாலடியார் - 343

Promotion does not spoil the good nor improve the bad.
Lord of the goodly land of swelling torrents! If thoroughly
worthy men gain some added dignity, their nature knows no
deviation, but they go on in the same even path of virtue; and
although the base obtain promotion, his conduct too changes
not, (promotion betters him not.)

ஒல்லத ஠கொண - 344

தெநெ அளவுக ஆலெயு மாடித ஒள்ளித்து அட்டலெ
பநெ அளவு எந்து நெநச்சியார ஠தொ஠ட்டதநதவக்க -பநெ அளவுக
எந்தூ மாடிலெயு ஠பீகுவ ஜோகெ நாடமநே!
நண்ணி அட நண்ணிகெட்டவக்க சாரெ

tene aLavuga aaleyu maaDida oLLittu aTTale
 pane aLavuga endu nenacciyaara doDDatanadavakka – pane aLavuga
 enduu maaDileyu biiguva jooge naaDamaneel!
 naNNi aDa naNNikeTTavakka saare

தினையனைத்தே யாயினும் செய்தநன் றுண்டால்
 பனையனைத்தா உள்ளுவர் சான்றோர்; - பனையனைத்து
 என்றும் செயினும் இலங்கருவி நன்னாட!
 நன்றில நன்றறியார் மாட்டு

- நாலடியார் – 344

Small benefits seem great to the wise; and vice versa.
 Lord of the goodly land of glistening torrents! The excellent
 will deem any favour done them, though small as
 a grain of millet, to be large as a palm tree. You may
 constantly confer favours huge as a palm tree, but they are
 not benefits, when conferred on those who are not grateful

ஒல்லத 0கொண -345

பொந்து சருநொ இட்டிக்கி கொட்டலெயு நே 0பேரெ ஆந
 எச்சலுக கண் முச்சாதெ நோடண்டு இ0த்த0தர – அது மாக்கெ
 பெருமை ஒத்திபம எந்து 0பீத்தலெயு கீயாநம மாடுவ
 0கெலசகொ 0பேராநவெயாக அட்டர

ponnu saruno iTtikki koTTaleyu nee beere aana
 eccaluga kaNmuccaade nooDiiNDu iddara -adu maakke
 perume ottibama endu biittaleyu kiiyaanama maaDua
 gelasago beeraanaveyaagi aTTara

பொற்கலத்து ஊட்டிப் புறத்தரினும் நாய்பிறர்
 எச்சிற்கு இமையாது பார்த்திருக்கும்; - அச்சீர்
 பெருமை யுடைத்தாக் கொளினுங்கீழ் செய்யும்
 கருமங்கள் வேறு படும்

- நாலடியார் – 345

The dog prefers to feed on refuse. Nature will out!
 The dog, though you tend it with care, feeding it from a
 golden vessel, will watch, eye fixed, for others' leavings;
 even so, although you receive the base as if they were possessed
 of greatness, the deeds they do will be otherwise
 (= their real character will be seen by their conduct).

ஒல்லத 0கொண - 346

ஒலகந 0பதுக்கு சிக்கிலெயு 0தொ0ட்0டதநகாரரு
ஏகுவவு ஏகாரரு 0படாயி மாத்து - ஏகுவவு
முந்திரிகு மேலெ காணி அளவு சே0த்0து 0புட்டலெ கீயாநம தந்ந
இந்திர எந்து நெநசி 0புட்டந

olagana badukku sikkileyu doDDatanakaararu
eguvavu eegaararu baDaayi maattu - eeguvavu
mundirigumeele kaaNi aLavuvu seeddu buTTale kiiyaanama tanna
indira endu nenasu buTTana

சக்கரச் செல்வம் பெறிலும் விழுமியோர்
எக்காலும் சொல்லார் மிகுதிச்சொல்; - எக்காலும்
முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேல் கீழ்தன்னை
இந்திரனா எண்ணி விடும்

- நாலடியார் - 346

The base intoxicated by some trivial grain.
Though they obtain imperial wealth, the excellent never
utter a vaunting word; but if at any time the base sees some
small fraction added to his scanty store, he will deem himself
great as Indra

ஒல்லத 0கொண - 347

கொரெ இல்லாத தங்கத மேலெ மதிப்புள்ள மணிய சேத்தி
மாடிதது எந்தலெயு கெவரு தந்ந காலுகத்தா ஆர
ஒந்திப அணகாரரு ஆலெயு கீயாநவக்க
மாடுவ 0கெலசதெந்த கீயாந தநவ அரிதுளாக்கு

kore illaada tangada meele madippuLLa maNiya seetti
maaDidadu aaleyu kevaru tanna kaalugattaa aara
ondiba aNakaararu aaleyu kiiyaanavakka
maaDuva gelasadenda kiiyaana tanava ariduLaakku

மைதீர் பசும்பொன்மேல் மாண்ட மணியழுத்திச்
செய்த தெனிலும் செருப்புத்தன் காற்கேயாம்;
எய்திய செல்வந்த ராயிலும் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப் படும்

- நாலடியார் - 347

The slipper.

Though made of faultless yellow gold, enwrought with choicest pearls, the slipper serves but for one's foot; though the base be deemed prosperous through the wealth they have gained, their baseness will be seen by their actions

ஒல்லத 0கொண -348

சிடுசிடு எந்து மாத்து ஆடிர எரக்க நோட்ட இல்லெ
0பேரெயவக்கர 0துக்க நோடி ஜுல்லெ ஆர மேலெ மேலெ
செந எ0த்தர பெருமெ 0பெட்டத ஒள்ளிய நாடமநே!
கண்ட எடெக ஓர 0பேரெ ஆவ எளக்கி மாத்தாடிர

siDusiDu endu maattu aaDira erakka nooTTa ille
beereyavakkara dukka nooDi julle aara meele meele
sena eddara perume beTTada oLLiya naaDamaneel!
kaNDa eDega oora beere aava eLakki maattaaDira

கடுக்கெனச் சொல்வற்றாம், கண்ணோட்டம் இன்றாம்
இடுக்கண் பிறர்மாட்டு உவக்கும், - அடுத்தடுத்து
வேகம் உடைத்தாம், விறன்மலை நன்னாட!
ஏகுமாம் எள்ளுமாம் கீழ்

- நாலடியார் - 348

The base man's habit of life.

Victorious lord of the good mountain land! The base is mighty in bitter words, is destitute of kindness, rejoices in others' sorrows, is ever and anon full of sudden wrath, will run up and down and pour contempt on all he meets.

ஒல்லத 0கொண -349

ஆயநவக்க இவக்க எந்து அப்பர ஜெந நி0த்தலெ
அர்த்தி ஓக்குபவக்க ஆதார 0தொ0ட்டதநவக்க - மநசு ஒந்தாதெ
கள்ளு ஜோருவ நெய்தல் ச0த்த கடலு குய்ல்ந நாடமநே!
எளக்கார மாடியார கீயாநவக்க

அர்த்தி = அகமகிழ்ச்சி

aayanavakka ivakka endu appara jena niddale
artti ookkubavakka aadara doDDatanadavakka - manasu ondaade
kaLLu jooruva neydaL sadDa kaDalU kuylna naaDamaneel!
eLakkaara maaDiyaara kiiyanavakka

பழையர் இவரென்று பன்னாட்பின் நிற்பின்
உழையினியர் ஆகுவர் சான்றோர்; - விழையாதே
கள்ளுயிர்க்கும் நெய்தல் கனைகடல் தண்ணீர்ப்ப!
எள்ளுவர் கீழா யவர்

- நாலடியார் - 349

No intimacy possible with the base.

Lord of the resounding sea's cool shore, where the neythai
breathes honied fragrance round! The worthy, if men for
many days stand waiting in their train, will say these are
old acquaintance,; and will make the place pleasant to them;
the base in such circumstances feel no affection, but simply despise them.

ஒல்லத 0கொண - 350

கூத உல்ல கொட்டு நீரு தக்கிசி நீவிலெயு
0பண்டிய இகப்பதுந கல்ல, குந்ந எத்து -அய்ய கேத்துநோடு
ஒந்தித அணகாரரு ஆலெயு கீயாநவக்கவ
மாடுவ 0கெலசாந்த அரிதுளாக்கு

kuuda ulla koTTu niiru takkisi niivileyu
baNDiya igappaduna kalla, kunna ettu - ayya keettunooDu
ondida aNakaara aaleyu kiiyaanavakka
maaDuva gelasaainda ariduLaakku

கொய்புல் கொடுத்துக் குறைத்தென்றும் தீற்றினும்
வையம்பூண் கல்லா சிறுகுண்டை; - ஐயகேள்,
எய்திய செல்வத்த ராயினும் கீழ்களைச்
செய்தொழிலாற் காணப்படும்

- நாலடியார் - 350

Prosperity does not elevate the base.

Hear, O Sir! The little bullock-calves will not learn to
bear the yoke and draw the chariot, though you give them
cut grass, clip them, and constantly rub them down; so,
though they have gained wealth, the base will be seen (to be
so) by the deeds they do

குந்ந 0பு0த்0தி -351

தும்பித அரிவுள்ளவக்க குந்ந பெரயதவக்க ஆலெயு
காத்து காப்பாத்தி தங்கவ அடக்கியார முதுக்கரு ஆலெயு

தீயாந 0கெலசவே எத்தி சுத்தி ஆடுவ அ0த்0து மாக்கெ
0புடாரரு குந்ந 0பு0த்0தி காரரு

tumbida arivuLLavakka kunna perayadavakka aaleyu
kaattu kaappaatti tangava aDakkiyaara mudukkarua aaleyu
tiiyaana gelasavee etti suttii aaDuva addu maakke
buDaararu kunna buddikaararu

ஆர்த்த அறிவினர் ஆண்டிளையர் ஆயினும்
காத்தோம்பித் தம்மை அடக்குப மூத்தொறூஉம்
தீத்தொழிலே கன்றித் திரிதந்து எருவைபோல்
போத்தறார் புல்லறிவி னார்

- நாலடியார் - 351

Age does not improve the essentially base.
The thoroughly wise, though young in years, will guard
themselves in stern self-repression. The low unwise as age
comes on, become mature in evil works, and are like reeds,
wind-shaken, hollow still

குந்ந 0பு0த்0தி -352

தும்பித 0தொ0ட0ட கெரெகோகெ 0பா மாடிலெயு ஏசுவவு
ஜணுப்புவ கோய தோகோதில்லெ கப்பெ - கொரெ இல்லாத
0பொக்கு கத்திதலெயு கலிக்கெ ஒந்து இல்லாதவக்க
அடுவதுந நோடி அரிவது இல்லெ

tumbida doDDa keregooge baa maaDileyu eeguvavu
jaNuppuva kooya toogoodille kappe - kore illaada
bokku kattidaleyu kalikke ondu illaadavakka
aDuvaduna nooDi arivadu ille

செழும்பெரும் பொய்கையுள் வாழினும் என்றும்
வழும்பறுக்க கில்லாவாம் தேரை; - வழும்பில்சீர்
நூல்கற்றக் கண்ணும் நுணுக்கமொன்று இல்லாதார்
தேர்கிற்கும் பற்றி அரிது

- நாலடியார் - 352

Fine perception unattainable by the obtuse.
Though frogs flourish long in a rich large lake, they never
rid themselves of their slime; so it is hard for those void of
fine perception, even when they have learned pure and excellent
text-books, to acquire the gift of clear understanding

குந்ந 0பு0த்0தி -353

0பெட்டுமெலெ நாடமநே! கண்ணு முந்தெ ஒ0ப்0பந
0கொணவவவு ஏகுவதுக 0பரா – 0கொண கெடுவநெங்கெ
கொரெய சாரெ நி0த்0து ஏகுவ குந்ந 0பு0த்0திகாரர
நாலங்கெ ஏநநொ ஆகியடதெயொ?

beTTumale naaDamaneel! kaNNu munde obbana
goNavau eeguvaduga baraa – goNa keDuvanenge
koreya saare niddu eeguva kunna buddikaarara
naalange eenano aagiyaDadeyo?

கணமலை நன்னாட! கண்ணின்று ஒருவர்
குணனையும் கூறற்கு அரிதால் - குணன் அழுங்கக்
குற்றம் உழைநின்று கூறும் சிறியவர்கட்கு
எற்றால் இயன்றதோ நா

- நாலடியார் – 353

Detraction easy only to tbe base.

Lord of the goodly land of mountain chains! It is hard to
stand before a man, and publish even his praise. How then
can mean men's tongues depreciate a man's good qualities
and proclaim his faults while standing before him?

குந்ந 0பு0த்0தி – 354

அகசி அடுவ அடி ஒட்டெ எம்மக்க தங்க உட்ட
0கெலச காத்தியரு மாக்கெ சிங்கர மாடாரரு – கூடுவ
ஒச அள்ளநீரு மாக்கெ தங்க உட்ட தோரி
துகி இ0த்0தார 0பேரெயவக்க

agasi aDuva aDi oTTe emmakka tanga uTTa
gelasa kaattiyaru maakke singa maaDaararu – kuuDuva
osa aLLa niiru maakke tanga uTTa toori
tuugi iddaara beereyavakka

கோடேந்து அகல் அல்குல் பெண்டிதர்தம் பெண்ணீர்மை
சேடியர் போலச் செயல்தேற்றார்; - கூடிப்
புதுப்பெருக்கம் போலத்தம் பெண்ணீர்மை காட்டி
மதித்திறப்பர் மற்றை யவர்

- நாலடியார் – 354

Base men vaunt themselves like wantons.

Chaste women trick not out their charms of womanhood,

as is the wont of the wanton. Like fountains ever fresh
those others make display of every charm, and vaunt their
beauty as they pass.

குந்ந 0பு0த்0தி -355

மொ0க்0கு ஓதாக அட்டலெயு தட்டாதெ ளரகாத
உளி மாக்கெ நோடி ஒல்லதவக்க - அருளு மநசுநவக்கக
ஏந ஒந்துநவு மாடாரரு; ஏநவாலெயு மாடியார
தொந்தரெ தப்பவக்க சிக்கிலெ

moggu odaaga aTTaleyu taTTaade eragaada
uLi maakke nooDi olladavakka - aruLu manasunavakkaga
eena ondunavu maaDaararu; eenavaaleyu maaDiyaara
tondare tappavakka sikkile

தளிர்மேலே நிற்பினும் தட்டாமற் செல்லா
உளிநீராம் மாதோ கயவர்; - அளிநீரார்க்கு
என்னானுஞ் செய்யார் எனைத்தானும் செய்பவே
இன்னாங்கு செய்வார்ப் பெறின்

- நாலடியார் - 355

You must extort from the base what you want.
The base are like the chisel, that, though it is over the
bud (to be sculptured), moves not without some one to strike
it. On those who are courteous these confer no boon whatever.
They will do everything for those who use violent means

குந்ந 0பு0த்0தி -356

0பெட்டத பலந நெநச்சிந கொரவ; பலநு தப்ப
0பே ஓலவ நெநச்சிந ஆரம்புகார; ஒள்ளித்து ஒ0ப்0ப
மாடித நண்ணிய நெநச்சியார கத்தரதவக்க; மோசவாநம தந்ந
நுடிததுந நெநச்சீண்டு இ0த்0தந

கத்தரதவக்க = சான்றோர்

beTTada palana nenaccina korava; palanu tappa
bee olaava nenaccina aarambukaara; oLLittu obba
maaDida naNNiya nenacciyaara kattaradavakka; moosavannama tanna
nuDidaduna nenacciiNDu iddana

மலைநலம் உள்ளும் குறவன்; பயந்த
விளைநிலம் உள்ளும் உழவன்; சிறந்தொருவர்

செய்நன்று உள்ளவர் சான்றோர்; கயந்தன்னை
வைததை உள்ளி விடும்

- நாலடியார் – 356

Each thinks upon his own favourite place. The good remember only
benefits conferred on them; the had only injuries.

The hill-man thinks upon the beauty of his hills; the
farmer thinks upon his fields that have yielded him rich
crops; the good think on the boons bestowed by worthy
men; the base man's thoughts are fixed on abuse he has received

குந்ந 0பு0த்0தி -357

ஒந்து நண்ணி மாடிதவக்கக ஒந்தாகி 0பப்ப
கொரெ நூருநவு கத்தரதவக்க பொருத்தார – மோசவாதவக்கக
இய்யு நூரு நண்ணி மாடி ஒந்து தீயாந ஆகி 0புட்டலெ
இய்யு நூரு தீயாந ஆகி 0புட்டர

ondu naNNi maaDidavakkaga ondaagi bappa
kore nuurunavu kattaradavakka poruttaara – moosavaadavakka
iyyu nuuru naNNi maaDi onndu tiiyaana aagi buTTale
iyyu nuuru tiyaana aagi buTTara

ஒருநன்றி செய்தவர்க்கு ஒன்றி எழுந்த
பிழைநூறுஞ் சான்றோர் பொறுப்பர்; - கயவர்க்கு
எழுநூறு நன்றிசெய்து ஒன்றுதீது ஆயின்
எழுநூறும் தீதாய் விடும்

- நாலடியார் – 357

The good are grateful; the base ungrateful and malignant.
The good attach themselves to those that have done them
one act of kindness, and forgive a hundred wrongs that
arise. The base receives seven hundred benefits, but one
wrong will turn them all to evil

குந்ந 0பு0த்0தி – 358

சாகாத காலதோகெயு மநெதந உட்டிதவக்க மாடுபவெய
அருபு காலதோகெயு மாடாரரு மூடரு – கண்ணு
வயிரநொ ஆக்கிலெயு, 0பாளு கண்ணுநவ்வே! அந்தி
வீர ஆநெ ஆப்பது இல்லெ

saagaada kaaladoogeyu manetana uTTidavakka maaDubaveya
arubu kaaladoogeyu maaDaararu muuDaru – kaNNu

vayirano aakkileyu, baaLu kaNNunavvee! andi
viira aane aappadu ille

ஏட்டைப் பருவத்தும் இற்பிறந்தார் செய்வன
மோட்டிடத்தும் செய்யார் முழுமக்கள்; - கோட்டை
வயிரம் செறிப்பினும் வாட்கண்ணாய்! பன்றி
செயிர்வேழம் ஆகுதல் இன்று

- நாலடியார் - 358

Base men illiberal even in prosperity.
Worthless persons even in high estate do not the deeds
that men of noble birth perform even in their poverty. O
keen-eyed maid! Men may enring and arm the boar's tusks,
ut it will not even so become a warlike elephant

குந்ந 0பு0த்0தி -359

இந்து ஆர ஈகவே ஆர இந்து ஒசி ஜாம
கயிது ஆர எந்து நெநச்சீண்டு - மநசொந்தி
ஏகுவதுக அருபாகி தங்க மநச 0பேரெ ஆகி
தாவரெ எலெ மாக்கெ சத்தவக்க அப்பர

indu aara iigavee aara innu osi jaama
kayidu aara endu nenacciiNDu - manasondi
eeguvaduga arubaagi tanga manasu beere aagi
taavare ele maakke sattavakka appara

இன்றாதும் இந்நிலையே ஆதும் இனிச்சிறிது
நின்றாதும் என்று நினைத்திருந்து - ஒன்றி
உரையின் மகிழ்ந்துதம் உள்ளம்வே றாகி
மரையிலையின் மாய்ந்தார் பலர்

- நாலடியார் - 359

Vain dreams. We fade as a leaf.
To-day, at once, a little hence, we shall gain our end!
So many speak and think, and joyously tell it out among
their friends; but soon their eager minds are changed; and
they have perished like a lotus leaf

குந்ந 0பு0த்0தி - 360

நீருநொ உட்டி நெர பச்செ ஆலெயு
ஈர நெட்டியோகெ அடுவதில்லெ- நோடிவெ

தும்பித 0தொ0ட்0ட 0பதுக்கு அடுவ ஜாமதோகெயு
அரெ கல்லுமாக்கெ இ0த்0தார கல் நெஞ்ஜுகாரரு

niiruno uTTi nera pace aaleyū
iira neTTiyo aDuuvadille – nooDile
tumbida doDDa badukku aDuva jaamadoogeū
are kallu maakke iddaada kal nenjukaararu

நீருட் பிறந்து நிறம்பசிய தாயினும்
ஈரங் கிடையகத் தில்லாகும்; - ஓரும்
நிறைப்பெருஞ் செல்வத்து நின்றக் கடைத்தும்
அறைப் பெருங்கல் அன்னார் உடைத்து

- நாலடியார் – 360

Wealth without heart.
Though born in the water, and its hue appear green, the
Netti's pith knows no moisture; so in the world are men of
amplest wealth whose hearts are hard as stones upon the
rocky mountain fell

அலவு 0தாரி – 361

மஞ்ஜு முச்சுவ 0பாநு0த்0த மநெ அமுசாந காவலாகி
மணிகொ 0தீவிகெ மாக்கெ கத்துவது அட்டலெயு ஏந? – ஆசெ படுவ
ஒள்ளிய 0கொண மநெ எம்மாத்தி இல்லாதமந மநெ
நோடுவதுக அபுருப்பத காடு

manju mucuva baanudda mane amusaana kaavalaagi
maNigo diivigemaakke kattuvadu aTTaleyu eena? – aase paDuva
oLLiya goNa mane emmaatti illaadamana mane
nooDuvaduga apuruuppada kaaDu

மழைதிளைக்கும் மாடமாய் மாண்பமைந்த காப்பாய்
இழைவிளக்கு நின்றிமைப்பின் என்னாம்? – விழைதக்க
மாண்ட மனையாளை யில்லாதான் இல்லகம்
காண்டற்கு அரியதோர் காடு

- நாலடியார் – 361

The wife.

The mansion meets the clouds. A stately band of warders
keep watch around. Gems glisten therein like lamps. What
then? Where the owner has not a wife of dainty excellence, the
house within is a waste, hard to explore

அலவு 0தாரி – 362

கொரெ ஏது இல்லாத 0பாளு காவலுநொ இ0த்தலெயு
குத்த ஜோலிய தங்க மாடி 0புட்டார – குத்த இல்லாத
மாடுவ 0கெலச ஓசித்தா; அத்தவ சவி மாத்துநவக்க
குத்த 0கெலச மாடுவது அப்பர

kore eedu illaada baaLu kaavaluno iddaleyu
kutta jooliya tanga maaDibuTTaara- kutta illaada
maaDuva gelasa osittaa; attava savi maattunavakka
kuttta gelasa maaDuvadu appara

வழுக்கெனைத்தும்இல்லாத வாள்வாய்க் கிடந்தும்
இழுக்கினைத் தாம்பெறுவ ராயின் – இழுக்கெனைத்தும்
செய்குறாப் பாணி சிறிதே; அச் சின்மொழியார்
கையுறாப் பாணி பெரிது

- நாலடியார் – 362

Outward guards' avail nothing.
Though compassed round with a faultless guard of swords,
if once they gain freedom, in little time they are stained with
every fault; and long is the time those soft-voiced ones spurn
every law of right

அலவு 0தாரி -363

உய்யி எந்து எதிருக நி0ப்பவ எமநு; ஓரக்கது
இட்டுமநெக ஓகாதவ 0தொ0ட்ட சங்கட்ட – 0பேசிததுந
0கண்டக கொடாதவ மநெயொ இ0ப்ப பேயி; ஈ மூராவ
கொண்டமந கொ0ப்ப 0தண்டுகொ

uyyi endu ediruga nibbava emanu; orakkadu
iTtumanega oogaadava doDDa sangaTTa; beesidaduna
gaNDaga koDaadava maneyo ibba peeyi; ii muuraavu
koNDamana kobba danDugo

எறியென்று எதிர்நிற்பாள் கூற்றம்; சிறுகாலை
அட்டில் புகாதான் அரும்பிணி; - அட்டதனை
உண்டி உதவாதான் இல்வாழ்பேய்; இம்மூவர்
கொண்டானைக் கொல்லும் படை

- நாலடியார் – 363

The evil qualities of a bad wife and their effects.
Death is the wife that stands and dares her spouse to

strike! Disease is she who enters not the kitchen betimes!
Demon domestic is she who cooks and gives no alms! These
three are swords to slay their lords!

அலவு 0தாரி -364

0புடு எந்து கேத்தூ 0புடா; 0குண்டு இடுவ
ச0த்0த கேத்தூ மநசுக எத்தா – மரிச்சியு
எண்டரு கூடி சலுக்குநொ இ0த்0தநெ எம்பது
கல்ல தநகவே இடுவ தப்பு அது

buDu endu keettuu buDaa; guNDu iDuva
sadda keettuu manasuga ettaa – maricciyu
eNDaru kuuDi salukkuno iddane embadu
kalla tanagavee iDuva tappu adu

சலுக்கு= இன்பம்

கடியெனக் கேட்டும் கடியான், வெடிபட
ஆர்ப்பது கேட்டும் அதுதெளியான்; - பேர்த்துமோர்
இற்கொண்டு இனிதிரூஉம் ஏழுறுதல் என்பவே
கற்கொண்டு ஏறியும் தவறு

- நாலடியார் – 364

The second marriage.

He hears (that marriage is another name for) dread, and
yet he dreads it not! He hears the fearful funeral drum, but
it gives him no sense! Again to take a wife and to dwell
bewildered amidst domestic enjoyments is a fault that merits
stoning; so say (the wise).

அலவு 0தாரி – 365

தலெத்தா தபசு மாடி 0பதுக்குவது ஒ0ப்0பக
நடுத்தா சலுக்குநவக்கர கோட 0பதுக்குவது- கடெத்தா
சிக்கா எந்து நெநசி பொருளு ஆசெயெந்த தங்கவ
அர்த்தமாடாதவக்க கோட 0பதுக்குவது

talettaa tapasu maaDi badukkuvadu obbaga
naDuttaa salukkunavakkara kooDa badukkuvadu- kaDettaa
sikkaa endu nenasu poruLu aaseyenda tangava artta
maaDaadavakka kooDa badukkuvadu

தலையே தவமுயன்று வாழ்தல், ஒருவர்க்கு
இடையே இனியார்கண் தங்கல் – கடையே

புணராதென்று எண்ணிப் பொருள்நசையால் தம்மை
உணரார்பின் சென்று நிலை

- நாலடியார் – 365

Different modes of life.

The best thing is a life spent in penitential practices. The middle course is to live with dear ones around. The worst of all is, with the thought that we have not enough, through desire of wealth, subserviently to follow those who understand us not

அலவு 0தாரி -366

கப்பதுநொ கயித்தார தலையாநவக்க; ஒள்ளியவெ
அர்த்தியோக்கி கயித்தார நடுநவக்க; கடையாநவக்க
சவி திம்பிலெ, அப்பர எங்கக சிக்குலெ எம்ப
ஓரச்சநொ ஓரகுவதில்லெ

kappaduno kayittaara taleyaanavakka; oLliyave
arttiyookki kayittaara naDunavakka; kaDeyaanavakka
savi timbile, appara engaga sikkule emba
oraccano oraguvadille

கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார்; நல்லவை
துவ்வாக் கழிப்பர் இடைகள்; கடைகள்
இனி துண்ணேம் ஆரப் பெறேமியாம் என்னும்
முனிவினாற் கண்பா டிலர்

- நாலடியார் – 366

Three kinds of men: those that learn, those that enjoy, and those that complain.

The men of noblest mood pass their time in learning.

The middle sort pass their time in the enjoyment of good

Things. The last and lowest cry 'Our food is not sweet'

*We've not got our fill,; and in angry mood lie sleepless.

அலவு 0தாரி – 367

கெப்புநெல்லெந்த ஆத மொ0க்கு மொநெ மரிச்சியு ஆ
கெப்பு நெல்லே ஆகி 0பேவதெந்த – ஆ நெல்லு
0க0த்0தெ பூரா 0பேவ ஒள்ளிய ஓல ஊரமநே!
மாத்திந அரிவு அப்பந அரிவு

keppunellenda aada payilu moggu mone maricciyu aa
keppu nellee aagi beevadenda – aa nellu

gadde puuraa beeva oLLiya ola uuramaneel!
maattina arivu appana arivu

செந்நெல்லால் ஆய செழுமுனை மற்றும் அச்
செந்நெல்லே யாகி விளைதலால் – அந்நெல்
வயல் நிறையக் காய்க்கும் வளைவயல் ஊர!
மகனறிவு தந்தை அறிவு

- நாலடியார் – 367

Like father, like son!

The red grain's swelling germ in after time grows up and
yields that same red grain.—O fertile crofted village lord,
whose fields are filled with ripening crops of that same
grain!— Wisdom of son is wisdom of the sire.

அலவு 0தாரி – 368

0தொ0ட்0ட அணகாரரு கத்தரிதவக்கவு கெட்டு
ஆதரகித்தி குந்நவெயு கீயாநவக்கவு 0தொ0ட்0டி
காலெரிசி மண்டெரிசி ஆகி கொடெகாவு மாக்கெ
கீயெ மேலெ ஆகி அட்டர ஒலக

doDDa aNagaararu kattaridavakkavu keTTu
aadaragitti kunnaveyu kiiyaanavakkavu doDDi
kaalerisi maNDerisi aagi koDekaavu maakke
kiiye meele aagi aTTara olaga

உடைப்பெருஞ் செல்வரும் சான்றோரும் கெட்டுப்
புடைப்பெண்டிர் மக்களும் கீழும் பெருகிக்
கடைக்கால் தலைக்கண்ண தாகிக் குடைக்கால் போல்
கீழ்மேலாய் நிற்கும் உலகு

- நாலடியார் – 368

Bad times.

The wealthy men of great possessions and the perfect
have perished, while wantons; sons and base men multiply.
The lowest takes chief place, and, like the umbrella's handle,
this world is upside down!

அலவு 0தாரி -369

0பேக்காதவக்க நெஞ்ஜுந 0துக்கவஏகுவநெ ஆ 0துக்கவ
தீரிசாத மநச அடுவவக்க – மணிகோவ ஒத்து 0பந்து

0பூக்கிசுவ ஜோகெ ஒள்ளிய மலெ நாடமநே!
0பதுக்கோதெந்த 0பெட்டுந்த 0பு0ப்0பது ஒள்ளித்து

beekkaadavakka nenjuna dukkavaeeguvane aa dukkava
tiirisaada manasu aDuvavakka – maNigoova ottu bandu
buukkisuva jooge oLLiya male naaDamane!
badukkoodenda beTTuubda bubbadu oLLittu

இனியார்தம் நெஞ்சத்து நோயுரைப்ப அந்நோய்
தணியாத உள்ளம் உடையார்; - மணிவரன்றி
வீழும் அருவி விறன்மலை நன்னாட!
வாழ்வின் வரைபாய்தல் நன்று

- நாலடியார் – 369

Misery of unfeeling selfishness.
Lord of the good land of mighty hills whence streams
descend sweeping along pearls!
Better men should jump down a precipice than live with
a mind not disposed to assuage the pain of the dear ones who
tell them of their heart's pain

அலவு 0தாரி – 370

ஓச நாலி சிந்நகிவி எம்மக்க பளக்க எரடு
ஆத்தர படாதெ நோடிலெ 0பேரெ அல்ல – ஓசநாலியு
மே இல்லாதோலெ 0பரண்டர, அவக்கர 0கவவு
வரவு இல்லாதோலெ 0புட்டோர

osa naali sinnakivi emmakka paLakka eraDuu
aattura paDaade nooDile beere alla – osanaaliyu
mee illaadoole baraNDara, avakkara gavavu
varavu illaadoole buTToora

புதுப்புனலும் பூங்குழையார் நட்பும் இரண்டும்
விதுப்புற நாடின்வே றல்ல; - புதுப்புனலும்
மாரி அறவே அறுமே, அவரன்பும்
வாரி அறவே அறும்

- நாலடியார் – 370

;When rightly perpended the water of the freshes and the love of women adorned
with ear-rings differ not; for the water of the freshes will be dried up when the rain
ceaseth, and so will their love when the income failth.

More exactly: The mountain freshet, and the love of those adorned

With pendant jewels rare, examined calmly prove
To differ nought: that fails when rains that feed it fail;
And love of these fails too, when income fails!

சூவெயரு -371

0தீவிகெ 0பீசலு சூவெயரு நட்டு எரடு
ஒந்நார மாடிஸெ 0பேரெயல்ல- 0தீவிகெ 0பீசலு
எண்ணெ தீரிலெ ஓர, அவக்கர 0கவவு
கய்யொ இல்லாதோஸெ ஓர

diivige biisalu suuveyaru naTTu eraDuu
onnaara maaDile beereyalla – diivige biisalu
eNNe tiirile oora, avakkara gavavu
kayyo illaadoole oora

விளக்கொளியும் வேசையர் நட்பும் இரண்டும்
துளக்கற நாடினவே றல்ல; - விளக்கொளியும்
நெய்யற்ற கண்ணே அறுமே, அவரன்பும்
கையற்ற கண்ணே அறும்

- நாலடியார் – 371

The lamp's light and harlot's love examined well are seen to differ not a whit:
the lamp's light goes out when the feeding oil is consumed and the harlot's love is
spent when the lavish hand has spent its wealth.
When rightly perpended the light of a lamp and the love of courtesans differ
not; for the former is extinguished when the oil is dried up, and the latter estranged
when the empty hand no longer contains money

சூவெயரு -372

சிங்கரத அகல அள்ளெபக்க, நகெ ஆக்கிபவ நங்ககோட
மலெ எந்த கீயெ 0பு0த்0தநெ எந்த - மலெகஅத்தி
ஓதாக இ0ப்பநெ அல்லி காணாதெ ஓத அவ
காலுக 0காயி ஊது0புட்ட எந்து அத்து

singarada agala aLLepakka nage aakkibava nangakooDa
male enda kiiye buddane enda – malega atti
ogaaga ibbane alli kaaNaade ooda ava
kaaluga gaayi uudu buTTa endu attu

அங்கோட்டு அகல் அல்குல் ஆயிழையாள் நம்மோடு
செங்கோடு பாய்துமே என்றாள்மன்; - செங்கோட்டின்

மேற்காணம் இன்மையான் மேவாது ஒழிந்தாளே
காற்கால்நோய் காட்டிக் கலுழ்ந்து

- நாலடியார் – 372

The wanton's self-interested professions
She (of enticing beauty), adorned with choice jewels, said
forsooth, I will leap with you down the steep precipice;
but on the very brow of the precipice, because I had no
money, she, weeping and pointing to her aching feet, withdrew
and left me alone!

சுவையரு -373

சிங்கரத அகலவாந 0பாநுந 0தேவருகொ கய்மொகவ
கெப்புகண்ணு மாலு ஆலெயு ஆகலி - தங்க கய்யொ
கொடுவதுக ஒந்து இல்லாதமந குடிமாக்கெயவக்க
கேகிசியார கய்எத்தி கும்பிட்டு

singarada agalavaana baanuna deeparugo kaymogava
keppukaNnu maalu aaleyu aagali - tanga kayo
koDuvduga onduu illaadamana kuDimaakkeyavakka
keegisiyaara kayetti kumbiTTu

அங்கண் விசம்பின் அமரர் தொழப்படும்
செங்கண்மா லாயினும் ஆகமன்; - தம்கைக்
கொடுப்பதொன் றில்லாரைக் கொய்தளிர் அன்னார்
விடுப்பர்தம் கையால் தொழுது

- நாலடியார் – 373

Though he be Mal, the fiery-eyed, whom in the heaven's fair homes immortals
worship, if in hand he bring no gift, the women tender as the buds men cull, will
straight dismiss him, bowing low with folded hands.

Let them have been even as liberal as Shenganmal (sic) the goddess of prosperity,
who is worshipped by the gods in the beauteous heavens, courtezans whose hands are
tinted like opening buds, will forsake those who have no wealth to bestow upon them,
reverentially saluting them with folded hands.

சுவையரு – 374

0கவஇல்லாத நெஞ்ஜு சிங்கரநீல கண்ணுநவக்கக
அண இல்லாதவக்க வெசமாக்கெ- நோடுவதுக
செக்காட்டுபவக்க ஆலெயு சேத்தித அணவுள்ளவக்க
சக்கரெ மாக்கெ அவக்கக

gavaiilaada nenju singaraniila kaNNunavakkaga
 aNa illaadavakka vesamaakke – nooDuvadugavu
 sekkaaTTubavakka aaleyu seettiga aNavuLLavakka
 sakkare maakke avakkaga

ஆணமில் நெஞ்சத்து அணிநீலக் கண்ணார்க்குக்
 காணமி லாதார் கடுவனையர்; - காணவே
 செக்கூர்ந்து கொண்டாரும் செய்த பொருளுடையார்
 அக்காரம் அன்னர் அவர்க்கு

- நாலடியார் – 374 காணம்

Money makes a man the wanton's darling.
 To the damsels of loveless hearts, whose eyes are as
 beauteous as blue water-lilies, those who have no wealth
 are as poison! Even those who have turned the (oil-)
 press, in sight of all men, if they have wealth, are as sugar to them

கூவெயரு – 375

ஆவுக ஒந்து தலெய தோரி ஒந்து தலெய
 சீய அடுவ தீத நீருந மீநுக தோருவது – அல்லி
 மலங்குமாக்கெ லகெலசத எம்மக்க எகல சே0ப்0பவக்க
 காடுஜாதி மாக்கெ பொட்டரிவுநவக்க

மலங்கு= விலாங்குமீன்

aavuga ondu taleya toori ondu taleya
 siiya aDuva tiida niiruna miinuga tooruvadu –alli
 malangu maakke gelasada emmakka egala seebbavakka
 kaaDu maakke poTTarivunavakka

பாம்பிற்கு ஒருதலை காட்டி ஒருதலை
 தேம்படு தெண்கயத்து மீன்காட்டும் – ஆங்கு
 மலங்கன்ன செய்கை மகளிர் தோள் சேர்வார்
 விலங்கன்ன வெள்ளறிவி னார்

- நாலடியார் – 375

Wantons and their paramours.
 The silly ones, who are as beasts, seek the embraces of
 women who are like the eel, which shows one head to the
 snake, and another head to the fish, in the sweet clear lake:
 (are of a double and deceitful nature)

சுவையரு -376

நூலு கோசித மணி ஜோடிபிரியாத அன்ரிலு மாக்கெ
ஏகுவவு நங்கவ 0புட்டு பிரிவதில்லெ எந்து ஏகித
சிந்நத 0பே இக்கிதவு சண்டெ ஆடு ஆகிதவெ, நெஞ்ஜே
நி0த்0தரெயோ ஓரியோ நீ

அன்ரிலு= அன்றில், ஆண் பெண் இணைபிரியாத பறவை

nuulu koosida maNi jooDi piriyaada anrilu maakke
eeguvavu nangava buTTu pirivadille endu eegida
sinnada bee ikkidavu saNDe aaDu aagidave nenjee
niddareyoo ooriyoo nii

பொத்தநூற் கல்லும் புணர்பிரியா அன்றிலும் போல்
நித்தலும் நம்மைப் பிரியலம் என்றுரைத்த
பொற்றொடியும் போர்தகர்க்கோ டாயினாள் நன்னெஞ்சே
நிற்றியோ போதியோ நீ

- நாலடியார் - 376

Feigned love becomes open hostility.
We will never part, like the precious stone strung on its
thread, or the Andril,; said the damsel with golden bracelets:
she has now become the horn of a fighting ram (she angrily
repels me). Dear heart! dost linger still, or wilt thou go?

சுவையரு - 377

0தநமாக்கெ நக்கி அவக்கர கய் அணவ எத்தி
எத்துமாக்கெ கபாலிக்கி அடவ தொண்டு 0கவவ
ஏமாந்து எங்கதெந்து இ0த்0தவக்க எத்தியார
அப்பர ஆந எளக்காரவ

danamaakke nakki avakkara kay aNava etti
ettumaakke kabaalikki aDava toNDu gavava
eemaandu enfadendu iddavakka ettiyaara
appara aana eLakkaarava

ஆமாபோல் நக்கி அவர்கைப் பொருள்கொண்டு
சேமாபோல் குப்புறூஉம் சில்லைக்கண் அன்பினை
ஏமாந்து எமதென்று இருந்தார் பெறுபவே
தாமாம் பலரால் நகை

- நாலடியார் - 377

Bidivious infatuation of the wanton's dupe.

Those who fondly reckon upon the devoted love of the worthless wanton, that, like the wild ox, licks the hand and despoils men of their wealth, and then, like the buffalo, bounds away, shall suffer the deserved ridicule of many.

சுவையரு -378

ஏமாந்த ஜாமதொ சவியருமாக்கெ 0கவஇல்லாதவக்க ஆகி
தா ஆசெபட்ட ஜாமதொ ஆடு கொம்பாதார – மாநு நோட்ட
தங்க 0தாரி எம்மக்க 0தப்ப மொலெ சேராரரு
ஒள்ளிய 0தாரியொ சே0த்தநியொ எந்தார

சவியரு = இனியர்

eemaanda jaamado saviyaru maakke saviyaru aagi
taa aasepaTTa jaamado aaDu kombaadaara – maanu nooTTa
tanga daari emmakka dappa mole seeraararu
oLLiya daariyo seeddaniyo endaara

ஏமாந்த போழ்தின் இனியார்போன்று இன்னாராய்த்
தாமார்ந்தபோதே தகர்க் கோடாம் – மானோக்கின்
தம்நெறிப் பெண்டிர் தடமுலை சேராரே,
செந்நெறிச் சேர்தும்என் பார்

- நாலடியார் – 378

Bought embraces.

Those whose avowed purpose it is to walk in the way
of rectitude seek not the embrace of the fascinating, fawn;
eyed damsels, who walk in a way of their own, who are
pleasant when gratified with gifts, and when they are filled
(=when no more gifts are to be expected) are like the horn of the fighting ram

சுவையரு -379

எடஞ்ஜலு எண்ணவ ஓகெ அடக்கி 0பீகித நொசலுநவக்க
நம்புவநெங்கெ ஏகித மாத்த கேத்து – நம்பி
எங்கவ எந்து எத்துபவக்கவு எத்தியார 0தாரகவு
சே0த்தவக்க அல்ல தங்க உட்டுநவக்க

eDanjalueNNava ooge aDakki biigida nosalunavakka
nambuvenenge eegida maatta keettu – nimbi
engava endu ettubavakkavu ettiyaara daaragavu
seeddavakka alla tanga uTTunavakka

ஊறுசெய் நெஞ்சந்தம் உள்ளடக்கி ஒண்ணுதலார்
தேற மொழிந்த மொழிகேட்டுத் - தேறி
எமரென்று கொள்வாரும் கொள்பவே யார்க்கும்
தமரல்லர் தம்உடம்பி னார்

- நாலடியார் - 379

Let him be deceived that will.

Let those accept (wantons; false love), who take them as their own, believing the words uttered to inspire belief, by the bright-browed ones, who keep concealed within the cruelty that lurks in their heart. Those whose bodies are their sole wealth belong to none, (i.e. they have no souls to give)

குவையரு -380

மநசு ஒ0ப்0பந சாரெஅடுவநெ 0பீகிதநொசலுநவக்க
கள்ளநொ மாடுவ கருத்தெல்லாவ - தீது
அரித எடெயோகெயு அரியாரரு பாப்ப
தும்பித ஓடம்பு நவக்க

manasu obbana saare aDuvane biigidanosalunavakka
kaLLano maaDuva karuttellaava - tiidu
arida eDeyoogeyu ariyaararu paappa
tumbida oDambu navakka

உள்ளம் ஒருவன் உழையதா ஒண்ணுதலார்
கள்ளத்தால் செய்யும் கருத்தெல்லாம் - தெள்ளி
அறிந்த இடத்தும் அறியாராம் பாவம்
செறிந்த உடம்பி னவர்

- நாலடியார் - 380

Lust blinds men.

Though the dupes clearly discern and know the guileful intentions entertained by the bright-browed ones, even where their minds are (apparently) set upon some person, they whose bodies are full of sin do not recognise it!

சத்தியபத்தெ -381

அபுருப சிக்கித நெலெய இந்திராணி மாக்கெ
0தொ0ட0ட எசரு எம்மக்க எந்தலெயு - மநசு 0பீத்து
ஆசெஎந்த இந்தாடு நி0ப்0பவக்க இல்லாததுநவே பேணுவ
சிங்கர நெத்தியவ ஒள்ளிய தொணை

apuruupa sikkida neleya indiraaNi maakke
doDDa esaru emmakka endaleyu – manasu biittu
aaseenda indaaDu nibbavakka illaadadunavee peeNuva
singara nettiya oLLiya toNe

அரும்பெற்று கற்பின் அயிராணி யன்ன
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர் எனினும் – விரும்பிப்
பெறுநசையால் பின்னிற்பார் இன்மையே பேணும்
நறுநுதலாள் நன்மைத் துணை

- நாலடியார் – 381

Freedom from temptation.

Though women live famed as Ayirani for rarest gift of
chastity, absence of men that stand enamoured of their charms
is a help in way of good to those of fragrant brow who guard themselves.

சத்தியபத்தெ -382

கொடநீர் காசி குடப்ப அஞ்ஜ காலதோகெயு
கடலு நீரு பூராவ குடப்ப சொந்த 0பந்தலெயு
கடமெ தந்மெய 0கொணவா எத்துவ சவிமாத்து
எம்மக்க மநெதநத பெருமெயவக்க

koDaniira kaasi kuDappa anja kaaladoogeyu
kaDalu niiru puuraava kuDappa sonda bandaleyu
kaDame tanmeya goNavaa ettuva savimaattu
emmakka manetanada perumeyavakka

குடநீர்அட் டுண்ணும் இடுக்கண் பொழுதும்
கடல்நீர் அறவுண்ணும் கேளிர் வரினும்
கடன்நீர்மை கையாறாக் கொள்ளும் மடமொழி
மாதர் மனைமாட்சி யாள்

- நாலடியார் – 382

A true wife, in time of poverty, if friends come in enough to drink up
the sea, performs her duties with kindness of speech.
When in the straitened time they cook and eat with but
one pot of water on the hearth, —if relatives arrive enough
to drain the sea, the soft-voiced dame, the glory of her home,
well fulfils each seemly duty

சத்தியபத்தெ -383

நாக்குபக்க 0தாரி, அப்பர குந்நது, எல்லாபக்களந்த

மே தந்ந மேலெ ஊதலெயு – மேலாந
 0பட்டு மாடி 0பா மாடுவ ஊரு மெச்சுவ நெலெய
 மநெயவ இ0ப்0பதே மநெ

naakkupakka daari, appara kunnadu, ella pakka enda
 mee tanna meele uudaleyu – meelaana
 baTTu maaDi baa maaDuva uuru meccuva neleya
 maneyava ibbadee mane

நாலாறும் ஆறாய் நனிசிறிதாய் எப்புறனும்
 மேலாறு மேலுறை சோரினும் – மேலாய
 வல்லாளாய் வாழும்ஊர் தற்புகழும்மாண் கற்பின்
 இல்லாள் அமர்ந்ததே இல்

- நாலடியார் – 383

The real home!

On every side the narrow dwelling lies open, on every
 part the rain drips down; yet, if the dame has noble gifts,
 praised by townfolk for her modest worth, such a housewife's
 blest abode is indeed a home!

சத்தியபத்தெ -384

கண்ணுக பசந்தாநவ, 0கவகாரக சிங்கரமாடுபவ
 அஞ்ஜுபவ, ஊரு ஜநக சி0க்0காப்பவ – சி0க்0காகி
 ஜாம அரது முருக்கி சரிமாடுவதுந அரது
 சவிமாத்து மநெதநத எம்மாத்தி

kaNNuga pasandaanava, gavakaaraga singaramaaDubava
 anjubava, uuru janaga siggaappava – siggaagi
 jaama aradu murukki sarimaaDuvaduna aradu
 savimaattu manetanada emmaatti

கட்கினியாள், காதலன் காதல் வகைபுனைவாள்,
 உட்குடையாள், ஊர்நாண் இயல்பினாள்; - உட்கி
 இடனறிந்து ஊடி இனிதின் உணரும்
 மடமொழி மாதராள் பெண்

- நாலடியார் –384

The wife: placens uxor

She is sweet to the eye, and adorned in the way that
 a lover loves; she enforces awe; her virtue shames the

village folk; she is submissive; but in fitting place is stern,
yet sweetly relents:—such a soft-voiced dame is a wife

சத்தியபத்தெ -385

ஏகுவவு எந்ந 0கண்ட எந்ந எகலுமேலெ அடது எ0த்தலெயு
அந்துத்தா சே0த்தது மாக்கெ சி0க்கார - ஏகுவவு
எத்தெ சே0த்தாரவோ அரியோ அண ஆசெ எந்த
அலவு மார சே0த்தி0ப்பவக்க

eeguvavu enna gaNDa enna egalumeele aDadu eddaleyu
anduttaa seeddadu maakke siggaara - eeguvavu
ette seeddaaravoo ariyoo aNa aase enda
alavu maara seeddibbavakka

எஞ்ஞான்றும் எம்கணவர் எம்தோள்மேல் சேர்ந்தெழினும்
அஞ்ஞான்று கண்டேம்போல் நாணுதுமால்; - எஞ்ஞான்றும்
என்னை கெழீஇயினர் கொல்லோ பொருள்நசையால்
பன்மார்பு சேர்ந்தொழுகு வார்

- நாலடியார் - 385

The modest woman cannot understand shamelessness.
Whenever our spouse takes us in his embrace, we feel a
timid shame as if we saw him then for the first time; and
they (wantons) daily, through desire of gain, submit to the
embraces of many! How can this be?

சத்தியபத்தெ -386

மநசுநொ அரிவுள்ளம ஒதித 0பொக்குகொ மாக்கெ
0கொண உள்ளம சாரெ அடுவ 0பதுக்கு - தீத
0கண்டுமொக கய்ய சூநி 0பாளு மாக்கெத்தா
சி0க்காப்பவ ஒத்திப உட்டு

manasuno arivuLLama oodida bokkumaakke
goNa uLLama saare aDuva badukku - tiida
gaNDumuga kayya suuni baalu maakkettaa
siggaappava ottiba uTTu

உள்ளத் துணர்வுடையான் ஒதிய நூலற்றால்
வள்ளன்மை பூண்டான்கண் ஒன்பொருள்; - தெள்ளிய
ஆண்மகன் கையில் அயில்வாள் அனைத்தரோ
நாணுடையாள் பெற்ற நலம்

- நாலடியார் -386

A modest wife like a javelin in the hand of a hero.
As the scroll that he reads, whose inmost heart well
understands it, is goodly wealth with him who is graced by
a generous spirit. As a keen weapon in the hand of a clearsouled
hero, is the loveliness that a modest woman owns.

சத்தியபத்தெ -387

கப்பு கொள்ளவு கெப்புகொள்ளவு கோக படி எந்து
ஒந்து எந்து ஒட்டுக ஈசித எம்ப ஒந்து ஊரம- ஒந்தாகாத
ஒள்ளிய நெத்தி சே0த்த0த அகல நெஞ்ஜுநம நீரட்டாதெ
எந்நவு சே0ப்ப0பதுக 0பந்நநாம்ப

kappu koLLavu keppu koLLavu kooga paDi endu
ondu endu oTTuga iisida emba ondu uurama – ondaagaada
oLLiya nettiya seedda agala nenjunama niiraTTaade
ennavu seebbaduga bannanaamba

கருங்கொள்ளும் செங்கொள்ளும் தூணிப் பதக்கென்று
ஒருங்கொப்பக் கொண்டானாம் ஊரான்; - ஒருங்கொவ்வா
நன்னுதலார்த் தோய்ந்த வரைமார்பன் நீராடாது
என்னையும் தோய வரும்

- நாலடியார் – 387

The injured wife to her confidante:

The lord of the town has bought, it seems, black gram
and red gram, a tuni and a pathakkii, as if they were all the
same! He, whose chest is broad as a mountain, having
associated with the beautiful browed ones,—inferior to me! —
unpurified, seeks my society too!"

சத்தியபத்தெ -388

ஒல்லதவெ ஏகபேட பாணநே! நீ ஏகிலெ
ஊவதுந மெலேந 0புட்டு தள்ளி ஓகி - உடுக்கெய
எடபக்க மாக்கெ எங்க ஊரமக அது எந்த
0பலபக்க மாக்கெ இ0ப்ப0பவக்கக ஏகு

olladave eegabeeDa paaNanee! nii eegile
uuvaduna meleena buTTu taLLi oogi – uDukkeya
eDapakka maakke enga uuramaga adu enda
balapakka maakke ibbavakkaga eegu

கொடியவை கூறாதி பாண! நீ கூறின்
அடிபைய இட்டொதுங்கிச் சென்று - துடியின்
இடக்கண் அனையம்யாம் ஊரற்கு அதனால்
வலக்கண் அனையார்க்கு உரை

- நாலடியார் - 388

The neglected wife.

O minstrel, utter not cruel words, or if thou utter them,
softly draw back thy step, and go to utter them to those
who are like the lute's right side; for we, to the lord of the
town, are as its left"

சத்தியபத்தெ -389

0கோரெ கிப்பநெங்கெ நீரு ஒலத ஊரம ஒதாக
நொண ஆடுவநெ நொந்தவ நாத்தா - கிச்ச சுடுவநெங்கெ
பட்டு மொலெ சே0ப்0ப குய்லந 0கந்த ஊசிபவவ
நோடி இ0ப்0பவவு நாத்தா

goore kippananenge niiru olada uurama odaaga
noNa aaDuvane nondava naattaa - kiccu suDuvanenge
paTTu mole seebba kuylna ganda uusibavava
nooDi ibbavavavu naattaa

சாய்ப்பறிக்க நீர்திகமும் தண்வய லூரன்மீத
ஈப்பறக்க நொந்தேனும் யானேமன்; - தீப்பறக்கத்
தாக்கி முலைபொருத தண்சாந்து அணியகலம்
நோக்கி இருந்தேனும் யான்

- நாலடியார் - 389

Meek complainings (to her maid).

I am she, for sooth, that felt a pang when a fly alighted on
the lord of the town, surrounded by cool rice-fields over
which the waters gleam, where they pluck the rich grass!
And I am she who have lived to look upon his breast adorned
with cool sandal-ivood paste, which has been warmly embraced by others.

சத்தியபத்தெ -390

மொ0க்0கு ஊ மாலெ ஆக்கிதம எநக எரகிந எந்து
0தொ0ட்0ட பொய் ஏக 0பேட, பாணநே! - க0ப்0புந
கடெ 0கண்ணு மாக்கெ நா ஊரமக, அதுநெந்த
எடெய 0கண்ணு மாக்கெயவக்கக ஏகு

moggu uu maale aakkidama enaga eragina endu
doDDa poy eega beeDa, paaNanee! – kabbuna
kaDe gaNNu maakke naa uuramaga, adunenda
eDeya gaNNu maakkeyavakkaga eegu

அரும்பவிழ் தாரினான் எம்அருளும் என்று
பெரும்பொய் உரையாதி, பாண; - கரும்பின்
கடைக்கண் அனையம்நாம் ஊரற்கு அதனால்
இடைக்கண் அனையார்க்கு உரை

- நாலடியார் – 390

Minstrel, utter not a gross falsehood, saying that he who
wears a garland of opening buds will favour us!
To the lord of the town we are as the (tasteless) tip of the
sugar-cane; therefore, tell (such a tale) to them who are like
its middle (sweet, juicy) joints

காம சவி -391

த0ப்0பி இடியாதோலெ 0பந்தர 0பங்க, முருக்கி
நொந்நசாதோலெ உப்பில்லெ எம்ப காமக – 0பீகித கடலு
நில்லாதெ அவெ எ0ப்0ப 0தொ0ட0ட குய்ல்ந நாடமநே!
சே0ப்0பது முருக்குவது ஒந்து 0தாரி

tabbi iDiyadoole bandara banga, murukki
nonnasaadoole uppille emba kaamaga – biigida kaDalu
nillaade ale ebba doDDa kulna naaDamaneel
seebbadu murukkuvadu ondu daari

முயங்காக்கால் பாயும் பசலைமற்று ஊடி
உயங்காக்கால் உப்பின்றாம் காமம்; - வயங்கு ஓதம்
நில்லாத் திரையலைக்கும் நீள்கழித் தண்சேர்ப்ப!
புல்லாப் புலப்பதோர் ஆறு

- நாலடியார் – 391

The way of true love never did run smooth.
Lord of the cool shore of the deep bay, where the gleaming
ocean's restless billows beat!
If there be no fond embrace, a sickly hue will spread
itself (over her face); and, if there be no lovers; quarrels,
love will lack its zest. 'To embrace and disagree is the one way (of love)

காம சவி 392

தங்க ஆசெ 0கவகாரரு மாலெ ஆக்கித மார
0த0ப்0போ ஆசெக தொணெ இல்லாதவக்கக - ஜோ
எந்து ச0த்0தநொ ஊவ மேமஞ்ஜு 0திக்கெல்லா
சாவு அரெ ஊதது மாக்கெ அட்டர

tanga aase gavakaararu maale aakkida maara
tabboo aasega toNe illaadavakkaga - joo
endu saddano uuva meemanju dikkellaa
saavu are uudadu maakke aTTara

தம்அமர் காதலர் தார்கூழ் அணியகலம்
விம்ம முயங்கும் துணையில்லார்க்கு - இம்மெனப்
பெய்ய எழிலி முழங்கும் திசையெல்லாம்
நெய்தல் அறைந்தன்ன நீர்த்து

- நாலடியார் - 392

The lonely one.

To those who were won't to strain in close embrace their
own beloved, whose broad breast was girt with garlands,
when the rains patter down, it is as though one beat the
funeral drum through all the regions where the muttering
of the thunder is heard from out the clouds; since they are
deprived of their loved one's society.

காம சவி -393

0கெல்சகாரர முட்டுகொ ஒந்து 0பாக்காப்ப
மயக்க தப்ப சந்து, ஊவ இரிக்கி மாலெகோசிதவ
கய் மாலெய இட்டு கலங்கித, தொணெ இல்லாதவக்கக
ஈ மாலெ ஏநஆர எந்து

gelsakaarara muTTugo ondu baakkaappa
mayakka tappa santu, uuva irikki maalekoosidava
kaymaaleya iTTu kalangida, toNe illaadavakka
ii maale eena aara endu

கம்மஞ்செய் மாக்கள் கருவி ஒடுக்கிய
மம்மர்கொள் மாலை மலராய்ந்து பூத்தொடுப்பாள்
கைம்மாலை இட்டுக் கலுழ்ந்தாள் துணையில்லார்க்கு
இம்மாலை என்செய்வ தென்று

- நாலடியார் - 393

The forsaken one at eventide.
At wildering eventide, when workmen all put by their
tools, she culled choice flowers, and wove a gay garland;—
then let it fall from her hands, and wailed, What can this
wreath avail to me who weep alone?

காம சவி 394

0பு0பு0பு ஒத்த நோடி கெப்புகோடு கண் ஒத்திப நீர்
மெலுசு 0பெரலுநொ எத்திஇட்டு 0பிக்கி தந்ந- மெலுசு0பெரலுநொ
ஜெநவ கணக்குமாடி நங்க குத்தவ நெநச்சிய, அய்யோ தந்ந
எகல சேத்தி ஆசிக்கெயொ அடது

bubba otta nooDi keppukooDu kaN ottiba niira
melusu beraluno etti iTTu bikki tanna – melusu beraluno
jenava kaNakku maaDi nanga kuttava nenacciya, ayyoo tanna
egala seetti aasikkeyo aDadu

செல்சுடர் நோக்கிச் சிதர் அரிக்கண் கொண்டநீர்
மெல்விரல் ஊழ்தெறிய விம்மித்தன் – மெல்விரலின்
நாள்வைத்து நங்குற்றம் எண்ணும்கொல், அந்தோதன்
தோள்வைத்து அணைமேற் கிடந்து

- நாலடியார் – 394

The lover says to his friend (பாகன்) in regard to his forsaken bride:
Regarding the setting sun, and wiping away one by one
with her soft finger the tears that well up in her eyes,
suffused with red, sobbing she lies resting her arms on the
couch, setting off the days on those same tender fingers:
alas! are they my faults she is counting up?

காம சவி -395

கண்ணு மீநு எம்ப எண்ணதோகெ 0கவகாத்தி
இந்தாடு ஒத்து அவ்வே! குந்ந அக்கிலு – இந்தாடு ஓகியு
அஞ்ஜி எ0த்0தோடித்து கத்துவ ஒள்ளிய உ0பு0பு
0ப0க0கி அடுவ 0பில்லு எந்தரிது

kaNnu miinu emba eNNadooge gavakaatti
indaaDu oottu avvee! kunna akkilu – indaaDu oogiyu
anji eddooDittu kattuva oLLiya ubbu
baggi aDuva billu endaridu

கண்கயல் என்னும் கருத்தினால் காதலி
பின்சென்றது அம்ம சிறுசிரல்; - பின்சென்றும்
ஊக்கி எழுந்ததும் எறிகல்லா ஒண்புருவம்
கோட்டிய வில்வாக்கு அறிந்து

- நாலடியார் – 395

The lover in a figure praises the lustre of his beloved's eye, and the beauty of her arched brow; and indicates also his own timid reverence.

*The little kingfisher seeing the eyes of my beloved [as she was disporting in the tank) and taking them for carp, followed her; but though it followed, and poised itself aloft, it darted not down, recognising her gleaming brow bent above them as a bow.

காம சவி -396

கெப்பு ஆம்பலு 0கமலுந 0பே, நடுகட்டுக அவ்வே
கல்லு காடு 0தாரி ஆரவா – கெப்பு மய் அஜ்ஜித
அஞ்ஜி எத்தி ஊசிலெயு மெல்லெ மெல்லெ எந்து
அஞ்ஜி இந்தாடுக 0பீப்ப காலு

keppu aambalu gamaluna bee naDukaTTuga avvee
kallu kaaDu daari aaravaa – keppu may ajjida
anji etti uusileyu melle melle endu
anji indaaDuga biippa kaalu

அரக்காம்பல் நாளும்வாய் அம்மருங்கிற்கு அன்னோ
பரற்கானம் ஆற்றின கொல்லோ; - அரக்கார்ந்த
பஞ்சிகொண்டு ஊட்டினும் பையெனப் பையெனவென்று
அஞ்சிப் பின்வாங்கும் அடி

- நாலடியார் – 396

The mother bewails the hardships of the rough desert path over which her tender daughter will follow her beloved.

When I applied the (softest) cotton soaked in the red dye to the foot of her whose waist is lovely, and whose mouth breathes the fragrance of the red water-lily, did she not cry "gently, gently," and shrinking draw it back? And oh! has it endured the stony, desert path?

காம சவி -397

ஓலெ கணக்கரு ச0த்0த அடங்கிய கெப்பு மஞ்ஜு
சந்து ஜாமதொ சே0த்0தம பிரிவ நெந்ச்சி

மாலைய பிச்சி இட்டு அத்த சிங்கர மொலெ ஓதாக
பசுந்துக ஊசித 0கந்தவ அகித்து

oole kaNakkaru sadda aDangiya keppu manju
santu jaamado seeddamana piriva nenacci
maaleya picci iTTu atta singara mole odaaga
pasunduga uusida gandava agittu

ஓலைக் கணக்கர் ஒலியடங்கு புன்செக்கர்
மாலைப் பொழுதில் மணந்தார் பிரிவுள்ளி
மாலை பரிந்திட்டு அழுதாள் வனமுலைமேல்
கோலஞ்செய் சாந்தம் திமிர்ந்து

- நாலடியார் - 297

Grief of the deserted wife.

When those who con the palm-leaf scrolls had ceased, in
eve's dim twilight hour, she thought of her absent spouse;
and weeping plucked the flowers from out her wreath, and
brushed the odorous sandal from her lovely breast!

காம சவி -398

கடவதுக கஸ்டகாடுநொ எடலாண்டி இந்தாடு நேக
நடவதுக முடதரவா? எந்தரெ - கத்துவ 0பே இக்கிதவ்வே
சிக்கிசித ஒ0ப்0ப 0தொ0ட0ட குதரெ ஆ நெலெயொ
கத்துதநெ அதுக அத்துவகு

kaDavaduga kasTakaaduno eDalaanDi indaaDu neega
naDavaduga muDadaravaa? endare - kattuva bee ikkidavvee
sikkisida obba doDDa kudare a neleyo
kattudane aduga attuvadugu

கடக்கருங் கானத்துக் காளைபின் நாளை
நடக்கவும் வல்லையோ என்றி; - சுடர்த்தொடீஇ
பெற்றான் ஒருவன் பெருங்குதிரை அந்நிலையே
கற்றான் அஃதூரும் ஆறு

- நாலடியார் - 398

The confidante demands of the bride if she can endure to walk after her
beloved through the desert, she replies:

Thou hast said, O maiden with burnished bracelets!

have you strength to walk on the morrow after your beloved?

When one (a warrior) has obtained a splendid horse, that very instant he has learned how to ride it!' (his enthusiasm teaches him)

காம சவி -399

மொலெகண்ணவு முத்தவு உரு 0பெசாகு த0ப்0பித
குல்லு ஒந்துநவு நா அரியே - மாநு மந்தெ
உலிக அஞ்ஜி ஓடுவ 0தாரியொ ஓப்பதுக மாக்கெ எந்ந
ஊ 0பொம்மெ மாடித குல்லு

molekaNNavu muttavu uru besaagu tappida
kullu ondunavu naa ariyee - maanu mande
uliga anji ooDuva daariyo ooppaduga maakke
enna uu bomme maaDida kullu

முலைக்கண்ணும் முத்தும் முழுமெய்யும் புல்லும்
இலக்கணம் யாதும் அறியேன் - கலைக்கணம்
வேங்கை வெருஉம் நெறிசெலிய போலும்என்
பூம்பாவை செய்த குறி

- நாலடியார் - 399

The mother now aware of her daughter's flight, says:
My breast, my necklace of pearls, and my whole body
she embraced! I knew not what it portended. It was the
sign, it seems, made by my lovely one that she was about
to set out on the path where the herds of antelopes flee in
fright from the tiger.

காம சவி 400

கண்முரு அடுவமநு காக்கெயு செடெ ஆவுவு
எந்ந எத்த அவ்வெயு மாடித தப்பு ஏந - சிந்ந 0பண்ண
கோங்கு மொ0க்0கு மாக்கெ மொலெயவ்வே! அணகாகி
0கவகார ஓத 0தாரி

kaNmuuru aDuvamanu kaakkeyu seDe aavuvu
enna etta avveyu maaDida tappu eena - sinna baNNa
goongu moggu maakke molevavee! aNagaayi
gavakaara ooda daari

கண்முன்று உடையானும் காக்கையும் பையரவும்
என்ஈன்ற யாயும் பிழைத்ததென் - பொன்னீன்ற
கோங்கரும் பன்ன முலையாய்! பொருள்வயின்
பாங்கனார் சென்ற நெறி

- நாலடியார் - 400

The lady complains of her lover's long absence.

The triple-eyed (Sivan), the crow, the hooded snake, the mother that bare me: what have these done amiss? Maiden whose bosom bears the Gongu buds, all gold! The way my lover went for wealth is my pain

